

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

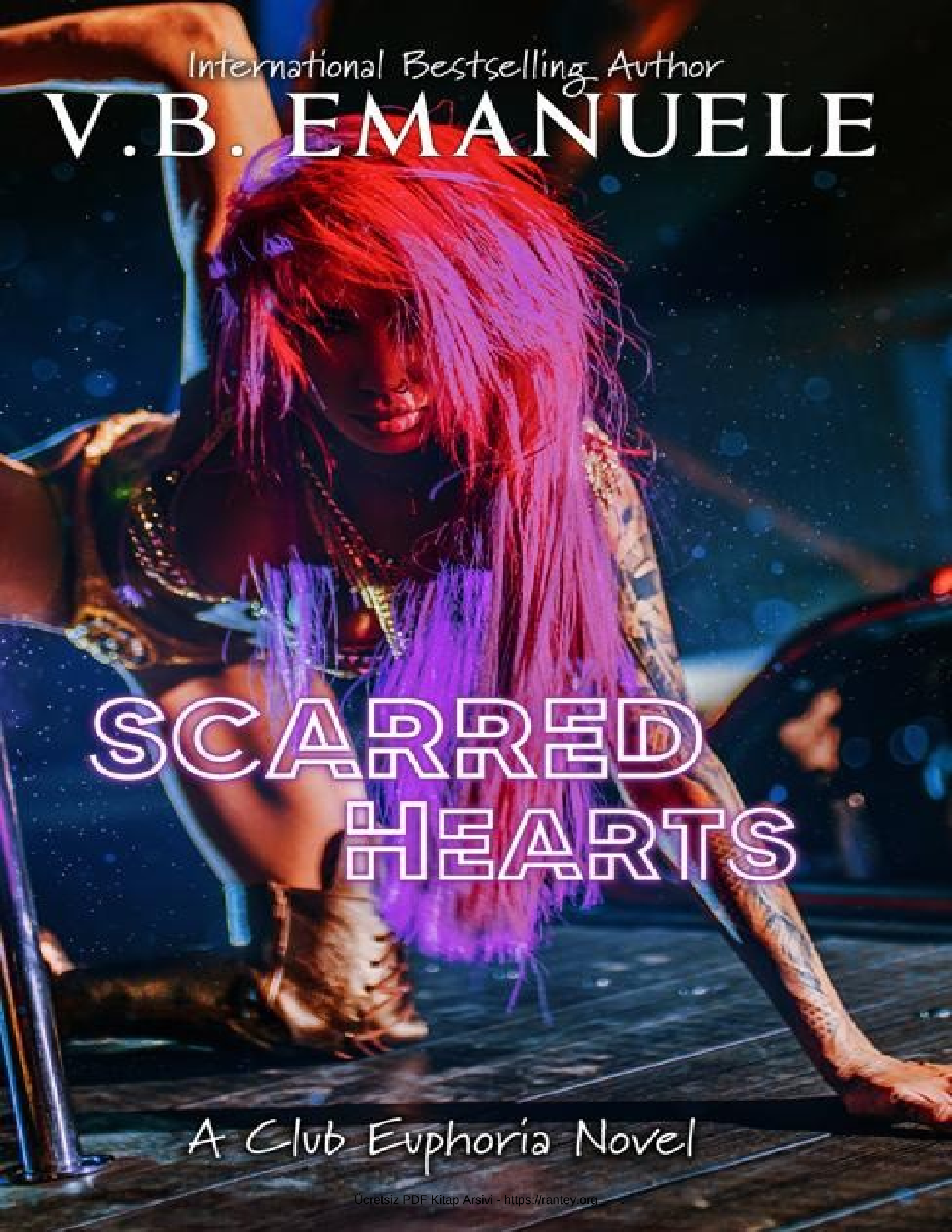
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

International Bestselling Author

V.B. EMANUELE

SCARRED HEARTS

A Club Euphoria Novel

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

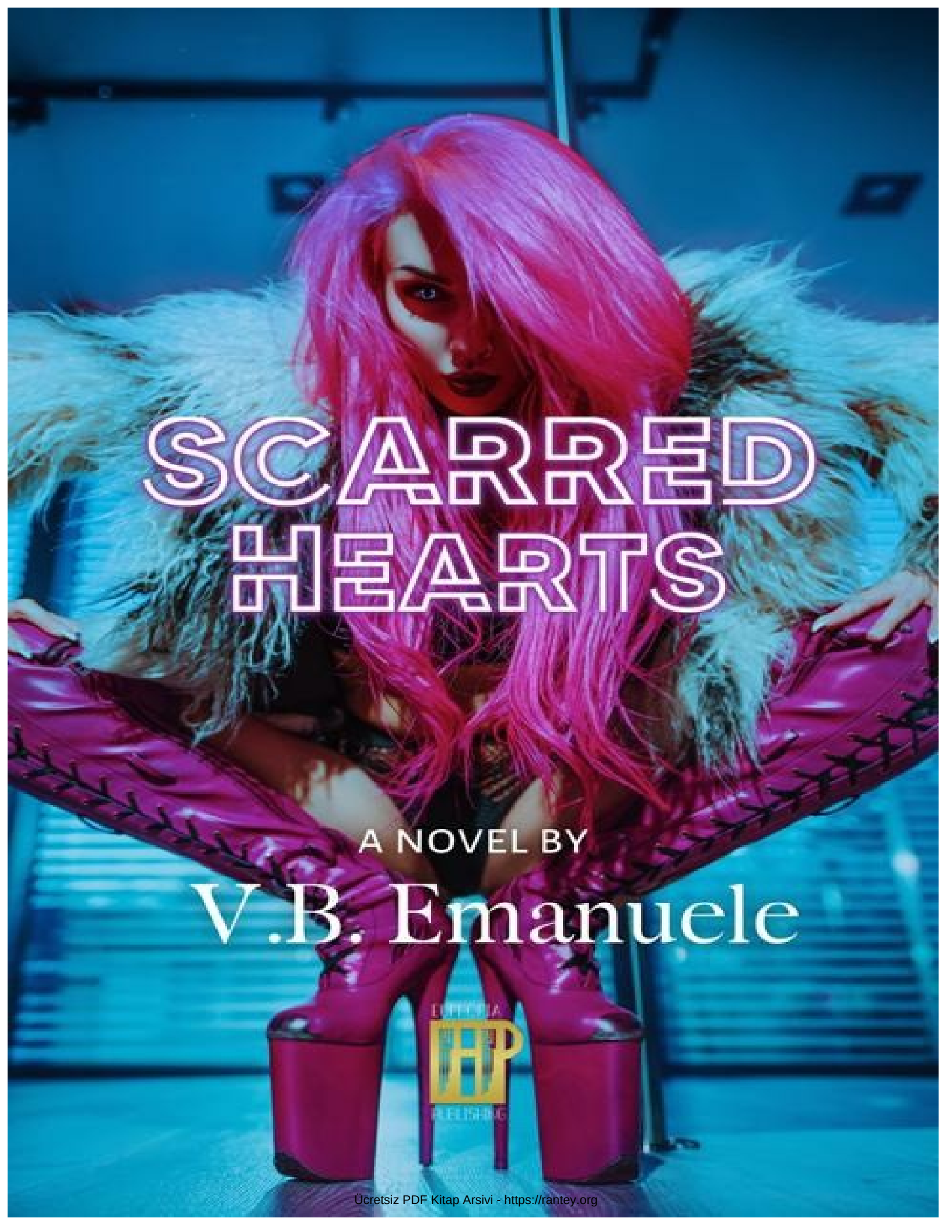
Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

SCARRED HEARTS

A NOVEL BY

V.B. Emanuele

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir , bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması , telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmadan çoğaltılamaz veya herhangi bir şekilde kullanılamaz.

İzin talep etmek için vbemanuele.com
ile iletişime geçin

Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle ya da gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir ve yazar tarafından belirtilmemiştir.

Gerçek bir kişi veya ünlü, şirket ve/veya ürün adlarının kullanımı sadece edebi etki içindir. Tüm ticari markalar ve telif hakları ilgili sahiplerine aittir. 2WEI şarkı sözleri alıntısı izinle alınmıştır.

ISBN: 9798334119123 (Ciltsiz)
Ciltsiz İlk Baskı Eylül 2024

Kapak Fotoğrafı: CHOASS Kapak
Tasarımı: Michael Von Düzenleme:
Hana Blue C.

Euphoria Yayıncılık
8901 Tehama Ridge Parkway
Suite 127 #617
Fort Worth, TX 76177

*Beni kırmaya çalışabilirsin
Dışlerimi senin gibi insanlarla kestim.
Beni alt etmek için çok daha fazlası gerekecek
Bir adım öndeyim, tacımı takarken beni izle*

İlham verdiğiniz için teşekkürler 2WEI.

Sevgiler, Valentina

UYARI

Bu bir Karanlık Aşk romanıdır. Bazı okuyucular için rahatsız edici olabilecek ciddi derecede karanlık temalar ve grafik cinsel içerik içerir.

Spoiler vermeden doğrudan içeri okumanızı çok istesem de, bazı okuyucuların tetikleyicileri olduğunu biliyorum. Ne bekleyeceğinizi bilmeden sizi üzecek bir şeyle karşılaşmanızı istemem. Ayrıca herkesin diğerleriyle aynı tetikleyicilere sahip olmadığını da biliyorum.

Bu nedenle, ilerlemeden önce kontrol etmeniz gerekirse, web sitemdeki **en karanlık** tetikleyicileri sizin için listeledim.

Yaralı Kalpler kitap sayfasındaki tetikleyici uyarıların tam listesi için lütfen vbemanuele.com resmi web sitesini kontrol edin.

İÇİNDEKİLER

[Önsöz](#)

1. [Yeniden İletişimdeyiz](#)
2. [Yapılacak Centilmence Şey](#)
3. [Akşamdan kalma](#)
4. [İade edildi](#)
5. [Gerçekler Acıtır](#)
6. [Yanlış Kelimeler](#)
7. [Yaralı](#)
8. [Kurallar Var](#)
9. [Siktir git](#)
10. [Güven ve Sadakat](#)
11. [Pijama Partisi](#)
12. [Yeni Kurallar](#)
13. [Eski Dostlar](#)
14. [Bir iyilik](#)
15. [Bir Gerçeğin Geçmişi](#)
16. [Eğitim Günü](#)
17. [New York Kraliçesi](#)
18. [Kardeşler](#)
19. [Kurulum](#)
20. [Tamamen Ben](#)
21. [Yeni Patron](#)
22. [Değişiklikler](#)
23. [Oda](#)
24. [Başlangıç](#)
25. [Bana Söz Ver](#)
26. [Yanmak](#)
27. [Yürütme](#)
28. [Mezarından](#)

[Sonsöz](#)

[YazarAyrıca V.B.](#)
[Emanuele Hakkında](#)
[Teşekkür](#)

PROLOGUE

TYLER

Eşim vefat ettikten sonra, ailem ve arkadaşlarım sanki yumurta kabuklarının üzerinde yürüyormuş gibi hissettim. Öngörülemeyen patlamalarımın birini tetiklemekten korkarak etrafımda temkinli bir şekilde dolaşıyorlardı. Duygularım hem fiziksel hem de zihinsel olarak ham ve açığa çıkmıştı ve bu kayıp beni derinden yaralamıştı. O acı ve keder anlarında onları terslemiş olsam da, Chance, Ian ve Luke benim durumumda olsalardı aynı tepkiyi vereceklerini ve özür dilemelerine gerek olmadığını söylediler.

Ancak her gece kendimi, ailem başımda beklerken ameliyat sırasında vefat etmesinin anlarıyla boğuşurken buluyordum. Onu kaybetmenin acısı bazen taze ve bunaltıcı geliyordu. Tek umudum son anlarında acı çekmemiş olmasıydı. Mükemmel bir dünyada hayatta kalacağını bildiğim için bunu dilemek bencilce olabilirdi ama o günlerde bulabildiğim tek teselli buydu.

Artık bekâr bir babaydım ve çocuklarımızı büyütme bana kalmıştı. Varlığımın her zerresiyle sevdiğim, Mila izin verdiği anda kendi çocuğum gibi benimsediğim çocuklar. Onları yetiştirmenin zor olduğu kanıtlanmıştı; annelerini çok özölüyorlardı. Ama yalnız değildim. Yakınımdaki herkes hayatı onlar için mümkün olduğunca keyifli ve normal hale getirmek için devreye girmişti.

Bir parçam annelerinin ölümü için her zaman kendimi suçlayacaktı. Ama hayatımdaki diğer her şeyi feda etmek anlamına gelse bile, onlara her zaman bakılmasını ve benim tarafımdan sevildiklerini hissetmelerini sağlamak için her şeyi yapardım. Onlara babalık yapmak ve onları desteklemek için çalışmak artık tek odak noktamdı. Jade'i Maddie ile tek başına bir ebeveyn olarak izlemek bana bunu benim de yapabileceğime dair bir parça umut verdi.

Bu sabah Luke beni Luxe'deki ilk temalı partimiz için bir şeyler ikna etti. Dışarıdayken Mila için çiçek aldım. Bugün onun doğum günüydü ve çocukları daha sonra götürmeden önce onu ziyaret istedim.

Luke anormal derecede sessizdi, bu da konuşmak istediği bir şey olduğu anlamına geliyordu ama hiç açmadı. Ben konuşana kadar kulübe dönüş yolunda çoğunlukla sessizce yol .

"Hey dostum," diye iç geçirdim. "Öyle mi?"

"Dışarı çıkmışken Mila'nın mezarına da uğrayabilir miyiz?" diye sordum. "Bugün onun doğum günü ve arkadaki çiçekler onun için. Çocukları okuldan sonra almayı planlıyorum ama sorun olmazsa onunla biraz baş başa kalmak istiyorum."

"Elbette," dedi ve dönel kavşaktan sola saparak mezarlığa doğru geri döndü.

"Teşekkürler," diye mırıldandım, ondan bu dolambaçlı yolu kullanmasını istediğim için neredeyse kendimi suçlu hissediyordum. "Çiçeklerini yalnızken da ağlamaya başarlarsa çocuklara odaklanabileyim diye düşündüm, anlıyor musun?"

"Evet." Başını salladı. "Sen o anı ben inip arkayı kollayacağım." Arabayı mezarlığın otoparkına çekti, Mila ailesinin isteğine rağmen yakın bir yere gömüldüğü ailemin mezarının yanına park etmek için etrafından dolandı.

"Harika," üzüntü kalbimi tekrar doldururken söyleyebildiğim tek kelime buydu, ama son zamanlarda ne kadar iyi başa çıktığımı öğrenmiştim.

İndikten sonra, ben mezarına doğru yürürken o Escalade'ın garasına yaslandı ve kafamda söylemek gözden geçirdim. Söylemem gereken şeyler vardı. Mezar taşının önünde diz çökerek gözyaşlarımı sildim.

"Merhaba," diye burnumu , son zamanlarda bastırmakta çok başarılı olduğum taze savaşıyordum. "Bunun nasıl çalıştığını bile bilmiyorum. Beni duyabildiğinden bile emin değilim ama umarım en azından hissedebiliyordursundur." Gözlerimi devirerek iç çektim. "Şimdi seninle konuşmak anlamsız mı?" Gergin bir şekilde kıkırdadım. "Elbette öyle, ama söyleyeceklerimi söyleyeceğim ve dev bir taşla konuşmuyordum gibi davranabiliriz."

Etrafımda ani bir rüzgâr ve üşümek yerine huzur ve sıcaklık hissettim. Gözlerimi birkaç kez hızla kırıştırarak derin bir nefes aldım. Hissettiğim sakinlik tarif edilemezdi. Saçmaladığının farkına varmam mı yoksa daha yüksek bir form mu, emin değildim. Ailem Roma Katoliğiydi, bu yüzden dine yabancı değildim.

Bir işaret olması ihtimaline karşı çiçekleri mezar taşına yaslayarak, "Demek istediğini anlattın," dedim. "Doğum günün kutlu olsun. Özür dilerim.

Hayatımdaki tercihlerimin bedelini çok masum biri ödedi. Ama ailem olduğu gibi, ben de öyleyim... Sanırım... ve biz bunu sona erdirene kadar asla durmayacak. Ondan sonra da başkası olacak. beri istediğin bir yaşam tarzı değilken bedelini ödemek zorunda kaldığın için üzgünüm. Benimle birlikte olman için sana bir çeşit baskı yapmışım gibi hissediyorum ve çok üzgünüm."

Avukat olduğum için Mila neredeyse benimle çıkmıyordu. Bunun birinci hata olduğunu söyledi. Kariyerimden vazgeçemezdim. Bu benim tek eğitimim ve bizi geçindirme aracım. İşin kulüp kısmı onu hiç rahatsız etmedi. Tüm avukatların yalancı olduğunu düşünürdü. Onunla çıkmayı ne kadar çok istediğimi gösterdim ve beni birkaç hafta sonra bana bir şans verdi.

Evlendikten ve ailemi çevreleyen mafya ile ilgili dramı öğrendikten sonra boşanma konusunu gündeme getirdi, çünkü bu ikinci vuruştı ve bunun üzerine çekip gitmeye hazırdı.

Ama onu ve çocukları korumak için varlığımın her savaştım ve onu her zaman tehlikeden koruyacağıma söz verdim. Üç hafta boyunca misafir odasında uyumaya mahkûm edildikten sonra, sonunda bana güvenmeye karar verdi. Bu arada endişelenmekte haklıydı. Sonuna kadar onu pek çok açıdan hayal kırıklığına uğrattım. Hâlâ aileme grevlerden bahsetmemiştim çünkü onu benim sevdiğimi sandığım gibi sevmelerini .

Jenna neredeyse herkesi sevmiş olabilirdi ama bana karşı her zaman korumacı davranırdı. Ve şimdi, Amber ve Jade de öyleydi. Jenna beni gerçekten koşulsuz sevmediğini bilseydi onu paramparça ederdi. Avukat ve aile , yollarımızı ayırmak için sürekli tehditler içeren tartışmalarda sık sık gündeme geliyordu. Ailemle daha fazla birlikte olmasının rahatlatacağını düşünmüştüm, aksi takdirde ne kadar normal olduğumuzu görecekti; aile havuz partileri, oyun geceleri, tatiller, hepsi. Ama benim için normal olan, dışarıdan bakan biri için asla normal olmazdı.

"Bu kadar üzücü konuşma yeter," diye cevap verdim, işimden, olanlardan ya da başka bir şeyden gerçekten bahsedemeyeceğimi fark ederek. Onu tanıdığımndan beri ilk kez birlikte ne kadar kötü olduğumuzu fark ediyordum ama bunu itiraf hazır olmadığım bir şeydi.

"Her neyse," diye devam ettim, düşüncelerimde ağır basan başka bir konu . Altta yatan sorunlarımızın nedeni buydu. "Çocuklar ve ben bugün daha sonra döneceğiz."

O anda içimde bir şalter attı. Suçluluk duygusuyla dolup taşarak titrek bir nefes verdim. Duygularım yüzeye çıktı ve başımı eğerek gözlerimi kapattım. "Mila, gelenler için çok üzgünüm." Bakışlarımı mezar taşıdaki isme doğru kaldırdım. Camila Choi Prescott. "Eğer geri alabilseydim, . Her endişende haklıydın ve yemin ederim başka bir kadını bu yaşam tarzına sürükleyip sonunun senin gibi olmasına izin vermeyeceğim. İstedığın zaman gitmene izin vermeliydim ama söz veriyorum çocuklara bakacağım ve seni hayal kırıklığına uğratmayacağım. Söz veriyorum."

Luke'un cipine doğru bir göz attım ama mezarlık alanını tarayana kadar onu göremedim. Giovanna ile konuşuyordu. Kendime burada ne aradığımı sormaya hazırlandım ama o babasını kaybetmişti ve mezarının yanında duruyordu. Mila'ya döndüm, sonra ayağa kalktım.

Parmaklarımı dudaklarıma dokundurdum ve sonra taşın üstüne koydum. "Lütfen beni affedin ve umarım bir gün aileniz de affeder."

Başımı eğerek ellerimi ceplerine soktum ve son bir derin nefes alarak Luke ve Giovanna'nın yanına doğru ilerledim. Babası öldüğünden beri kayıptı ve ailem onu ama son zamanlarda . Birdenbire kollarını Luke'a doladı, ona sıkıca sarıldı ve onlar sohbete devam ederken bir adım geri çekildi.

Yaklaştıkça ne anlayabiliyordum. Belli ki panik içindeydi. "Öyle mi? Ugh! Özür dilerim!

Size söylemek istedim ama... ."

"Ty'ı idare etmek zorunda değilsin," diye güldü Luke. "Jade ofiste konuştuğunuz o gece her şeye kulak misafiri oldu."

"Tanrım," diye alay etti. "Şimdi neden geri dönemediğimi anladınız."

Mezarın diğer tarafından belirdim, ayaklarımın altında hışırdayan yapraklar onun şaşkınlıkla sıçramasına neden oldu. "Sen oraya aitsin," dedim ağzımdan çıkmasını engelleyemeden.

Gerçek buydu. Sadece bencildim. Korunmuştuk ama Boston'da ortaya çıktığında şeyin boka saracağını düşünmüştüm. Bir şekilde çocuğumu doğurduğunu açıklayacağını düşünmüştüm. Ama seçmelere katıldığında çocuk sahibi duyunca, öyle olmadığını anladım.

Ancak, kimsenin ne yaptığımızı öğrenmesini de istemiyordum. Muhtemelen Mila ve diğer herkes için de garip olurdu. Ailemin kim zar zor başa çıkabiliyordu. Geçmişteki tek gecelik bir ilişkiyi yüzüne vurmak onu çileden çıkarabilirdi. Giovanna'nın bana zarar vermek istemediğini anladığımda, herkesi korumak için olabildiğince mesafemi korudum.

Hala etrafında olmak istemesem de, gerçek ki, içinde çok iyiydi. Ve yaptığımız şey uzun zaman önceydi. zamanlar bir ilişkim yoktu, bu yüzden de yanlış bir şey yapmamıştım.

"Tyler!" Giovanna'nın nefesi kesildi. "Burada olduğunu bilmiyordum."

"Bugün Mila'nın doğum günü," omzumun üzerinden mezarlığa doğru baktım. "Çiçek dağıtıyordum ama onu burada seninle konuşurken gördüm."

"Ah," kaşlarını çatı, "özür dilerim."

"Sorum yok." Ellerimi siyah ceplerine sokarak ona nazik bir gülümseme sundum. Yapabileceğim tek gülümseme

bugün kibar olmak için.

Devam etmeden önce gergin bir şekilde alt dudağını ısırdı. "Yine de dönersem iyi olacak mısın?"

Bir an onun sorusu hakkında düşünürken geçmişteki tüm olaylar zihnimde yeniden canlandı. *Onun etrafımda olmasından gerçekten memnun muyum?* Sadece işinde harika değildi, ailem ve arkadaşlarım tarafından da seviliyordu ve ben bunu onlardan alamazdım. Yeterince almıştım. Sadece başımı salladım.

"Bunu zaman gösterecek ama ne olursa olsun sen oraya aitsin. İkimiz oraya aitiz."

Luke memnun bir ifade takınmadan önce gözlerini aramızda bir ileri bir geri gezdirdi. Bu beni mutlu etmek için yeterliydi. Ben bile etrafımdaki herkesin iyi olmasını ve tekrar gülümsemesini istiyordum. Hâlâ benden uzak durmasını istesem de, sevdiğim herkesin iyiliği için olabildiğince medeni davranacaktım.

TEKRAR İLETİŞİME GEÇİN

GIOVANNA

Boston'a geldiğimde Tyler'la tekrar karşılaşacağımı hiç düşünmemiştim. Penthouse L.A.'de çalışmak beni kulüp dışındaki müşterilerimden tutuyordu. Bu yüzden onu burada, ilk tanıştığımız yerden üç bin mil uzakta görmek ikimiz için de bir şok oldu. Onun iyiliği için soğukkanlı davranmaya çalıştım ama beni gördüğüne sevinmediği açıktı. Tek bir karşılaşma olsa bile müşteri gizliliği benim için her zaman en önemli öncelikti.

da şaşırtıcı olanı, Tyler babamı tanıyordu. Dünya gerçekten de küçüktü. Bunu önceden bilseydim, o gece ilişkinin ilerlemesine asla izin vermezdim.

Ondan uzak durmak için elimden geleni yapmıştım çünkü benimle hiçbir şey yapmak istemediği çok açıktı ve onu suçlamıyordum. O zamanlar *hayatının en güzel seks*i dediği şey için bana para ödemişti. Erkekler ve kadınlar bana hep böyle şeyler söylerdi, bu yüzden bu tür iltifatlara yabancı değildim. Genelde bunun kendilerine indirim sağlayacağını ya da jestlerinden çok etkileneceğimi ve onlarla birlikte kaçacağımı düşünürlerdi.

Onun durumunda, sadece sarhoş olduğunu ve bazı şeyler yaşadığını biliyordum. Çoğu insanın ismini unutmuş olabilirdim ama hiçbir yüzü unutmazdım. Tyler diğerlerinden farklıydı. İkisini de hatırlıyordum ve eğer isteseydi onunla kaçabilirdim.

Mezarlıktaki o uğursuz günde, yollarımız bir kez daha kesiştiğinde, sadece Luke'un için iyi davrandığı açıktı. Ama bunu ona karşı kullanmadım. Saygı . Bu şekilde özveriliydi. Hem Luke hem de Jade, ailelerindeki diğer herkes gibi, tanıştığımız günden beri bana karşı nazik davranmışlardı. Tyler'ın hepsine duyduğu sevginin derin olduğunu biliyordum, bu yüzden bana soğuk davranarak Luke'u hayal kırıklığına uğratabilirdi.

Babamın ani ve beklenmedik ölümünden sonra, mirasçı rolüne itildim ve tüm mirasından sorumlu oldum. Bu, ailemizin avukatı beni New York'a çağırıp ağır bir kalp ve babamın son isteklerinin ve tüm mal varlığının daha da ağır bir listesini verene kadar hiç bilmediğim bir karardı.

Her zaman yakın ailemin babamın servetini paylaşacağını düşünmüştüm, ancak vefatından sonra hepimiz ayrı düştük.

En büyük ağabeyim Carmine, babamız öldüğünde uzun bir hapis cezasını çekiyordu. Enzo var olan tüm parasını her hafta farklı ülkelerdeki kadınları etkilemek için lüks seyahatlere harcıyordu. Gelirinin çoğunun Meksika'daki bir uyuşturucu karteliyle yaptığı işten geldiğine emindim. Luca ise eğlence sektörüne ara vermiş, hayatımızdan tamamen çıkmıştı.

Eski dairemden taşındıktan kısa bir süre sonra, çarpıcı iki katlı, köşe bir çatı katına rastladım. Boston'da Newbury Caddesi ile Massachusetts Caddesi'nin köşesindeki bir perakende mağazasının sekiz kat üzerinde yer alıyordu. İçeri adımımı atar atmaz şehir merkezinin, tarihi Back Bay brownstone'larının ve Charles Nehri'nin nefes kesici manzarasını gördüğümde, ait olduğum yerin burası olduğunu anladım. Geniş odalar doğal ışıkla doluydu ve her ayrıntı lüks ve sofistike bir hava yayıyordu. Artık ihtiyacım olan bir şeydi. Yeni bir başlangıç yapma zamanıydı.

Euphoria ya da Luxe'e dönmeyi planlamamıştım, ancak mezarlıkta yollarımız ayrılmadan önce Luke'a yeni telefon numaramı vermiştim. Bu kadar nazik oldukları için hepsine ve bana bir iş verdiği için Luke'a minnettardım ama yine o noktada geri dönüp dönmeyeceğimi bilmiyordum.

Aradan bir on bir ay daha geçti ve sonunda Kirsten' ulaşmak istedim. Orada geçirdiğim kısa süre içinde iyi arkadaş olmuştuk ve bir yılı aşkın bir süre ortadan kaybolduğum için ona bir özür borçlu olduğumu hissediyordum. Yeni insanlara karşı biraz kapalıydı, bu yüzden benden tekrar haber almaktan mutlu olmayacağını .

Mutfakta sarı bir tanga ve omzu açık siyah bir bluzdan başka bir şey giymeden dururken, hazırladığım ev yapımı ragu'yu karıştırmayı bitirdim, sonra uzun tahta kaşığı üzerine koydum. Telefonumu elime alıp onun iletişim fotoğrafına gittim,

ona hızlı bir mesaj gönderdim.

Hey, ben Gia. Bu benim yeni numaram. Ortadan kaybolduğum için üzgünüm. Tekrar olduğunda, eğer uygunsan takılmak isterim ve bunun hakkında konuşabiliriz.

Telefonumu ekranı yukarı bakacak şekilde beyaz mermer üzerine koydum. Kısa bir süre sonra *okundu* olarak göründü ve üç küçük nokta zıpladı.

AMAN TANRIM! Kızım! Senin için çok
endişelendim! Bu gece ne yapıyorsun?

Hmm. Nasıl cevap vereceğimi düşünerek alt dudağımı ağzıma götürdüm. Cuma gecesi kulübe tekrar davet edilme düşüncesi beni endişeyle germiştir. Herkesi görmeye hazır olduğumdan emin değildim ve yine mesajlardan kaçıyordum.

Evde kalmak ve yemek pişirmek
Seni davet ederdim ama çalışman gerektiğini biliyorum.

Tek başıma yaşarken, hala bütün bir orduyu doyuracak kadar büyük İtalyan yemeklerini sıfırdan pişiriyordum. Büyük bir parti ya da bir aile için yemek yapma düşüncesini , ancak noktada asla sahip olamayacağım bir şeydi.

Ama mutfağın otlar, baharatlar, soslar ve hamur kokularıyla canlanması bana kendimi yalnız hissettirmiyordu. Yemek pişirmek ve fırıncılık benim ikisiydi ve artan yemekleri yemeklik porsiyonlara ileride kullanmak üzere dondurucuda saklıyordum. Yavaş yavaş Nonna'm olmaya başlamıştım.

Hayır. Kulüp bu hafta sonu kapalı.

Kapalı mı?! Bütün bir hafta sonu boyunca asla kapanmazlardı. Bay Knight bir katliamı ya da aynı derecede ciddi başka bir şeyi örtbas etmek istemediği sürece, kapatmak için bir neden yoktu. Onunla birlikte, neler olabileceğini söylemek mümkün değildi. Bu düşünceye neredeyse kıkırdıyordum ama sonra bunun beni ne kadar hemen fark ettim.

Ya gelip seninle yemek yaparsam?

İtalyan yemeği yaptım, o yüzden zaten ocakta ve İtalyan olmayanların çıtırının yemeğine dokunmasına izin vermiyorum

LMFAO tamam bu adıl!

Haha Sadece gel ve takıl, yemek . Bana

adresini gönder, 6'da orada , olur mu?

Kulağa hoş geliyor! Görüşürüz o zaman!

Ona adresimi göndermez kendimi birkaç işe verdim. Yemekleri kontrol etmek ve ekmek pişirmek arasına bazı ev işlerini de sıkıştırmayı başardım. Penthouse L.A.'de geçirdiğim zamandan sonra bu kadar evcilleşmek tuhaf ama tatmin ediciydi. Şimdi geriye dönüp baktığımda, o kulüpte ne kadar tutsak olduğumu fark ettim, o zamanlar bunu göremiyordum. Ama şimdi, hayatı istediğim gibi yaşamakta özgürdüm.

Saat tam 18:05'te onu aşağıdan çağırdım ve birkaç dakika sonra kapımın zilini çaldı. Kapıyı açtığımda elinde bir şişe şarapla bana gülümsüyordu.

"Hey heyyy!" diye beni selamladıktan sonra kollarını sıcak bir sarılmayla bana doladı. "Saçların! Siyah ve-"

"Hey, evet, evet, evet, yine doğal renginde." Geri adım atmadan önce bir anlığına ona sarıldım. "İçeri gel."

Kapıdan girdi, geniş yaşam alanını görünce gözleri fal gibi açıldı. "Delik... lee... kahretsin." Bakışları yirmi metrelik pencere duvarını ve açık kat planını taradı. "Kızım," dedi bana dönerek, "babam sana ciddi bir para bırakmış olmalı."

Bazı insanlar babalarını kaybettikten sonra bu yorumdan rahatsız olabilirdi, ancak Kirsten hiçbir zaman yumurta kabuklarının üzerinde yürüyen biri olmamıştı. Onun açık sözlü dürüstlüğüne takdir ettim çünkü ben de öyleydim. Ben durduramadan dudaklarımdan bir kıkırdama kaçtı ve o da kaba ifadesinin farkına vararak nefesini tuttu.

"Sorun yok!" Hemen onu rahatlattım ve şarap şişesini elinden almak için yanına gittim. "Teşekkür ! Bir şarap anahtarı alayım." Mutfığa doğru ilerleyerek şişeyi adaya bıraktım, o ise geniş gözlerle evimin birinci katını keşfetti. Geniş oturma odasında gezinirken, bakışları her iki oturma alanına da takıldı; biri büyük bir düz ekran televizyona bakıyordu, diğeri ise iki geniş pencere arasına yerleştirilmiş bir şömineyle süslenmiş çarpıcı bir özellik duvarının önüne yerleştirilmişti. Ancak, en sevdiğim yer,

genellikle iyi, baharatlı bir kitapla kıvrılıp teselli bulduğum . Alt katın tamamı, siyah ve beyazdan oluşan tek renkli bir paletle zevkli bir şekilde dekore edilmiş zarif ve sofistike bir hava yayıyordu

altın aksanlarla .

"gece çalışmak zorunda olmadığım için çok mutluyum," diye gülümseyerek tezgâhın diğer tarafında . "İzinli bir geceye ihtiyacım vardı ve mesaj atmaya çok sevindim."

Bardağımı kaldırdım. "Evet, ne var bunda?"

İçeceğinden bir yudum aldıktan sonra dudaklarını ince bir çizgi halinde bastırdı ve dirseklerine yaslandı. "Görmememiz gereken Jigsaw odası mı? Sonunda başka bir şey için boşaltılıyor ve sanırım adamlar kimsenin neler olup görmesi riskini almak istemediler, bu yüzden şimdiye kadar beklemek zorunda kaldılar. Tyler bana daha fazla güvenlik özelliğinin de kurulduğunu söyledi, bu da durumu açıklıyor. Luxe ile ilgili bir şeyler oluyor ama ne olduğunu bilmiyorum. Bunu Luke hariç herkesten büyük bir sır olarak saklıyor."

"Ah, tamam." Başka ne diyeceğimi bilemedim. Artık orada olmadığımı göre, bu bilgiye ayrıcalıklı olarak mı sahip olduğumu yoksa karanlıkta mı merak ediyordum. *Hâlâ Luke'un asistanı mıydım yoksa Luxe'ün yönetimine yardım mı ediyordum?* İsmimi duymadan önce düşüncelerim içsel bir monologa

"Gia!"

İrkilerek geri sıçradım, neredeyse bardağımı düşürüyordum. "Ne?!"

"Adını dört kere falan söyledim," diye kıkırdadı, şakacı bir şekilde somurtarak. "Her neyse, geri dönmek zorundasın.

Lütfen!" "Neredeyse bir yıl önce Luke ve Tyler'a rastladım ve ikisi de geri dönmemi söyledi ama-"

"Ama hiçbir şey!" Gözlerini devirdi. "İşinde harikaydın ve seni daha mutlu edecekse kulüpler arasında gidip gelebilirsin."

"Şu anda Luxe'de benim işimi kim yapıyor?" Merak beni ele geçirdi ve bilmek zorundaydım. İnşa edilmesine yardım ettiğim şeyi birilerinin mahvetmesi düşüncesinden nefret ediyordum.

Yine gözlerini devirdi. "Tyler'dan gerçekten hoşlanan bir kız. Senin arsız kıçın ona bildirebilir." Başını iki yana salladı. "Mila'nın gideli bir yıldan fazla olduğuna inanamıyorum. Her zaman tuhaf bir çift gibi görünürlerdi ama en azından iyi biriydi."

Bardağımı elime alarak şaraptan bir yudum aldım ve yere bıraktım. Tyler'la bir şey olmadığını biliyordum ama şu anda kendimi ona karşı korumacı buluyordum. Çok şey atlatmıştı ve ben onu uzaktan izliyordum, ailesi için sadece kendi şartlarında ulaşılabilir olmaya çalışıyordu. Ortadan kaybolmadan önce beni birkaç kez terslemesine rağmen asla araya girmek, kimseyi incitmek ya da yoluma çıkmak istemedim.

İçimi çekerek başımı salladım. "Geri dönmemin bir şeyi çözeceğinden tam olarak emin değilim." Omzunun üzerinden pencerelere baktım.

"Aman Tanrım!" Kıkırdayarak dikkatimi tekrar ona çekti ve bar taburesine oturdu. "Ondan hoşlanıyorsun!"

"Hayır!" Alay ettim. "Karmaşık bir durum ve adam muhtemelen hâlâ yas tutuyor." Bakışlarımı kaçırdım ve şaraptan bir yudum aldım. "Her detayı istiyorum." Hevesle öne doğru eğilerek alt dudağını ısırdı.

"Dedikodu yapmak istemiyorum."

"Birincisi," diye kıs kıs güldü, şarap şişesine ve kendine bir bardak daha doldurdu, "seninle dedikodu sayılmaz." İçkisini dudaklarına götürerek şişeyi yere bıraktı. "İkincisi, eğer bana söylemezsen yerine geçeni kıskandığını düşünmek zorunda kalacağım," diye genişçe sırttı, "ve-"

"Bunu söylemek bana düşmez çünkü bu onu da ilgilendiriyor..." Sesimin nasıl çıktığını fark ederek iç çektim, "...ve başka kimsenin bilmesini istemeyebilir," diye mırıldandım nefesimin altında.

"Bekle," dedi elini kaldırarak, "Başka kimse var mı? Aranızda ne oldu?" Nefesi kesildi. "Mila'yı seninle mi aldattı?!"

"Ne?!" Ofladım. "Hayır, asla."

Hay sikeyim. Kendimi köşeye sıkıştırdığımı fark ederek, içkimden bir yudum daha almadan önce bir nefes verdim. "Kirsten, tek bir kişiye söyleyemezsin. Ona asla saygısızlık etmek istemem. Jade ve Luke zaten biliyor, başka kimin bildiğinden de emin değilim."

"Şey," diye homurdandı, "belli ki henüz tüm kulüp

değil." "Ve bu şekilde kalmasını istiyorum, gerçekten."

Göğsünün üzerinde bir çarpı işareti yaptı. "Sana söz veriyorum. Hiçbir şey bilmiyorum."

Tyler'ın Penthouse L.A.'ya geldiği o geceyi düşündüm ama o geceyi tamamen yeniden yaşamaya hazır değildimBunu mümkün olan en minimalist şekilde nasıl ifade edebileceğimi düşünerek içkimin kalanını bitirdim. Gözleri geniş, içkiyi kendine doğru çekti, benim için yeniden doldurdu, sonra geri kaydıldı.

"Tamam." Tırnağımla bardağın sapına vurdum. "Los Angeles'ta spor yaparken," elimi kaldırdım, "ve Tyler'ın bir ilişkisi bile yokken," kulübe geldi. Beni dans ederken gördükten sonra benimle biraz zaman geçirdi ve biz... evethh."

"Tyler Prescott'u mu becerdin?!"

Soruyu duymazdan gelerek kaşlarını kaldırıp şarabımdan bir

yudum aldım. "Giovanna, göbek adın her neyse, Aggio!"

"Elena," diye mırıldandım.

"Ne lan!" Ellerini çenesinin altında birleştirdi ve dirseklerini tezgâha dayadı. "Bana her şeyi anlat!"

"Sana her şeyi ." Kaşlarımı oynattım. "Ama yanlış bir şey yapılmadı ve bu tek seferlik bir şeydi.

Söylemeye gerek yok, ülkenin diğer ucunda karşılaştığımızda ikimiz de aynı şekilde şok olmuştuk."

"Sadece şunu söyle bana," diye sırtıttı, "göründüğü kadar iyi miydi? Bu adamı gri eşofmanla gördünüz mü? Hatta herhangi bir içinde. Tanrım, o şişkinlik."

Sinirli bir kahkaha atıp bardağı yere bırakırken neredeyse içkimi yudumlayacaktım. Tezgâhın üzerindeki pirinç tutucudan bir peçete aldım. "Kulüpte eşofman giymiyordu." Duraksayarak kâğıdın arkasına saklanmak için elimden geleni yaptım ve onun mükemmel aletinın düşüncelerini kafamdan uzaklaştırdım.

"Aman Tanrım," diye kıkırdadı, "seni sürtük. Bayıldın!"

Dilimi dudaklarımın arasında yuvarlayarak kaşlarımı çattım. "Unutamadığım bir müşterim olmadığını söyleyebilirim."

Sosun üzerindeki zamanlayıcı bip çıkardı ve kontrol etmek için döndüm. Neyse ki bu, konuyu Tyler ve benden başkasına yönlendirmek için yeterliydi. Kimseye tek kelime etmeyeceği konusunda ona güveniyordum. Yemek yerken ve temizlik yaparken normal kulüp işleri ve hayat hakkında sohbet ederken birkaç saat geçti.

Kızlar gecesi için dışarı çıkmamızı önerdi. Nasıl rahatlayacağını bilmiyordu ve benim de geçmişle ilgili konuşmayı kafamdan atmaya ihtiyacım vardı. İstemeyerek de olsa kabul ettim ama muhtemelen o sırada biraz çakırkeyif olduğum içindi. Yemeğin sonunda iki şişe şarabı bitirmiştik ve trenle şehir merkezindeki lüks kulüplerden biri olan Enigma'ya gittik.

Binanın dış cephesi bana yüzyıl ortası modern-endüstriyel bir iç mekana sahip restore edilmiş bir tersane deposunu hatırlattı. Diğer kulüplerin aksine, deniz mavisini, mermer zeminli, tıklım tıklım siyah ve altın rengi odada ilerlerken iğrenç hissetmedim. Kirsten kolunu benimkine doladı ve öğretici bedenlerin arasından geçtik.

Kahretsin, bu Gia Aggio! Bize yakın biri bağırdı. Babası öldüğünden beri onu ilk kez görüyorum, diye seslendi bir başkası. *New York'a döndüğünü sanıyordum!*

Bazen kim olduğumu unutuyordum. Ailem iş uygulamaları nedeniyle iyi tanınıyordu. Sık sık haberlere çıkıyorduk. Başlangıçta, özgürlüğe ihtiyaç duyduğumda kendimi biraz gizlemek saçımı pembeye boyamıştım, ama şimdi doğal rengine için kolayca tanınabiliyordum. Şu anda bu hoşuma gitmiyordu.

Biz bara yaklaşırken erkek barmenlerden biri bize doğru gülümseyerek yaklaştı. "Hey, K!" "Selam, Pauly!" diye kalabalığın ve müziğin arasından, bardaki insanların arasına eğilerek.

"Size ne ikram edebilirim

hanımlar?" Bana baktı.

"Şimdilik sadece su," diye cevap verdim.

"Boooo," derin bir sesle şarkı söyledi, "bu çok sıkıcı. Bu gece sarhoş olacağız. Bana söylediklerini hâlâ sindirmeye çalışıyorum ve bu benim izin gecem."

"Peki." Homurdanarak gözlerimi devirip barmene seslendim: "White Russian, lütfen."

"Ve benim için her zamanki Negroni, teşekkürler."

"Elbette!" İki bardak aldı ve çenesini onun omzunun üzerinden kaldırdı. "Leah'nın onları arkadaşlarına ister misin?"

"Ne?" diye sorduk aynı anda, sonra arkamıza bakıp Chance ve Amber'ı gördük, birkaç kişiyle birlikte siyah bir yarı kabin ve modern, deri sandalyelerdeki bir masanın etrafında toplanmışlardı. İçkilerini yudumluyor ve hayatlarının en güzel anlarını yaşıyorlardı. Tam o sırada biri yoldan çekildi ve Amber'ın diğer tarafında Tyler'ı gördüm, birinin söylediği bir şeye katıla katıla gülüyordu. *Kahretsin.* Kirsten geniş bir sırıtişla bana döndü.

Başımı öne eğdim. "Um,

hayır." "Giaaa," diye şarkı

söyledi.

"Hayır, Kirsten." Gözlerimi devirdim.

"Gia," diye tekrarladı sahte bir ciddiyetle. "Bu o." Kollarını kavuşturarak masaya doğru başını salladı. "Kim?"

"Tyler'ın yanındaki sarışın." Kulağıma doğru eğildi ve müziğin sesini bastırarak konuştu. "O Victoria, sana onu istediğini söylediğim kişi."

"Hanımlar!" Pauly seslendi ve biz de arkamızı döndük. İçkilerimizi Kirsten'a uzattı, o da kendi içkisini kaldırarak bana White Russian verdi. "Teşekkürler aşkım." Ona göz kırptı, sonra masaya doğru döndü.

"Ödeme yapmak zorunda değil misiniz?"

Tekrar bana doğru eğildi, kalabalık odanın içinden geçerken gülüyordu. "Bir keresinde ona akıllara durgunluk veren bir sakso çekmiştim ve o zamandan beri bana bedava içki veriyor. Bir Declan O'Brien değil ama şahane bir oyuncak ve bana iyi bahşiş veriyor."

Kıkırdadım. "Bugünlerde size neler oluyor böyle-" Euphoria'nın masasına doğru yürüdüğümüzü fark ettiğimde cümlem yarım kaldı.

Amber bizi ilk gören oldu, ayağa fırladı ve kollarını bana doladı. "Ahhhh, Gia!" Avuç içleri hâlâ omuzlarımdayken eğildi. "Vay ! Geri mi döndün?" Durakladı, sonra nefesi kesildi. "Ve siyah saçlarla mı?!"

Chance ayağa kalktı, eğildi ve bana da sarıldı. Dudaklarını kulağıma bastırıp yüksek sesle "Luca'dan haber aldın mı?" diye fısıldamadan önce "N'aber kızım?" diye selam verdi.

Tırnağımı, sözlerinin titreşiminin gıdıkladığı kulağıma batırarak başımı salladım. "Hayır, ben de istemiyorum. Yakın zamanda değil."

"Adil." dudaklarına götürüp içkisinden bir yudum alırken daha fazlasını söylemeye cesaret edemedi. "Tekrar hoş geldiniz."

Bunalmış bir halde gözlerimi Amber ve onun arasında gezdirdim, beni hâlâ yaralayan konuyu başka bir yöne çekmeye hazırdım.

", henüz dönmedim." Saçımın bir telini şakacı bir şekilde çekti. "Ve evet, şimdilik bir değişiklik istedim. Bir süredir kendimi pek pembe hissetmiyordum."

Kirsten, Chance'in küçük kız kardeşi Lizzie'nin yanına otururken kolunu omzuma doladı. "Millet, bu size bahsettiğimiz, kulübü terk eden kız ama ben yine de onu seviyorum. Geçmişimiz çok eskiye dayanıyor."

"Dur." Güldüm, bir elimi onun yanına bastırarak gruptaki birkaç yabancı yüzü taradım. "Sadece biraz mola verdim."

"Demek geri geliyorsun?" Amber otururken sordu ve Tyler'la aralarına oturmam için beni işaret etti. "I..."

Bakışlarımı önce onunkilere, sonra tekrar onunkilere, "Şu anda bilmiyorum."

"Otur o zaman!" Chance alaycı bir tavırla emretti. "Belki bir şeyler içtikten sonra seni de ikna edebiliriz. Sen benim hiç sahip olmadığım kız kardeşim gibisin."

"Hey!" Lizzie şakacı bir şekilde sızlandı. "Kapa çeneni, nefret dolu," diye karşılık verdi Chance.

"Bunu Jenna'ya söyleyeceğim!" Amber alay etti.

Kıkırdarak masanın ve onların arasından geçtim ve Tyler ile onun arasına oturdum. Tamamen tuhaf olmak istemediğimden, samimi bir gülümsemeyle ona doğru döndüm. "Merhaba."

"Merhaba," diye cevap verdi, bir an beni inceledi, "nasılsın?"

"Hey!" Victoria gülümseyerek elini ona doğru uzattı ve onun şaşkınlıkla arkasına yaslanmasına neden . "Ben Victoria ama arkadaşlarım bana Tori der!"

Bana çok küçük yaşlardan itibaren insanların önünde asla el uzatılmaması gerektiği öğretildi. Bu kabalıktır ve mümkün olduğunca el sıkışmaktan kaçınırsınız. Ellerinin nerede asla bilemezsin. Sırıtarak bardağıma kaldırdım, sonra diğer parmaklarımla pipeti dudaklarıma götürdüm. "Tanıştığımıza oldum," diye mırıldandım müziğin sesini zorlukla bastıran sahte bir gülümsemeyle.

Garip bir şekilde elini geri çekti ve Tyler'ın dudaklarının köşesi ince bir eğlenceyle kıvrıldı. "Neden kulüpten ayrıldın?" diye sordu yüksek sesle ve ses tonunda hafif bir alay . "Luxe senin için çok mu ?"

Anında . Tyler'ın bunu hissettiğini biliyordum. Cevap vermeden benim yerime konuştu. "Bazı aile yapıyordu."

Onun cevabı benimkinden çok daha güzeldi. Bir parçam yüzündeki o gülümsemeyi silip atmak istiyordu. Tyler'a kibarca başımı sallamakla yetindim ve dikkatimi diğerlerine yönelttim. Küçük alanımda hareketsiz kalmaya çalışarak, kulüp dışındaki hayat hakkında sohbet ederek birkaç kadeh içtim. Ama çok Chance iki masanın ortasındaki tüm içki şişelerini kapmaya başladı.

"Hayır bebeğim," diye güldü Amber, alaycı bir sırıtışla adamın kolunu kucağına çekti.

"Chance" Lizzie uzanıp Patron şişesini kaptı. "Bunu o bokun içine karıştırma!" "Kahretsin!" diye alaycı bir şekilde soludu. "Ashton mı o?!"

"Ne?!" Geriye doğru dönerken neredeyse boynunu kırıyordu. Adam şişeyi elinden çekip aldı ve kadının dönüp durmasına neden oldu. "Teşekkür ederim!" diye kıkırdadı.

"O içmeyeceğim, kardeşim." Tyler oturduğu yerde kıpırdandı.

Derin sesi müziği keserek saçlarımla enseme dalgalanmasına neden oldu. Ona doğru bakamayacak kadar gergindim. Ve gergin olmak hiç bir şeydi. olmasına rağmen onu hissedebiliyordum. Ruh halini, düşüncelerini, her şeyi. Erkekler söz konusu olduğunda benim için hiç böyle olmamıştı. Sadece o.

Daha önce, o ve ben takıldığımızda, benimle o kadar çok şey paylaştı ki, ayık olsaydı, gerçek bir bağ paylaştığımızı düşündüm. Ona gerçek hayatım hakkında bile açıldım ama ailem hakkında değil. Muhtemelen aklımda diğerlerinden ayrılmasının birçok nedeninden biri de buydu. Müşterilere hiç açılmamıştım. Ve şimdi, varlığımın onu rahatsız ettiğini söylemek kolaydı.

"Seninle birkaç tek atacağım!" Victoria Chance'e bağırdı.

Onu görmezden gelerek bakışlarını bana çevirdi ve ardından doldurmakta olduğu içkiye göz attı. "Mafya Prensesi, benimle haber yapmaya hazır mısın?"

Güldüm, artık çakırkeyiflikten sarhoşluğa geçtiğimi hissediyordum. "Chance Hardwin'i nasıl geri çevirebilirim ki?" Tamamen alaycı bir tavırla cevap verdim.

Her hareketimizde telefonlar bize doğru parlıyordu. Bana shot bardağını uzatırken kalabalığa doğru başımı salladı ve popülerliğimizle alay etti. "Hepsi bunu ilk sızdıran olmaya hazır."

"O zaman onlara istediklerini verelim," diye homurdandım ve elindekini çekip aldım. "Ne kadar kötü ki?" "Öleceksin kızım!" Amber yüksek sesle güldü.

Bardağı koklarken öğürdüm. "Tanrım, Chance, bu çok iğrenç kokuyor."

"Boğazından aşağıya toplu tecavüz dölleri gibi akacak." Etrafımızdaki herkes bizi izlerken o bir shot aldı ve bana doğru tuttu

eğlence içinde.

"Nereden biliyorsun?!" Ben de karşı çıktım.

"Siktir git!" diye . "Dönüşüne," kaşlarını çattı, "bu sefer temelli."

Anında kendimi kötü hissettim ama alkolden değildi. Herkesi hayal kırıklığına uğratmış gibi hissediyordum. Chance kulüpte çalışmıyordu bile ama yalvaran gözlerle beni izleyen Amber ve Kirsten'ı gördüm.

"Bu hiç adil değil," diye kıs kıs güldüm.

"Gia," diye uzandı Chance, elini bardağımın altına koyup dudaklarıma götürdü, "benimle iç ve *evet* de."

Mırıldandım, bardağı ağzıma götürdüm ve onunla aynı anda geri yuttum. Öğürerek neredeyse tükürecektim ama isteksizce yuttum. "Aman Tanrım!" Boğuldum, boş bardağı yere bıraktım. "Bu kokusundan çok daha iğrençti!"

"Chance ile içmeye hoş geldiniz!" Amber kaldırdı ve Kirsten'la birlikte geri fırlattı.

Bize iki tane daha karıştırdıktan ve onları da mideye indirdikten sonra, kulüpteki şarkı Amber'ın Euphoria'da dans ettiği manşet şarkısına geçti. Ayağa fırladı. "Bu gece izinliyim ama bu hâlâ benim sıram!" Elini Lizzie'ye uzatarak olduğu yerde kıpırdandı.

"Bebğim," diye alay etti Chance, "kız kardeşim dışında

herkes." "Tanrım, burada soyunacak ya," şaka yaptı

Lizzie.

Amber geniş bir sırtıtsla bana doğru döndü ve parmaklarını ritme göre dans ettirirken işaret etti.

Başımı salladım. "Ben iyiyim."

"Hadi amann!" diye itiraz etti. "Kusursuz dans becerileriyle beni ." "Fineee," diye başımı

sallayarak ayağa kalktım.

Elimi kendi elinin içine aldı, yolda Kirsten ve Lizzie'yi de yakaladı. Masadan çok uzakta olmayan açık bir alan bulduk, sallandık, döndük ve dördümüz de sanki hiç kimse ve herkes aynı anda gibi dans ettik.

Kirsten durdu ve ben de onun önünde eğildim, kalçalarımı döndürerek ona doğru bastırdım. Bu gece bana bu kızları ne kadar çok sevdiğimi . Pek çok açıdan kendimi yeniden kendim gibi hissediyordum.

Kafamı kaldırdığımda Tyler'ın bakışlarını yakaladım. Herkesle takılmamdan pek memnun görünmüyordu. Onaylamayan ifadesini görmezden gelmek için elimden geleni yaparak dik durdum ve kollarımı başımın üzerine kaldırdım. Müziğin içinde tamamen kaybolmuşken, o gibi davranarak sallanıp döndüm.

Şimdi gerçekten hayatımın en güzel anlarını yaşıyordum. Bu kızlar benim için önemliydi. Bu geceye ihtiyacım vardı. Amber ve ben sırt sırta vermiş, bedenlerimizi senkronize bir ritimle sararak şarkı sözlerini söylüyorduk.

Birkaç dakika sonra, hiçbir uyarı olmadan, tanıdık bir his boğazımdan göğsüme doğru süzüldü. *Oh hayır!* "Hemen döneceğim!" Kızlara bağırdım, sonra ağzımı kapattım.

Kimseyle göz teması kurmaya cesaret edemeyerek kalabalığın arasından hızla tuvalete doğru ilerledim. Yolda birkaç adam bana seslendi ama hepsini duymazdan gelerek kapıyı açtım ve en yakın kabini bulup içeri daldım. Gözlerimi kapatarak, çok geç olmadan kusmuğumu bastırdım.

"İyi misin?" Kirsten kabinin kapısına vurdu. "Ben...

ölüyorum," diye nefes nefese kaldım.

Kıs kıs güldü. "Bence gitmeliyiz. Bu gece yeterince eğlendiniz." "O iyi mi?"

Amber, sesi banyonun duvarlarında yankılanarak sordu.

"Lanet olası Chance," diye öğürdüm, yine kusuyordum. "Lütfen git çantanı getir ve beni tuvaletin dışında bekle. Bu... çok utanç verici."

Amber kıkırdadı. "Yarın berbat olacak ama akşama kendini daha iyi

hissedeceksin." "Ugh," diye inledim, tekrar kusuyordum. "Kocandan nefret

ediyorum."

Amber yüksek sesle gülmeye devam ederken Kirsten, "Ben gidip çantanı getireyim," dedi.

Sonsuz bir hastalık saati gelen birkaç dakika geçti.

KİLİT. DÜDÜK. KİLİT.

"Neden birisi... umumi tuvaletin... kapısını çalıyor?" Kapının gıcırdayarak açıldığını ve tekrar kapanmadan önce içeri giren müziğin sesini duyduğumda .

"Hey," selamladı Amber gelen her kimse. "Ben dışarıda

bekleyeceğim." "Bekle!" Ben bağırdım.

"Gia?"

Hayır! Hayır! Oh Tanrım. Tyler'ın sesini duyunca iç çektim. "Evet?" Tekrar

boğuldum. "Sana biraz su getirdim."

YAPILACAK CENTILMENCE BİR ŞEY

TYLER

Kendime ait bir gece geçirmeyeli beş uzun ay olmuştu. Jenna arayıp çocukları Luke ve ailesiyle birlikte hafta sonu lunaparka söylediğinde tereddütle benimkilerin de gelmesini kabul ettim. Bu molaya ne kadar ihtiyacım olduğunu düşündüğümde içimi bir suçluluk dalgası kapladı. Mila'nın vefatının üzerinden bir yıldan fazla zaman geçmişti ve çocuklarımın onu kaybetmiş olmasından dolayı duyduğum suçluluk hala kalbimde yoğun ve ağır bir şekilde hissediliyordu.

Anne ve babamı aynı anda kaybetmek zordu ama eşimi kaybetmek bambaşka bir acıydı. Kendimden bir parça koparılmış, geride tamamlanmamış bir yapboz bırakılmış hissediyordum ama bu hiç de düşündüğüm gibi olmadı. Kızım Naya sık sık annesinin ne zaman döneceğini sorardı. Her seferinde beni kırıyordu çünkü ona istediği cevabı veremiyordum. Artık sadece üç çocuğum ve ben vardık.

Bir yıl boyunca tatiller geldi ve geçti. Ailemin ve arkadaşlarımın yardımıyla onları özel kılmak için elimizden geleni yaptık. Ama bu gece, her gün beni tüketen boğucu duygulardan uzaklaşmaya ihtiyacım vardı.

Chance ve Amber gece kulübünde onlara katılmam ısrar ettiklerinde isteksizce kabul ettim. Tek izin günümde olmak isteyeceğim son yer kalabalık bir gece kulübüydü. Ama boş evimde bir geceyi daha yalnız geçirmek de istemiyordum. Bu *gece*, *gece kulübü* havası olsa bile biraz hava almaya ihtiyacım vardı.

En iyi kararına rağmen Victoria'yı bana eşlik etmesini istedim. Giovanna'nın Luxe'de çalışıyordu ama kimse onun yerini dolduramazdı. O doğanın bir gücüydü ve bunu kendime itiraf etmek benim için zordu.

Victoria ve ben kulübün kapısından içeri adım attığımızda içimi bir huzursuzluk kapladı. Bir süredir bana karşı hisleri olduğunu biliyordum. sürekli benimle flört ederdi ama ilk başta bunu önemsememiştım.

Mila süre gittikten sonra diğer dansçılardan bazıları da ilgi göstermeye başladı. Çoğunun kötü bir niyeti yoktu ve Victoria'nın da masum olduğuna inanmak istiyordum. Ama dikkatimi çekmek için diğerlerinden daha çok çalışıyor gibiydi.

Kafamı kaldırıp Kirsten'i bir arkadaşıyla gördüğümde, onun kendine özgü pembe saçları olmayan Giovanna olduğunu anlamam bir anımı aldı. Onu çok uzun zamandır görmemiştım. Kalbim küt küt atmaya başladı. Bu gece görmeyi beklediğim son kişiydi. Bir onu görmek bile istemiyordu. Onun Euphoria'ya ait bilsem de, bencil bir yanımlı Kaliforniyaya geri dönmesini diliyordu. Onun varlığı içimde karışık bir his uyandırıyor.

Ancak, Chance'in içkisini aldığı anda onun için üzuldüm ve dans etmek için ayağa kalkmadan önce içimden iç geçirdim. Ne kadar karşı koymaya çalışsam da bakışlarımı onun hareketlerinden alamıyordum. Şimdiye kadar gördüğüm en büyüleyici dansçılardan biriydi. En azından bunu kabul etmemek için yalan söylemiş olurum.

Victoria dudaklarını kulağıma yaklaştırmış, ama sözlerini kadar dikkatimi vermiyordum. Ben bakışlarımı Giovanna'dan ayırmazken, eli kalçamda. Birkaç kez onu uzaklaştırdım ama o biraz daha ısrar etti. Euphoria'daki standart VIP masalarının aksine, önümüzdeki sehpalar hiçbir şey saklamıyordu.

Giovanna, Kirsten'in önünde eğilip kalçalarını döndürdükten sonra Amber'la dans etmek için dönerken bana aldırış etmedi. Bir saniye içinde, yumruğunu ağzına götürerek aceleyle banyoya gitti. Chance'in karışımının kamyon gibi çarpacağını biliyordum ve eğer centilmence bir şey yapıp en azından su getirmesem kendini bir çukurda çırılçıplak bulacaktı.

Sinirlenerek masanın ortasında su şişesine ve üç kokteyl peçetesine uzandım, Amber ve Kirsten'in onun peşinden koşmasını izledikçe sinirim daha da artıyordu. Lizzie onu takip etmek için bir adım attığı anda bileğini yakaladım ve olası saldırganlara karşı kendini savunmaya hazır bir şekilde etrafında döndü. Sadece benim olduğumu görünce ifadesi yumuşadı.

"Sanırım Gia hasta," diye bağırdı müziğin üzerine, banyoya doğru eliyle işaret ederek.

"Ben hallederim," diye cevap verdim. "Kimse seninle dışarıda değilken masaya geri dön. Seninle taşak geçtiği için bu gece birini öldürmek zorunda kalmak istemiyorum."

zaman yaptığı gibi gülümseyerek orta kahverengi bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırdı ve elinde içkisiyle dans etmeye devam ederek masaya geri döndü. Bir podyum modeli olarak baskıdan nadiren etkilenirdi ama yalnız kalmanın kurallarını da bilirdi.

Çekip . Belki de gitmeliydim. Ama bunu yapacak gücü kendimde bulamadım. Hayal kırıklığı içinde oflayıp puflayarak duruşumu düzelttim ve kalabalığın içinden geçerek Bayanlar Odası'na doğru ilerledim.

Parlayan yeşil koridoru döndüğümde, neredeyse Kirsten'la çarpışacakken aniden durdum.

"Oh!" Yüzüne sinsi bir sırıtış yayılmadan önce dondu kaldı. Giovanna ve benim aramda ne olduğunu tam olarak bildiğinden şüphelenmeme neden olan bir sırıtış.

"Kahretsin," diye mırıldandım nefesimin altında, bangır bangır çalan müzikten beni duymamasını umarak. "O iyi mi?" Daha yüksek sesle söyledim. Omzunun üzerinden arkasını işaret etti. "Chance sağ olsun kusuyor, o yüzden onu eve götürüyorum."

"Kimse onu o içmeye zorlamadı," diye karşılık verdim.

Öne doğru bir adım atarak elimdeki su şişesini ve peçeteleri almaya çalıştı ama hemen geri çektim. ", tamam," dedi omuz silkerek ve gözlerinde muzip bir parıltıyla. "Ben gidip çantasını getireyim o zaman."

Başımı sallayarak yanından geçtim ve banyo kapısının önünde durduğumda onun kurnaz doğasını görmezden geldim.

KİLİT. DÜDÜK. KİLİT.

Parmak eklemlerimi kapıya vurarak, iterek açmadan önce bir uyarıda bulundum. Koridordan gelen müzik sesi içeri süzüldü. Kapının arkamdan kapanmasına izin vererek içeri adım attım.

"Hey," diye iç geçirdi Amber. "Ben dışarıda bekleyeceğim." "Bekle!" Giovanna kabinden seslendi. "Gia?" Amber çıkarken yüksek sesle cevap verdim. "Evet?" diye zayıfça cevap verdi.

Şişeyi onun oturduğunu tahmin ettiğim yere doğru uzattım. "Sana biraz su getirdim."

Sadece dışarıdaki partinin boğuk sesleriyle dolu uzun bir duraklama oldu ve sonunda tekrar konuştu. "Ben fin -" sözleri ani bir öğürme nöbeti ve ardından sıçrayan kusmuk sesiyle kesildi.

Ürpererek kolumu ağzıma kapattım. Kanla aram çok iyiydi. Kayınbiraderimin beni hayatına çekmesi ve ailemin kim olduğunu keşfetmesi sayesinde bütün gün cinayetleri izleyebilirdim. Ama kusmak? Bu ses beni çıldırtıyordu. Elim kapının koluna sıkıştı ve bir an için onu kendi başına halletmesi için bırakmayı düşündüm. Ne de olsa onu burada kalacak kadar önemsemiyordum. Ama sonra tekrar konuştu ve tereddüt ettim.

"Teşekkür ," diye burnunu çekti ve ben de arkamı döndüm. "Chance'in muhtemelen seni buraya gelmeye zorladığını biliyorum." Tuvaletin sifonu çekildi. Ayağa kalkıp dışarı çıkarken, bir eliyle hâlâ utanç içinde yüzünü kapatırken, kabinin kapısının altında gölgesinin kaydığını gördüm. "Bana bakma Ty."

İsteğini görmezden gelerek lavaboya doğru ilerleyip suyu bakışlarımı alamadım. Eğildi, ağzını çalkaladı, sonra aynadaki yansımasını kontrol etmeden önce gargara yaptı. Kapı itilerek açıldı ve Amber ile Kirsten'in çantasıyla birlikte içeri girmesi için kenara çekildim.

"Teşekkür ederim," diyerek Kirsten'dan aldı ve makyajını düzeltmek için aynaya döndü. Ardından, ağızda kalan tattan kurtulmaya çalışarak gargaradan bir yudum aldı.

Saatime bakınca ne kadar zaman geçtiğini fark ettim. "Siz kızlar buraya nasıl geldiniz?" Kaşlarımı kaldırarak sordum. "T," diye yanıtladı Kirsten, çaresiz bir köpek yavrusununki gibi yalvaran iri gözleriyle. "Eve Uber'le dönmeyi planlamıştık ama Zaten onun evinin önünden geçeceksin, sen onu bırakır mısın, ben de Amber, Chance ve Lizzie ile giderim?" İkisini de metroya bindikleri için azarlamaya hazırlanırken Giovanna araya girdi.

"Ne?" Aniden arkasını döndü ve gargarasını çantasına geri soktu.

Gözlerimi Kirsten'a dikip su şişesini ve peçeteleri gizlice ceketimin cebine sokarken bir korku kapladı. Sahte ifadesinin altında, alay ettiğini hissedebiliyordum ve bu kanımı kaydattı. Ama ona bir tepki verme tatminini yaşatmayı reddettim. "Elbette," diye dişlerimi sıktım, peşinde olduğundan emin değildim, "ama Victoria'da evine bırakmam gerekiyor."

Amber, Giovanna'nın şaşkın ifadesine odaklanmadan önce Giovanna ile bana baktı. "Seni eve bırakması senin için sorun değil, değil mi?"

"Evet," diye yenilgiyle nefes verdi Giovanna, gerçi bu kez benden ziyade hastalığından kaynaklandığından şüpheleniyordum. "değil." Bakışları Kirsten'a doğru kaydı. "Eve sağ salim sana haber veririm... *eğer* dönebilirim."

Kirsten küçümseyerek homurdandı. "Eminim iyi olacaksın canım." Telefonunu çıkarıp bir süre tıkladıktan sonra yerine koydu.

Amber kollarını bana doladı ve zorlukla duyulabilen bir sesle fısıldamadan önce kısık bir sesle teşekkür etti: "Onu geri dönmeye ikna et lütfen."

Omuz silkerek kucağından ayrıldım. Telefonum cebimde titredi.

Başımı sallayarak telefonumu yerine yerleştirdim. Banyodan çıkarken sinirli bir şekilde masaya yaklaştım, Victoria'ya parmaklarımı oynattım ve oturduğu yerden ceketini . Ceketini tutup geçirdiğimde ayağa kalktı. Sonra kapıya yönelmeden önce herkese veda etmek için döndü.

"Neden bizimle geliyor?" diye bağırdı kulağımın .

Giovanna üçümüzü loş kulüpten çıkarıp serin gece havasına sokarken, kahkaha ve müzik sesleri kaybolurken dikkatimi önümde tuttum. Hareketli caddeden arabama doğru ilerlerken önden ben gidiyordum.

Giovanna kaldırıma takılıp tökezledi. Öne doğru atılarak bir elimle belini, diğer elimle de dirseğini kavradım ve onu sabitledim. Kötü niyetli olmasam da, o mükemmel beyaz gülümsemesini kaldırımda bozarsa başka birinin gazabına uğramak istemediğim kesindi.

Sonunda siyah Audi RS e-tron GT'ye ulaştığımızda, uzaktan çalıştırdım ve açtım. Victoria "Av tüfeği!" diye seslendi ve aceleyle ön yolcu geçerek ben daha Giovanna'ya kapıyı uzatmadan kapıyı açtı. İçimde bir suçluluk duygusuyla onun için arka sürücü kapısını açtım ve içeri girmesine yardım ettim.

"Değerli kargo alanı," diye kıs kıs güldü Giovanna kendini yerleştirirken. "Kemerini bağla," sert bir ses tonuyla talimat verdim ama alaycılığı beni eğlendirdi. "BMW nerede?" diye sordu, hâlâ kelimeleri geveleyerek.

"Eve," diye cevap verdim sıkılmış dişlerimin arasından. "Ve arabama kusmasan iyi edersin. Daha üç gün oldu."

Başını arkaya yaslayarak gözlerini kapattı ve tembelce beni selamladı. Derin bir nefes alarak kapıyı kapattım, kendiminkini açtım ve bindim. Şehir merkezinden dairesine doğru ilerlerken Victoria gözle görülür bir şekilde tedirgindi ve dik dik bakıyordu.

Dikiz aynamdan Giovanna'ya baktığımda gözlerinin hâlâ kapalı olduğunu gördüm. Küçük bir parçam ona pek çok soru sormak istiyordu, ama hemen kendime onu sorgulamanın ısrarla istediğim medeni ilişkinin sınırlarını aşmak olacağını hatırlattım.

"Bekle bir dakika," diye Victoria'nın sinirli sesi düşüncelerimi böldü. "Neden önce beni eve götürüyorsun? Sarhoş kızı bıraktıktan sonra bir süreliğine benim ?"

Konuşmadan önce gözlerim önce ona, sonra tekrar yola kaydı. "Önce onu eve götürmek geri dönmek olur ve bu gece senin evinde takılmayı hiç planlamamıştım."

Yüzünü bana döndü, eli orta konsolda duran dirseğimin altına kaydı. "Üç oda arkadaşım bu gece yoklar," diye baştan çıkarıcı bir şekilde fısıldadı, "ve ben sadece belki bizimle neler olduğunu görmek istersin diye düşündüm."

kavrayan kolumu geri çektim, böylece daha fazla yaklaşılamayacaktı. "Bunun için hazır değilim." "Uzun oldu, değil mi?" diye alay etti.

Neyse ki, ona sözlü olarak haddini bildirmeden apartmanının önünde durdum. Sadece bir an önce yanımdan gitmesini . Normalde bir centilmen gibi onu yukarı çıkarırdım ama bu gece onun yorumundan . Zihnim meşguldü ve Giovanna'yı sarhoşken arka koltukta başıboş bırakamazdım.

Victoria gözlerini devirdi, kapıyı iterek açtı ve dışarı çıktı. Yaramaz bir gülümsemeyle arkasına yaslandı ve bana bir öpücük kondurdu. "Sen hazır olana kadar bekleyeceğim ve bu gece harika vakit geçirdim." Ben cevap vermeden, kapıyı yumuşak bir tıkırtıyla kapattı ve bina girişine doğru yürüdü, yolda toplayabildiği kadar kıcını salladığından emin oldu.

Hayal kırıklığına uğradığımı hissederek başımı eğdim. Gözlerim kapalı, "Herkesin derdi ne lan?" diye mırıldandım.

"O... hoş görünüyor." Arka koltuktan gelen sessiz bir kahkaha daha da gerilmeme neden oldu.

"Benim tipim değil," diye karşılık verdim.

Yavaşça gözlerimi açtım ve dikiz aynasındaki yansımamı bir anlığına yakaladım. Başı arkaya eğikti, gözleri hâlâ kapalıydı ama sırtıyordu. Dilimi alt dudağımın üzerinde yuvarladım ve Victoria'nın binaya sağ salım girdiğinden emin olmak için pencereden dışarı bakarak kendimi başka tarafa bakmaya zorladım. Kapı kapanır kapanmaz hiç vakit kaybetmeden hızla uzaklaştım, sonraki birkaç trafik ışığından ve dönemeçten .

"Hangi ?" Göz ucuyla baktım.

Gözleri fal taşı gibi açıldı ve ön pencereden dışarı bakmak için boynunu büktü. "Beni girişte yan tarafta bırak." "Sarhoş kıcının dairene gitmesine izin vermeyeceğim," diye homurdandım, bir grup araba hızla geçerken, içlerinden biri Korna çalıyor.

Gözlerinde eğlence dans ediyordu. "Güvenliğim için endişelenecek kadar bile önemsemiyorsun beni," diye alay etti. "Ve ben bu şehri avucumun içi gibi biliyorum."

Onu umursamıyor musun? Siktir et onu! diye düşündüm, ama bunun beni neden üzdüğünden emin değildim. Eve kilometrelerce yürümesine izin verebilirdim. Kim bilir kimler tarafından , çünkü babasının hâlâ casusları olduğundan emindim. Ailemin öyle olduğunu biliyorum. Belki de bir beyefendi gibi kapıya kadar gittiğinden emin olmak için beklemeyecek bir yabancı tarafından kullanılan bir Uber'e binebilirdi.

Ama yine de gecenin kahramanı ben oldum. Tüm bunların sebebi önemsedığım insanlarla olan ilişkiye saygı duymamdı çünkü ona hayran olduklarını biliyordum. Bunu onlar için yapıyordum. Sadece onlar için.

Onu görmezden gelerek caddenin karşısındaki otoparkı işaret ettim. "Oraya erişimin var mı?"

"Evet, beş spot aldım," diye cevap verdi lakayt bir şekilde, çantasını karıştırıp bana bir kart uzattı.

Hızlıca taradım ve kapı kalkarak içeri girmemize izin verdi. "Beş mi?" İçeri girerken inanamayarak tekrarladım, arkama baktım

ona.

Ofladı ve bana şakacı bir bakış fırlattı. "Ne? Bana tecavüz etmeye gelen adamlar için yeterince park yerim olmasını seviyorum."

Yanaklarımdaki ısı yükseldi ve direksiyonu sertçe kavradım.

"Şaka yapıyorum," diye kıkırdadı. "Herhangi bir ziyaretçi T'yi kullanmadığında iyi bir parka sahip olsun diye. Bu şehirde trafiğin bir kabus biliyorsun." Dümdüz ileriye işaret etti. "Şurada, zemin seviyesinde."

Arabayı söylediği yere sürdüm, park ettim ve . Kapısını açtığımda tökezledi ve göğsüme düştü. Onu yakaladım ve bu gece ikinci kez onu sabitlemek için üst kollarından tuttum.

"Vücudun hâlâ hatırladığım kadar sert," diyerek gözlerimin içine ama hemen gözlerini kendi başına ayakta durmaya çalıştı. Sanki bir toprak yığınının düşmüş gibi inatçı bir kararlılıkla kendini fırçaladı. "Ben iyiyim," diye gülümsedi, topuklu ayakkabılarıyla bir adım attı ve hemen ardından tekrar ayağı takıldı.

Bir kez daha yakaladım ve kolunu sıkıca kavradım. Yaya geçidine doğru ilerlerken nefesimin altında "Hiçbir yaramıyorsun," diye .

"Her deliğimi siktiğinde işe yaramaz olduğumu düşünmemiştin," diye karşılık verdi. "O zaman senin için oldukça yararlıydım, değil mi Ty?"

Şok olmuş bir halde gözlerimi onunkilere indirdim. Küstah bir cesaretle bana baktı. Küstahça sözleri beni o kadar şaşırtmıştı ki, kendimi doğru düzgün bir argüman ya da inkar üretemez halde buldum. Ben... bir avukatım, hem de çok iyi bir avukat.

Düşüncelerimi toparlayamadan karşıdan karşıya geçmemiz için işaret verildi, ben de bir kolumu nazikçe beline doladım ve onu binanın yan girişine doğru yönlendirdim. Dairesine asansör yolculuğu sessiz geçerken o duvara yaslanmış, rakamların yükselişini izliyordu.

"Kendimi pek iyi hissetmiyorum," diye inledi sekizinci kata yaklaşırken, avucunu alnına bastırarak. "Sanırım yine kusacağım."

Ceketimin cebinde sakladığım su şişesini hatırlayarak aldım ve ona uzattım. "Teşekkürler." Titreyen elleriyle kapağı açtı ve bir yudum aldı.

"Yavaş ol," diye uyardım, "yoksa kesinlikle kusacaksınız."

"Tamam," diye derin bir iç çekerek çantasını yanına indirdi, tam o sırada asansörün kapıları çınlayarak açıldı. "Bu benim," diye duyurdu kapısının önünde durarak. Çantasını açarken ve şişeyi tutarken dengede durmaya çalışırken hareketleri sakardı.

Uzanıp aldım ve kapağını yerine taktım. Sonunda anahtarını çıkarıp kapının kilidini açmadan önce birkaç saniye daha etrafta dolandı. O içeride bocalarken kolumu uzatıp kapıyı açık tuttum. Şişe yanıma düştü ve girişte yere çarptı. Kapı arkamızdan çarparak kapandı ve onu sabitlemek için hemen dirseklerinden tuttum.

"Bu gece ne kadar içtin?" Sertçe sordum. "Chance sert bir karışım hazırlıyor ama sen sanki biri sana ilaç vermiş gibi davranıyorsun."

"Kirsten ve ben buradan ayrılmadan önce iki şişe şarap içtik," diye itiraf etti, benden uzaklaştı ve siyah stilettolarını tekmeleyip el çantasını bırakırken omzuma .

Bu her şeyi açıklıyordu. Onu geniş oturma odasındaki koltuklardan birine doğru yönlendirdim. Beceriksizce oturdu ve sonra ağır çekimde yana düştü, başı yastığa çarptı. Parmak şakaklarına bastırarak inledi.

"Biraz daha su ister misin?" Ben teklif ettim.

Başını güçsüzce salladı. "Beni burada bırakın. Ben bittim-" sesi cümlelerin ortasında kesildi.

Yüzündeki saç tellerini fırçalamaya hazır bir şekilde öne doğru bir adım attım ama aniden durdum. Başımı sallayarak nefes verdim ve lüks dairesinin ihtişamını görmek için döndüm. *Lanet olsun, Gia.*

Yaşadığı yerin yakınına gittiğim tek yer Penthouse L.A.'deki odasıydı. O zamanlar orada yaşadığını bile bilmiyordum. Sadece iş olduğunu sanıyordum, ama aynı zamanda başka bir yerde bir seks zindanında yaşamasını da bekliyordum.

Burası aydınlık, havadar ve bir ev gibi hissettiriyordu. Babasının ona ne kadar para bıraktığını ve ondan önce ne kadar parası olduğunu merak ettim. Önemli olduğundan değil ama yaşam tarzı onun gibi biri için... abartılı görünüyordu. Yine de onu gerçekten tanıımıyordum ve tanımak da istemişyordum.

Bakışlarımı tekrar ona çevirdiğimde, hâlâ nefes alıp verdiğini anlamak için göğsünün inip kalktığını hafif bir rahatlama hissettim. Merhamet dolu düşünceleri yarım saniyeliğine aklımdan uzaklaştırdım, sonra gitmek için arkamı döndüm. Kapıya doğru yürürken durdum ve bir kez daha iç çekerek geri . *Lanet olsun.*

Mutfağa doğru yürüyüp buzdolabının kapağını açtım ve iki soğuk şişe su aldım. Büyük bir metal karıştırma bulana kadar dolapları taradım ve nefesimin altında "Bu görür" diye mırıldandım.

Yattığı yere geri döndüm, kaseyi kanepenin yanına yere koydum ve su şişelerini iki bardak altlığı üzerinde sehpaye koydum. Kanepenin arkasındaki siyah beyaz battaniyeyi alarak kıvrılmış vücudunun üzerine örttüm. Baş, uyandıktan sonra haftalarca ağrı çekmesine neden olacağını bildiğim bir pozisyondaydı. Boynunu ve başını kucakladım, onu dekoratif yastığın üzerinde nazikçe daha düz bir konuma getirdim.

Bir zamanlar düşüncelerimi ve arzularımı tüketmiş olan kadına bakarken kalbim hızla çarpmaya başladı. Hatırası

bir karşılaşmamız canlı ayrıntılarıyla gözümün önüne geldi. Parasını benim ödediğim ve onun da yüzden yerine getirmek zorunda olduğu bir buluşma. Bakışlarım boynunu kavrayan elime kaydı ve dalgın bir şekilde başparmağımın ucuyla yanağında daireler çizdiğimi fark ettim.

Kanepede kıpırdandı, gözleri fal taşı gibi açıldı ve zar zor fısıldadı, "Bana böyle dokunmandan hoşlanıyorum-" sesi kesildi ve tekrar uykuya daldı.

Bir sarsıntıyla geri çekildim ve beni boğmakla tehdit eden yoğun duygulardan sıyrıldım. Kendimi gerçekliğe geri döndürmem gerekiyordu. O anda, onun dairesinden çıkmam gerektiğini biliyordum. Centilmence bir şey yapmış ve onu evine bırakmışım. Sarhoş güvenli bir şekilde evine girmesine yardım etmiş ve kendi kusmuğunda boğulmaması için onu yerleştirmiştim.

Bu sefer hiç vakit kaybetmeden kapıya doğru yürüdüm. ayakkabılarını aldım, beyaz masasının koydum ve Louis Vuitton çantasını alıp masanın üzerine yerleştirdim. Bakışlarımı son bir kez daha ona çevirip hayal kırıklığı içinde parmaklarımı saçlarımda gezdirdikten sonra oradan ayrıldım.

MACARİSTAN

GIOVANNA

Ne be? Kafam! Lanet olası kafam! Sarhoş uykumdan yavaşça , oturma odasının pencerelerinden giren yoğun güneş duyularıma saldırdı. Başım acıyla zonkluyordu ve dün dışarı çıkmadan önce yeterince su içmediğim için içimden kendime lanet ettim. Uykulu gözlerle sehpanın üzerinde el değmemiş iki şişe su gördüm.

Neyse ki dün gece yatmadan önce sarhoş halimle su almayı düşünmüştüm. Bardak altlığından bir tane aldım ve çevirerek açtım, yerine koymadan önce hepsini yudumladım. Gözlerimi kısarak odayı taradım, sonra üzerime örtülen dekoratif battaniyeye baktım. Parmak uçlarımı üzerinde gezdirdim ve ilk kez kullandığımı ettim.

"Kahretsin, dün gece gerçekten de kendime iyi bakmışım," diye yarım ağız kıkırdadım ve kolumu gözlerime siper ederek kanepeye yığıldım.

Hafif bir vızıltı dikkatimi çekti ve kayıp telefonumu aramak için başımı kaldırdım. Görünürde hiçbir yerde yoktu. Kendimi oturur pozisyona ittim, kaşlarımı çatarak gözümü daha da kısarak ezici parlaklığa baktım. Titreşim devam etti ve onu bulmaya kararlı bir şekilde antreye doğru tökezledim.

Ayakkabılarımın kapının yanında düzgünce dizildiğini ve el çantamın yakındaki bir masanın üzerine tünediğini görünce durdum. Elime alıp telefonumu açtığımda Kirsten'in yüzünün ekranı aydınlatıldığını gördüm. Cevap vermek için kaydırarak kulağıma götürdüm.

Hey.

Kızım, diye nefes aldı, Tanrı'ya şükür iyisin! Onunla konuştunuz mu?

Sen neden ? Telefonu yüzümden geri çektim, kulağıma geri koymadan önce dudağımı kıvırdım.

Lütfen iç sesinizi kullanın.

Akşamdan kalma mısın? Kıkırdadı.

Ellerimi saçlarımda gezdirerek oturma odasına geri döndüm ve iki oturma alanı arasında volta attım. *Sanırım şu an hâlâ sarhoşum.*

Yine güldü. Chance'in barmenlik yeteneklerine alışık değilsin. Evet, ne olduğunu bile bilmiyorum.

Ben istiyorum!

Telefonu tekrar elimden kaptım. *Kirsten, diye homurdandım telefonu kafama geri koymadan önce, lütfen.*

Üzgünüm, özür diledi. Chance ve Amber'a giderken uğrayıp seni almamı ister misin? Ne için?

O ve birkaç şey üzerinde çalışacaktık ve senin de gelmek isteyebileceğini düşündüm. Euphoria için mi yoksa Luxe için mi? Bilmek istediğimden emin olmasam da sordum.

Bunlardan hangisi size 'evet' dedirtebilir?

Tavana bakıp kıs kıs güldüm. Şu anda da değil. Ah, şu anda dedin, yani-

Söylediği başka bir kelimeyi duymadım çünkü kanepenin yanındaki gümüş karıştırma kabının yanında siyah bir tomar kâğıt gördüm. Başımı meraklı bir şekilde eğerek ona doğru ilerledim ve almak için uzandım. Sıkıca sıkıştırılmış kâğıdı çözdüğümde, zümrüt yeşili folyo harfler ışıktaki parlıyor ve Enigma VIP'yi heceliyordu. Nefesim kesildi.

Ne?! Onun da nefesi kesildi.

Gitmem gerek.

Her şey yolunda mı?! Hafif bir panik içindeydi.

Evet, az önce elektrik prizine biraz su döktüm. Sözcükler ağzımdan , bu yalan karşısında yanaklarımın ısındığını hissedebiliyordum.

Kahretsin, tamam. Tanrıya şükür aldı. Bu gece takılalım, .

Tamam, görüşürüz.

Tyler Enigma'da tuvalete giriyor. Yolculuk. Ön koltukta onun ilgisini çekmek için can atan, adını hatırlamak istemediğim kız.

Her şey gözümün önüne geliyordu ve hemen ayıldım. Gözlerim kapıya yönelmeden önce önümdeki sahneye kaydı.

"Gitti mi?" Yalnız olup olmadığımdan emin olamadığım için temkinli bir şekilde . "Beni kusarken gördü mü?" Dehşete bir halde bakışlarımı cam trabzanlı, açık, ahşap merdivene kaldırdım. "Tyler?" Seslendim, sonra sesimin yüksekliğinden pişmanlık duyarak cevap bekledim.

Kahretsin! Gözlerimi kocaman açarak gömleğimi yukarı çektim, sonra da altın renkli duvar aynasında başımı ileri geri çevirdim. Eğer tarih tekrerrür , vücudumun herhangi bir yerinde en az üç morluk vardı. *Hepsi de iyiydi.* Külot var mı diye kontrol ederdim ama iş dışında külot giymeşdim. Tyler evime gelmişti ve şimdi her şeyi fazla düşünüyordum. Kendime dikkat etmemiştim. O . "Gerçekten kahveye ve duşa ihtiyacım var, sonra da bunların hiçbiri olmamış gibi davranmalıyım," diye .

—

Hafta sonunun geri kalanı hızla geçiyor gibiydi ve o geceden önemli anları unutmadığım için dua ettim. Geçen her dakika Tyler'la aramızda neler yaşanmış olabileceği ve daha da önemlisi aptalca bir şey söyleyip söylemediğim konusundaki endişelerimi artırıyor.

Kirsten'in takılma davetine rağmen evde kalmayı tercih ettim. Günler geçtikçe kendimi giderek daha huzursuz hissediyordum. Çoktan birkaç kitap okumuş, bazı resimleri bitirmiştım ve dairem her zamanki gibi kusursuz bir şekilde temizdi. Yine de kulübü terk ettiğim ve Luke ile o gün mezarlıkta yaptığımız konuşmadan sonra geri dönmediğim için duyduğum suçluluk duygusundan kurtulamıyordum. Perşembe sabahı bu konuyu ele almaya karar verdim.

Yokluğum için hepsine bir özür borçlu olduğumu fark ederek mutfak adasındaki telefonumu aldım ve Luke'un adını bulana kadar rehberimde gezindim. Tereddütle arama düğmesine bastım, kalbim beklentiyle çarpıyordu. Telefon cevap vermeden durmadan çaldı. Tam aramayı sonlandırmak üzereyken kulağıma bir bildirim geldi. Telefonumun ekranına ondan gelen bir mesaj gördüm.

Şu anda lan ile görüşüyorum.

Tamam, işin bitince lütfen beni ara. Bir yerde

buluşabilir miyiz?

Kaşlarımı çatarak dudağımın kenarını kaldırdım. "Garip ama tamam, ben de ediyorum."

Elbette.

O cevap verirken küçük baloncukların dansını izledim.

Central Wharf Plaza'ya bir saat içinde.

Saate bakarak üst kata koştum, koyu mavi bir kot pantolon, yeşil bir atlet ve uyumlu spor ayakkabılarımı giydim. Çantamı aldım ve aceleyle asansöre yöneldim. Herhangi bir yerde metroya nefret ederdim ama Boston'da mümkünse trenle gitmek gerekiyordu. Sonsuza kadar trafikte sıkışıp kalacağımı ve plazanın yakınına park etmeyi bilmediğimi bildiğim için başka seçeneğim yoktu.

Luke'u bekletmek muhtemelen benim yararına değildi. Yalvarmam gerekmeden benimle buluşmayı kabul ettiği için bile yeterince şanslıydım. affetmek olduğunda dilenci ama affederdim.

Hynes Kongre Merkezi İstasyonu'ndan Akvaryum'a giden T'ye bindim ve yolda tren değiştirdim. Caddeye çıktığımda, akvaryuma ve limana insan ordularını geçerek yaya geçidinden aceleyle geçtim. Manzara zaman zaman nefes kesici olabiliyordu ama Luke gibi biriyle suya yakın olmak beni temkinli yapıyordu. Babamın en sevdiği ceza şekli onu kızdıranları boğmaktı. Ve bildiğim kadarıyla Luke da onun kadar deliydi.

Sonunda buluşacağımız plazaya vardığımda, ondan bir iz var mı diye endişeyle etrafı taradım.

İnsanlar meydana dağılmış, ağaçların gölgesindeki banklarda dinleniyor ya da arkadaşlarıyla sohbet ediyordu.

İki tarafı kısa taş duvarlarla kaplı bir patıkaya doğru yürürken sınırlarımın beni ele geçirmesine izin vermemeye çalıştım. Bir duvara yaslanıp kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve büyük boy güneş gözlüklerimin arkasından çevreyi gözlemlerken soğukkanlı görünmeye çalıştım.

Duvarın ilerisinde dört çocuk hoplayıp . Göz ucuyla onlara , yoğun bir elim sende oyunu oynarlarken dudaklarımda küçük bir gülümseme belirdi. Bir kız sorumlu gibi görünüyordu, otoriter tavrı bana onun kendimi hatırlattı, uydurdukları kuralları uyguluyordu.

Bir zamanlar çocuk sahibi olmayı her şeyden çok istiyordum ve belki de bir parçam hala istiyordu. çok severdim ve şimdi onları izlemek bana sadece neleri kaçırdığımı ve gelecekte neleri kaçıracağımı hatırlatıyordu. Oldukça genç yaşına rağmen,

bu seçim alındı.

Yıllar önce hamile kaldım. İşim yüzünden paniğe kapıldım ve Penthouse'dan nasıl ayrılacağımı bulana kadar birkaç ay sakladım. Bebeği doğurmak ve çocuğumun güvende olacağı bir yerde yaşayabileceğim yeni bir iş bulmak istiyordum.

Bu kararı kendim veremedim Ekaterina çöp kutumda pozitif bir gebelik testi buldu. En kötü kâbusunu doğrulayan bir doktora görünmemi istedi. Yıldız dansçısı ve maaş çeki bir numaralı kuralını çiğnemişti. Ama olan olmuştu.

Çantama uzanıp bir paket sigara ve bir çakmak çıkardım. Artık pek sigara içmiyordum ama her ihtimale karşı yanımda hep biraz bulundururdum. Yakındaki Akvaryum'dan gelip geçen kalabalığı izlerken, Luke'tan bir iz var mı diye boynumu bükтім.

O sırada onu Brewed Awakening Coffee Bar'dan çıkarken gördüm. Burası caddenin karşısında, siyah beyaz şirin bir tentesi ve davetkâr bir açık hava oturma alanı olan küçük, şirin bir kahve dükkânıydı. Birisi kapıyı her açtığında havaya zengin kahve kokusu yayılıyordu.

Luke siyah bir pantolon ve siyah düğmeli bir gömlek giymişti; kolları dirseklerine kadar kıvrılmıştı ve karmaşık dövmelerini ortaya çıkarıyordu. Her iki elinde de beyaz kapaklı siyah bir kahve fincanı tutarken gözleri bir çift altın havacı gözlüklerinin arkasında gizlenmişti. Yaya geçidinin ortasında sahibinin yanından geçerken tasmalı bir Çikolata Labradoru sıkı tasmaını çekiştirerek üzerine atladı.

Anneler çocuklarını hızla ondan uzaklaştırıyor, o bana yaklaşıırken kaşlarını çatıyorlardı. Onun gezegendeki en iyi babalardan biri olduğunu bilmiyorlardı. Ama korkutucu görünüşüne bakılırsa, ben de aynısını yapardım.

Sigarayı dudaklarımın arasına sıkıştırarak derin bir nefes çektim ve sonra yanıma indirdim. Kalın bir bulut başımın etrafında döndü ve esintiyle dağıldı. Yolda önümde durdu ve fincanlardan birini uzattı. Başımı eğdim.

"Zehirli değil, eğer endişelendiğin buysa," diye yarı şaka yaptı.

Gözlerimi devirerek iç çektim. "Teşekkür , ben de öyle olacağını düşünmemiştim." Bir yudum alarak bakındım, sonra yanımdaki duvara koydum. "Etrafta bunun için çok fazla insan var ve sen özensiz değilsin."

Kendi fincanından bir yudum almadan önce dudaklarını büzdü.

Şaka yapmayacağını anladığımda, "Cidden, teşekkürler," dedim.

Kendisi için bir sigara yakıp karşımdaki duvara tünerken, konuşmadan önce düşüncelerimi bir kez daha toparlamaya çalıştım. Kalabalık cadde etrafımızda koşuşturuyordu ama bir an için kendi küçük baloncüğümüzde var olduk.

Dişlerinin arasından bir nefes çekti. "Ee?" diye sordu, sonra sırayla fincanı ağzına götürdü ve ben konuşurken sigara içti.

"Mezarlıktan beri ulaşamadığım için özür dilerim," dedim, sesim alçaktı ama giderek yükseliyordu. "Her şeyi sindirmek için zamana ihtiyacım vardı. Ama asistanlık işini ve kulübü bırakmak bir hataydı. Babamın ölümünün trajik bir şekilde gerçekleşeceğini hep biliyordum.

ama-"

Bir elini kaldırdı. "Sesini alçalt."

"Özür dilerim," diye tısladım. "Her neyse, ben sadece... Bilmiyorum. Bütün bu konuşmayı planlamıştım ve hiçbirinin istediğim gibi çıkacağını sanmıyorum."

Başını sallayarak birkaç dakika sessiz kaldı. "Kulübe geri dönmek mi istiyorsun?" Bir omzumu silktim ve bakışlarımı indirdim.

"Gia, bana bak."

Gözlerimi kaldırdım, sigaramdan bir nefes çektikten sonra onu duvarda söndürdüm ve izmariti koydum.

"Los Angeles'ta tanıştığım kendine güvenen kadın nerede?"

Duruşumu değiştirerek dik oturdum. "Ben buradayım." Bakışlarımı kırıştırdım. "Beni onun adı her neyse onunla anladım."

Bir homurtu . "Kimsenin senin yerini almadığını söylediğimde bana güven. Victoria sadece orada çalışıyor ve yardım ediyor, ama birinin biraz haddini bildirmesi benim için sorun olmaz." Dilini dudaklarının arasında yuvarlayarak sırtıttı. "Ve endişelenme, senin ilgilendiğin şeyler için gerçek bir tehdit değil."

"Sen neden ?" Gözlerim büyüdü. "Seks gibi mi?"

Başını sallayarak gözlüklerinin kenarından kaşlarını kaldırdı. "Ya da bazı insanlar."

Gözlerini göremiyor olabilirdim ama şimdi içimde bir delik açtıklarını hissedebiliyordum. "Ne?"

Ben daha fazla soru sormadan ayağa kalktı, elindeki kahve fincanını yakındaki çöp kutusuna attı ve sigarasını duvarın kenarında söndürdü. Kollarını göğsünde kavuşturarak küçük bir gülümsemeyle bana baktı. "Bu akşam saat 18:00'de asistanım olarak işinin başında ol. Kendinden emin, küstah bir asistan olduğunu biliyorum." Gözlüklerini çıkardı. "Ayrıca yine Luxe için çalışacaksın, en iyi yaptığın şeyi yapacaksın." Durakladı, sözlerinin kafasında yer etmesine izin verdi. "Bunu nasıl istersen öyle ," diye ekledi başını eğerek. "Ve sen de daha önce olduğun gibi Euphoria'daki ana sahneye geri döneceksin. Bu kısım Ian'a ait, bana değil." tekrar burnunun üzerine yerleştirdi.

Başımı salladım. "Teşekkür ."

"Sana biraz ama bunu atlatacağım." Dudakları kaşlarını çatarak birbirine sıkıca bastırdı.

Nefesimi tutarak tekrar başımı salladım. "Haklısın, ama söz veriyorum etmeyeceğim."

Küçük bir gülümseme ağzının kenarlarını çekiştirirken, "Oh, eminim yapmayacaksın" diye cevap verdi. Uzaklaşmak için döndü, ama

Sonra durdu ve bana baktı. Yüzüne muzip bir sırıtış yayıldı ve ekledi, "Pembeye geri dön. Ve belki de sonra Chance'in iğrenç karışık içkilerinden uzak dur. Tyler seni kurtarmak için her zaman yanında olmayabilir."

O uzaklaşıp kalabalığın içinde kaybolurken ağzım açık kaldı. Peşinden gidip Tyler'ın ona söyledikleriyle ilgili cevaplar istemek yerine, orada donmuş bir şekilde oturdum ve az önce olan her şeyi sindirmeye çalıştım. Zihnim sorularla dolup taşıyordu.

Neden bu kadar erken gelmemi istiyor? Bu düşünce zihnimde bozuk bir gibi yankılanıyordu. Sonunda derin bir nefes verdim ve plazadan ayrılmak için isteksizce ayağa kalktım. *Kahretsin.*

Club Euphoria

Binanın önündeki tabela yokluğuma bakıyor, daha önce gelmediğim için beni yargılıyor gibiydi. Henüz ışıklar için yeterince karanlık değildi ama yine de göz korkutucuydu. Kulüple ilk yanımda yönetimle vals yaparak olmuştu. Şimdi tek başımaydım ama geri adım ya da odaya sahibiymişim gibi girmekten çekinecek biri değildim. Ailem ve Penthouse'daki pozisyonum çoğu zaman kendime güvenirdim.

Bu gece trene binmeyi seçmiştim, kulübün metrolar uzun süre sonra da açık kaldığını biliyordum. Şehir merkezi çoğunlukla üniversite öğrencileri ve varlıklı insanlarla doluydu, ancak bazı bölgelerde güneş battıktan sonra herkes uzak duruyordu. Yine de sokakta kimseden korkmuyordum. Benimle uğraşmaları için onlara meydan okuyordum.

Omuzlarımı dikleştirdim ve kıyafetimi gözden geçirdim: açık mavi kot pantolon ve şık siyah Gucci spor ayakkabılarla eşleştirilmiş, omzu açık siyah bir bluz. Eşleşen el çantam ve spor çantam omzuma rahatça asıldı ve başımdaki parlak pembe at kuyruğunu yeniden ayarladım. Luke'un talimatıyla stilistimle son dakikada aldığım randevu sayesinde, imzam haline gelen neon pembe saçlarıma geri dönmüştüm.

Kendimden emin bir şekilde ana girişe doğru ilerleyerek kapıyı açtım ve anında Lonnie'yi gördüm. Genelde dengeli olan tavrı, görünüşümü incelerken geniş bir sırıtışa dönüştü. Safir mavisi gözleri ipeksi siyah perçemlerinin altında parlıyor, parlak kırmızı dudakları yukarı doğru kıvrılıyordu.

"Merhaba!" Onu neşeye selamladım.

"Tanrım," diye haykırdı, "gittiğini sanmıştım."

Burnumu kırıştırarak omuz silktim. "Babamdan sonra ben de öyle düşünmüştüm... bilirsin."

Yüzü ciddileşti. "Dinle, onunla olanlar için gerçekten üzgünüm."

"Bu senin hatan değil," diye şefkatli bir gülümsemeyle onu rahatlattım, ancak babamın ölümü hakkında başka birini teselli etmek garip hissettiriyordu. "Onu sevdiğini biliyorum ve eminim bu seni de etkilemiştir."

"Ondan sonra neredeyse bırakıyordum," diye itiraf etti bir elini kalçasına koyarak. "Ama sonra onunla zaman yürümeyeceğini anladım." Dayanışma için bir elini kaldırdı. "Alınmak yok."

. "Alınmadım."

Tedirgin bir şekilde kıpırdandı, konuşurken eteğinin kenarıyla oynadı. "O sadece-" Kelimeler havada asılı kaldı, tamamlanmamıştı. "Her neyse, acele edip üstümü değiştirmeliyim," dedi hızla, konuyu değiştirmeye çalışarak.

"Bekle." Kaşlarımı kaldırdım, yüzümde geniş bir sırıtış vardı. "Şimdi de dans mı ediyorsun?"

Kıs kıs güldü. "Haftada iki gece, vücut çekimleri ve gerektiğinde Mavi'de." "Vay be,

kızım!" Kıkırdadım. "Aferin sana."

Arkasını dönmeye hazırlanırken bir parmağını kaldırdı. "Evet, herhangi biriyle konuşmak ister misiniz bilmiyorum ama Bay Knight ve Luke üst kattanlar."

Dansçının soyunma odasına giden koridorda gözden kaybolurken "Teşekkürler," diye cevap verdim. Boğazımı temizleyerek duruşumu düzelttim ve üst kata çıkan girişi koruyan silahlı nöbetçiye küçük bir gülümseme verdim.

"Seni görmek güzel Gia," diye selamladı beni, kapıyı açarken başını eğdi.

"Teşekkürler," diye cevap verdim ve aceleyle asansöre . İçeri girip ikinci katın düğmesine bastığım anda zaman yavaşlamış gibiydi. Endişeyle ayağımı yere vurarak kapıların tekrar açılmasını bekledim. Kapılar açıldığında, kendimden emin bir şekilde yönetici lobisine açılan çift kapıya doğru yürüdüm. Birini kolaylıkla çekerek açtım ve içeri adım attım.

Bayan Knight sırada ofisinden çıkıyordu ve beni görünce olduğu yerde durdu, yüzü . "Vay canına! Geri dönmüşsün!"

"Merhaba!" Ben de onun ses tonuna uyarak cevap verdim.

"Ian ve Luke bana söylemedi." Koşarak yanıma geldi, kolunu omzuma doladı ve bir adım geri çekilmeden önce yanağıma sıcak bir öpücük kondurdu. "Geri dönmenin bizim için ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrin yok."

"Teşekkür ederim," dedim ağırlığımı değiştirerek. "Bazı insanların geri dönüşüm hakkında söyleyebilecekleri konusunda biraz gerginim." *Sadece Tyler*, dedim kendi kendime.

"İnsanların ne düşündüğünü ne zaman önemsedin ki?" Elini umursamazca salladı. "Boş ver onları zaten. Seni özledik ve sadece parayı değil," diye devam etti. "Aslında senin gerçekten harika biri olduğunu düşünüyorum ve bu kadar iyi uyum sağlamayı seviyorum."

"Doğrusu hepinizi çok özledim. Sadece biraz zamana ihtiyacım vardı," diye cevap verdim, ancak düşüncelerim zihnimde bir kasırga gibi dönüyordu. *Tyler'ın çılgın bir gece için bana binlerce dolar ödediğini bilseydin yine de böyle hisseder miydin?*

"Anlıyorum," diye iç geçirdi, gözleri empatiyle doluydu. "Ben de babamı trajik bir şekilde kaybettim, bu yüzden konuşacak birine ihtiyacın olursa ben yanımdayım."

"Çok teşekkür ederim Bayan Knight, cidden-"

"Oh, hayır!" Bir kahkaha patlattı. "Kocamın bana nasıl hitap etmeni söylediği umurumda değil. Ben senin için Jenna ya da Jen'im. Bize isimlerimizle hitap etme hakkını kazandın. Sadece bana Jennifer deme. Chance bazen böyle şeyler yapıyor ve bundan nefret ediyorum."

Bay Knight'ın ofisinin kapısı açıldı ve Luke aralığında belirdi, bakışları üzerimizde sabitlenmişti. "Gia, geç kaldın."

"Üzgünüm, ben-"

"Luke," konuştu Jenna, "benim hatamdı. O burada ve önemli olan tek şey de bu." Ben

ona, *"Teşekkür ederim,"* derken yüz ifadesi .

Bana göz kırptı ve fısıldadı, " hoş geldin. Gelecek hafta kahve içelim ya da brunch yapalım."

Başımı sallayarak, ofisin kapısını benim için açık tutan Luke'un yanından hızla geçip odaya

girdim. "Merhaba. Güzel, yine pembeleşmişsin," dedi ve kapıyı .

"Merhaba, tabii ki öyleyim," diye .

Buz Adam kanepede oturuyordu ve bana kibarca başıyla selam verdi. Yaralandığından beri görmemiştım ve nasıl olduğunu sormak istiyordum ama Bay Knight ve Luke'un söylememi istemeyeceği bir şeyi de gündeme getirmek istemiyordum.

Onun ifadesine uyarak, bakışlarım Bay Knight'ınkilerle buluşmadan önce küçük bir el salladım. Şık siyah bir takım elbise içinde kusursuz bir şekilde giyinmişti, delici bakışlarını üzerimde gezdirirken parmaklarını ağzının üzerinde birleştirmişti. Okunamayan ifadesinden düşüncelerini çözmek zordu.

Luke omzumu sıkıca kavrayarak, "Otur," diye tısladı.

Çantamı yanıma koyarak koltuğun kenarına tünedim ve dizimi diğerinin üzerine çaprazladım. Saygımdan dolayı sessiz kaldım ve zihinsel olarak Bay Knight'ın vereceği azarlama ya da talimatlara . Ne de , beni kulübe geri alıp en nihayetinde onun kararıydı.

Ellerini indirdi, önündeki masanın üzerinde birleştirdi, sert bakışları bana sabitlendi. "Neden gittiğini anlıyorum," diye başladı şaşırtıcı derecede sakın bir ses tonuyla. "Seni suçlamıyorum."

Bekle, iyi mi davranıyor?

"Baban hakkında söyleyecek bir sözüm yok," diye devam etti, "ama onların tüm sorumluluğunu üstleniyorum. Kardeşinin hatası da bir rol oynadı ama günün sonunda, bu kulüpte olanlardan nihai olarak ben sorumluyum." Öne doğru eğildi, ifadesi ciddi ve inatçıydı. "Ben oyun oynamam ve hiçbir şeyi şansa bırakmam. Özellikle son birkaç yılda yaşadığım onca şeyden sonra."

Ellerimi kucağımda oynatarak bir kez başımı salladım, nasıl cevap vereceğimi bilemiyordum. Kendimi onun kızgın ve küçümseyici olmasına hazırlamıştım, anlayışlı ve pişmanlık duyan biri olmasına değil.

"Burada seni özleyen bazı insanlar olduğunu biliyorum," diye ekledi, bakışları hafifçe yumuşayarak. "Müşterilerimiz de bazı kızları kızdıracak kadar seni sorup durdular."

"Dönmeme izin için teşekkür ederim."

"Aile ve sadakat benim için en önemli iki şeydir," dedi kararlı bir şekilde, sandalyesinde yaslanıp kollarını göğsünde kavuşturarak.

Yakınımda durmuş, gözlerinde tereddüt ve umut karışımı bir ifadeyle değiş tokuşu izleyen Luke'a baktım. "Katılıyorum," dedim, sesim ancak fısıltıyı geçiyordu.

"Senden tek istediğim bu kulübe ve aileme sadakatini kanıtlaman." Cevap vermek için ağzımı açtım ama elini kaldırdı. "İçinde bulunduğumuz koşullar nedeniyle buna ikinci bir şans demiyorum ama bir süredir yoksun, sanırım yeniden tanışmamız gerekiyor."

Başımı salladım. Beklenmedik anlayış gösterisi karşısında kalbim minnettarlıkla kabardı. "Bence bu adil."

Küçük, kendinden memnun bir sırıtış ağzını çekti ve bir yanağında bir gamzenin belirmesine neden oldu. "Ve bil diye söylüyorum, sırlardan hoşlanmam."

"I-" Dikkatimi tekrar Bay Knight'a vermeden önce kaşlarını kaldıran Luke'a bir kez daha baktım. "Tamam. Sır yok." *Kahretsin. O biliyor. Ama ya bilmiyorsa?* İşimi şansa bırakamazdım. Sırlar ya da değil, sadece benim . Bay Knight sadakatimi beklese bile Tyler'ı otobüsün altına atmamın imkânı . Bazı nedenlerden dolayı, onu koruma ihtiyacı hissettim.

Keskin bakışları sonsuzluk gibi gelen bir süre boyunca beni delip geçti ve sonunda tekrar konuştu, sesi öncekinden daha derindi. "Güzel." Deri koltuğunda öne doğru eğildi ve masasının üzerinden şık, siyah bir anahtar kartı bana doğru kaydırdı. "Git , Luke birazdan aşağıda olur. Önce konuşmamız gereken başka bir iş meselesi var."

"Teşekkür ederim!" İçimi bir rahatlama kapladı. Hevesle karta uzandım, elime aldığımda parmaklarım hafifçe titriyordu. *Kendine güven. Kendin ol.* Duruşumu sertleştirerek, kendinden emin bir sırtıyla ona son bir kez başımı salladım. Ayrılmak için döndüğümde Luke'un sesi beni yolumda durdurdu.

"Jade seni tekrar göreceği için heyecanlı. Asistan meselesini sonra konuşuruz."

İADE EDİLDİ

GIOVANNA

Luxee gitmeden önce Jade'i bulmam gerektiğini biliyordum. Onu ve Maddie'yi çok özlemiştim ve Maddie'ye küçük bir hediye götürmek ve onu yakında görmek için bir noktaya değinmek zorunda kalacaktım. Sergi salonuna girdiğimde içimi tanıdık bir rahatlık duygusu kapladı. Euphoria hiç hayal edemeyeceğim bir şekilde evim gibi hissettirdi.

Sanki ilk kez görüyormuşum gibi ambiyansı hayranlıkla için bir an durdum. Kulübün bir köşesine, ana sahneye bakan altı kabinden oluşan ikinci bir VIP bölümü eklenmişti. Diğer VIP alanındaki yüksek arkalı sandalyeler ve ayrı direklerden yoksun olsalar da, yine de lükstüler; kare şeklinde oturma alanları ve parlayan mavi cam sehpaları vardı. Seksi kelimesi hafif kalırdı.

Striptiz kulüpleri genellikle kirli ve davetkâr bulunmazdı ama Euphoria öyle değildi. Başka bir dünyaya adım atmak gibiydi; pis ya da kalitesiz hissettirmeyen bir dünyaya. Bunun yerine, daha önce girdiğim hiçbir kulübe benzemeyen bir yetişkin cazibesi havası yayıyordu.

"Hey, sen!" Aurora'nın sesi ana barın arkasından düşüncelerimi böldü. "Hey, !" Bir dirseğimi bar taburelerinden birinin arkasına yaslayarak yanlarına doğru yürüdüm.

"Luke geri geleceğini söyledi."

"Yeppp," diye kıkırdadım. "Buraya daha fazla dayanamadım."

O da güldü. "Anladım."

"Gerçekten herkese yetişmek istiyorum ama Jade'i görme şansınız var mı?"

"O ve Amber az önce yeni kızlarla bir toplantıya girdiler. Umarım sorun çıkarmazlar."

Zihnim daha önce yaşanan tüm dramlara geri döndü ve barın kenarındaki sıkılaştı. Drama, ben Euphoria'ya ilk kez gelmeden çok önce başlamıştı ama artık benim de sorunumdu. Yeni kızlar her zaman her müesseseye karışıklık getirirdi ve şu anda benim için çok şey ifade eden bu insanların huzurunu bozmak beni öfkeliyordu.

"İyi misin?" Aurora'nın endişeli sesi düşüncelerimi böldü.

Gözlerimi uzaklara diktiğimi fark ettim ve hızla yeniden odaklandım. "Evet, sadece . Özür dilerim." Neon pembe tırnaklarımı barın yüzeyinde tıngırdattım.

Bardakları parlattı ve kaçırdığım şeyleri bana anlatırken tüm alkolü kayıt altına aldıGörünüşe göre Seattle, Dallas ve New Yorktan üç muhteşem milyarder, iş için şehre geldiklerinde neredeyse her hafta sonu kulübe uğruyormuş. Gerçek dansçılardan çok onunla flört etmekle ilgileniyor gibiydiler. Onlarla takıldığına dair söylentileri geçiştirdi ama sesindeki merakı sezebiliyordum.

Bu işi yaptığım yıllar boyunca, insanların yalan söylediğini anlayabiliyordum. Erkekler ve kadınlar bana hayat hikayelerini anlatmak için saatler harcarlardı. Öyle bir noktaya geldim ki, bana acımak ve olası bir indirim için benimle oynayıp oynamadıklarını ya da gerçek bir travma yaşayıp yaşamadıklarını anlayabiliyordum.

Aurora ve Kirsten birbirlerine çok benziyorlardı ve birden fazla erkekle birlikte olmayı seviyorlardı, ancak Kirsten ve Declan'ın gerçek bir üçlü seks yapıp yapmadıklarından emin değildim. Saatime bakarken, beri zamanın ne kadar çabuk geçtiğini fark ettim. Ama izin istemeden önce son bir soru sordum.

"Ty burada mı acaba?"

Dolgun dudaklarının köşesinde muzip bir gülümseme belirdi.

"Tyler?" Bir kez başımı salladım.

Yaklaşarak, "Buradaki kadınlar o adam için çıldırıyor," diye fısıldadı. İnançsızlıkla başımı salladı. "Euphoria'nın en çok aranan adamı gibi ve sonunda onlardan birine teslim olduktan sonra her şeyi duymak için sabırsızlanıyorum."

Endişeyle alt dudağımı ısırırken, sözlerinden bir parça rahatsızlık duymaktan kendimi alamadım. Bir parçam hala koruyucu hissediyordu

Neler yaşadığını ve birlikte geçmişimizi bildiğim için onun üzerine titriyordum. O geceyi konuşarak geçirdik, derinleştik.

İnkâr edilemeyecek kadar çekiciydi ve tüm dansçıların ilgisi beklenen bir şeydi. Ama hiçbirinin onun iyiliğini gerçekten umursamadığı hissinden kurtulamıyordum. Yine de ben ne bilirdim ki? Çok uzun zamandır yoktum.

"Ama," diye devam etti, "onu henüz görmedim."

"Harika," kollarımı kavuşturdum, "teşekkürler!" Kapıya doğru ilerlerken omzumun üzerinden bir el salladım. Birkaç teknisyen gece görevlerini yapmak üzere showroom'a girerken "Hoş geldiniz!" diye bağırdı.

Lobiye birkaç kişi dağılmıştı ama tanıdık bir yüz göremedim, bu yüzden sağa döndüm ve Luxe'a açılan siyah renkli kapıya odaklandım. Anahtar kartımı okuttum ve kapıyı açtım. Müzik çoktan çalmaya başlamıştı ve ben de durakladım.

Akşamki iş için yetersiz istemediğimden, üzerimi değiştirmek için hızla banyoya daldım. Gündelik kıyafetlerimi çıkardım ve siyah, payetli, V yakalı, sırtı açık bir Cami elbisesi giydim. Vücudumu mükemmel bir şekilde sarıyor ve altında siyah bir sütyen ve uyumlu bir tanga ile yeterince tenimi ortaya çıkarıyordu. Görünümü bir çift şık siyah stiletto ile tamamladıktan sonra aynada kendimi kontrol ettim. Pembe saçlarım koyu renk kıyafetime karşı göze çarpıyor, kendime güvenmemi ve güçlü hissetmemi sağlıyordu. Çenemi dik tutarak çantamı omzuma ve banyodan ofise doğru ilerledim.

Muhtemelen Tyler'ın görmek isteyeceği son kişi bendim ama bandajı yırtıp onunla konuşmam gerekiyordu. Ofisinin kapısına ulaştığımda, masasındaki kâğıtları karıştırırken dönük olduğunu görebiliyordum. Tam konuşmak için ağızımı açmıştım ki, biri yanımdan geçip ofise girdi.

"Hey Tyler," diye mırıldandı bana dönmeden önce hastalıklı tatlı bir sesle. "Oh, merhaba," dedi beni sahte bir nezaketle selamlayarak. "Ne var, Victoria?" Arkasına bile dönmeden cevap veren Tyler'ın ses tonuna sinirlilik hâkimdi.

Onu görmezden geldi ve bunun yerine benimle alay etti. "Sen... buradasın... ve pembe saçlısın?" diye alay etti.

Bu onun neden oldu, bakışları o anda bana sabitlendi. Gözlerimi koyu gri ekose pantolonu ve siyah düğmeli gömleğinin içini dolduran kaslı formundan ayıramıyordum. Kolları dirseklerine kadar kıvrılmış, damarlarla kaplı güçlü ön kolları ve hafif bir tutam saç ortaya çıkmıştı. "Gia," dedi ellerini ceplerine sokarak, "seni tekrar görmek güzel." Sözleri yeterince ama altında yatan gerginliği hissedebiliyordum. Bu bana, beni eve götürdüğünde onu rahatsız edecek bir şey söylediğimi ya da yaptığımı .

"Sen de," diye cevap verdim, soğukkanlı davranmaya çalışarak.

Bakışlarını kıpırdanan ve bakışlar fırlatan Victoria'ya çevirdi. Varlığımdan memnun görünmüyordu. Omuzlarını dikleştirdi, sonra yine aç gözlerle beni süzdü. Ondan alışık olmadığım bir bakıştı bu ama de o tek karşılaşmadan tanıdığım bir bakıştı.

"Sana biraz ihtiyacım var," dedi Victoria sonunda, dikkati hâlâ onun üzerindeydi. "Ne için?" sordu, ses tonunda bir parça sertlik vardı.

"Kafes odası," dedi, ellerini şeffaf kırmızı kıyafetinin önünde birleştirirken sesi baştan çıkarıcıydı. "Ve izlemek istediğini biliyorum."

"Aslında," diye başını bana doğru eğdi, "çok meşgul olmadan önce Gia ile bazı şeyleri gözden geçirmem gerekiyor."

Gözlerine, masanın önüne ve ben içeri girmeden önce hayal kırıklığı içinde parmaklarını gezdiriyormuş gibi ustaca karıştırdığı saçlarına bakarken kalbim küt küt başladı. Ona doğru çekildiğimi hissettim. bir çarpıntı oldu ve neredeyse midemi tutmama neden olacaktı. *Bu da ne böyle?*

"Peki." Yüzündeki tüm şakacılık silinmişti. "Ama şunu bil ki bu gece yeni üyelerden birini beceriyor olacağım, eğer katılmak ya da izlemek istersen." Beyaz platform topuklarına takılarak etrafında döndü. Bana alaycı, sıkı dudaklı bir sırıtış atarak, ayak bilekleri hâlâ sallanırken ofisten dışarı çıktı.

Bir kahkaha attım. Tyler başını salladı, sonra çenesini kapıya doğru kaldırdı. Bunu kapıyı kapatmam için bir işaret olarak kabul ettim ve kapattım. Elleriyle masanın ön tarafını kavrayarak cilalı ahşabın kenarına .

"Onu sen mi tuttun?" Hâlâ şaşkınlıkla omzumun üzerinden arkamı işaret ettim. "O şeylerin içinde buzdaki yavru bir geyik gibi hareket ediyor." Sırıtmamak için elinden yaptı. "Ben değil, hayır."

Aramızdaki sessizlik odayı doldurdu. Eğer duvarlardan gelen boğuk müzik sesi olmasaydı, bir iğnenin düşüşünü bile duyabilirdiniz. Ben düşüncelerimi toparlarken o bana baktı. Sonunda konuşabildim.

"Dinle, geçen gece ne ya da ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok ama özür dilerim."

Yanağının içini kemirerek kollarını göğsünde kavuşturdu ve başını öne eğdi. "Hatırlamadığın bir şey için nasıl üzgün olabilirsin?"

Kahretsin. Demek bir şey oldu. Gerçeklik karşısında gözlerim büyüdü. "Tyler, ben-" Bir elini kaldırdı. "Sakin ol, hiçbir şey olmadı."

"Ama," diye kendimi destekledim, "tuhaf bir şey söyledim mi?"

Alt dudağını ıslatarak, ofise girdiğimden beri bakışlarını ikinci kez üzerimde gezdirdi. "Tuhaf mı? Hayır." Gözlerini kırıştırarak masadan kalktı. "Her neyse, madem döndün, üzerinde çalıştığım birkaç şeyi, birkaç küçük değişikliği ve şimdilik sakladığım bir şeyi sana göstermem gerekiyor."

"Kirsten evimdeyken bundan bahsetmişti," diye cevap verdim. "Sadece Luke'un şey mi?"

"Evet," bir an durakladı ve konuyu değiştirdi. "Tekrar birlikte alışacağımıza göre, birkaç konuda açık olmak istiyorum."

Çantamı masasının önündeki sandalyeye bırakıp avuçlarını kalçalarına dayadım. "Tamam

mı?" "İşleri profesyonelce yürütmemizi istiyorum."

"Bu zor olmayacak," diye alaycı bir şekilde cevap verdim.

Bir kaşını kaldırarak, derin düşüncelere dalmış gibi elini çenesinin altına koydu. "Ne?" Omuz silkerek sordum.

Nefes vererek devam etti: "Aileme yakın olduğunu biliyorum ve bu sorun değil ama ne olduysa Penthouse'daki o odadan çıktığım gece oldu."

Ne oluyor lan? Doğru kelimeleri bulmakta zorlanırken aklım başımdan gitti. "Biliyorum, evet, tabii ki," demeyi başardım sonunda. "Biz iş arkadaşıyız. Başka bir şey değil. Anladım."

"Aynı fikirde olduğumuza sevindim," dedi başını sallayarak.

Ama aynı fikirde değildik. Onunla sadece iş arkadaşı değil, en azından arkadaş olmak istiyordum. Ama şu anda Victoria ile birlikte olduğu açıktı ve ilişkilerini bir sır olarak saklıyorlardı. Hiçbir zaman diğer kadın olmak istemedim ve aralarına girmeye de niyetim yoktu.

Erkekler işime geldiğinde daha önce soru sormazdım. Özel hayatları beni asla ama müşterilerimin hiçbirinin özel hayatını bilmiyordum ve bilmek de umurumda değildi. Tyler'ı tanıdığım için ona saygı duyuyordum.

"Her neyse," diyerek konuyu değiştirdi ve beni odadan dışarı çıkarıp kapıyı arkamızdan kapatıp kilitledi. "Dur sana göstereyim."

Elini belime koydu ama tekrar üzerimde gezinmeden önce hafifçe geri çekti. Koridorda yürürken, insanlar bar alanından odalara doğru gidip geliyorlardı, bazıları el ele tutuşup sohbet ederken, diğerleri ilk kez tanışıyor ve birbirlerini sorularla yokluyorlardı.

Koridor hatırladığımdan daha karanlıktı ama yine de zarif ama müstehcen bir atmosferi vardı. Victoria'nın bir kafesin içinde dans ettiği kafes odasında durduk. nnde duran bir adamın parmaklarını gezdirirken vücudu müzikle sallanıyordu. Tyler'ı gördü ve ona doğru genişçe sırtarak kalçalarını doğru bastırdı.

Kulağına doğru eğildim. "En azından Bambi yürüdüğünden daha iyi dans ediyor."

Belli belirsiz bir gülümsemeyle başını salladı. "gel." Bir elini tekrar sırtıma koyarak beni koridorda ilerletti, bu sefer elini tenimde sıkıca tutuyordu.

"Senin için iyi görünüyor," diye alaycı bir yorumda bulundum, müzikten beni duyup duyamayacağından emin değildim. Euphoria'daki kadar yüksek değildi ama de konuşmayı zorlaştıracak kadar yüksekti.

Yan kapıyı açmadan önce gözlerinde bir parıltıyla bana baktı ve önce benim izleme koridoruna girmeme izin verdi. Diğerlerinden daha geniş koridorun sonunda, yanlarında sehpa bulanan yeni siyah deri koltuklar arka arkaya sıralanmıştı. Biri en sapkın ye odasına bakarken, diğerleri aıldığımızdan beri kilitli olan özel bir odaya bakıyordu.

Kalabalığa bakarken kollarını göğsünde kavuşturmuş bir şekilde yanımda durdu. "Sana daha önce de söylediğim gibi, o benim tipim değil."

"Bunu bana ne zaman söyledin?" şaşkınlıkla sordum. İçini ekti.

Ağırlığımı kaydurdım ve alt dudağımı ısırarak lüks odaya geri döndüm. "Doğru, sarhoştum," diye mırıldandım.

"İkinci bir Aziz Andrew haçı ekledik ve onları . Yataklardan birini çıkardık."

"Fark ettim." Tekrar ona döndüm. "Nedenini sorabilir miyim?"

Kıkırdadı. "Bazı pislikler onları bir araya getirmeye çalıştı ve biri yaralandı." "şimdiden mi?" Kıkırdadım. "İyi ki çok iyi bir avukatımız var."

Bakışları bir kez benimkilerle buluşmadan önce dudaklarıma kaydı.

"Ben... iyi bir tanesini kastetmiştim," diye açıkladım, yanaklarımda sıcaklığın yükseldiğini hissederek.

"Ne demek istediğini biliyorum." Tyler dikkatini tekrar odaya verdi ve konuşacakmış gibi ağzını açtı ama sonra tekrar kapattı.

Sessizce durduk, gözlerimiz pencerenin önünde tutkuyla pşen bir ifte . Adamın eli görüş alanımızın altında kayboldu ama kadının açık ağzı ve sarsıntıları onu sertçe parmakladığını ortaya çıkardı. Adam kadını çekti, boynundan aşağıya doğru öptü, sonra üstünü kenara çekerek hevesle ağzına aldığı göğsünü ortaya çıkardı.

"Tamam ama neden senin tipin değil?" Tyler'la birlikte orada durup gözlerimizin önünde sevişmek üzere olan iki insanı izlemekten başka bir şeye odaklanmamaya kararlı bir şekilde ağzımdan kaçırdım. Amımın bana ihanet etmeye başladığını hissettim.

Bana doğru döndü, yüzünde sert bir ifade vardı. "Sana aramızdaki ilişkiyi profesyonelce sürdürmek istediğimi söyledikten hemen sonra beni sorguluyorsun."

"Bu çok aptalca!" Ses geçirmez koridorda konuşmamızı başka kimse duyamasa biraz fazla yüksek sesle karşılık verdim.

Kaşlarını çattı.

"Dostum," diye kıs kıs güldüm, gerginliği hafifletmeye çalışarak. "Seks yaptık. Ne olmuş yani? Sen benim için sadece başka bir müşterinin sikiydin." "Gia." Ses tonu uyarıcıydı.

"Sana hak geceyi, yanında gelen büyük fiyat etiketine göre verdimSen gider gitmez üç adam daha siktim."

Gözleri şaşkınlıkla açıldı ve çenesi hayal kırıklığıyla sıkıştı.

"Aslında senden önce iki kişiyi daha becerdim, yani teknik olarak onları da becerdin."

"Yeter!" Bana saldırdı ve beni, adam onu arkadan becerirken kadının cama yaslandığı cama doğru itti.

Avuçlarını iki yanımdaki cama bastırarak bana bakarken göğsüm hızla inip kalkıyordu. Dili alt dudağının üzerinde yuvarlanıyordu ve yoğun bakışlarında öfke görülebiliyordu. İkimiz de gergindik ve güçlü bir cinsel arzu akımı vardı... en azından benim için. Onun için o kadar da değil.

"Yalan söylüyorsun," diye , sesi avını takip eden bir yırtıcı hayvan gibi alçak ve çakıllı çıkıyordu.

Alt dudağımı ıslatırken kalbim hızla çarpıyor, bakışlarımı onun delici gözlerinden kaçırıyordum. Ama zayıflığımı görmesine izin veremezdim, bu yüzden başımı meydan okurcasına salladım.

"O zaman o gece bana yalan söyledin," diye suçladı, keskin yüz hatları öfkeyle buruşmuştu.

İçimi çektim, parmaklarımı saçlarımda gezdirdim. "Peki, sen kazandın. Az yalan söyledim. O gece ilk müşterim sendin ve birlikte o kadar çok zaman geçirdik ki sen gittikten sonra başka kimseye ayıracak vaktim olmadı."

"Ben de öyle düşünmüştüm." Dudaklarının kenarında bir gülümseme belirdi ama bana ters ters bakınca hemen kayboldu.

"Bütün bunları bana neden şimdi söyledin ki?"

"Gecemiz hakkında hiçbir şey düşünmediğim için kendini daha iyi hissetmeni sağlamak için." Gözlerini devirdi. "Sen tam bir veletsin."

Dudaklarımı büzdüm, kaşlarımı oynattım. "Hiçbir fikrin yok."

Daha yakına eğildi, profesyonel tutma çabalarımıza rağmen yüzlerimiz sadece birkaç santim ayrıydı. Dudaklarını kulağımın koyarken sıcak nefesi tenimi gıdıkladı. "Oh, çok iyi hatırlıyorum."

"Birlikte geçirdiğimiz gece için hâlâ pişman mısın?" Zar zor duyulabilen bir fısıltıyla sordum.

"Hiç pişman olmadım," diye itiraf etti, bakışları yumuşamıştı. "Sadece sen buraya geldikten ve ben evlendikten sonra bunu unutmak istedim."

"Az önce , o geceyi unutmama yardımcı olmak için söylediklerim olarak kabul et, ama geçen gece beni eve götürdükten sonra neler olduğunu bilmek istiyorum."

Gözleri bir an için dudaklarıma kayd, sonra tekrar benimkilerle buluştu. "Ağrılı mı uyandın?" Başımı yavaşça salladım. "Sadece akşamdan kalmayım."

Gözleri tekrar dudaklarıma kayarken gözlerinde hınzır bir ışıltı belirdi. "O zaman bilmelisin-"

Cümlesini bitiremeden nefesim kesildi ve yüz ifadesi endişeye dönüştü. Bir anda cebinden telefonunu çıkardı ve bir eliyle aramayı cevaplarırken diğer başımın yanındaki duvara .

Öyle mi?

Şu an benimle birlikte.

Evet, onu hemen oraya göndereceğim.

Telefonunu cebine geri koydu ve bir adım çekildi. "Luke, Jade'in Amber'ın birini eğitebilmesi için bu gece senin başrolde olmanı istediğini söyledi. Ama seni görmek istiyor. Sana sırrımı başka bir zaman gösteririm."

"Sonra konuşabilir miyiz?" Midemde uçuşan kelebeklere rağmen soğukkanlılığımı korumaya çalışarak sordum.

Ellerini rahatça ceplerine soktu, gözleri benimkilerle buluştu. "Profesyonel olmak konusunda söylediklerimde ciddiydim."

"Sizin kurallarınız, *efendim*." Dudaklarımı ince bir çizgi halinde bastırarak, birlikte olduğumuz gece bana söylediği isme karşı bir gülümsemeyle savaştım.

Birlikte. Gitmek için döndüm ama bileğimden tutup beni geri . Önce koluma, sonra ona kaşlarımı çattım. "Ne halt ediyorsun sen-"

"Ekaterina bu sabah buradaydı," dedi, ona seslenmeme aldırmadan.

Nefesim kesildi ve o da . Dokunuşunun kalıntılarını avucumla ovarak, "Ne, neden?" diye sordum.

"Hiçbir fikrim yok ama bilmeyi hak ettiğini düşündüm. İstersen bu konuyu büyütmeden seni eve kadar takip edecek birini bulabilirim."

"Hayır." Tembelce bir el salladım. "Çok yavaş sürmek zorunda kalacaklar." "Neden?" Kaşlarını çattı.

"T'ye bindim," diye cevap verdim. "Eve yürüyerek gidiyorum."

İnanılmaz bir kakhaha attı. "Neden öldürülmeye kararlısın?"

"cehenneme," diye kıs kıs güldüm. "Ben iyi ol." Tartışmak için ağzını açtı ama ben kalçalarımı siktim. "Ayrıca, işleri profesyonelce yürütmek istiyorsun, değil mi?"

"Tabii ki."

Bileğimi işaret ettim. "O zaman lanet ellerini üzerimden çek."

Topuklu ayakkabılarımın beni taşıyabildiği kadar hızlı gitmek için arkamı döndüğümde cevap vermedi. Kendimi şimdiki zamana geri zorundaydım. Belki Kirsten haklıydı. Belki de bir parçam onu hep sevmişt, bunca yıl sonra bile. Ama asla sahip olamayacağım bir şeyi isteme tuzağına düşmeyi reddettim.

bir ses belki de geçen gece gerçekten takılmadığımızı Ve eğer bu doğruysa, çok utanç verici ya da açıklayıcı bir şey söylemediğim anlamına geliyordu. Ya da en azından ben öyle .

Gurur ve meydan okuma karışımı bir hisle, diğer çalışanlarla tek kelime etmeden kasıla kasıla Luxe'den çıktım. Selamımı daha sonra bekleyebilirlerdi. Asıl önceliğim lobide beni beklediğini bildiğim Luke ile buluşmaktı. Büyük mekâna adımımı atar atmaz onun varlığını etmemek imkânsızdı; kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş, dövmeli kolları kaslarının şişkinliğini vurguluyordu.

"Özür dilerim," diye özür diledim. "Ty ve ben sohbet ediyorduk."

Durdu ve beni inceledi. "İkinizin arasında her şey yolunda mı?"

"İyi mi?" Alay ettim. "Her şeyin gerçekten iyi olacağından şüpheliyim ama katlanılabilir durumda." "Elbette." Alay etti. "Jade'in seni başrol oyuncusu olarak istediğini söyledi mi?"

". Ekaterina'nın burada olduğunu bana söylemeyi düşünüyor muydun?" Cevap beklerken dudaklarımı büzdüm.

İfadesi anında temkinli bir hal aldı. "Bunu sana o mu söyledi?"

"Birinin bunu yapmasına sevindim," diye tısladım. "Neden buradaydı?"

Tıpkı Tyler'ın daha önce yaptığı gibi bileğimi tutmadan önce omzunun üzerinden baktı. Beni kalabalık lobiden şampanya odalarına ve soyunma alanlarına koridora doğru çekerken sessiz kaldı. Kalabalığı geçtikten sonra beni bırakacağını düşünmüştüm ama beni tutmaya devam etti ve Bay Knight'ın özel odası olan Birinci Oda'ya kadar çekti.

Elimi bırakarak kapıyı kapattı ve arkamızdan kilitleti. Kirsten birkaç dakika sonra bir şekilde ortaya çıktı ve beni görünce sırtıttı. O daha konuşmadan Luke el sallayarak onu uzaklaştırdı.

"Şimdi olmaz, Kirsten."

"Tamam." Odadan çıkmadan önce bana baktı. "Döndüğün için çok !"

"Teşekkürler," diye gülümsedim ama o anda hissettiğim mutluluktan çok uzaktı. O gözden kaybolur kaybolmaz ciddileştim.

"Tyler bu konuda ne dedi?" Luke sordu.

Odanın ortasında bulunan platformun kenarına yaslandım. "Hiçbir şey, sadece burada olduğunu öğrendim. Ama nedenini bilmek istiyorum ve bir açıklamayı hak ediyorum."

"Bu bir iş."

"Tamam," diye nefes verdim, "bunu anlıyorum ama her şey mi?"

"Senin artık burada olmandan memnun değil. Ve Tanrı'nın bilmediği bir nedenden , Declan'ın Kirsten'a olan ilgisinden kesinlikle memnun değil, yani bu da var." Ellerini kalçalarına koydu, tavana bakarken derin bir nefes aldı, sonra gözlerini tekrar bana indirdi. "Ian ve benimle endişelenmene gerek olmayan başka şeyler hakkında da görüştü ama seni geri almaya çalıştı."

"Beni satın almak mı?!"

"Merak etme, Ian senin satılık olmadığını açıkça belirtti."

Mideme bir batma hissi yerleşti. Bu durumun sonu kötü bitecekti. Ekaterina asla hayır cevabını kabul etmezdi, özellikle de işin içinde para . Bakışlarımı yere kaydırdım.

"Sizi temin ederim ki gerektirecek hiçbir şey yok."

Gözlerimi tekrar ona çevirdim. "Bay Knight'ın benim için savaşmak için hiçbir nedeni yok. Olsa bile bunun tek nedeni babamla olanlar yüzünden kendini suçlu hissetmesidir. Ama gerçekten istediği için benim için asla savaşmaz."

"Bence yakında ," diye savundu. "Ian çok sadıktır ve kendi kederini çözmek için bizi bir süreliğine terk etmen dışında, bize hiç kazık atmadın. Daha da önemlisi, Britney ile işler tuhaflaştığında onun yanında durdun ve sonra o piçleri bizim için seyircilerin arasından çıkardın. Onun saygısını fazlasıyla kazandın. Sadece fazla beğenmeni istemiyor, bu yüzden sana güvenini tekrar kazanmanı söyledi."

Sessiz kaldım. Haksız sayılmazdı ama de Bay Knight'ın benim bir yük olduğumu düşündüğünü hissediyordum. *Sonunda, benim için bir savaş başlattığında, zorunluluktan benim için savaşacak mıydı yoksa beni ona teslim mi edecekti?* Onun güvenini kazanmıştım ama benimkini henüz kazandığından emin değildim. Yine de onun yanında savaşır ve kendimi ona kanıtlardım, ancak iyiliğe karşılık verip vermeyeceğini bilmiyordum. Her iki durumda da fark etmezdi. Ekaterina her zaman elde eden lanet bir kaltaktı.

cebine atarak telefonunu çıkardı ve bir süre baktıktan sonra kaldırdı. "Tyler Luxe'a dönmen gerektiğini söyledi."

"Tamam," diye cevap verdim, ama bana bu kadar çabuk tekrar ihtiyaç duymasının garip olduğunu düşündüm. "Kulüpte tek başıma dolaşmak güvenli mi?" Pek endişelendiğim söylenemezdi ama Ekaterina farklı bir türdü. Beni uzun süre kontrol etmişti çünkü kendimi ailemden ayırma çaresizliğim nedeniyle buna izin vermiştim.

Kıkırdadı. "Evet, buralarda işler gerçekten biraz değışti. Sana sonra yetişirim. Yapmanı istediğim birkaç şey var ama geri döndüğün ilk gece olduğu ve sen de dans ettiğın için bu gece yerine yarın bir araya gelip kişisel asistanlık işlerini halledebiliriz."
"Kulağa hoş geliyor." Işıldadım. "Beni geri götürdüğün için teşekkürler."

GERÇEK ACITIYOR

TYLER

"Özür dilerim, siz kimsiniz?" Bakışlarımı yabancıdan Nico'ya kaydırdım ve kalemimi masanın üzerine bıraktım. "Kim bu adam?"

Giovanna Luke'u bulmaya gittikten sonra ofisime dönmüş, gizli projemin planlarını gözden geçiriyordum Nico yanında bir adamla ofis kapısında belirdi. Giovanna'yı aramak Euphoria'ya geldiğini söyledi.

Ziyaretçi kendinden emin bir şekilde ayağa kalktı, duruşunu daha da uzun görünecek şekilde ayarladı. "Dario," dedi adını vurgulayarak. "Bana burada çalıştığını söyledi ve ben de-" Bana dönmeden önce sinsi bir sırıtışla omzunun üzerinden baktı. "Şey, bilirsin işte. Dans umuyordum ama lanet olsun, şimdi bir üyelikle ilgilenebilirim."

Simsiyah saçları, gizemli cazibesine katkıda dağınık bir alt kesimle şekillendirilmişti. Koyu renk gözlerinde kötücül bir ifade vardı ve katlanmış kolları esniyordu. İstedliğini elde etmek için başkalarının gözünü korkutmaktan çekinmediği açıktı. En azından güzel giyinmişti; siyah pantolonla eşleştirilmiş mor düğmeli bir gömlek. Ama bu, kulüpteki sadece üyelere özel alanımıza elini kolunu sallayarak girebileceği anlamına gelmiyordu. Parmaklarını saçlarının arasında gezdirdi ve Ferrari'anahtarını cebine soktu.

Nico'nun da bu adamın kulübe getirdiği saçmalıklara yaklaştığını, o yüzden benden önce konuştu. "Kız kardeşinin eski dairesinde yaşayan kişi o."

Ah evet, Giovanna'nın hakkında konuşmadan durmadığı adam. buldukça ona Göz Şekeri demeyi severdi. Onun hakkında bildiğim tek şey, ailemin ne yazık ki sık sık gittiği hastanede travma cerrahı olduğuydu.

Sikeyim. İstedğim son şey, bir adamın gelip ondan kucak dansı... ya da daha fazlasını... almasını umursuyormuş gibi davranmaktı. Ne isterse yapmakta özgürdü. Yine de koruyucuydum. Tıpkı kulüpteki tüm kızlarımıza yaptığım gibi.

Nico ve Dario İtalyanca konuşmaya devam ederken cebimdeki telefonuma uzanıp hızlıca Luke'a mesaj attım. *Tabii ki İtalyan.* Sonra soyadından bahsetti, Rossi. En azından Mussolini ya da Mascoli gibi bir şey değildi. Bu isimleri duymak bile kanımı kaynatıyordu. Bunun yerine, soyadını ona göz kulak olmam için bir hatırlatma olarak zihnimde dosyaladım.

Gia'yı en kısa zamanda Luxe'a geri göndermeni istiyorum.

Telefonumu dikkatlice bir kenara koydum ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak sandalyeye geri . Dikkatim tamamen iki adama odaklanmıştı. "Onu becermene izin yok."

Nico küçük bir gülümseme yayarken Dario'nun kaşları çatıldı ve konuşmaları bir an için kesildi. "Pardon?" diye alay etti.

Yerimden kalktım, masanın kenarına doğru yürüdüm ve ellerimi ceplerime soktum. "Test edilmediniz, bir feragatname doldurmadınız, bir tura katılmadınız veya onaylanmadınız." Yeni gelenler için gerekli adımlardan birkaçını sıraladım.

Ellerini teslimiyetle kaldırdı. "Bu gece bütün bunları yapmaya çalışmıyorum. Kurallarınız var, tamam, onlara saygı duyacağım. Ama beni uzun zaman önce davet etti."

Kaşları daha da çatıldı. "Ve sen de ortaya için onun bir yıl sonra döndüğü ilk geceyi mi seçtin?"

"Gittiğinden haberim yoktu, dostum," diye kendini savundu Dario, dikkatini bana önce Nico'ya hızlı bir bakış fırlattı. "Bu sabah vardiyamız bittikten sonra bazı arkadaşlarla dışarıdaydık. İçlerinden biri komşunun seksi kızına ne olduğunu sordu, ben de ona çalıştım."

Ateşli komşu kıızı mı? İçimde bir öfke kıvılcımı alevlendi. Kendimi yanağımın içini kemirirken buldum. Tanrı aşkına, ağzından çıkan her kelimedede daha da sinirleniyordum.

"Her neyse," diye devam etti Dario, benim iç çalkantılarımdan habersiz, "bana bu gece çalıştığını ve uğramam gerektiğini mesaj attı."

Nico şimdi kapı aralığında eğilmiş, kollarını kavuşturmuş, gözlerini hafifçe bana dikmişti.

Dario kıkırdadı ve parmaklarını yeniden saçlarında gezdirerek, "Bu kadar uzun süre beklemek benim hatam," dedi. "O lanet olası

İnanılmaz. Hâlâ bekâr olmasına ve beni görmek istemesine çok şaşırdım. Belki vardiyasından sonra gelip benim evimde takılmak ister mi diye bakarım."

Nico'dan bir kakhaha yükseldi ve ben ona sert bir bakış fırlatırken Dario ona doğru döndü, yüzünde eğlenen bir gülümseme . Masamdaki mektup açacağını kavradım, öfkem her geçen an daha da artıyordu.

Ben bir şey söyleyemeden Giovanna kapıda , yüzünde geniş bir sırıtış . Dario'yu görünce gözleri fal taşı gibi açıldı. Kollarını ona doladı ve iki yanağını da öptü.

"Ciao, bella," diye selamladı onu.

"Güle güle," diye neşeyle karşılık verdi ve uzaklaştı.

Kızın elini kendi elinin içine alarak başını eğdi ve onu yavaşça döndürdü. "Kahretsin, muhteşem görünüyorsun."

Kalçalarını şakacı bir şekilde salladı, dudaklarından tiz bir kıkırdama kaçtı. Bu sesi ondan daha önce hiç duymamıştım. "Geldiğine çok sevindim."

Kolay aşinalıkları ve birbirlerini zaten tanıyor gibi görünmeleri midemi rahatsız etti. *Ne haltlar dönüyor burada?*

Ben de," diye cevap verdi, gözleri ona doğru manyetik bir çekimle kilitlenmişti.

eline uzandı, parmaklarını birbirine geçirdi ve kolunu omzuna doladı. Bana dönüp göz kırparken gözlerinde muzip bir ışıltı dans ediyordu. "Sen ve Nico şovumu izlemeye gelebilirsiniz... *profesyonel olarak*, tabii ki Tyler."

Konuşursam ağzımdan iyi bir şey çıkmayacağını bildiğim için dilimi ısırdım. Nico, Dr. Ferrari'nin kaybolmuş bir köpek yavrusu gibi peşinden gittiği odadan çıkarken bana bilmiş bir bakış attı. Onlar gözden kaybolur kaybolmaz Nico bir kakhaha attı ve eğlenen bakışlarını bana yöneltti.

"Ne?" Alay ettim.

"Bu ofiste Gia'dan hoşlanan biri var," diye alay etti.

Hançeri masanın üzerine fırlatıp ellerimi kalçalarıma koymadan önce avuç içimi yüzümde gezdirdim. "Hayır, ben-"

"Kıskanıyorum," diye araya girdi, hâlâ kendini beğenmiş bir sırıtışla. "Bunu saklamakta bile iyi değilsin."

"Ben kıskanç değilim." Hışımınla odadan

çıktım. "Nereye gidiyorsun?"

"Lanet olası kuralları çiğnemediğinden emin olmak için."

"İyi eğlenceler," diye seslendi . "Benim gidip tur atmam gerekiyor."

Onu görmezden gelerek koridorda hızlı adımlarla ilerledim. Victoria'nın yanından geçerken kafes odasından çıktı ve elimi tuttu. Olduğum yerde durdum ve yüzümü ona .

"Bu kadar aceleyle nereye gidiyorsun?"

"Halletmem gereken bir iş var," diye cevap verdim.

Eli çene çizgimi okşamak için yukarı kaydı. "Dans etmek ister misin?"

Giovanna'yı aramak için koridora bakarak tereddüt ettim. Sonunda elini yüzümde nazikçe çektim ve yanına bıraktım. "Gitmem gerekiyor." Dönüp yan tarafa doğru ilerlerken onu orada tek başına bıraktım ve loş ışıklı özel izleme koridoruna adım atmadan önce kartımı okuttum.

Her odaya baktım, gözlerim bir ileri bir geri gidip geliyordu. Sonunda özel odalardan biri olan L3'e geldim. Yatak duvarın ortasına yerleştirilmişti, gece mavisi ipek çarşafları bozulmamış ve kullanılmamıştı. Bir köşede üzerinde dans edilmeyi cilalı metal bir direk dururken, diğer köşede şık siyah deri bir oturma alanı vardı.

Odaya girdiler ve kadın kanepeye götürdü, elini göğsüne bastırdı. Adam onun baştan çıkarıcı tuzağına kolayca düştü, zaten onun büyüü altındaydı. Onunla kişisel bir geçmişi olduğunu bildiğim halde onu bu kadar kolay manipüle etmesinden dolayı içimde bir kızgınlık hissettim. Daha fazlası olup olmadıklarını merak ettim.

Mila'nın ölümünden beri başka bir kadına dokunmamıştım. Beni kederimden uzaklaştırmak isteyen hevesli kadınlar tarafından sonsuz kucak dansı, oral seks ve seks teklif edilmesine rağmen, her zaman reddettim. Ama şimdi Giovanna'yı başka biriyle görmek içimde çelişkili duygular . Onun seks hayatını merak ettiğim için bile kendimi suçlu hissediyordum.

Düşüncelerimi kontrol altında tutmak için Mila'nın ölümünün tamamen benim hatam olduğunu kendime hatırlattığım Giovanna, odada hangi şarkı çalıyorsa kalçalarını sallarken elbisesinin üst kısmını aşağı kaydırды. Sertçe yutkunarak derin bir nefes aldım ve elimi çeneme götürdüm.

Bir striptiz kulübünde ve bir seks kulübünde çalışıyorum. Bu sadece benim işim. Her gece görmediğim bir şey değil. İzlersem sorun olmaz, değil mi?

Burası Mila'nın sahnesi değildi, ama o atmosferde geliştiğim gerçeğini asla umursamadı ve ona asla yanlış yapmadım.

tek yönlü cam bariyere rağmen, parmaklarını diri göğüslerinin üzerinde gezdirip piercingli meme uçlarını muzip bir sırıtışla mincıklarken bakışlarının benimkilere kilitlendiğine yemin edebilirdim. Arkasını döndü ve adamın önünde eğildi, bana bir kez daha bakmadan önce kıcını alaycı bir şekilde yüzüne doğru salladı.

Elini uzatıp onun arka tarafını avuçladı. Yanağımın içini kemirirken kalbimin göğsümde çarptığını hissettim. Gözlerimi kaçırdım, bakışlarımı tekrar odaya çevirmeden önce hızla kırıştırdım. Kız yine ona dönüktü. Ellerini üzerine koydu ve kısa elbisesini yukarı kaydırarak siyah tangasını bacaklarından aşağı indirdi. İçinden çıktı ve adam onu tekrar kucağına çekti.

İçimde şaşkın bir his kaynıyordu. Bu manzaraya daha fazla dayanamayarak, kalbim göğsümde gürültüyle çarparak koridorda hissimle ilerledim. Koridorun sonuna ulaştım, kapıyı fırlatarak açtım ve ana salona adım attım, neredeyse Roxy ile çarpışıyordum.

"Hey!" diye gülümsedi. "Tam da aradığım adam!" Bir adım geri çekilirken burnu endişeyle kıvrıldı. "İyi misin?"

"Evet." Vücudumun ihanetinin ve Giovanna'yı çıplak görmeye verdiği fiziksel tepkinin aniden farkına vararak üzerime gelen duyguyu silkeledim. *Kahretsin.* " oluyor?"

"Gia'nın döndüğünü gördüm mü?" diye sordu hevesle. Bir kez başımı salladım. "Evet, dans ediyor."

"Bu harika!" ofise doğru işaret etti. "Evraklarını imzalamanızı bekleyen bir çift var." "Teşekkürler." Yanından geçerken omzunu okşadım. Dikkatimi ofiste olanlardan uzaklaştıracak herhangi bir şey

Diğer oda.

Zihnim çelişkili düşüncelerle dolup taşıyordu; Mila'ya ihanet ettiğim için duyduğum suçluluk ve Giovanna'yla paylaştığım o yoğun gecenin anıları.

Sonra aklım geçen geceye, ona evine dönmesi için yardım ettiğim zamana gitti.

Her deliğimi sikerken işe yaramaz olduğumu düşünmedin. Vücudun hâlâ hatırladığım kadar sert. Bana böyle dokunmandan hoşlanıyorum, ya da uykuya dalmadan önce söylemek üzere buymuş gibi görünüyordu.

Sarhoşken bana açıkladığı her şeyi ona anlatmak istemiyordum. Bu onu sadece utandırır ve ne pahasına olursa bu konuşmadan kaçınmak istiyordum. Koridorda işler zaten yeterince gariplemişti.

Gece görevlerimle meşgul olmaya çalışırken saatime baktım. Bütün gece ofise dönmemişti, o yüzden neler yaptığını ancak hayal edebiliyordum. Her gece, son iki ya da üç dans için VIP masasındaki herkese katılırdım. Eğer geri döndüğü ilk geceyi kaçırsam, bunun sonunu asla duyamazdım.

Chance, Ian ve Luke onunla yaşadıklarım hakkında beni sorguya çekmişlerdi bile. Bir gece poker oynarken içkiyi biraz fazla kaçırmıştım ve onunla geçirdiğim gece hakkında birkaç ayrıntı dışında her şeyi anlattım. Artık sadece Luke ve Jade bilmiyordu.

VIP kabinine yaklaştığımda Jenna, Ian'ın kucağında oturuyordu. Onun yanında olmak istemedim. O masanın altında çiftler arasında neler yaşandığı bir sır değildi; ben hariç her çift. Mila beni tokatlardı. Ian'ın o masaları sırf yapmak istediklerini gizlemek için yaptırdığından emindim, kız kardeşim işin içine girmeden önce bile.

Tereddüt ettiğimi fark eden Declan onlara yaklaşarak bana kabinin dış tarafında oturmam için yer açtı. Diğer tarafta Chance ve Luke içkilerini rahatça yudumluyor, Jade de aralarında oturuyordu. Oturduğum anda Chance bana bilmiş bilmiş sırıttı.

Başımı salladım, sinirli ve gergindim. "Sakın tek kelime etmeye cüret etme."

Yüzü Jenna'nın boynuna gömülü olan Ian gülümseyerek geri çekildi. "Burada olmak istediğine emin misin?"

Masanın ortasındaki Grey Goose Votka şişesini ve bir kadehi alıp üçlü bir shot doldurdum. "Buraya gelmemiş , de bana bok atardınız."

Luke kıkırdadı. "Kazanamazsın."

Jenna kafası karışmış bir halde bize döndü. "Siz neden ?"

"Sadece erkek işi," havladım, çocuklara uyarı bakışları gönderdim ve Ian'a onu bu işin dışında tuttuğu için sessizce teşekkür ettim. "Her neyse." Gözlerini devirdi.

Işıklar sönerken Jade gülümsemesini bastırdı. Amber elinde içki siparişiyle hızla geçerken yeni garsonlardan birinin gölgesinde el salladı. Durdu ve ana sahneye Jade ve Jenna'yla birlikte tezahürat yaptı. Kirsten, yanında Nico'yla birlikte masanın yanında belirdi.

Giovanna'nın şarkısı başladı ve daha önce olduğu gibi aynı imza kıyafetiyle dışarı çıktı. Kaçınmaya çalışmama rağmen, bakışlarım bir mıknaş gibi ona doğru çekildi.Sadece onun varlığı bile beni bunaltmaya yetmişti ama ön sırada ona ağzının suyu akararak bakan Dr. Douche'u gördüğümde tüm vücudum kaskatı kesildi ve gözlerimi tekrar sahneye çevirmeye zorladım.

Mavi, yeşil, mor ve sarı ışıklar etrafında dönerek hipnotik bir sunum oluşturdu. Mor lazerler siyah sahnede dans ederken direği kavradı, bacaklarını açtı ve kendini baş aşağı çevirdi. Bacaklarını başının üzerine doğru çekerek dönmeye devam etti, ardından göğüslerini dışarı itti ve kendini sabitlemek için ayak bileklerini çubuğun etrafına kilitledi.

Performansı büyüleyiciydi. Onu izlemeye karşı koymaya çalıştıkça, onu daha çok arzuluyordum. Dizlerim endişeyle aşağı yukarı . Herhangi bir striptizeyi izlemiyordum, Giovanna'nın *benim* için performansını izliyordum.

Masada bir sigara yakarsam Ian'ın bana kızmayacağını biliyordum ama vücudumda dolaşan stres ve adrenalin bana fazla gelmeye başlamıştı. Kulüp atmosferi o anda çok bunaltıcıydı ve başım dönüyormuş gibi hissediyordum. Oradan çıkmam gerekiyordu... hemen.

Keskin bir sarsıntıyla aniden banktan kalktım ve sergi salonunu olabildiğince çabuk terk etmeye karar verdim. Olası takipçilerimi görmezden gelerek yan kapıdan geçtim ve sağa dönerek özel koridorlardan asansöre doğru ilerledim. Her zamanki soğukkanlılığıma rağmen bu gece içimdeki karmaşayı gizleyemiyordum.

Koridordaki yönetici kapılarının dışında sadece iki güvenlik görevlisi kalmıştı. Ben yaklaşırken kapıyı benim için açtı. "Bay Prescott." Ben geçerken başını eğdi.

İstesem bile cevap Şu anda yalnız kalmaya ihtiyacım vardı. Ana ofisinin önünden geçerken sola saptım. Koridorun sonunda, Ian'ın gizli odasının , çatıya çıkışı olan bir merdiven vardı. Beş ay öncesine kadar orayı hiç kullanmamıştık ama bir gün stresli bir toplantıdan sonra sigara içmek için oraya çıkmıştı. Sonra, orayı kaçmak için başka bir yere dönüştürmeye karar verdi.

Bu gece bunun için minnettardım. Çatıya adımımı attım ve bir gece vakti esen yaz meltemi anında yüzüme çarptı. Kapı arkamdan çarptı ceketimin iç cebinden sigara paketini çıkarıp bir tane yaktım. Çatı katında volta atarken, sigarayı içime çekip dumanını tekrar tekrar üflerken mülkü çevreleyen binalara baktım.

"Senin derdin ne Ian?" Tüm suçluluk duygusunun çıktığını hissederek kendime sordum.

Metal kapının açılıp çarpma sesi dikkatimi çekti ve nefesimin ortasında döndüm. Jade'i görmezden gelerek arkamı döndüm ve park önüne baktım. Rastgele bir düşünce aklımdan geçerek beni mutsuzluğumdan uzaklaştırdı. Ian nasıl olmuştu da Boston şehir merkezinde çalışanlarına özel bir park yeri sağlayacak gayrimenkul bulabilmişti? Bugün Euphoria'nın bulunduğu yerde eskiden var olan iki binayı hatırladım. Hiç benzemiyordu.

"Beni görmezden mi geleceksin?" Jade'in sesi düşüncelerimi böldü, durdu kolunu benimkine dolamadan önce bir şişe suyu bıraktı. Başını omzuma yasladı ve bir iç geçirdi. "Durmalsın, Ty."

Mengene dudaklarımın arasına sıkıştırılmıştı, dumanın keskin tadı ağzımı dolduruyordu. Yavaşça nefes verdim ve gri bulutun dallarının gece gökyüzüne doğru yükselişini izledim. "Ona ihanet ettim." Sözlerim kendimden tiksintiyle doluydu.

"Gia'yla yine mi takıldınız?" diye sordu, başı bana yaslanmış, hâlâ önüne bakıyordu. Başımı salladım. "Hayır, aynı şey. Sadece kendimi suçlu hissediyorum."

Kollarını kavuşturarak bir adım geri çekildi. "Bunun senin hatan olmadığını sana daha kaç kez söylemem gerekiyor?" Cevap vermek için ağzımı açtım ama o devam etti, "Olanlar kimsenin suçu değildi ve bunu sen de biliyorsun. O-"

"Kapa şu lanet !" diye bağırdım ve o da iki adım geri çekildi. "Hiçbir fikrin yok-" "Sen ve Mila birbiriniz için zehirliydiniz," diye araya girdi sesinde biraz öfke vardı.

Sigaramı dudaklarıma götürerek alay ettim. Yavaşça indirdim ve çimento çatının üzerine bıraktım. "Az önce ne dedin sen?"

"Dinle, özür dilerim, ben sadece... birinin sana gerçeği söylemesi gerekiyor!" Gözlerini gökyüzüne dikti, ışık parlayan gözlerini yakalıyordu.

gözyaşı yanağından aşağı akıyordu. Bakışlarını tekrar benimkine önce hızlıca sildi. "Ty," diye iç geçirdi. "Mila ve sen birbirinizi sevmiş olabilirsiniz ama o sizinle kalmak isteyip istemediğini bile bilmiyordu. Sen ona kalması için yalvardın. Ve sonra, o kaldığında, ikiniz farklı dünyalarda yaşadınız. Birlikte olmak için yaratılmamıştınız ve bunu sen de biliyorsun."

Göz temasından kaçınarak yanmış sigarayı çatıya attım.

"Kaba olmaya çalışmıyorum ama Tanrı aşkına, sana karşı açık sözlü olmanın zamanı geldi." Bana doğru bir adım attı. "Siz benim gerçek ailesiniz ve size karşı her zaman dürüst olacağım çünkü şu anda çevremizdeki başka kimsenin bunu yapacak cesareti sanmıyorum. Birbirimizin boğazına sarılmadığımız Ian'ın umurunda değil ve diğerleri de seni üzmemekten çok korkuyor. Duygularının etrafında dolanmak hepimize zarar veriyor." Bir nefes daha verdi. "Seni çok seviyorum ama kendini hırpalamaya devam etmen akıl sağlığın için kötü. Kederin içinde debelenmek yerine mutluluğu seçmenin zamanı geldi."

"Kahretsin, Jade. Bana gerçekten nasıl hissettiğini söyle," diye mırıldandım, bir sigara daha yakarak.

Ellerini kalçalarına koydu ve sert bir şekilde bana baktı. "Açık sözlü olmamı ve sana zaten bilmediğin bir şey söylememi mi istiyorsun? İyi o zaman."

Gözlerimi devirdim. "olmaya çalışıyordum."

"Alaycı tavırların kimseyi kandırmıyor. Gerçekle yüzleşme zamanı geldi, umurumda değil. Sonlara doğru Mila'yı sevdiğini bile sanmıyorum," diye . "Dürüstçe mi? Bence çocukları bırakıp gittiğin için kendini suçlu hissettin çünkü onları gerçekten seviyordun ve sırf onlar için birlikte kaldınız," sesi daha da yükseldi. "Ama ikinizin o kadar da mutlu olmadığınızı biliyorum çünkü bana söyledi. Ve seni koşulsuz sevmiyordu bile. Seni incitirse onu öldüreceğimi söyledim."

Kanım kaynadı ve tüm vücudumun öfkeyle titrediğini hissedebiliyordum. "Seni işbirlikçi kaltak! Onu tehdit mi ettin? Yalan söylüyorsun!"

"Ty, lütfen sakın . Sana asla yalan söylemeyeceğimi biliyorsun." Ve bu doğrudu, bana daha önce hiç yalan söylememişti. Varlığımın her zerresiyle ona tamamen güveniyordum. Yıllar geçtikçe daha da yakınlaşmıştık ve artık o sadece ailemden biri değil, aynı zamanda en yakın arkadaşlarımdan biriydi. Mila'nın duyguları hakkında bana yalan düşüncesi beni derinden yaraladı, ama garip şekilde, bir tür çarpık rahatlık da sağladı.

"Karımın sadece sen onu tehdit ettiğin için benimle kaldığını mı söylüyorsun?" "Ama onu ben öldürmedim," diye ekledi çabucak, sanki bu durumu daha iyi hale getirecekmiş gibi.

"Neden bana söylemedin?" Jenna'nın çatıya çok güzel bir şekilde yerleştirdiği tüm güzel veranda mobilyalarını ve bitkileri kırmama bir saniye kala cevap .

"Beni dinler miydin ki?" Kaşlarını kaldırdı.

Onu görmezden gelerek sigaramdan bir nefes çektim. Yumuşak duman ağzımın kenarından süzülüp rüzgârda savruldu.

"biliyorsun." Tekrar bir adım attı, kollarını boynuma doladı ve bana sıkıca sarıldı

ona karşı. "Bağırdığım ve çok açık konuştuğum için özür dilerim ama yemin ederim seni seviyorum ve sadece gerçeği bildiğinden emin olmaya çalışıyorum ama aynı zamanda," diyerek geri çekildi ve boştaki elimi tuttu. "Seni hak etmeyen birinin yasını tuttuğunu görmekten nefret ediyorum. Onun kötü bir insan olduğunu söylemiyorum," dedi gözlerini devirerek, "seni terk etmek istemiş olsa bile. Tek , o hepimizden farklı bir dünyadan geliyordu ve asla senin son oyunun olmaması gerekiyordu. Bu onun hatası değildi. Sadece bizim dünyamız için yaratılmamıştı. Ondan nefret etmedim. Ondan hoşlandım, ama sadece senin incindiğini görmek ."

"Yani insanları tehdit ederek mi sevgini gösteriyorsun?" Alay ettim ama içten sözleri mantıklı gelmeye başlamıştı. "Boş ver, buna cevap verme."

Beni bıraktı ve ben hala damarlarımda dolaşan adrenalini hissedebiliyordum. Bu gece için uzaklaşmam gerekiyordu. Euphoria'dan ve ailemdeki herkesten uzakta. Tek kelime etmeden sigaramı çatıya bıraktım ve topuğumun altında ezdim.

"Ben gidiyorum," dedim ve kuzenim arkamdan gelirken binaya geri döndüm. Asansör yerine merdivenleri kullanarak lobiye inerken başka bir kelime bile etmedik. Zemin kata ulaştığımızda ona döndüm ve "Onlara veda ettiğimi söyle, tamam mı?" dedim.

Ciddiyetle başını salladı. "Bir şeye ihtiyacın olursa bu gece beni ara."

Cevap verme zahmetine girmedim, hayal kırıklığım beni Luxe'e ve ofise geri götüren sarsılmaz adımlarımdan belliydi.

Ben içeri girdiğimde Giovanna çoktan içeri girmiş, çantasını karıştırıyordu. Geldiğimi duyunca arkasını döndü.

"Sahneden indim ve ofis anahtarım hâlâ yanımda ve içeri girdim, bu yüzden-" durakladı, kaşları çatıldı. "Bekle, sorun ne?"

Masaya doğru yürüdüm, çekmeceyi açtım ve anahtarlarımı aldım. "Üstünü değiştir. Seni eve ben bırakacağım. Yürüyemezsin."

YANLIŞ SÖZCÜKLER

GIOVANNA

Tyler'ın üzgün olduğunu söylemek hafif kalırdı. Evime giderken arabayı gergin bir sessizlik kapladı. Acısına bir yenisini ekleme düşüncesine katlanamıyordum ve sadece daha önceki sataşmalarımın ondaki değişime neden olup olmadığını merak ediyordum.

Sahnede bile, Jade'in de arkasından geldiği bir hışımla odadan çıktığını görmekten kaçamadım. Performansım aksamadan devam etti ama içten içe Tyler'ın iyiliği için endişeleniyordum. Setimi bitirdiğimde masadaki hiç kimse bundan bahsetmedi. Hepsi sanki başka hiçbir şey olmamış gibi beni övdü ve hoş karşıladı.

Eve dönerken, biraz rahatlatmak için uzanıp elini tutmak istedim. Tıpkı Mila'nın ameliyatıyla ilgili haberleri beklerken yapmak istediğim gibi. Bu benim için romantik ya da cinsel bir şey değildi. Sadece onu rahatlatmak istedim; *benim dünyamda* tanıştığım ve birlikte saatler geçirdiğim ve *kendi dünyasında* gördüğüm adamı. Onu neyin rahatsız ettiğini anlayamayabilirdim ama acısını hissedebiliyordum.

O gece hastanede bana bağırdığından beri, haddimi aşmak ve onu rahatsız etmek istemiyordum. Şu anda bir arkadaşına her zamankinden daha fazla ihtiyacı olduğunu hissetmeme rağmen, aramızdaki ilişkinin profesyonel kalması gerektiğini açıkça belirtmişti.

Hayatımın aşkını kaybetmiş olsaydım, hayatıma devam edebileceğimden emin değildim. Bunu tek başıma düşünmek boğucuydu ve onun kendi aşkını kaybettikten sonra nasıl hissettiğini hayal bile edemiyordum. Bununla birlikte, herkes kendi yolunda yas tutar, bu yüzden ilişkimizi tamamen profesyonel tutmak istese de istemese de onun yanında olmak için elimden gelenin en iyisini yapmaya çalıştım.

Garaja girdiğimizde arabayı park etti ve bana daireme kadar eşlik etti. Kapı gıcırdayarak açıldı ve sonunda sesimi buldum. "Tekrar dışarı çıkmadan önce bir dakikalığına içeri girip nefes almak ve rahatlamak ister misin?"

Avucunu kapıya bastırdı ve ben içeri adım atarken kapıyı benim için açık tuttu. Normalde eşyalarımı yerleştirmek ve duş almak için doğrudan üst kata çıkardım ama onunla konuşma fırsatı bulamadan gitmesini istemedim. Ellerini ceplerinin derinliklerine gömmüş, yoğun bakışlarla beni süzüyordu.

"En azından sana biraz su getirebilir miyim?" Ben

teklif ettim. "Hayır."

Antredeki masaya yaslandım ve iş çantamı yere bıraktım. "Çocukların yanına ne zaman dönmen gerekiyor?" "Birkaç günlüğüne Mila'nın kız kardeşinin ," diye cevap verdi ama ses tonunda mutluluk belirtisi yoktu. "Sadece o var ailenin o tarafında güvendiğim biri var."

"Ah." Daha fazlasını söylemek ve bir tür teselli ya da destek sunmak istedim ama onu da uzaklaştırmak istemedim. "Pekâlâ, aklından geçenler hakkında konuşmak mı istersin yoksa sadece takılmak ve sessiz kalmak mı? Her iki da iyiyim, ama seni birine ihtiyacın varsa hiçbir şey yokmuş gibi davranmak istemiyorum."

Başımı salladı ve kapıya doğru bir adım attı. "Burada olmamalıydım."

Hiç düşünmeden uzandım ve tıpkı kulüpte benimkine yaptığı gibi bileğini yakaladım. ve gözleri benimkilerle kilitlendi. Ondand yayılan huzursuzluğu hissedebiliyordum ve o anda, zaten heybetli olan boyundan çok daha uzun görünüyordu. Gözlerimi hızla elimi geri çekerken kalbim hızla çarpıyordu, sanki teni ateş gibiydi.

"Özür dilerim," diye titrek bir nefes verdim.

"Onunla yattın mı?" diye sordu, sesi daha da kalınlaşmıştı.

"Ne?!" Başımı geriye attım. "Kim?!"

"Dr. Dangkal," diye homurdandı, çenesi sıkılmıştı.

Neden bahsedbu? Parçalar yerine oturdu ve tüm bunların saçmalığına kıkırdadım. "Dario?" "Gülmüyorum," diye tersledi ve bana doğru tehditkâr bir adım attı.

"Özür dilerim," dedim boğazımı temizleyip başımı sallayarak. "Hayır, ben ."

" yerinde sen vardın."

Aman Tanrım. Kışkandı mı? Ellerimi yana doğru . "Ty," dedim yine kış kış gülerek, "birinin olmak benim gerçek işim, ama tek yaptığım ona kucak dansı yapmaktı."

Sertçe yutkundu, adem elması sallanıyordu. "Hiç yaptın mı?"

Kaşlarım şaşkınlıkla havaya kalktı. "Onu becerdin mi?"

Göz temasını kesmeden yavaşça başını salladı.

"Hayır," diye cevap verdim kendimden emin bir şekilde, dudaklarım sinsi bir gülümsemeye dönüştü. "Adamı öpmedim bile."

Aklıma bir düşünce geldi ve gülümsemem genişledi. "Demek izliyordun."

Bana yaklaştığı her adımda, sırtım arkamdaki duvara çarpana kadar istemsizce geri adım attım. Ama kendimi kapana kısılmış hissetmek yerine, bu yakınlık ateşi daha da artırdı.

"Burada olmamalıyım," diye bu gece yüzüncü kez tekrarladı.

Ama bu sefer bakışlarında farklı bir şey vardı, kalbimin daha hızlı atmasına ve yanaklarımın hevesle kızarmasına neden olan bir şey.

"Olmamalı mı? Tamam, ama ne istiyorsun?" Koyu renk gözlerinin içine bakarak fısıldadım.

Tekrar konuşmadan önce yüzünde çelişkili bir ifade belirdi, sesi kısık ve boğuktu. "Jade bu gece bana öyle şeyler söyledi ki çok düşünmeye başladım. Haklı olduğumu kabul etmek istemiyorum," diye itiraf etti ve elini başımın yanındaki duvara dayadı. Diğer elini uzatıp bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırdı. "Ama o haklı. Ve ben bunu bir süredir biliyordum. Sadece o bana açıkça Jade'i gösterene kadar inanmayı reddettim."

Yutkundum, uzanıp ona dokunma isteğimle savaştım. "Bana ne dediğini söylemek ister misin?"

Daha yakına eğildi, dudakları artık sadece birkaç santim uzağımdaydı. Parmakları çenemin altına yerleşmeden önce boynumda gezindi, bakışlarımı kaçırmaya çalıştığımda yüzümü ona doğru eğdi. "Gia," diye mırıldandı, sesi ihtiyaç doluydu, "bana her şeyi unuttur."

Penthouse L.A.'deki odama adım attığı gece bana söylediği aynı beş kelimeyle nefesim kesildi: *Bana her şeyi unuttur.* Kafamın içinde tekrarladı.

Perondan iner inmez fedailerden biri beni kenara çekti ve çenesini kaldırarak tıklım tıklım dolu salondaki birine baktı. Adam beni özellikle istemişti ve korumanın söylediğine göre varlıklı biriydi. Bakışlarımı yabancıya çevirdim ve donakaldım. Hayatımda gördüğüm en muhteşem adamdı. Kakao kahvesi saçları kısa bir bukleye şekillendirilmiş, kaslı ve güneşte bronzlaşmıştı.

Siyah deri bir sandalyede oturmuş, alçak bir bardakta içkisini yudumluyordu. Ona doğru ilerledim ve elini elime aldım. Onda gizem ve seks kokan bir şeyler vardı. Ben para ve tehlikeden geliyordum. Bunlar umurumda bile değildi. Bir eli kalçamda, diğeri kadehini tutarken uzun boylu yabancıya galeride rehberlik ettim.

Odama yalnız kaldığımız anda sessizlik içinde içeriyi karış karış inceledi. Bana doğru dönüp kendini tanıtana kadar korkup kaçacağını düşünmüştüm. Bir adım daha yaklaşarak bakışlarını benimkilere indirdi. Aramızdaki boşluğu kapattım. Odada çalan müzik yavaş ve akıcıydı, her vuruşta kalbin çarpmasına yetecek kadar bas vardı. Ama kalbimin çarpmasının nedeninin müzik olduğundan emin değildim. Gömleğinin ilk üç düğmesi çoktan açılmıştı ve ben dördüncü düğmeyle oynuyordum.

"Ben de sana dokunabilir miyim?" diye sordu, bunun kibarca olduğunu düşündüm. Erkekler bir şey yapmak için asla izin istemezlerdi. Sadece yaparlardı ve ben de ya bununla başa çıkmak ya da ellerini tokatlayarak uzaklaştırmak zorunda kalırdım. Euphoria'daki kadınların elleri yeniden yönlendirirken oynadıkları profesyonel ve saygılı oyunu oynamadım. Umurumda değildi. Gerekirse birine haddini bildirirdim.

Yavaşça başımı salladım. Zaten koyu kahverengi olan gözleri şehvet ve açlıkla karardı. İçkisini yakındaki masaya bıraktı ve bir elini belime, diğerini çenemin altına koydu. Onun dokunuşuyla anında eridim; daha önce hiçbir müşteriyle yaşamadığım bir tepkiydi bu. Mıknatıs gibiydik, gözlerimiz buluştuğu andan itibaren birbirimize çekildik.

"Bu gece senin için ne yapabilirim?" Gergin bir şekilde fısıldadım, bu benim için yabancı bir duyguydu.

"Bana her şeyi unuttur." Dudaklarını dudaklarıma götürmeden önce başparmağını alt üzerinde gezdirerek, "Bana boyun eğ," diye homurdandı.

Onun tutkulu, derin öpücüğünün içinde eridim. Öpmek müşterilerle yaptığım bir şey değildi. Bunu riske atmazdım. Onunlayken, tamamen onun merhametine kalmıştım. Aslında, on üç yaşımdan beri öptüğüm ilk erkek oydu. İşte o zaman boku yediğimi anladım.

Ben bir striptizci ve eskorttum. Anın içinde kaybolmamam gerekiyordu. Tyler Prescott daha elini bile sürmeden beni büyülemişti ve dilinin ve ellerinin üzerimde olduğu o anda her şeyi riske atmaya hazırdım. Sahnede daha önce de oyun oynamış ve erkeklere boyun eğmiştim ama Tyler'la dizlerimin üzerine çöktüğümde ciddiydim.

Gece olabildiğince mükemmeldi. İnanılmaz seks arasında saatlerce konuştuk. Sapkınlıkları keşfettik ve bana Dominant ve itaatkârın gerçek anlamını öğretti. Ondadan önce, baskın olmanın sadece sert sikişen ve kirli konuşan bir pislik olduğunu sanıyordum. Bunu da yaparken, bana asla unutamayacağım başka bir yönünü gösterdi.

Ne yazık ki, gecemiz başladığı gibi, odamdan çıktığı anda sona erdi ve Luke beni Boston'a getirene kadar onu bir daha görmedim.

Sanki aradan yıllar geçmemiş gibi kendimi fuayede dizlerimin üzerine çöktürdüm ve bakışlarımı yere kaydırđım. Eğilerek parmaklarını çenemin altına yerleştirdi ve gözlerini nazikçe yukarı kaldırarak kendisiyle buluştu. Diğer parmakları saçlarımin arasına girdi. Başka tarafa bakmaya cesaret edemeyerek dokunuşuna doğru eğildim.

Başparmağını dudaklarımin arasına sokarak ağzımı açmam için beni ikna etti. "onu."

Kalbinin hâlâ kırılgan olabileceğini bildiğimden, fikrini değiştirmesi için ona birkaç dakika vererek durakladım. "Kendimi tekrar etmekten hoşlanmadığımı unuttun mu?" diye sordu alçak sesle. "Al.

Çıkar. Çıkar."

"Evet... efendim." Siyah deri kemerine uzandım.

"Gözlerini benden ayırma," diye emretti.

"Evet, efendim." Başımı salladım ve kemerini çözüp resmi pantolonunu açarak kocaman sikini ortaya çıkarırken bakışlarımı onun kilitledim.

Hatırladığım büyük ve korkutucuydu. Beni mutlak sınırlarıma kadar geren tek sikti. Avucumu uzunluğunun üzerinde gezdirirken, beklentiyle dudaklarımin araladım. Ona söylemek istediğim o kadar çok şey, sormak istediğim o kadar çok soru vardı ki.

Ben daha konuşmadan, gözlerinde muzip bir parıltıyla bana baktı. Hiçbir uyarıda bulunmadan ağzıma tükürdü ve ardından beni doğru çekerek sikini içeri soktu.

Ağzıma nazikçe girip çıkıyor, hızını artırmadan önce uyum sağlamam için bana birkaç saniye veriyordu. Eğer bu gece de geçen seferki gibi bir şey olsaydı, yakında zevk ve acının eşiğine geleceğimi biliyordum. Şimdi tek odaklanabildiğim onun tadı ve bir kez daha onun merhametine kalmış olmanın ezici hissiydi.

"Hiç kimse sikimi senin gibi emmedi, Gia." Kendini yavaşça ve doğru zorlamaya devam etti. "Siktir."

Gözleri zevkle geri dönerken sözleri omurgamdan aşağı bir ürperti gönderdi. Her yavaş ve kasıtlı hamlesiyle kendini boğazımin daha derinlerine . Vücudum, koymaya çalışsam da ona duyduğum yoğun arzuya karşı koyamıyordu. Aleti boğazımin arkasına bastırarak öğürmemeye neden oldu. Yere dökülmekle tehdit eden salyama kontrol etmek için mücadele ettim. Ama onu hayal kırıklığına uğratmak istemiyordum; onu her şekilde memnun etmek .

Hızını artırdı, ağzımı ihtiyaçla sikiyordu. İnledim, şaftını titreştirdim ve ikimize de zevk dalgaları gönderdim. Kemerinin ilmeklerinden çıkan ses dikkatimi çekti ama onu memnun etmeye odaklanmaya devam ettim. Birden başımı saçlarımdan tutup geriye çekti ve kemeri boynuma doladı ve beni ayağa kaldırdı.

Parmakları derinin etrafında sıkıca kıvrılmıştı, oturma odasına doğru geri geri yürürken dudaklarımin derin ve tutkulu bir öpücükle kendine yaklaştırdı. Dudakları benimkilerden ayrılıp boynuma indi, hassas tenimin her santimini ısırdı, yaladı ve öptü. Eli arasına girdiğinde sırtım arkamdaki pencerenin serin camına çarptı. Tangamı kenara kaydırırken ona tam erişim sağlamak için hevesle onları ayırdım. Aramızda tutku ve şehvet yayılıyordu ve ellerimizi birbirimizden uzak tutamıyorduk.

"Çok ıslaksın."

"Seni aklımdan çıkaramıyorum," diye itiraf ettim, aynı anda hem heyecanlanmış hem de dehşete düşmüş hissediyordum. Tepkisini beklerken kalbim hızla çarpıyor, kendimi reddedilmeye ya da daha da kötüsü ilgisizliğe .

Onun yerine cevabı öpüşmemizi derinleştirmek oldu, orta parmağı içimde kayıyordu. İkinci parmağını ekleyip vücuduma zevk dalgaları gönderdiğinde bir iniltiyi tutamadım. Ona bastırdım, onu korkutmadan arzumu iletmeye çalıştım.

Hafifçe geri çekildi, "Aferin kıızıma" diye mırıldanırken dudakları kulağıma değdi. Diğer eliyle arkamı kavradı ve beni kendine doğru çekerek cama karşı zevk almaya devam etti. Aşağıdan geçen herkesin bizi bu yoğun anımızda görmesini istiyordu.

"Çok ," diye fısıldadı boğuk bir sesle. "Aminin sikimi sıkıttığını hissetmeye ihtiyacım var. İçine girmeyeli çok uzun zaman oldu."

Sözleri beni daha fazla tutamayarak uçurumun kenarına gönderdi. Beni güçlü bir orgazma ulaştırdı, ben coşku dalgalarımin sürerken sularım elini ıslattı. "Siktir," diye . "Becer beni! Lütfen, beni yatağıma götür ve o gece yaptığın gibi becer beni."

Herhangi bir ya da onu itme korkusu yoktu. Tyler Prescott uzun zaman sonra beni fişkırtmış ve boşaltmıştı ve şimdi ona içimde her şeyden daha çok ihtiyacım vardı. Bir eli hâlâ bacaklarımin arasındayken beni merdivenlere doğru götürdü, diğer elini ağzına götürdü ve parmaklarındaki sularımı yaladı. "Tadını hiç unutmadım."

Boynumdaki kemeri sıkarken, "Aletin beni sınırlarıma kadar nasıl gerdiğini asla unutmadım," diye mırıldandım.

Sahanlığın tepesine ulaştığımızda beni önüne oturttu ve yatak odama doğru ilerlemem için beni teşvik etti. Bizi koridorun sonundaki odama götürürken gözlerini hissedebiliyordum.

Kapıdan içeri adım attık ve beni döndürerek yüzünü ona çevirdi, elbisemi başımın üzerinden çekti. Onu yere fırlattı. Beni yatağına doğru iterken gömleğini ve ayakkabılarımin çıkardı. Beni yatağın üzerine iterken vücudunun üst kısmındaki her bir kasın esnemesini izledim. Külotumu ve sütyenimi yolumdan çekerken pantolonunu yeterince hızlı çıkaramadı. Komodinime uzandı ve çekmeceyi çekiştirerek açtı.

"Ne yapıyorsun-"

Bir çift pembe, tüylü kelepçe çıkararak havada sallandırdı. "Senin küçük ucube kıcının buranın yerine oyuncak sakladığını biliyorum."

Bir bastıramadım, tutmak için alt dudağımı ısırdım. "Hiçbir fikrin yok," diye alay ettim. Bacaklarım birbirinden ayrıldı ve parmaklarımı hafifçe yarığımın üzerinde gezdirdim, ama elimi çabucak yakaladı, kuvvetle tokatlayarak uzaklaştırdı ve batma hissi bıraktı.

"eminim," diye karşılık verdi. Ellerimden birini eline alarak kelepçeyi bileğime ustalıklı ve sonra aynısını diğer elime yaptı. Dudakları boynumdan aşağıya, omuzlarımın ve göğsümün üzerinden geçerek karnıma ulaşırken derin bir sesle "Kıpırdama," diye emretti. Göğüslerimden birini iri ellerine aldı, yoğurdu ve meme ucumu parmak uçları arasında yuvarladı, kalçalarımın öpücükler yağdırdı.

Yüzündeki sert kıllar beni gıdıkladığında kıs kıs güldüm.

Gözleri benimkilere kaydı, yüz ifadesinde eğlenceden eser yoktu. "Kıpırdama dedim." Diğer meme ucuma ulaşana kadar ipeksi tenimi öpmeye devam etti, onu dişlerinin arasına aldı ve piercingi çekti.

İçimden akan yoğun zevk karşısında sırtımı eğmemek için kendimi zor tuttum. "Seni çok fena arzuluyorum," diye mırıldandım nefes nefese.

Dudakları benimkinin hemen üzerinde gezinirken, parmaklarıyla sırlıklam giriş yerimin dışında daireler çizirken dudaklarını alaycı bir şekilde sıyırdı. "Seni sertçe becermemi , değil mi?"

"Mmhmm," diye inledim, şeytanca sırıtırken başımı salladım.

Elini amımdan çekerek boynumdaki kemer kayışını kavradı ve daha sıkı çekti. Yutkunmaya çalıştım ama gergin tutuş bunu neredeyse imkânsız hale getirdi. Gözlerimin içine baktı, yüzünde hem şehvet hem de öfke .

"Bana nasıl hitap ediyorsun?"

Ellerim hâlâ başımın üzerinde bağlıydı, göğsüm yavaşça inip kalkarken nefesimi kontrol etmeye çalışıyordum. Zorlukla yutkunarak, ancak fısıltıyla, "Evet efendim," diye cevap verdim.

"İyi kız," diye homurdandı kulağımın yanında, bir parmağını yavaşça sokup girişimi yoklamadan önce. Bir tane daha ekledi ve beni iyice gerdi.

Nefesim kesildi. "Lütfen!" Beni tamamen doldurması için çaresizce haykırdım.

Üçüncü bir parmak içime girdi ve elini ileri geri çevirerek beni da açtı. Her hareket damarlarımda acı veren bir zevk dalgası yaratıyordu. Tüm vücudum bana uzun, kalın sikini vermesi için acımasızca yalvarıyordu. Dördüncü bir tane daha ekledi. Onunla bacaklarımın arasında kıvrandım, yüzümü izledim, coşkulu yüksekliğimin tadını çıkardım.

Tam elini bana daha fazla işkence edeceğini düşündüğüm anda, başparmağıyla delikli klitorisimi sıyırdı. Sonra elini amımın izin verdiği kadar içeri kaydırды. Yumruğunu ve kemeri kullanarak vücudumu ileri geri sallayarak beni sertçe becerdi.

"Aman Tanrım!" Çığlık . "Siktir!"

İtişlerinin yoğunluğunu artırırken hiç merhamet göstermedi. *Vay anasını!* Ezici zevkten gözlerim yaşardı. Bayılmanın eşiğindeymişim gibi hissettim. Birden kendimi daha fazla tutamadım. Bir kez daha koluna boşaldım ve ikimizin de üzerine fişkırttım. Kendini bacaklarımın arasına yerleştirdi, giriş yerimle aynı hizaya geldi, gözleri ilkel arzuyla parladı.

"Prezervatif ister misin?" Nefes nefese sordum.

Dudaklarını dudaklarıma değdirerek başını salladı. "Şu anda senin her parçanı hissetmem gerekiyor, eğer için de uygunsa?"

Ben de aynı şeyi hissediyordum, onu tamamen ihtiyaç duyuyordum. Alt dudağımı dişlerimin arasına sıkıştırarak başımı salladım. Kendimi destekleyerek ve onun nasıl biri olduğunu bilerek gözlerimi sıkıca kapattım.

"Gözlerini benden ayırma," diye emretti.

Gözlerimi açar açmaz, güçlü bir hamleyle içime gömüldü ve sırtımı kamburlaştırıp yüksek sesli bir inilti sağladı. "Tanrım, Gia," diye ağır ağır nefes aldı. "Senin içinde olmayı ne kadar sevdiğimi hiç unutmamışım."

"Amım bunu çok özledi," diye .

Beni tekrar öpmek için eğildiğinde, bakışlarını bana kilitlemek için geri çekildi. Tekrar ulaşmaya yakın olduğumu hissederek, kendini tekrar tekrar içime sokmaya devam etti.

"Fu..ck. Neverstop... I need... yourbigcock... insideme for... ever."

Dondu kaldı, gözlerimiz birbirine bağlı kalırken ifadesi donuklaştı. Tepkisinden yanlış bir şey söylediğimi anlayabiliyordum.

"Kahretsin, dinle, öyle demek istemedim-"

"Kahretsin," diye tersledi, sesi gergin ve ifadesi . "Burada olmamalıydım." Hayal kırıklığına uğramış bir homurdanmayla içimden çıktı, ıslak bir sesle hâlâ kaya gibi sertti. Hızla yataktan kalktı ve yere attığı gömleğine uzandı. Kısa süren tutku anımız sona ermişti ve gerçekliğin ağırlığı ikimizin de üzerine çökmüştü.

Elini gömleğine kurulayıp aceleyle giyinirken, ellerim hâlâ kelepçeyle bağlı olduğu halde yatağın kenarında doğrulmaya çalıştım. "Tyler!" Umutsuzca seslendim. "Sonsuza kadar demek istemedim, asla!"

Bakışlarıma karşılık veremedi. Yataktan sıçrayarak bileklerimi başının üzerinden geçirmek için elimden geleni yaptım ama parmaklarını kıvırdı.

ellerime sarılıp göğsüne yasladı. "Bab... Gia, çok özür dilerim, gitmem gerek."

Cevap veremeden ya da onu kalmaya ikna etmeye çalışmadan benden uzaklaştı ve yatak odamı terk etti. Ama bu kadar kolay gitmesine izin verecek değildim. Panik içinde beceriksizce peşinden gittim, ıslaklığım bacaklarımı boyuyor ve ellerim bağılyken yürümemi zorlaştırıyordu.

"Durun! Lütfen, dur!" Ön kapıya ulaştığında yalvardım.

dönmeden önce bir an durakladı. "Sana ya da olanlara kızgın değilim," diye içtenlikle cevap verdi. "Ama şu anda buradan mümkün olduğunca uzağa gitmem gerekiyor." Ve bu sözlerle birlikte dairemden çıkıp asansöre doğru yürüdü.

Gidişini izlerken gözlerimde hüsrana dolu yaşlar birikti. " çocuğu," diye nefesimin altında. "Ben tam bir aptalım." Kapalı kapının önünde ileri bir geri volta attım, bağılı çaresizce önümde sallanıyordu.

Kendimi kurtarmak için bir yol bulmam gerektiğini fark ederek aceleyle üst kata, yatak odama çıktım. Komodinin çekmecesini çekip açtım, çılgınca karıştırarak kelepçelerin anahtarını aradım. "Kahretsin!"

Aylar önce, seveceğimi düşündüğü için pembe kürkle süslenmiş kendi yanında getiren bir polisle takıldım. Şimdi, anahtarını almadığım için pişmanlık duyuyordum. Nerede olduğunu sadece o biliyordu.

"Tanrım," diye iç geçirdim ve çantamdan telefonumu almak için aceleyle aşağı indim. Titreyen parmaklarımla, Kirsten'in adını bulana kadar rehberimde gezindim ve arama düğmesine bastım.

Hey! Cevap verdi. Bu gece nereye gittin? Hey,

erken çıktım.

Biz de seni .

Dinle, daha sonra açıklayacağım ama şu anda biraz zor durumdayım, araya girdim, bunu yapmazsam beni azarlayacağını çok iyi biliyordum. Sohbet edecek vaktim yok.

Ne oldu?! Çılgılık attı. İyi misin?!

Evet, ama en kısa zamanda evime gelip kelepçelerden kurtulmama yardım etmen gerekiyor.

Kıkırdadı. Polislerden mi kaçtın? Kirsten,

diye homurdandım, lütfen.

Tamam, tamam, kıs kıs güldü. Birazdan orada olurum. Hala isteyim, yani

uzakta . Ve kimseye söyleme!

Cevap veremeden telefonu kapattım ve üst kattaki odama geri döndüm. Kendimi yatağıma geri atarak acınası bir mızımızlanma çıkardım. Ne istediğimden bağımsız olarak, onun iyiliği için gerçekten endişeleniyordum.

Asansöre gitmek için koridora koşmam söz konusu bile olamazdı. Binanın çatı katlarının diğer köşelerini oluşturan diğer üç daireyle aynı katı paylaşıyordum. Aşağı indiğimde ne olacaktı? Kelepçeler içinde çırılçıplak, memelerim yoldan geçen trafiğe çarparak onun peşinden dışarı mı fırlayacaktım?

Kirsten'ı beklerken gözlerimi kapattım, düşüncelerim ailemle ilgili kendi kederimle savaştığım karanlık zamanlara sürüklendi. Sadece babam ölmemişti, Luca ve ben eskiden çok yakındık.

Babamın ölümü birçok açıdan onun hatası olabilirdi ama yine de onu özlüyordum. Yine arkadaşlarım vardı ama artık ailem . Babam öldüğünden beri ilk kez kendimi yalnız hissediyordum. Annemi hiçbir yerde bulamıyordum. Ölüp ölmediğini bile bilmiyordum. Zaten artık bir önemi de yoktu. Eğer hayatta olsaydı, beni bulmaya çalışmazdı.

Aniden çalan kapı zili beni düşüncelerimden ve yataktan fırladım. Kirsten ve ben birbirimizi daha önce sayısız kez çıplak görmüştük, bu yüzden aşağıya koşarken kıyafet aramaya gerek yoktu. Rahatlama hissiyle kilidi açtım ve ağır ahşap kapıyı kırarak açtım.

"Şükürler olsun, sen o-"

Elini ağzına kapattı.

"Vay anasını," diye kıkırdadı Declan, geçip giderken.

Kirsten içeri girip kapı kapanınca döndüm. Aval aval ona baktım. "Sana kimseye söylememeni söylemişim!" Cevap vermek için ağzını açtı ama önce o konuştu, "Kendini savunmak için söylüyorum, bana hiçbir şey söylemedi."

Battaniye almak için acele çünkü umurumda değildi. Gözlerimi devirerek kollarımı kavuşturmaya çalıştım ama mevcut koşullar nedeniyle bu söz konusu bile olamazdı. Kirsten hâlâ şoktaydı. Zihninin sorularla dolup taşığını duyar gibiydim.

"Güzel kolye." Declan göz kırptı, cebine uzandı ve küçük metal bir alet çıkardı. ", " diye

nefes verdim, kemeri kavradım, mücadele ettim.

beni , sonra yere bıraktı. Elini uzattı. İçimi çekerek bileklerimi önüme koydum ve karışmış saçlarımı gözlerimden uzaklaştırdım. Her bir kelepçeyi alarak bir saniye içinde çözdü ve yakındaki masanın üzerine koydu.

"Teşekkür ederim," dedim, bileklerimi göğsüme doğru çekip sırayla ovuşturarak.

"Mhm," diye cevap verdi. "Şimdi, seninle taşak geçtiği için kimin kıcını

tekmelemem gerekiyor?" Sessizce ikisinin arasına baktım.

", " diye kıkırdadı Kirsten.

"Ne?" Declan bir ileri bir geri baktı.

"Tyler buradaydı, değil mi?" diye sordu, yüzünde muzip bir sırıtışla.

KORKMUŞ

TYLER

ettim. Yaptığımı biliyordum. Kendimi geçmişe kaptırdım. Ve o anın sıcaklığıyla söylediğim yanlış bir cümlenin ardından beni içinde yaşadığım gerçekliğe döndürdü. Yaralıyım. Ve geçmiş beni derin yaralarla bıraktığı için, ben kaçarken o kapısının önünde boynunda kemerimle kelepçeli, çıplak ve yarı sikilmiş bir şekilde kalakaldı. Sonsuzluk beni şimdiye kadar hiç korkutmamıştı. Bugünlerde beni korkutan tek şey bu oldu.

O masumdu, hatta mükemmeldi. Yine de, geçmiş ve yakınlarımların sürekli kaybı nedeniyle, onu tehlikeye atma riskini göze alamazdım. Bana yakın olan insanlar şekilde ölmeye devam ediyordu.

Mila'nın mezarı başında başka bir kadını asla onun durumuna düşürmeyeceğime dair söz vermişim. Bu yüzden, ne kadar yakınında olmak istesem de Giovannadan uzak durdum. Benim yüzümden başına bir şey gelmesi düşüncesine katlanamıyordum.

Eve döndüğümde bir bardak viski doldurdum ve çocuksuz malikânede volta attım. 1919'da inşa edilmişti, Ian ve Jenna'nın evinden yaklaşık beş mil uzaklıktaki Cottage Farm Bölgesi'nde yer alıyordu ve birkaç hafta öncesine kadar her gürültü Mila'nın musallat olduğunu düşünmeme neden oluyordu. Şimdi ise güneş birkaç saat içinde doğacaktı ve ev ürkütücü bir şekilde sessizdi.

Telefonumu defalarca elime aldım, Giovanna'ya ulaşmak ve yaptıklarım için ondan özür dilemek istiyordum. Ama sınırların belirlenmesi gerektiğini biliyordum, yoksa onun canı yanacaktı. Tekrar giderse ailem beni asla affetmezdi ama benim yüzümden ölürse kendimi asla affedemezdim.

Yatak odamdaki siyah metal şöminenin önünde bir ileri bir geri volta attım. Tamamen düşüncelerime gömülmüş bir halde, onu Los Angeles'ta ziyarete gittiğimde ne kadar kaybolduğumu anımsadım. Ve daha önce onu eve götürdüğümde ne kadar sandığımı.

Yeşim'in sözleri zihnimde kök salmıştı ve şimdi en büyük düşmanım kendimdi. Kendimi parçalanmış ve kafam karışmış hissediyordum, bundan sonra ne yapacağımdan emin değildim. Jade haklıydı. Mila ve ben asla birlikte olmamalıydık; çok farklıydık ve ilişkimiz dengeyi korumak için sürekli bir mücadeleyleydi. Bir süre işe ama sonunda kapalı kapılar ardında birbirimizden kopmaya başlamıştık.

Eğer ölmeseydi, evliliğimiz sadece bir yıl daha sürebilirdi. O da önce ben çekip gitseydim. Jade'in tehdidi muhtemelen benimle kalmasının nedeniydi ve bu da kendimi berbat bir insan gibi hissetmeme neden oldu. Sadakatini ve desteğini takdir ediyordum ama kişisel meselelerime başkalarını karıştırmayı sevmiyordum.

Boş kadehimi yere bırakırken parmaklarımı şakaklarıma bastırdım ve derin bir nefes alarak gözlerimi kapattım. Giovanna'nın parfümünün kalıcı kokusu hâlâ tenime sinmişti. Dalgınlıkla pantolonuma uzandığımda kemerimin olmadığını fark ettim. "Lanet olsun." İç çekerek düğmeyi çözdüm ve şöminenin önündeki sandalyeye geri yaslandım.

Sikimi çıkararak önce hafifçe okşadım, amının tekrar sikimin etrafına sımsıkı sarıldığını hayal ettim. Başımı arkaya yaslayıp gömleğimi kaldırdım ve gözlerimi kapattım. Bana güven dolu gözlerle bakarken uzun pembe saçları başının yayılmıştı.

Geçmiş tekrar hatırlayarak sikim elimde kıpırdandı; parmaklarımı içine sokmadan önce kıcına ve amına şaplak kucağımda domalmış, onu ilk kez üzerime fıskırtmaya zorlamıştım. Daha fazla dayanamadı ve ayağa kalktı, kucağıma oturdu ve ben o aptal prezervatifin içine boşalana kadar bana bindi. Harika bir histi, ama gerçek onu hissetmeyi ve bu gece sadece tadına bakabildim.

Şaftımı daha sıkı kavrayarak daha hızlı okşadım, zihnim onu koruma ve kendi zevkim için tutma düşünceleriyle doluydu. *Kahretsin, onu istiyorum. Ona ihtiyacım var.* Ama bu, ona tekrar ulaşmama izin vereceğim en yakın . Çok iyi . Hatırladığımdan bile daha iyiydi, tabii bu mümkünse.

Zonklayan sikimi sıkıca kavrayarak karnıma sıcak, yapışkan dölleri akıttım. Gözlerim şöminenin kitaplıkta gururla Mila ve benim fotoğrafıma . Ani bir panikle sandalyeden fırladım ve çerçeveyi kapladığım gibi yüzüstü yere çarptım. "Kahretsin!"

Ertesi sabah Euphoria'ya vardığımda ve yönetici kapılarını açtığımda Jade masasında bir telefon görüşmesiyle meşguldü ve pek memnun görünmüyordu. El sallayarak ofisime doğru ilerledim, önce Jenna'nın ofisine kafamı soktum. Başını kaldırıp kaşlarını çatarak baktı.

"Sana da günaydın," diye şakacı bir şekilde alay ettim. Küçük bir gülümsemeyle başını salladı.

"Amca Ty!" Kira ciyaklayarak ayağa kalktı ve bana doğru koştu.

Dizüstü bilgisayar çantamı yere bırakarak onu kollarıma aldım ve yanağına üç yüksek sesli öpücük kondurdum. "Selam, Keke."

Bu, konuşmayı öğrenirken ve adını doğru telaffuz edemezken kendisine taktığı lakaptı. O zamandan beri ona bu şekilde hitap ediyordum. Kıvrıkcık siyah saçları geçen gün uzuyor, grimsi kahverenginin eşsiz bir tonu olan büyük, yuvarlak gözlerini çerçeveliyordu.

Jenna gözle görülür bir şekilde üzgündü ama ruh halinin yeğenimi etkilemesini istemiyordum, bu yüzden onunla birkaç dakika daha konuşmayı bitirdim, sonra yeterince hareketsiz kaldığında yere bıraktım. Chance, Luke ve ben ona hep Kasırğa, Dylan'a da Kasırğa derdik. Ian ve Jenna'nın nasıl gri olmadıklarından emin .

Başımı koridora uzattım ve dadılardan biri olan Zoe ile göz göze geldim. İşaretimi okuyarak yerden kalktı ve Kira'yı oyun odasına götürmek üzere içeri girmeden önce başını salladı. Kapıyı kapattım, sonra ellerimi ceplerime soktum.

"Tamam, konuş," diye emrettim, gergin Giovanna olanlarla ilgili her ayrıntıyı anlattı.

Yenilmiş bir şekilde iç çekti. "Rus kadın burada ve önümüzdeki Salı günü tam bir C U olacak."

Dudaklarım şaşkınlıkla aralandı. "Ekaterina burada mı?" Homurdandım. "Yine mi?"

"Yuppp." bir hareketiyle telefonunu eline aldı ve dokunmaya başladı. Parmakları hızla hareket ediyor, bir şeyler ararken bakışları ekranın üzerinde geziniyordu. Birkaç saniye sonra cihazı tekrar masanın üzerine bıraktı. "Ve görünüşe göre Gia'yı Kaliforniya'ya geri götürmekten vazgeçmiyor," dedi, ses tonunda kızgınlık vardı. "Şu anda Ian'la bir anlaşma yapmaya çalışıyor."

"İlanet olası!"

Başını geriye attı ve gözlerini bana dikti. "Ne?! Ne zamandan beri onu önemsiyorsun?" ", " diye

cevap verdim soğukkanlılıkla, çantamı toplarken. "Şu toplantıya girmem gerekiyor, olur mu?"

"Evet, her neyse," diye küçümseyici bir el salladı. "Siz . Gia'nın mesajıma cevap vermesini bekliyorum."

"Mesaj mı?" Kapıya doğru yönelmişken sordum.

Telefonunu masasına geri koydu. "Bu sabah ona mesaj attım ve benimle brunch'a gelip isteyip istemediğini sordum."

Kız kardeşimin Giovanna ile vakit geçireceği düşüncesi bugün ihtiyacım olan son şeydi. Her şey su yüzüne çıkacaktı.

"Dün gece erken çıktı," diye devam etti, "ben de kız kıza randevumuzu bugüne erteleyebileceğimizi düşündüm. Eminim geri döndüğüne göre yeniden arkadaşaya ihtiyacı vardır."

"Harika," dedim dişlerimi sıkarak ve ofisin kapısını açtım. "Eğer ondan haber alırsan sana iyi eğlenceler."

Koridora çıkarken telefonunun çaldığını duydum ve arayanın o olduğunu söyledi. Çantamı ofisime bıraktıktan sonra Ian'ın evine doğru yürüdüm. Kapıyı açarak kendimden emin bir şekilde içeri girdim, ancak durumun ciddiyetini görünce aniden durdum. Ian sakın şekilde masasına oturmuş, kollarını kolçaklara dayamıştı.

Ekaterina önünde oturuyordu, yanındaki sandalyede de muhafızlarından biri vardı. Ben manzarayı incelerken o da bana doğru döndü. Çevresel görüşümde, odanın etrafında stratejik olarak konumlanmış, sırtları duvara dayalı ve silahları yanlarında olan en az yedi Rus adam görebiliyordum.

Luke ve Nico, kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturmuş bir şekilde Ian'ın arkasında duruyordu. Nico ince bir hareketle iki parmağını bana doğru uzattı. Başımı sallayarak kendimi az sonra olacıklara hazırladım.

Ekaterina'nın ağzı açık kaldı. "Ah, avukat, bu günü iple çekiyorum," bozuk İngilizcesi odayı böldü. "Neredeyse Giovanna'nın hayatını mahvediyordun-"

Ian boğazını temizledi ve kadın ona dönerek bacağını diğerinin üzerine attı. "Konudan sapmayabilir miyiz lütfen?"

Neredeyse hayatını mı mahvediyordu? Cevap vermek için ağzımı açtım ama Ian elini kaldırdı. Yüzündeki ifade onu test etmeye cüret etmemem gerektiğini söylüyordu. Normalde onun damarına basmak beni rahatsız etmezdi ama sadece ailemizin huzurunda değildik ve o çok güçlüydü. O devam ederken şeytani bir sırıtişla bana baktı.

"Los Angeles'a dönmesi onun yararına değil," dedi Ian. "Size daha önce de söylediğim gibi, şirketime kendini kanıtladı ve onunla bir sözleşme imzaladık bile."

Dikkatini tekrar bana çevirerek kucağındaki altın keseden bir sigara çıkardı ve zarafetle yaktı. Duman dudaklarının arasından kıvrılırken, sırıtarak mengeneyi bana doğrulttu. "Avukatın bunu halledeceğinden eminim."

"Avukat," diye gürlledi Ian'ın sesi odanın öbür ucundan, dikkatini tekrar kendisine çekerek, "böyle bir şey yapmayacak. Bu onun vereceği bir karar değil. Benim kararım."

"Eminim bir yolunu ." Ayağa kalktı, zar zor yanan sigarasını masanın üzerindeki kül tablasında söndürdü, sonra

gri bir duman bulutu yüzüne doğru yöneldi.

Sandalyesinden fırladı; sandalye geriye doğru yuvarlanarak Nico ve Luke'a çarptı. Adamları silahlarını çekip hepimize doğrulttu.

Yüksek sesle kıkırdadı.

"Ofisimde bana saygısızlık etme!" Ian bağırdı.

"Bay Knight," diye alay etti, Luke'a başını eğerek, "arkadaşınız benim malımı çaldı. Başta kabul ettim ama şimdi kardeşi bana ihanet ediyor." Rusça konuşarak bir elini kaldırdı ve adamları silahlarını indirdi.

"Kimse sana ihanet etmedi," diye karşılık verdi Ian, tekrar yerine oturarak, "ve kesinlikle sana ait olan hiçbir şeyi çalmadım."

Ekaterina bir elini kalçasına koydu, uzun, dar kırmızı elbisesinin kumaşı vücudunun her mükemmel kıvrımına yapışıyordu.

"Tamam, . Yalnız gidiyoruz. Ama madem bu yol geldik, bir ricam olacak."

Öne kaydı ve ellerini önünde birleştirdi. "Herhangi bir şey." Bunu demek istememişti. Gerçekten kastettiği, o sürtüğün gitmesi için her şeyi yapabileceğiydi. Onun öyle olduğunu düşünmesine izin verirse gerçek kontrolün olacağını biliyordu.

"Bu gece içki ve dansçılar için sana ve arkadaşlarına katılıyoruz," diye sinsice sırttı bana, "ve Giovanna, Ivan ile özel Luxe'de dans ediyor."

"Ivan da kim?" Ağzımı kontrol edemedim ağzımdan kaçırıldım.

Ian bana uyarıcı bir bakış attı ama artık umursamayacak kadar öfkeliydim. Bu kadın tüm yanlış düğmelere basıyordu ve ben de patlamak üzereydim.

Parlak kırmızı tırnağını aynı renkteki alt dudagina dokundurdu ve aynı uğursuz gülümsemeyi sürdürdü. "Benim ağabeyim. Onun favorisi." İngilizcesi gittikçe kötüleşiyor gibiydi, sanki gergindi. "Kulübü ziyaret ederken onu çok kez gördüm."

"sanmıyorum!" Öfkem alevlenerek tükürdüm. "Ona dokunmuyor. O artık senin için çalışmıyor! O senin değil-"

"Tyler!" Ian havladı, sözümü kesti ve bana doğru bir el salladı. "Luke, götür onu buradan."

Luke bana doğru yürüdü ve gergin pazımı sıkıca . Sarsılarak uzaklaştım ve suçlayıcı bir parmakla Ekaterina'yı işaret ettim. "Ailenin kim olduğu umurumda değil. Yapmayacaksın-"

Luke diğer eliyle ağzımı kapatarak sözlerimi boğdu. Elini çekip beni kapıya doğru itmeden önce kulağıma "Kapa çeneni," diye mırıldandı. Kapıyı arkamızdan çarparak kapattı, sonra bana döndü ve parmağını göğsüme soktu. "Lanet kapatmazsan hepimizi öldürteceksin."

Yeşim koşarak yanımıza geldi ve aramızda aniden durdu. Gözleri bir ileri bir geri gidip geliyordu, yüzünde bir şaşkınlık vardı. "Orada neler oluyor?" diye fısıltıyla bağırdı.

"O piçin ona dokunmasına izin vermeyeceğim," diye tısladım, yakınlarda oynayan çocukları rahatsız etmek istemiyordum.

"Kimi incitmek?" Jade ofladı, şifreli konuşmamızdan açıkça hüsrana uğramıştı. "Biriniz bana neler olduğunu anlatacak mı?"

"Beni takip edin," dedi Luke ve Jade'in elini tutarak bizi ofisine doğru götürdü. Kapıyı arkamızdan kapattı ve bir süre Sonunda masasının önünde durmadan önce hayal kırıklığı içinde içinde dolaştı. Kenara yaslandı, yüzünde ciddi bir ifade vardı. "Ty, Gia'yı koruma konusunda Ekaterina'ya çok kızdı ve bizi öldürtecek."

Jade'in gözleri büyüdü ve dönüp bana baktı. "İyi olan sensin."

Bu doğrudu. Grubumuzun daha akıllı başında ve şefkatli üyesi olarak bilinirdim. Ama bazı şeyler söz konusu olduğunda, örneğin biri çocuklarıma ya da Giovanna'ya bulaştığında, öfkemi kontrol edemezdim. "Ne zamandan beri birilerinden korkuyoruz?" Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak karşılık verdim.

"Ruslarla durum farklı ve biz korkmuyoruz," diye yanıtladı. "Sadece İrlandalılar ya da İtalyanlarla aynı kurallara uymuyorlar."

Alay ettim. "Mussolini'ler de kurallara uymazdı. Kendi kurallarına bile."

"Kesinlikle," diye karşılık verdi. "Ve inan bana, Ruslar onları parkta yürüyor gibi gösterecek." Jade bana doğru döndü, yüz ifadesi endişeliydi. "Ne zamandan beri Gia konusunda korumacı davranıyorsun?"

Luke sert bir bakışla onun dikkatini çekti ve başını salladı. "Şu anda önemli olan şeye odaklan." Gülümsemesini bastırarak bir kez salladı, gözleri Luke ve benim aramda gidip geliyordu. "Evet, efendim."

Normalde, kulüpteki yeni dinamiklerini eğlenceli bulurdum. O her gün yaka paça geliyordu ve ben de ofise girdiğimde onları uzlaşmacı pozisyonlarda buluyordum. Ama şimdi tüm dikkatim Ian'ın ofisinde yaşanan karmaşaya odaklanmıştı.

"Ty," diye devam etti Luke, ses tonu ciddiydi. "Belli ki sen de bizimle birlikte bazı şeyler yaşadın. Ama Declan bana bildiklerimi anlattıktan sonra, eğer yardım edebilirsen bu savaşın bir parçası olmak ."

"Ben bunun bir parçasıyım!" Sesimi kontrol altında tutmaya çalışarak öne doğru bir adım atmadan önce tersledim.

"Hayır," diye cevap verdi sakince. "Sen ailenin devam eden tuhaf parçasısın. Ruslarla alakan yok. Ve inan bana, bunu ne kadar çabuk kabullenir ve bu işin dışında o kadar iyi olur." Kapıya doğru çenesini kaldırdı. "Sen-"

Ona bir adım daha yaklaştım, hayal kırıklığım . "Bu saçmalığı başkasına da söyleyebilirsin ama-" "Tyler," diye araya girdi Jade, elini bana doğru uzatarak. "Luke, lütfen."

Yüzümü ona döndüm, çenem sıkıca kenetlenmişti. "ne dediğini duymadın mı?" "Ne

dedi?" Jade usulca sordu, gözleri endişeyle doluydu.

"Bana söylediği ilk şey az kalsın Gia'nın hayatını mahvediyordum, ama Ian araya girdi." "Bu da ne?" diye şok içinde geri sıçradı.

"Ben de bunu bilmek istiyorum!"

Luke içini çekerek parmaklarını saçlarında gezdirdi. "Gia'yla aranızda daha önce seksten başka bir şey oldu mu?"

Omuz silktim. "Konuştuk ama hepsi bu kadarEvet, sohbet derinleşti ama bu bana onun hayatını neredeyse mahvettiğini

söylemesi bir sebep değil. Neden bahsettiği hakkında hiçbir fikrim yok."

"Eh," diye iç geçirdi, parmaklarını saçlarında gezdirerek, "şimdi bize söylemeyeceği kesin."

"canım," diye mırıldandım nefesimin altında. "Ama daha da önemlisi, ağabeyi Gia'ya yaklaşmayacak ve ben de bundan emin olacağım." Jade konuşmak için ağzını açtı ama Luke kaşlarını çattı ve onu susturmak için elini kaldırmadan önce başını yavaşça salladı. "Pekâlâ,

, sen onun erkek arkadaşı değilsin, bu yüzden onunla ne yaptığımız hakkındaki fikrin geçersiz. İkincisi, öyle olsanız bile, o burada çalışıyor. Mesaideyken biz ne dersek onu yapar. Siz değil. Ve üçüncüsü," üç parmağını havaya kaldırdı, "bu insanları bizden çok daha iyi tanıyor ve muhtemelen yaklaşan herhangi bir potansiyel tehlikeyi görebilecek tek kişi o."

Ben cevap veremeden telefonunu kot pantolonunun arka cebinden çıkarıp kulağına dayadı.

Öyle mi?

Ty ve Jade ile ofisimde.

Luke sohbet ederken Jade kolumdan çekiştirerek onu odanın köşesine kadar takip etmemi işaret . Kanepenin koluna tünedim, kalbim hızla çarpıyordu.

"Ondan hoşlanıyorsun," diye tısladı heyecanla. "!"

İnkâr çalışırken yanaklarım kızardı. "Aklıma girdin."

"Kafanın içine hiç girmedim. Şu anda sadece kendine karşı dürüst gerekiyor, başka biriyle olmasan bile." "Lütfen dur," diye iç geçirdim, bunalmış hissediyordum.

"Hayır," dedi koluma hafifçe vurarak. "Mila için bu kadar endişelenmeyi bırakıp hayatına etmenin zamanı geldi."

"Endişelendiğim o değil."

Luke boğazını temizledi ve yüzümüzü ona döndük. "Siz iyi misiniz?" diye sordu kaşlarını kaldırarak. Jade başını salladı. "Evet, dün geceki bir tartışmaya devam ediyorduk."

Bize doğru yürürken yüz ifadesi yumuşadı. "Tamam, Ekaterina ve adamları gittiler ama bu gece geri gelecekler." Kollarını kavuşturarak odanın içinde dolaştı. "Ve bu gece bizim için bir sorun olmasan iyi edersin. Seninle bu şekilde konuşmaktan nefret ettiğimi biliyorsun ama iş evrak işlerine, yasal konulara ve teknolojiyle ilgili herhangi bir şeye geldiğinde sen bizim adamımızsın. Ian ne pahasına olursa olsun seni korumak istiyor çünkü Jenna'nın ailesinden geriye kalan tek kişi sensin."

"Hey!" Jade alay etti.

Bir elini kaldırdı. "Kardeşler gibi yakın aile."

"Bilmiyorum," diye kıs kıs güldü, "hepimiz sürpriz akrabalarız. Onların da dışarıda gizlenen bir kardeşleri olabilir."

"!" İkisinin de gözlerinin fal taşı gibi açılmasına neden olacak şekilde tersledim ve Luke'a döndüm. "Beni korumaya çalıştığınızı biliyorum ama görünüşe göre doğduğumdan beri lanet olası bir kan savaşının içindeyim. Gia'yı hepinizden daha uzun süredir tanıyorum ve onu televizyonda görmek sayılmaz, bu yüzden bana bunu atmayın."

İçimde bir öfke dalgası yükseldi ve taşmakla tehdit etti. İşler kontrolden çıkmadan gitmem gerektiğini biliyordum. Onu istemekle suçlanma riskini göze alamazdım, Jade zaten içimi görüyorken olmazdı.

"Görünüşe göre ondan hoşlanıyorsun," dedi Luke, gözleri eğlenceyle parlayarak.

"Neyi sevip önemli değil," diye cevap verdim. "Bir asla buna göre hareket etmeyeceğim..." Luke'un sırtışı genişledi.

"Dün gece onu eve sen götürdün," dedi, hâlâ eğleniyordu.

Jade'in geniş sırtışı Luke'un sözlerini doğrularken yanaklarımın kızardığını hissedebiliyordum. "Kameralarda gördüm," devam etti ben daha sormadan.

Onlara daha fazla cephane vermek istemediğim bir kez başımı salladım. "Onu bıraktım çünkü T'ye binip eve yürüyerek gitmeyi planlıyordu ve ben buna izin veremezdim."

"Onunla yattın mı?" Jade gerginliği keserek açıkça sordu

Luke kahkahayı bastı. "Yani, bir şey oldu ve şimdi kafan bununla meşgul, doğru şeyi yapmaya çalışıyorsun ama aslında tek istediğin onunla tekrar yatmak."

Dalga geçmelerinden yorulmuş hissederek derin bir iç çektim. "Bunu sizinle yapmayacağım çocuklar."

"Evet, ," diye sertçe araya girdi Jade. "Burası benim de kulübüm ve ikimiz de biliyoruz ki Luke ve ben bu konuda senin arkanda olmalıyız. O yüzden konuş."

Elleri kalçalarında yumruk olmuş bir şekilde duruyordu, yüz ifadesi beni zorluyordu. "Ondan senin için hoşlanıyorum," diye itiraf etti. "Ve güven bana, onu tehdit etmek zorunda kalmayacağım. O da en az benim kadar ateşli."

"Çocuklar." Sıkıntıyla şakaklarımı ovuşturarak nefes verdim."Boktan hayatıma başka bir kadını sokamam." İkisi de itiraz etmek için ağızlarını açtılar ama konuşamadan sözlerini kestim. "Evet, o zaten bu dünyanın bir parçası ama daha fazla derinleşmesine izin vermeyeceğim. Benim yüzümden başka kimsenin zarar görmesini istemiyorum. Mesafemi korumalı ve kendi kafamın içinde kalmalıyım, çünkü başka birinin içeri girmesine izin verdiğim anda her şey dağılıyor ve sonunda hep birileri inciniyor."

Alaycı ifadesi yavaşça sempati ifadesine dönüştü, bana bakarken geyik gözleri yumuşadı. "Ty-" "Jade," sertçe araya girdim, itirazlarını kestim. "Çatıda seni çok net duydum, ama bana ihtiyacın var. bunu kendim için yapmak. Çocuklarımın teyze ve amcalarının evine korumasız gitmelerine bile izin vermedim. Bu başkası için istediğim türden bir hayat değil."

Cevap vermek için ağızını açtı ama sonra tekrar kapattı. Birçok kez ağırlığını değiştirdi, açıkça benimle hazırdı. Ama her seferinde Luke ona elini uzattığında kendini durdurdu. Ona doğru bir adım attı ve Luke bir kolunu beline doladığında onun yanına doğru eğildi.

"Anlıyorum, ama bu hayatı kaldırabilecek biri varsa o da odur," dedi. Jade daha önce bu saçmalığın bir parçası olduğunu düşünmüyordu, Jenna da öyle. Ama iyi oldular."

"İyi mi? Alay ettim. "Lanet olası kız kardeşim kaçırıldı!"

Jade başını ona doğru çevirdi. "Eski sevgilim Maddie'yi ve beni öldürtmeye çalıştı."

Bu söz üzerine adamın kızın omzundaki tutuşu sıkılaştı. "Adil," dedi, tekrar gevşemeden önce çenesini sıkarak. "Demek istediğim, bırak ne istediğine karar versin. Bu sana bağlı değil."

"Siz birlikte sinir bozucusunuz ve benim de kendimi gereken bir yığın evrak işi var." Giovanna'nın durumunu savunmalarına fırsat vermeden ofisinden çıktım.

KURALLAR VAR

GIOVANNA

Jenna daha önce bana mesaj atmış, brunch randevumuzu öne almak isteyip istemediğimi sormuştu. Tyler'ın beni bileklerim bağlı ve çıplak bir şekilde kapıda bıraktığı önceki geceden sonra kendime dışında pek bir şey yapmayı planlamamıştım. Beni kurtarmak zorunda kalan kişi Declan olduğu için hâlâ utanç içindeydim ama aynı zamanda minnettardım.

O ve Kirsten dairemde ayrılır ayrılmaz, çarpık zihnim Tyler'ın beliren görüntüsüyle, tadıyla ve beni ne kadar hızlı boşalttığıyla tekrar tahrik olmaktan kendini alamadı. Neden gittiğini anlamıştım ama bu beni bağlı bıraktığı için ona kızmama engel değildi. Aslında o kadar kızgındım ki düşüncelerim çılgına dönmüştü. Sonunda uyuyacak kadar yorulmadan önce acı verici büyüklükteki dildolarımdan birini bir saat boyunca sürdürdüm.

Ve şimdi burada, kız kardeşinin karşısında oturmuş, sanki kardeşi bir gece önce beni iki kez fişkırtmamış gibi Fransız tostu ve kahvenin tadını çıkarıyordum. Onunla ilgili düşünceleri kafamdan atmak için elimden geleni yapıyordum ama bu beni çıldırtıyordu. Tam başardığımı düşündüğüm anda, aklım oturma odamdaki pencerenin önündeki o yoğun ana geri döndü- *Hayır. Şu anda ya da hiçbir zaman bunu düşünmeyi reddediyorum.* Odağımı tekrar önemli şeye .

Jenna insan formunda bir güneş ışığı patlamasıydı, gittiği her yere neşe ve kahkaha saçıyordu. Sert dış görünüşü sadece cazibesini artırır ve gülümsemesi en karanlık odaları bile aydınlatabilirdi.

Ama büyüleyici olan sadece kişiliği değil, görünüşüydü de. Uzun, ipeksi çikolata rengi saçları, sanki birkaç dakika önce bir profesyonel tarafından şekillendirilmiş gibi, mükemmel düz teller halinde omuzlarından aşağı dökülüyordu. Ve gözleri, kardeşlerinin sıcak kahverengi aksine, her duyguyla değişiyormuş gibi çarpıcı bir çelik grisiydi.

Makyajı kusursuzdu, sanki her an podyumda yürümeye hazır gibiydi. Gucci'nin Suzanne Sunset, Rouge à Lèvres Satin rujuyla bronz dumanlı kedi gözleri, hayran olduğum çarpıcı bir görünüm yarattı. Gucci makyajının her tonunu ezbere biliyordum ve her zaman onların renklerini giydiği için benim takıntımı paylaştığı açıktı.

"Sana daha önce de söylediğimi biliyorum ama hepimiz geri döndüğün için çok mutluyuz," diyerek portakal suyundan yudum aldı ve doğal dolgun dudaklarına bastırdı.

Kahve fincanımın arkasından gülümseyerek cevap verdim: "Ben de döndüğüm için mutluyum. Ama bir zamanlar geri dönüp dönmeyeceğimden emin değildim. Bay Kn-" diye düşündüğüm bir zaman.

Kaşlarını kaldırdı.

"Üzgünüm," diye kıs kıs güldüm, "Ian beni kapı dışarı ." Beni de öldürebileceğini düşündüğüm acı gerçeği söylemedim.

"Şaka mı yapıyorsun?!" diye kıkırdadı. "Kocam senin eski dairene birkaç kez gitti," boğazını temizledi, anında ciddileşti, "babanla... olanlar için özür dilemek için." Kavun parçasından bir ısırık aldı.

"Beni aramaya mı geldi?"

Başını salladı, ısırığını bitirip cevap vermeden önce, "O yaptı. Sanırım Luke ve Jade'in de sizi bulmaya çalıştığını biliyordunuz ama yeni kiracı sonunda onlara taşındığınızı söyledi."

İnledim ve kendimi suçlu ve utanmış hissederek ellerimle yüzümü kapattım. "Çok özür dilerim," diye mırıldandım. "Hiçbir fikrim yoktu."

Bir el salladı. "Kızım, sorun yok. Seni izin vermediğin için mutluyum. O kulüpte dansçı olarak ilk başladığımda sadece para kazanmaya çalışıyordum çünkü Ty'ın beni düşünüyordum." Neredeyse ağlayacakmış gibi görünüyordu ama hemen kendini toparladı. "O zamanlar çok üzgündüm çünkü doğduğumdan beri dünyada endişem olmadığı için okul için yoktu. Ve sadece kardeşimi hayatımda istedim ve ailemi kaybettim." "Eski sevgilimle yaşadığım ayrılıktan bahsetmiyorum bile. Tabii ki bu Roman'ın kim olduğunu öğrenmeden önceydi."

"Ailen çok şey atlattı." Kaşlarım çatıldı. Aptal bir aile savaşı yüzünden bu kadar çok şey kaybetmiş olmaları hiç adil değildi. "Yine de, ben bununla büyüdüm. Ne olduğunu sorabilir miyim-" Sormamın uygun olup olmadığından emin için sözümü kestim.

"Tyler'ın yüzü mü?" diye tamamladı benim için, alt dudağını endişeyle dişliyordu.

Başımı salladım, kahvemden bir yudum aldıktan sonra yerine koydum. "Bunun beni ilgilendirmediğini biliyorum ama gerçekten sadece ona sarılmak ve asla bırakmamak istiyorum... um, üzgünüm, , ugh."

Gözlerinin kenarını keten peçeteye özenle silerken dudaklarında yumuşak, hüzünlü bir gülümseme belirdi. "Tanrım, çok tatlısın," diye mırıldandı, titrek bir kıs kıs güldü. Peçeteyi yere bıraktı, kendini toparladı ve masanın üzerine doğru eğildi. Sesi kısık bir tona düştü. "Evet, uzun lafın kısası, herkesin içinde ne kadarını söyleyebilirim bilmiyorum. Gerisini o sana anlatmalı." Onun hareketini taklit ettim ve dikkatle dinlemek için öne doğru eğildim. "M ailesinden tarafından kaçırıldı. M ailesinden biri tarafından kaçırıldı." Mükemmel bakımlı bir kaşını kaldırdı ve anladığımı göstermek için başımı salladım, "ve onu Ian ve Chance için yem olarak kullanıyorlardı, onlar beni yok etmeden önce... şey..."

"Evet, ." Bir çektim. "Bu çok bir şey. O daha iyisini hak ediyor."

Sandalyesine geri oturdu ve omzu açık mavi çiçekli bluzunun . "Evet, daha iyisini hak ediyordu ve hâlâ da hak ediyor. Umarım buna sahip olmak için kendine izin verir."

"Ne demek istiyorsun?"

Cevap vermeden önce gözlerini . "Mila hakkında kötü konuşmak istemiyorum çünkü onu seviyorduk ve bildiğim kadarıyla samimi ve tatlıydı ama hiçbir şekilde uyumlu değillerdi. Onu tanıdıktan sonra onun için endişelendim, ama ben destekleyici küçük kız kardeşim. Sadakatim her zaman Ty'ın yanında olacak."

Bir kez başımı salladım. "Tabii ki."

Konuşurken sesi hâlâ titriyordu, gözleri çökmüştü ve suçluluk duygusuyla doluydu. "Sadece onun mutlu olmasını istedim," diye devam etti, parmakları gergin bir şekilde masaya vurarak. "Onunla mutlu *görünüyor*du ama birlikte olmalarında bir tuhaflık vardı. O farklı bir dünyadan geliyordu ve etrafımızda olmayı sevmesine rağmen hiçbir zaman olarak uyum sağlayamadı. Bir şeyler sakladığı hissinden ve Ian ve ben sırlardan nefret ederiz." Kahvesinden bir yudum alarak portakal suyunun geri koydu. "Ailemizde ve arkadaş çevremizde şeffaflık önemlidir. Birbirimizin işine burnumuzu sokmayız ama hepimizi etkileyebilecek sırlar olduğunda bilmemiz gerekir."

Suçluluk duygusu beni yiyip bitiriyordu. Tyler'la işimi anlatmak istemiyordum çünkü bu ona ihanet etmek anlamına geliyordu ama aynı zamanda, eğer içimi dökmezsem, başka bir şekilde öğrendiklerinde kendimi asla affetmeyecektim ve onlarla kurduğum tüm güven köprülerini yakmış olacaktım. "Sana bir şey söylemem gerekiyor."

Kıs kıs güldü. "Kardeşimle yattın."

Neredeyse çatalımı düşürüyordum. "Bunu bir sır olarak saklamak istememiştim, ancak insanların bilmesini isteyip istemediğini bilmiyordum ama belli ki insanlara söylüyor."

Gülerek güldü. "Kızım, birbirinize nasıl davrandığınızı gördüğüm anda takıldığınızı anlamıştım," haykırdı, gözleri parlayarak. "Bana Kaliforniya'da da biraz zaman geçirdiğini söyledi. İçimde bir his vardı. Bir şey çünkü senin gibi, onun işini söylemek bana düşmezdi ve eğer yanıyorsam Mila ya da sen onun için işleri tuhaflaştırmak istemedim." Devam etmeden önce bir daha attı.

"Delirdin mi sen?" Yapmak istediğim son şey, tanıdığım en iyi insanlardan birini hayal kırıklığına uğratmaktı.

Homurdandı. "Doğruyu söylemek gerekirse? Sana göz kulak olabilmek için yakınımnda olmanı istedim. Yaşadığımız onca şeyden sonra işimi şansa bırakamazdım."

Yüzüm hayal kırıklığı içinde eridi ama ben de herkes için aynısını düşünüyordum.

"Ancak," diye gülümseyerek içini çekti, "Luke ve Jade'e güvendim. Ve evime geldiğinde, ait olduğunu o zaman anladım. Aileme yardım etmek için çok hevesliydin. Benim için görmem gereken tek şey ." Pastırmasından son ısırık aldı, sonra ellerini peçeteye sildi ve tekrar kucağına koydu.

"Yuva yıkan biri gibi görüldüysem çok özür dilerim," dedim içtenlikle, neden yanlış anlaşılmalara ya da incinmiş duygular için kendimi suçlu hissederek.

Başımı salladı, uzun saçları yüzünün etrafında sallanıyordu. "Hayır, de öyle olmadı. Geçmişe yardım edemezdin ve onu baştan çıkarıp uzaklaştırmış da değilsin."

Koltuğunda kıpırdandı ve ben de onu takip ettim. Konuşmaya başladığımızdan beri korktuğum sorunun gözlerinde şekillendiğini görebiliyordum.

"Ondan hoşlanıyor musun?" Ellerini bir açıklık jestiyle havaya kaldırdı. "Dürüst ol. Yemin ederim yok. Dediğim gibi, sadece onun mutlu olmasını istiyorum. kadar mutsuz ki, Mila'yı özleyip özlemediğini sorduğumda kendini suçlu hissettiğini söylüyor."

Cevabımı düşünürken dudaklarım ince bir çizgi halinde birbirine yapıştı. "Evet, ama bu biraz karışık," diye cevap verdim sonunda. "Şu anda her ne hissediyorsa hala iyileşiyor ve ben sadece baskı altında olduğunu hissetmesini istemiyorum. Dün gece beni işten eve bıraktı ve olabildiğince hızlı uzaklaşmaya çalıştı." Ve şimdi, itiraf etmekten kadar nefret etsem de, onun dokunuşunu tekrar arzuluyordum. *Ugh*.

Umursamaz bir tavırla omuz silkti. "Eninde sonunda atlatacaktır. Sana bir sır verebilir miyim?" "Tabii ya!" diye homurdandım.

Aynı anda birbirimize eğildik. "Ty çok sahiplenici biri," diye fısıldadı. "Kendisinin olarak gördüğü şeye dokunmaya cüret eden herkesi öldürecek türden bir adam." Başımı salladım, o da devam etti: "Sahip olamayacağı şeyleri ister, ama aynı zamanda

Bir çocuğun arabasının camına yapıştırdığı etiket kadar inatçı. Ve ne yazık ki, bence onunla birlikte olmak istiyorsanız, onu sınırlarına kadar zorlamanız ve kırmanız gerekecek."

"Seni kaltak!" Onun açık sözlü dürüstlüğü karşısında kıkırdayarak şaka yaptım. Sonra kiminle konuştuğumu fark ederek elimi hızla ağzıma kapattım ve onun en iyi arkadaşım değil patronumun karısı olduğunu bir anlığına unuttum. Yüzüğüm dişime çarptı ve acı içinde irkildim, dişimi emindim. "Çok özür dilerim," diye mırıldandım elimi indirmeden önce.

"Hayır," diye yüksek sesle güldü ve bir elini yüzünün önünde yelpazeledi. " yok." Soğukkanlılığını kazanarak nefes verdi. "Bunu onun iyiliği için yapıyorum. için kötü bir şey dilemedim ama geri dönmeyecek ve bir yıldan fazla oldu. Eğer bana suçluluk duygusu dışında bir sebep verseydi, biraz daha temkinli olurum. Bu yüzden, bundan sonra olacaklar için seni kutsuyorum."

Hastaydı ama komikti. Bana Luca kaybolmadan önce onunla olan ilişkiyi hatırlatıyordu ve onun nerede olduğunu düşünmek beni biraz üzüyordu. Ama o gitmişti ve ben onu tekrar özleme duygusuyla savaştım zorundaydım. Bir gün yeniden ortaya çıkacak ve konuşacaktık. Şimdilik önemli olan şeylere odaklanmalıydım. İşime ve Boston'da kurduğum hayata.

Jenna'nın yeni koruması Beau masaya yaklaşarak ona doğru eğildi. "Bayan Knight?"

Başını kaldırıp 1.85 boyundaki, tehditkâr bakışlı, delici şeker gözlü esmer kadına baktı. "Evet?"

"Bay Knight size otuz dakika içinde ofise eşlik etmemi istiyor."

Gülümseyerek başını salladı. "Her şey mi?"

Soğukkanlı ve profesyonel olan Beau kulaklığına bastırdı ve başını hafifçe eğmeden önce bir şeyler . "Rutin bir şey hanımefendi."

Bakışlarını titretti. "Kulüpteki rutin bir doğum günü çiçeği teslimatından Luke'un birinin derisini tekrar soymasına kadar her şey olabilir." Dikkatini tekrar bana çevirerek gülümsedi. "Her neyse, bunu yaptığımıza memnunum ve yakında tekrar yapmalıyız."

Onun yüz ifadesine kendi gülümsememle karşılık verdim. "Anlaştık!"

Günüme devam ederken, konuşmamızın sözleri zihnimde bir döngü halinde oynadı. Market alışverişi gibi sıradan iş, kardeşinden biraz intikam alma düşüncesiyle biraz daha keyifli hale gelmişti. Ne de olsa bir gece önce beni zor durumda bırakmıştı. Hatta mama, oyuncak ve battaniye bağışlamak için hayvan barınağına gittim, ardından birkaç hayvanla bir saat boyunca oynadım.

Daha sonra, çok ihtiyacım olan bir uyku için yatağıma çöktüm, zihnim hala intikam düşünceleriyle uğulduyordu. İşe vakti geldiğinde kendimi yataktan sürükleyerek çıkardım ve kulübe doğru yola koyuldum. Jade beni yönetici lobisine girerken görür görmez sevinçle kollarımı boynuma doladı.

"Ahhh, seni tekrar burada gördüğüm için

çok heyecanlıyım." "Teşekkür ," diye

mırıldandım sıkı kavrayışında. Bir adım

geri çekildi. "Özür dilerim."

Gülümsedim. "Özür dileme; bu çok tatlı."

Çenesini siyah çift kapıya doğru kaldırdı. "Bay Knight Luke'la birlikte sizi bekliyor." Başımı

sallayarak odanın hızla ilerledim ve kapıyı iki kez çaldım.

Kapı hızla açıldı ve Buz Adam'ın bakışları benimkilere kaydı. Ofise girdiğimde başını sallayarak ve mırıldanarak beni kısaca selamladı. Kapı arkamdan tıklayarak kapandı.

Chance kanepeye yayılmış, telefonunda geziniyordu. Declan kapının yanındaki sandalyeye uzanmış, bir bacağına rahatça kollarının üzerine atmıştı. Nico, kanepenin kolunun diğer ucunda Chance'in yanına tünemişti. Tyler ve Luke odanın kenarında duruyorlardı, ikisi de gergin ve tedirgin görünüyorlardı. Tyler'ın gözleri bana dikildiğinde, sanki kızgınmış gibi daraldı.

Eyvah. Kendime olan güvenimi koruyarak o odada yokmuş gibi davranmaya çalışarak masanın önünde durduğumda herkesi kibarca selamladım. Bay Knight'ı selamlamaya hazırlandığımda sandalyesinde geriye doğru yaslandı ve parmaklarını başının arkasında birleştirdi.

Önündeki sandalyelerden birine başını eğerek, "Otur," emretti.

Ses tonundan tüylerimin diken diken olduğunu hissederek itaat ettim ve soldaki sandalyeye oturdum. Yüzümü ona önce spor çantamı ve el çantamı koltuğa yerleştirdim. "Evet, efendim?"

"Bazı özel misafirlerimiz geliyor ve benim için onlarla ilgilenmeni istiyorum," dedi kesin bir ifadeyle.

Dudaklarımda küçük bir gülümseme belirdi ve başımı salladım. "Tamam."

"Ekaterina ve ekibi şehirde ve işleri benim için biraz zorlaştırıyor."

Ekaterina'nın adının anılması bile boğazımda bir yumru oluşmasına neden oldu, sanki ağır bir yük binmiş gibiydi. Luke'a delici bir bakış fırlattım ama onun öfkesi de Tyler'inkini yansıtıyordu. Dikkatimi tekrar Bay Knight'a çevirerek, bir saygı gösterisi olarak başımı eğdim. "Evet, efendim."

"Hiçbirimiz bundan memnun değiliz," dedi iç çekerek, "ama seni Los Angeles'geri götürmeye çalışıyor ve ben de onu olay çıkarmadan kulübümden çıkarmanın en kolay yolunun bu olduğunu düşünüyorum, ne demek anlarsın."

Durumu değiştirmek için yapabileceğim ya da söyleyebileceğim hiçbir şey olmadığını fark ettiğimde kalbim sıkıştı. İşimi bırakıp taşınsam bile o sürtük beni bulacaktı. Bana takıntılıydı ve ona para kazandırdığım gerçeği dışında nedenini .

Ailesi beni uzun süre kontrol etmiş, güçleriyle manipüle etmişti. Korkusuz bir kadın olduğum için kendimle gurur duysam da, damarıma nasıl basacaklarını ve beni nasıl kontrol altında tutacaklarını çok iyi biliyorlardı. Ama şimdi her şey farklıydı. Artık onlarla birlikte yaşamıyordum ve odadaki erkeklerin de benim onların arkasını kolladığım kadar arkamı kollayacaklarını umuyordum.

"Anlıyorum," diye cevap verdim. "Barışçıl bir şekilde için ne gerekiyorsa yapacağım."

"Güzel," diyerek sandalyesinde doğruldu ve ellerini önünde, masanın üzerinde birleştirdi, "çünkü kardeşi senden özel bir dans talep ediyor ve-"

"Hayır!" Cesaretim karşısında nefesim kesilmeden önce havladım. Bunun olacağını tahmin etmemiştim. Son bildiğim, Rusya'ya geri döndüğü ve eğlence için insanların canına . Masum insanlara, özellikle de kadınlara işkence etmeyi seviyordu.

"Yani, Bay Knight, ben... Ivan iyi bir insan değil."

"Ben de öyle," diye tersledi, "ama onları mümkün olduğunca çabuk uzaklaştırmamız gerekiyor. İşlerini yürütme şekillerini beğenmiyorum. Geçmişte onlarla uğraştım. Daha önce bir husumet yoktu ve şimdi de olmasını istemiyorum."

"Peki," diye başımı salladım. "Yani, evet efendim. Tam olarak ne yapmam gerekiyor?"

"O pıslığe şimdiye kadar birine verdiğin en iyi kucak dansını ver." Bir çekmeceye uzanarak bir sigara çıkardı ve dudaklarına götürdü. Sigarayı yaktıktan sonra derin bir nefes çekti ve sigarayı bana doğru sallayarak bir duman bulutu çıkardı. "O çocuğunu kendi üzerine boşalt."

Bilmediği şey ise Ivan'ın son derece tedirgin edici bir doğası olduğuydu. Kurallara göre oynayan ya da sınırlara saygı duyan türden baskın adam değildi; "hayır" ve "güvenli kelime" gibi kelimeler onun için hiçbir anlam ifade etmiyordu. Ivan istediğini alırdı, bu basit bir dokunuş olabilir, çok daha istilacı bir şey de.

"Bay Knight," diye iç geçirdim, endişelerimi onun öfkesini kışkırtmadan dile getirmeye çalışarak, "Ivan hiçbir kurala uymuyor ve-" "Biliyorum," dedi, "kimin için çalıştığını unutma ve kulübümün kurallarına uy."

"Evet, efendim." Başımı salladım, endişelerimi bastırmaya ve direktiflerine uymaya karar verdim. Güvenini yeniden kazanmama ihtiyacı vardı ve bunu başarmak için ne gerekiyorsa yapacaktım.

"İan," diye araya girdi Tyler, dikkatimizi ona doğru çekerek, "Bu konuda içimde kötü bir his var." Bay Knight'ın çenesi gerildi. "Sadece lanet kulübümden çıkmalarını istiyorum."

Arkamdan Declan'ın sesi geldi: "Sizi yalnız bırakmayacak," dedi. Döndüğümde onu orada dikilirken buldum, yüzünde endişe . "Kat'in bir çeşit planı var. Gia'nın yakından izlenmesi gerekiyor."

"Pekâlâ," dedi Bay Knight dikkatimizi tekrar ona vermemizi emrederek. "Ty, Luxe odalardan birinde sahne alacak. Sen özel salondan etrafi gözle."

Tyler ve ben kısa bir süre bakiştıktan sonra dikkatimizi tekrar Bay Knight'a yönelttik.

"Declan," diye devam etti, sigarasından uzun bir nefes çekerken gözlerini kısarak, "Ekaterina'yla sen benim zevkime göre fazla samimi göründüğünüz için, onu Luxe'de başka bir yerde meşgul etmeni istiyorum. Tabii sen ve Kirsten resmen birlikte ?"

"Kat'i becermemi mi istiyorsun?" diye sordu.

"Ben muhafızlardan birine işaret kadar o kaltağın dikkatini dağıtmak ve Gia'dan uzak tutmak için ne gerekiyorsa yapmanı istiyorum." Sırıtışı neredeyse uğursuzdu. "Onu bağla, işkence , umurumda değil. Sadece o anda varlığımızı bile unuttuğundan emin ol."

Declan kendinden emin bir şekilde, "Bunu ," diye cevap verdi. "Chance," diye seslendi Bay Knight.

"Hmm?" Chance tembelce pozisyonunu değiştirirken mırıldandı.

"Tut-"

"Bir gözüm memelerde, biliyorum." Arkamdan bir hışırtı geldi ve yanımda belirip avucunu omzuma koydu. "Daha iyi bir planım var," diye tembelce elini salladı, "bütün bunlar olmadan önce yani."

Bay Knight sandalyesinde kaykıldı, arkasına yaslandı ve sigara içmeye başladı. "Bunu sorduğuma pişman olacağım ama ne?"

"Açıkçası, içki karıştırma konusunda harikayım." Sırıtarak bana baktı, gözleri muziplikle parlıyordu. "Sadece ona sor."

Bay Knight başını salladı. "Biz çalışırken kimse ölmek istemez."

Boğazımda tanıdık bir his hissettim ve anında Chance'in susmasını diledim. Elini yanına indirmeden önce omzumu hafıfçe sıktı ve masanın odada dolaşmaya başladı.

"Ya bu insanları sarhoş edersem? Amber ve başka kim varsa, onlara Blue'da bir göşteri yaparsın. Ivan film galalarım gelir. Beni çok seviyor. Kafayı bulmayı ve parti yapmayı seviyor, bu yüzden kesinlikle aradığınız adam benim."

"Tamam," diye elini kaldırdı Luke, ", Dionysos."

Chance ellerini kalçalarının koydu ve öfkeli bir huff attı. "Beni bir tanrıyla kıyaslamayı sadece iltifat olarak kabul ediyorum Luke."

Declan kıkırdayarak, "İyi fikir," dedi ve diğer durdu. "Ruslar hâlâ

birçok yönden. Partileri seviyorlar. Kendilerine ikramda bulunulmasını da seviyorlar."

"Hmm," Chance bir parmağını çenesine götürdü ve yaramaz gözlerini Bay Knight'a dikti. "Tıpkı tanıdığım başka biri gibi." Chance'e ölümcül bir bakış fırlattı.

"Bundan hiç hoşlanmadım." Tyler bir adım öne çıktı. "Gia'nın canı ."

Kendimi onun koruyucu ses tonu karşısında kızarıırken buldum ve gergin bir gülümsemeye karşı koydum. Sonra kendime, sırf onunla uğraşmak için küçük bir ödeşmeye hazır olduğumu hatırlattım. Bu aynı zamanda bana, beni mahvetmeye çalışan aileme karşı durma şansı verdi.

Bay Knight sigarasını masasının köşesindeki kül tablasında söndürdü. "Eğer ona göz kulak olursan olmaz."

"Luke bana bu işe karışmamamı söyledi," diye karşı çıktı.

"İşte şimdi işin içine girdin!" Bay Knight tükürdü.

"İyi." Gözlerini devirdi.

Dik durarak kollarımı göğsümde kavuşturdum ve doğrudan Tyler'a baktım. "Kendi başımın çaresine bakabilecek durumdayım. Gösterinin tadını çıkarabilirsin ama senin korumana ihtiyacım olmayacak. Nasıl bir aileden unutma."

Bay Knight bir kaşını kaldırdı, bakışları aramızda gidip geliyordu. Tyler sessiz kalınca Chance'e döndü. "Bu konuda haklı olsan iyi edersin."

"Öyle," diye araya girdi Declan güvenle.

Planlarını son bir kez titizlikle gözden geçirdikten sonra Bay Knight yerinden kalktı ve bana doğru yürüdü. "Bu sabah karımla işler nasıl gitti?"

"Gerçekten çok iyi!" Çantalarımı sandalyeden alıp omzumun üzerinden geçirerek haykırdım. "Çok eğlendik. Onu seviyorum."

Dudaklarının kenarlarına yumuşak bir gülümseme dokundu. "O da seni seviyor." Gözleri tekrar Tyler'a kaydı. "Bununla başa çıkabilirsin, değil mi?" "Evet, hallederim," diye karşılık verdi Tyler, sesinde sinirlilik .

"Güzel," dedi Bay Knight sakince, "bu gece kan yok."

S.KTİR

TYLER

Söylenecek çok şey vardı. Onu terk ettiğimden beri zihnimi yoğun bir sis bulutu kaplamıştı. Dün gece değil. Birkaç yıl önce. Bazı şeyleri itiraf etmek istiyordum ama hazır olup olmadığımın emin değildim.

Onu koruma ihtiyacı daha da güçlenmişti. Bunu itiraf etmek benim için zordu. Geçmişte duygularımı hep bastıran biri olmuştum. Ama ailem, ben söylemeden önce bile bunu anlayabiliyordu.

Kendi nedenlerimin yanı sıra, bekâr bir baba olduğum için Giovanna hayatımda olmak ister miydi? Çoktan aile kurmuş biriyle birlikte olmayı kaldırabilecek miydi? Eğer bunu kaldıramayacaksa, bu konuda onu suçlayamazdım. Ne de olsa onlar benim biyolojik çocuklarım bile değillerdi, her ne kadar kalbimde öyle olsalar da. Eğer birlikte olmamayı seçtiyse, bu kararı için onu asla suçlayamazdım çünkü çocuklarım onun sorumluluğu değildi.

Club Euphoria'nın ambiyans müziği, bir felakete dönüşmeyeceğini umduğum bir yere inerken asansördeki sessizliği dolduran tek . Chance önden gitmiş, ünlü nüfuzunu kullanarak Rusları etkilemeye çalışmıştı.

Amber, Jenna ve Lonnie Mavi Salon'da dans etmeye hazırlanırken, Declan da Ekaterina için baştan çıkarıcı bir oda hazırladı. Dansları bittiğinde kızlar ve Chance erkekleri VIP'deki ana gösteri salonuna götürerek Declan özel bir odada Ekaterina üzerinde sihrini konuştururken onların dikkatini dağıtacak. Kirsten görülmemek için uzak gerektiğini biliyordu. Ivan, perde arkasında gerçekte neler olup bittiğinden habersiz, özel dansı için Luxe'e gelecekti.

Giovanna'yı Ivan'la birlikte izlemek benim görevimdi ve bunu yapmakta hiç sorun yaşamadım. Onu izlemek istiyordum. Kulüpte onu en iyi koruyacak kişinin ben olduğumu biliyordum. Bir mafya babası olmasam da onu koruyabilecek kapasiteye sahiptim. Prestijli, özel bir Katolik okulunda geçen çocukluğum, zengin kabadayılar ve kibirli pisliklerle sık sık yaşanan kavgalarla geçti ve o zamanlar her ikisine de uyum sağlıyordum.

Ivan ve ailesinin varlığı beni korkutmuyordu. Giovanna'nın başına bir şey gelebileceği düşüncesi tüylerimi diken . Bu korku hislerimi keskin tutuyordu. Onunla daha önce birlikte olduğunu bilmek, içimi nefret ve kıskançlığın kaynayan bir doldurdu. Başka erkeklerle dans etmesi beni hiç rahatsız etmemişti, ta ki biri söz konusu olana kadar. Ya da Dr. Douche'un durumunda, olabileceğinden şüphelendiğim biri.

Lanet olsun. Luxe'ün eşliğini geçmez Victoria bana yürüdü, kollarını boynuma doladı ve yanağıma bir öpücük kondurdu.

"Heyyy, Tylerrr."

"Hayır." Ellerini sertçe omuzlarımdan çekti, gözlerim Giovanna'ya kaydı. "İşleri profesyonelce yürütmeliyiz."

Victoria'nın bakışları üzerinde gezinip her santimini incelerken Giovanna alay etti, dudakları küçümseyerek kıvrıldı. "Çok mu az giyinmişsin?" Victoria alay etti.

"Artık senin de patronun olduğumu biliyorsun, değil mi?" Giovanna kollarını göğsünde kavuşturarak karşılık verdi. "Ne?!"

"Evet," sertçe cevap Giovanna, ses tonu tartışmaya yer bırakmıyordu. "O yüzden Tyler'ı değil, müşterilerini baştan çıkarmaya ."

"Elbette," diyerek güldü Victoria ve kalçalarını abartılı bir şekilde sallayarak uzaklaştı.

Bir elimi Giovanna'nın alt kısmına koydum, nefesim parfümünün meyvemsi ve çiçeksi aromasına karışacak kadar yakınına eğildim. Sarhoş ediciydi; o unutulmaz gecedeki kokunun aynısıydı. Gözlerimi kısa bir süreliğine kapatarak derin derin içime çektim. *Hay sikeyim*. "Ne zaman yanımda olsa çok kıskanç görünüyorsun," diye fısıldadım kulağına.

Bana doğru döndü, ağızlarımız sadece birkaç santim ayrıldı, sonra hızla gözlerini kırıştırdı ve bir adım geri çekildi. Bakışları pantolonuma, sonra tekrar yüzüme kaydı ve gözlerini devirdi. "Üstümü değiştirmem gerek."

" gel." Elini aldım, ofise yönlendirdim, kilidi açtım ve kapıyı iterek açtım.

İçeri adımını attı, ben de hemen arkasından kapıyı kapatıp kilitledim. Dönüp bana baktı. "Üstümü değiştirirken beni mi izleyeceksin?"

Sırtarak masamın kenarına doğru yürüdüm ve ellerimi ceplerime sokarak üzerine tünedim. "Birdenbire seni izlememle ilgili bir sorunun mu var?"

" de değil," diye cevap verdi, kollarını gömleğinin eteklerinden geçirdi ve tek bir yumuşak hareketle başının üzerinden geçirdi. Sonra sütyenini açtı ve her iki giysisinin de yere düşmesine izin verdi.

Giyinmesini izlerken vücudum alev alev yanıyordu. Deniz mavisini dantel üst, hayal gücüne çok az şey bırakarak vücudunun kıvrımına . Külotu mükemmel bir uyuma sahipti, tümseğini zar zor örtüyordu ve alaycı bir bakış atıyordu. sandalyeye oturdu, siyah çizmelerini giydi ve ince bacaklarının etrafına sıkıca bağladı. Bana dudaklarında yaramaz bir gülümseme belirdi.

"Az küçük şovum hoşuna gitti mi?" diye mırıldandı.

Onun oyununu oynamayı reddederek soruyu duymazdan geldim ve "Bu gece işe nasıl geldin?"

diye sordum. Alt dişlerinin arasına sıkıştırdı.

"Ciddi misin, Gia?"

Omuz silkti. "Ne?"

"Seni tekrar eve götürmemi istiyorsan söylemen yeterliydi," diye şaka yaptım.

Ayağa kalkarak kravatımı tuttu ve gevşetmeye başladı, dudaklarımız birbirine değene kadar yaklaştı. "Yani beni yine kelepçeli ve çıplak bırakabilir misin?"

Gözlerimi kapattım, bir nefes aldım ve sonra tekrar açtım. "Gerçekten konuşmalıyız. Şu anda fazla zamanımız olmadığını biliyorum ama işten sonra sana bir şey söylemem gerekiyor."

Parmakları kravatımda durdu ve yüzümü endişeyle inceledi. "Her şey mı?"

Ellerimle kalçalarını sıkıca kavradım. "Evet, her şey yolunda," diye yarı yalan söyledim. "Ama şimdilik işimize odaklanalım." Cebimdeki telefonum çaldı ve onu çıkardım. "Ben Luke," dedim aramayı .

Öyle mi?

Hey, Ivan gerçekten sarhoş geldi ve daha da kötüleşip büyük bir olay çıkarmasını istemiyoruz, diye mırıldandı telefonda. Avucunu ağzının üzerine kapattığını söyleyebilirim. *Şimdi Luxe'a doğru gidiyor.*

Kahretsin, tamam.

Giovanna onu duydu ve iç çekti.

Ty, sakın ol ve ihtiyacın olursa ara.

Telefonu kapattı ve ben de telefonu cebime geri koydum. Kalçalarını daha sıkı kavradım ve onu kendime doğru çektim. Avuçlarını omuzlarıma dayadı. Söylemek istediği derin bir şeyler belliydi. yerine sadece "Ivan'dan gerçekten nefret ediyorum" diye cevap verdi.

"Sana zarar vermesine izin vermeyeceğim."

"O insanlardan korkmuyorum," diye cevap verdi, sesinde hayal kırıklığı vardı. "Sadece beni geriyorlar çünkü durmayacaklar. Şu an buradayım ve Boston'da kalmak istiyorum. Ben buradan ayrılana kadar vazgeçmeyecekler-"

Dudaklarım onunkilerle çarpışarak cümlesini kısa kesti. Ona karşı koyamadım ve sahip olmak zorundaydım. Dillerimiz her öpüştüğümüzde olduğu gibi kusursuzca dans etti. Her zaman yerçekimsel bir çekim gibi hissettiriyordu ve... sadece mükemmeldi. Ağzımın içinde inledi, uzun tırnakları boynumun arkasında bir yol izlerken kavrayışı sıkılaştı ve beni daha da yakınımına çekti.

Elim bacaklarının arasına kaydı, parmaklarım külotunun yumuşak danteline sürtündü. Amını örten kumaşı okşarken karmaşık desen dokunuşumun altında narin bir uyandırdı. Kendini elime daha da bastırdı, ikimizin de arzuladığı bağlantıdan daha fazlasını arıyordu.

"Keşke zamanımız olsaydı," diye fısıldadı dudaklarıma karşı.

Nazikçe çekiştirerek dantelli külotunu yana kaydırdım ve orta parmağımı zaten sırlıslık olan girişine sürttüm. Nefesi kesildi ve ben hafif vuruşlarla onunla alay ederken yumuşak bir inilti çıkardı. "Zaman yaratacağım."

Dudaklarında şeytani bir gülümseme kıvrıldı ve gözlerine hınzır bir parıltı ekledi. "Nahhh." Birdenbire benden uzaklaştı, tutuşumdan kurtuldu ve bir adım geri çekildi. "Beni boynumda bir kemerle bağlı bıraktın," diye alay etti. "Yardım için Kirsten'i aramak zorunda kaldım, bu arada Declan'la birlikte geldi ve beni kurtarmak zorunda kaldı."

"Kapa çeneni," diye sinirli bir hırıltı çıkardım, onu dudaklarıma geri çektim ve şiddetle öptüm.

KİLİT. KNOCK.

İnleyerek öpücüğü kestim. "Luxe için çalıştığımı biliyorum ama onunla yatmasan iyi edersin."

Yüzünde kötü niyetli bir sırıtma daha belirdi ve bu hiç hoşuma gitmedi. "Peki ya yaparsam?" diye alay ederek arkasını döndü ve kapıya doğru yürüdü.

Eli kapı koluna dokunduğunda, "Ian'ın kan hakkında söyledikleri umurumda değil," diye karşı çıktım. "Ivan'ı senin önünde öldüreceğim."

Cüretkâr görüntüsünü koruyarak arkasına döndü. Gözleri vahşi bir zevkle parlıyordu. "Ben çılgın bir kaltağım.

Bu beni daha çok tahrik eder," diye kışkırtıcı bir şekilde karşılık verdi ve kapıyı dramatik bir zarafetle çekerek açtı.

Roxy koridorda bekliyordu, yüzü parlak bir gülümsemeyle aydınlanmıştı. "Ivan adında bir adam sizi L2'de ," diye neşeyle duyurdu.

"Teşekkür Roxy!" dedi tatlı bir sesle, omzunun üzerinden bana hızlı bir bakış fırlatarak. "Geliyor musun?"

"Evet." Kıyafetlerimi düzeltip taş gibi sertleşmiş ereksiyonumu dizginlemeye çalışarak odadan çıkarken onu takip ettim. O diğer tarafına doğru ilerlerken ben de ters yöne özel koridora girdim.

Sinirlerim gerilmişti. Pencerenin önünde bir ileri bir geri volta atıyor, ellerim endişeyle kıpırdıyordu. Kendimi bir kafese hapsedilmiş, herkesin görebileceği şekilde bir hayvan gibi . Odaya girmesi zamankinden daha uzun sürüyordu, bu da kendimi da çaresiz ve öfkeli hissetmeme neden oluyordu. Ivan kendinden emin bir şekilde dolaşıyor, gözleri loş odadaki farklı oyuncakları ve mobilyaları tarıyordu. Yatağın masanın üzerinde duran mor ve siyah deri küreği görünce durakladı ve dudaklarında alaycı bir ifade belirdi.

Diğer tarafta durduğum pencereye bakarak yürüdü ve tam durdu. Kollarını kavuşturdu, camla konuşurken tedirginliği vücut dilinden anlaşıyordu. Luxe'deki izleme alanı ziyaretçiler tarafından iyi bilinmesine rağmen içeriği göremiyorlardı. Keşke iletişim kurmak için bir yol bulsaydık da ne dediğini duyabilseydim.

Tam hayal kırıklığım doruğa ulaşmışken, Giovanna yüzünde sahte bir gülümsemeyle odaya girdi. Ona sarıldı, odanın ortasında ona katılmadan önce yanaklarına birer öpücük . Kırmızı ışık onların her hareketini görmeme yetecek kadar ışık sağlıyordu. Onlara odaklanıp etkileşimlerini incelemeye devam ettim.

Odalarında müzik çalarken kalçalarını salladı. Yatağın ayakucundaki siyah metal karyola direğine yaslandı. Birkaç kez onu deri koltuğa ya da kırmızı tahtın üzerine oturtmaya çalıştı ama adam yerinden kıpırdamadı. Bir kızların manipülasyon girişimlerine direnmesi alışılmadık bir durumdu. *Kahretsin*, diye iç geçirdim.

Etrafında dönerek pencereye baktı ve kasıtlı, kışkırtıcı bir hareketle arkasını adamın ortasına sürttü. Elleri kalçalarını kavradı ve saçlarından bir tutam yakalayıp başını kendisine doğru çekmeden önce güçlü bir ısrarla ona hareket etti. Kız ona eğildi, ağız öfkeyle sıkıca yumulmuştu ama gözlerinde korku yoktu, sadece meydan okuma vardı. Küçümseyerek başını sertçe salladı ve kulağına bir şeyler söyledi. Öfkeden kudurduğunu anlamak için dudak okuyucu olmaya gerek yoktu.

Avucumu belime koydum ve tabancamın güvenli bir şekilde kılıfında duran güven verici varlığını hissettim. Bugünlerde, bıçağımla birlikte her zaman ulaşabileceğim bir yerdeydi. Herhangi bir sorun işaretiyle karşı hazırlıklıydım. Ama Giovanna her şeyi kontrol altına almış görünüyordu. Neredeyse bir kedi zarafetiyle, sonunda o pisliği manipüle etti, onu ustaca dans ederek kanepeye doğru ikna etti.

Adam minderlerin üzerine çöktü, elleri hemen yukarı kayarak kadının iç bacaklarını okşarken, kadın bana ince, bilmiş bir gülümsemeyle baktı. Yavaşça üstünü çıkardı ve usulca yere bıraktı. Sonra altındakileri alaycı bir yavaşlıkla aşağı kaydırды ve şakacı bir şekilde kenara attı. Dilini dudaklarında gezdirirken ve ellerini duysal bir yanlarında gezdirirken bakışları benimkilerden hiç ayrılmadı.

Onun güzelliği beni büyülemişti. Başka bir şeye odaklanmamı neredeyse imkânsız hale getiriyordu. Çaba sarf ederek kendimi onun üzerimde yarattığı trans halinden çıkardım ve bakışlarımı tekrar onun ellerinin dolaştığı yere çevirdim. Bir anda, kız onunla yüzleşmek için dönerken onun sikini çıkardığını gördüm.

"Orospu çocuğu," diye fısıldadım sıkılmış dişlerimin arasından, tam o sırada saçlarından tuttu ve onu kanepeye, kucağına doğru itti. Panik ve öfke içimde bir gelgit dalgası gibi kabardı. ", " diye küfrettim içimden, loş koridorda koşmaya başladım, ayak seslerim duvarlarda yankılanıyordu. Ana koridora fırlayarak köşeyi döndüm ve kızın tutulduğu yere doğru hızla ilerledim. Parmağımı kulaklığıma bastırıp umutsuzca destek çağırırken kalbim göğsümde çarpıyordu.

L2'de Yardım, ŞİMDİ!

Aralarındaki itiş kakış çılgıncaydı kolları bacakları dolanarak yere yuvarlanmadan önce mobilyalara çarpıyordu. Adam kızın üstündeydi, elleri kızın boynuna sıkıca sarılmış, canını çıkarıyordu. Müdahale etmeye hazır bir şekilde ileri atılırken boğazıma kaçtı ama o hızlı ve kurnazdı. Botunun üstünden parıldayan bir bıçak çıkardı ve şiddetli bir hamleyle boynunun yan tarafına . Adam acıyla inledi ve kadının elini savurdu.

"Gia!" Adam yere yığıldığı anda, onun güvenliği için duyduğum korku ve yaşadığım şokla sesim boğuklaşarak bağırdım. Onu kolundan tuttum, içinde daha fazla mücadele kalmış olma ihtimaline karşı onu tehlikeden uzaklaştırdım. "Ne oluyor be?!" Az önce ne olduğunu anlamakta zorlanan zihnimle talepte bulundum.

"S.KTİR!" diye bağırdı sonunda, boynunu tutarak.

"Yoldan çekil, Gia," diye sertçe emrettim, Ivan'ın kıvranan bedeninin üzerinde durarak. Bir elimle onu kanepeye yaslarırken, diğer elimle silahımı çektim ve hem silahımı hem de yumruklarımı kullanarak yüzüne darbe darbe indirdim.

"Tyler!" Luke'un sesi kargaşanın içinde yankılandı, hemen ardından Nico ve Buz Adam Ivan'ı tehlikeden uzaklaştırmaya yardım ettiler. Silahım kavga sırasında birkaç metre kayarak yere düştü.

"Ty, ne halt sen?!" Ian havladı. " çocuğu!"

Sessizce bakarak geri çekildim ve Giovanna'nın önüne dikildim. Boğazını tutmuş, nefes nefese kalmıştı. Dengeli olduğundan emin olmak için ona bir göz attım, sonra dikkatimi tekrar olay yerine çevirdim. Luke, Nico ve Buz Adam Ivan'ı kapıdan çıkarmaya yardım ettiler.

"Onu tıbbi yardıma götürün, ŞİMDİ!" Ian bana doğru tepinmeden önce arkalarından emretti ve bana birkaç santim kala durdu.

Yüzüne. "Dua et de ölmesin, yoksa seni öldürürüm!" Sonra Gia'ya baktı, ona da aynı öfkeyle bakıyordu. "İkiniz de yukarıya, ofisime çıkın ve beni bekleyin," diye emretti ve topuklarının üzerinde dönerek uzaklaştı. Bir parmağını kulaklığına bastırarak hışımla odadan çıktı. *En kısa sürede L2'yi temizleyin.*

Kulağıma gelen yüksek sesli konuşmayı duyunca kulaklığı çekip çıkardım ve odanın diğer ucuna fırlattım. Dönüp ona baktığımda gözlerinin irileştiğini ve yaşlarla parladığını gördüm, kendini bir patlamaya . Elimi yüzüne doğru kaldırdım. İrkildi ama sonra saçlarını omzundan nazikçe çekince rahatladı. Çenesini şefkatle kavrayarak boynunda ve yüzünde herhangi bir yaralanma belirtisi olup olmadığını inceledim.

"Sen iyi misin?" Yumuşakça sordum.

Başını salladı, bakışları benimkilere kilitlenmişti. "Acı çekiyor musun?"

Başını iki yana salladı. "Hayır, ama Bay Knight ne yaptığımı öğrenince beni öldürecek." "Senin bilmeyecek," diye onu temin ettim.

"Ty," diye mırıldandı, elime uzandı ama o elimi tutamadan ben geri çektim.

Temizlik ekibimizden iki adam odaya "Giyin," diye fısıldadım. silahımı aldım ve arka kılıfına geri .

Aceleyle kıyafetlerini giydi, acelesi yüzünden biraz beceriksizce davrandı. Hazır olduğunda elini tuttum ve onu Luxe'den dışarı çıkardım. Nöbetçiler kulüpte devriye gezerken gözlerim dikkatle etrafı taradı. Ruslarla herhangi bir karşılaşmadan kaçındığımızdan emin olarak merdivenlerden yukarı, yönetici lobisine doğru . İçeri girer girmez elini bıraktım.

Kız kardeşim, Beau'nun da peşinden ofisten çıkmasıyla bir hışım çıkardı. "Tyler, orada neler oluyor?" diye soluk soluğa bağırdı. "İkiniz de kan İyi misiniz?" Aceleyle yanımıza geldi.

"Bizim değil," diye cevap verdim, parmaklarımı karışmış saçlarımda gezdirirken. Giovanna araya girdi, "Ivan Pivovarov için dans ediyordum ve o-"

"Ona dokunma şeklinden hoşlanmadım ve onu bıçakladım," dedim Jenna'ya ne olduğunu anlatamadan. "Tyler!"

Jenna'nın nefesi kesildi. "Ian !"

"O biliyor." Bir ileri bir geri adım atarak onun ortaya çıkmasını bekledim ama

. "Kahretsin," diye iç geçirdi, sonra gözleri Giovanna'yla buluştu. "Sen iyi misin?" Başını salladı. "Ben iyiyim."

Jenna onun elini tutarak, "Benimle gel," dedi. "Onu götürüyorum."

Beau ile birlikte kız kardeşimin ofisinde gözden kaybolurlarken Giovanna'ya "Kız kardeşimle kal," diye seslendim. Giovanna onlar içeri girmeden hemen önce bana baktı. Bakışlarımı kaçırdım.

"Siktir," diye mırıldandım, Ian'ın ofisine doğru yürüdüm ve kapıyı iterek açtım.

Odada dolaşırken parmaklarımı sırayla saçlarımda gezdiriyor ve şakaklarıma bastırıyordum. Giovanna'nın iyiliği için Ivan'ın yaralarına yenik düşmemesini umuyordum. Yüzünü ne kadar mahvettiğimden bile emin değildim. Ben içeri girdiğimde ona tecavüz çalışırken gördüğüm tek şey kırmızıydı.

Bir saatten fazla zaman geçti ve Ian hışımla kapıdan içeri girdi. Chance, Declan, Luke, Buz Adam ve Nico da onu takip etti. Yüzlerindeki ifadeden Ivan'ın hâlâ nefes alıp almadığını anlayamıyordum ama Ian'ın yüzündeki ifadeye bakılırsa daha fazla dayanabileceğimi sanmıyordum.

Ian bana yürüdü ve gömleğimi tutarak beni kendine çekti. "Bu da neydi Tyler?!" diye bağıırken gözleri benimkilere dikilmişti. Cevap vermek için ağzımı açtım ama keskin bir emirle sözümü kesti. "Konuşma!" Beni itti ve kollarını göğsünde kavuşturarak bir ileri bir geri yürümeye başladı. Bir süre sonra tekrar durdu ve derin bir nefes aldı. "Ekaterina de kardeşi bambaşka bir hikâye. Yasaktan beri ailenin başına kötü olduğunu mu düşünüyorsun? Pivovarov ailesiyle uğraşmak bizim ve onların çocukları için ölüm fermanıdır! Asla bitmeyecek yepyeni bir nesil savaşı başlattınız."

"Onu ondan koruyordum!" Sonunda bağırdım, içimdeki öfke yüzeye çıkmıştı. "Onu korumak mı?!" diye alay etti. "Onun için dans ediyordu!"

"Ona tecavüz etmeye çalıştı, Ian!" Tükürdüm ve dondu kaldı, çenesi sıkıca kenetlendi. "Buradaki tüm kadınları korumamız gerekiyor, sadece aileyi değil. İçimde kötü bir his olduğu konusunda seni uyarmıştım ve sen beni dinlemedin! En başından beri Ivan'ın bir sorun olacağını biliyordum."

"Bir bok bildiğin yok!"

"Uzun zaman önce hayatımı tehdit etti!" Bağırdım.

Luke bir adım öne çıktı ve "Neden ?" diye sordu.

"Kahretsin, bunu Gia'ya bile söylemedim" diye isteksizce itiraf etmeden önce sinirli bir iç geçirdim.

Ian hırladı. "Seni bunun için öldürmeden önce etmeni ve bana neler olduğunu anlatmanı öneririm. Karımın kardeşi olman umurumda bile değil," dedi. "Eğer bana söylemezsen seni öldürürüm çünkü az önce tüm ailemizi çok kötü bir duruma soktun."

"Gia'yla birlikte olduğum gece, onunla aramızda gerçek bir bağ oluştu." Bir el salladım. "Erkeklerin düşündüğü o lanet bağlantıyı kastetmiyorum.

Böyle bir kadın onlara ilgi gösterdiğinde çok mutlu oluyorlar. Yani, aramızda *gerçek* bir bağ vardı." Devam etmeden önce elimi yüzümde gezdirdim, "Ayrıldıktan sonra onu aklımdan çıkaramadım. Oraya ait değilmiş gibi görünüyordu. Atmosfer, evet, ama orayla ilgili bir şeyler yanlış geliyordu. Sanki gecesinin mutlu olan tek parçası bendim. Kontrollü görünüyordu."

"Yalnız kaldığımızda ben de bunu fark ettim," diye onayladı Luke ve ona döndüm. Bu onun beni savunmak için kullandığı soğukkanlı bir yoldu ve bunu takdir etsem de şu anda kendi başımın çaresine bakmam gerekiyordu. "O onların kuklasıydı," diye devam etti, "ve ne dediğini biliyorum."

Başımı salladım ve Ian'a doğru döndüm. "Evet, öyle. Ama geri dönüp onu almak ve onunla birlikte gitmek istedim. Onu oradan uzaklaştırmak için ne gerekiyorsa yaptım. Size daha önce bunun sadece seks olduğunu söylediğimi biliyorum ama çok daha fazlasıydı. Bana deli diyebilirsiniz ama o anda nasıl hissettirdiğini biliyordum."

"Sadede ," diye homurdandı Ian.

"Neyse," dedim, parmaklarımı şakağıma bastırıp elimi indirdim. "Fedai beni binaya geri aldı. Hiç umurunda değildi. Ama yukarı çıkıp onu görmek istediğimde, ön taraftaki kızlar bir dakika beklememi söylediler. Ivan dört adamla birlikte geldi, beni bir odaya götürdü ve bir daha gelirim beni öldürmekle tehdit etti."

"Kahretsin, Ty." Ian masasına doğru , sonra kenarına tüneyip masayı kavradı.

"Ama geri döndüm."

"Tabii ki yaptın," diye mırıldandı, inanamayarak başını salladı.

"Beni görmediler," diye devam ettim. "Onunla konuşabilmek için binadan çıkmasını ve yalnız kalmasını bekledim. Bu yaklaşık bir hafta sürdü ama ondan sonra onu hiç görmedim ve bir mahkeme duruşması için buraya geri dönmek zorunda kaldım."

"Peki, şimdi o senin için ne ifade ediyor?" Luke kaşlarını kaldırdı.

Omuz silktim. "Henüz bilmiyorum ama onu korumak istediğimi ve onu güvende tutmak için ne gerekiyorsa yapacağımı biliyorum."

Ian güldü. "Bunu anlasan iyi çünkü ya az önce olanlar yüzünden onun mükemmel küçük kıcını kurtların atacağım ya da-"

Kapı açıldı ve Giovanna odada belirdi. "Bay Knight!" diye nefes nefese bağırdı, Beau arkasında belirdi, aletini tutuyor ve yüzünü buruşturuyordu. "Ben ! Tyler'ın beni suçlamasına izin verme. Ivan'ı ben bıçakladım!"

Ian'ın gözleri öfkeyle parladı ve Beau'ya ters bir bakış fırlattı.

Beau, "O küçük sürtük, onu buradan uzak tutmaya çalıştığımda hayalarım tekme attı," diye .

"Gia, burada kal," diye emretti Ian. "Luke ve Ty, kapının hemen dışında bekleyin. Diğer herkes ofisimden defolup gitsin!"

GÜVEN & SADAKAT

GIOVANNA

Kahretsin. Şimdi yapmıştım. Tyler hariç herkes odadan çıktı. Hayal kırıklığına uğramış bir şekilde başını sallayarak bana yaklaştı. Büyük bir hata yaptığımı bildiğim kendimi onun sözlerine hazırladım.

"Bunu neden yaptın?" diye sordu, sesi hayal kırıklığı ve öfkeyle doluydu.

"Git," diye iç geçirdim, hatamın öneminin çöktüğünü hissediyordum. "Kendi başımın çaresine bakabilirim. Her şeyi berbat eden benim."

Belli ki bana yardım etmek için kalmak istemekle Bay Knight'ın emirlerine uymak arasında kalmıştı. "Gia-"

"Tyler," Bay Knight çenesini kapıya kaldırdı.

Bana son bir kez ciddi bir bakış attıktan sonra başını salladı ve ofisten çıktı, de kapıyı kapattı.

Bay Knight karşımda duruyordu, duruşu tehditkâr ve uzundu. Kaderimi kabullenmeye hazırdım. Başıma ne gelirse gelsin, en azından tacizcimden biraz intikam almış olacaktım. Çünkü Penthouse L.A. çalışanları böyleydi. Zorbalar ve tacizciler. Bir süre uzak kalana kadar bu şekilde görmüyordum ve şimdi onları oldukları gibi görüyordum.

Alt kattaki odaya girdiğimde Ivan'ı incitmek gibi bir niyetim yoktu. Ama artık savunmasız olmak da istemiyordum. Yıllardır onların kontrolü altında kapana kısılmış ve güçsüzdüm. Bu gece, her ihtimale karşı korunmak için hazırlıklı geldim. Zihnimde, onların manipülasyon ve istismarlarına rağmen her zaman güçlü ve dirençli kalmıştım. Ama içten içe, daha önce kendimi savunmaya çalışmış bile, onların sahasında bunun nafiye olacağını biliyordum. Bu asla kazanamayacağım umutsuz bir savaştı ve intihardı.

Luke ortaya çıkmadan birkaç ay önce rutin işlerimi yapıyor, benden beklenenleri yerine getiriyordum ama o zamana kadar onların boktan insanlar olduğunu biliyordum. Luke bana bir neden verene kadar umursamak için bir nedenim . Beni Boston'a getirdiğinde hayatımı kurtardı.

Bay Knight'ın bakışları, avını değerlendiren bir avcı gibi üzerimde geziniyor, görünüşümü metodik olarak değerlendiriyordu. Dik ve durdum, gözlerini sabit bir güvenle karşıladım. Neredeyse uğultusunu duyabileceğiniz sonsuz bir sessizlikten sonra nihayet konuştu.

"Gia," diye mırıldandı bir elini çenesini okşamak için kaldırırken, "beni oldukça zor bir duruma soktun." Cevap vermedim.

"Üzerinizde başka silah var mı?" diye sordu.

Bakışlarımı kaydırarak yere uzandım ve diğer çizmemden ikinci kılıflı bıçak çıkarıp yakındaki sehpanın üzerine koydum. Sonra diğer botuma uzanıp üçüncü bir kelebek bıçak çıkardım ve onu da diğerinin yanındaki masaya koydum.

"Tanrım," diye hızla göz kırptı.

Omuz silktim. "Ben babamın kızıyım." "Belli ki,"

dedi başını eğerek. "Başka bir şey var mı?" "Hayır," diye mırıldandım.

"Sana soracağım ilk şey Ivan'ı neden bıçakladığın olacak."

"Bunu planlamamıştım ama sürekli basıyor, kimsenin duymayacağını bildiği kulağıma tehditler savuruyordu. Saçımı çekti, bana bıçaklarla tecavüz ve ondan başka hiçbir erkeğin beni istememesi için beni yaralayacağını söyledi. Sonra parçalanmış amımı seve seve sikeceğini, sikini acım ve kanımla marine edeceğini söyledi."

"Kahretsin," diye cevap verdi. "Ama neden Tyler'ın senin yerine suçu üstlenmesine izin vermedin?"

Gözleri daralarak ruhumun derinliklerini araştırmaya başladı. Ben bile aldatmanın sınırları olduğunu biliyordum. Şimdi ona yalan felaket olurdu. Bu yüzden dürüstlüğü seçtim.

"Çünkü bana aile ve sadakatin senin için en önemli iki şey olduğunu söyledin ve bunu kanıtlamamı istedin."

Bu kulübe ve ailene tekrar sadakat göster." Ellerimi kalçalarımaya koyarak gözlerinin içine baktım. "Yaptığım şeyi yapmamın son nedeni bu değildi. Mesele sadece sonunda kendimi savunabilmek de değildi. Benimle işi bittiğinde Ekaterina'nın arkasından iş çevireceğini ve senin 'seksi karının' peşine düşeceğini söyledi ve ben de onu o zaman bıçakladım."

İfadesi taş gibi sertleşti, yüzündeki renk bir kez daha kırmızının derin bir tonuna dönüşmeden önce çekildi. Duyguları yüz yansıtmış, birkaç saniye içinde şoktan öfkeye dönüşmüştü.

"Birinin benimle saçma sapan konuşmasını kaldırılabirim," diye devam ettim, "ama Jen... Bayan Knight'la kahvaltıda sonra, bunun olmasına izin veremezdim ve dürüst olmak gerekirse, öldürmeyi hedefliyordum. Ama Tyler'a bir şey olmasına izin veremezdim. Yeterince şey yaşadı ve ne pahasına olursa olsun onu koruyacağım. seviyorum... Sadece başka bir şey yaşamayı hak ettiğini düşünmedim."

Kaşları hafifçe kalktı ve sözlerimi anlamaya çalışırken delici bakışları üzerimde sabitlendi. Gözlerinde bir parça hayranlık titreşti ve dudakları küçük bir gülümsemeye dönüştü. "Bana karşı dürüst olduğun için teşekkür ederim. Bu cesaret ister." Boğazını temizledi, eli kulağına takılı küçük kulaklığı ayarlamak için uzandı ve ardından bir parmağını kulaklığa bastırdı. *Tyler ve Luke, buraya gelin.*

Kapı açıldı ama içeri girdiklerini görmek için dönmedim.

İki durduklarında Tyler, "Kulaklığımı fırlattım," diye yorum yaptı.

"Tabii ki yaptın." Bay Knight'ın duruşu değişti, omuzlarını geriye attı ve Tyler'a hitap etti. "Yarın gece geri gelecekler," diye cevap verdi, bana bakarak. "Onu bu gece evine götür, ben de tutmaları için muhafızlar göndereyim."

Beklenmedik teklif Tyler'ı hazırlıksız yakaladı ve kaşları şaşkınlıkla çatıldı. "Ne?" diye sordu, açıkça şaşırmıştı.

Bay Knight dönüp bana baktı, yüz ifadesi okunamıyordu. "Rusları kızdırmış ve muhtemelen yeni bir savaş başlatmış olabilirsiniz ama muhtemelen karımın hayatını da kurtardınız. Ve bu benim için çok önemli." Ceketinin cebinden telefonunu çıkardı ve kulağına önce hızlıca ekrana dokundu.

"Ne?" diye sordu hem Luke hem de Tyler aynı anda.

Bu gece için Ty's'in dışına beş kişi gönderin. Bay Knight telefona talimat verdi.

Evet, bu doğru ve Ivan'la ilgili gelişmeleri bana bildir.

Uzaklara bakmadan önce düşünceli bir bakışla üçümüzü taradı. *Ona hemen geleceğimi söyle. Bir şeyi halletmem gerekiyor.* Telefonunu elinden bırakarak kapattı.

"Affedersiniz," dedi, yanımızdan geçip kapıya doğru yürüdü ve kapıyı açmaya çalıştı.

Takip edip etmememiz gerektiğinden emin olamayan Tyler beni onun önüne koydu ve üçümüz yine de takip ettik.

"Beau nerede?!" Bay Knight'ın sesi yönetici lobisinde gürledi, öfkeyle doluydu ve etrafındaki herkesi tamamen umursamıyordu.

Beau Jenna'nın ofisinin kapısında belirdi, yüz ifadesi birazdan olacaklara karşı kendini hazırlıyordu. "Evet?" sakın ama temkinli bir şekilde cevap verdi.

Bay Knight nefesini tutarak homurdandı, Beau'nun üzerine yürürken öfkesi kaynama noktasına ulaşmıştı. Yumruğunu geriye çekerek tüm gücüyle savurdu ve mide bulandırıcı bir gümbürtüyle korumanın yüzüne indirdi. Kan, dehşet verici bir sanat gibi havaya sıçradı. Beau çenesini geriye doğru tökezledi ve yakındaki sandalyenin üzerine yığıldı, ağzından kan damlıyordu.

"İan!" Jenna şok ve dehşet içinde çılgık attı. "Ne oluyor be?!" Onu sakinleştirmek uzanıp kolunu tuttu.

Öfkeli ve adrenalin yüklü bir şekilde ondan uzaklaştı ve suçlayıcı parmağını Beau'ya doğrulttu. "Bir daha *asla* Gia'ya *küçük orospu* demel!" diye kükredi zehirli bir nefretle. "Anlaşıldı mı?! Silahımı kışına sokup tetiği çekeceğim!"

Jenna'nın nefesi kesildi.

"Oh kahretsin." Tyler parmaklarını sıkı bir tutuşla benimkilere geçirirken dudaklarımdan kısık bir kıkırtı kaçtı.

Bay Knight bize baktı. "Bu gece için onu buradan götürün," diye emretti. "Luke ve benim hasar kontrolü üzerinde çalışmamız ve geceyi kapatmadan önce dansçılar için bir plan yapmamız gerekiyor."

"Um," diye nefes verdim, gülümsememi bastırmaya çalışarak, "teşekkür ."

Başını salladı, gözlerinde bir saygı parıltısı vardı. Gülümsemese de, artık konuşulmadan anlaştığımızı hissediyordum.

Tyler kaydı. "Ivan hakkında beni bilgilendirmeye devam et."

Bay Knight ona uğursuz bir bakış fırlattıktan sonra yönetici lobisinin ana kapılarına doğru yürüdü, Luke da hemen arkasından onu takip etti. Chance, Declan, Buz Adam ve Nico da arkalarından geliyordu. Jenna korumasına dönerek iyi olup olmadığını sordu ve başıyla onayladı. Hafif bir kızgınlıkla dudaklarını büzdü ve bana dönerek ellerimi içinde tuttu.

"Tüm için üzgünüm," diye fısıldadı tekrar normal bir şekilde konuşmadan önce. "Bu gece bizimle kalmak ister misin?" "Jen," dedi Tyler, sırtıma rahatlatıcı bir el koyarak, "Ben ."

Tyler'in arabasının gürültüsü garajda yankılanırken, daha önce olduğu gibi aynı yere yanaştı. Motoru durdurdu ve bir süre oturdu, bakışları ileriye sabitlenmişti, sonra dönüp bana baktı. "Aramızda ne haltlar döndüğünü bilmiyorum ama artık buna bir son vermeliyiz."

"Tamam," diye cevap verdim, karşı koymadan. "Her şeyi ettim. Anlıyorum. Seni ve aileni tehlikeye attım çünkü ben öfkeli bir İtalyanım. Kızdığımda ya da incindiğimde kavga ederim. Bu şekilde hayatta kalıyorum. Zehirli kişilik özelliğimin tüm üstleniyorum."

"Hayır," diye hafifçe sırtarak alay etti. "Senin bu yönünü çok seviyorum ve kendi aileme bakıyorum. Tam uyum . Sadece sırtına bir hedef tahtası koymak istemiyorum."

"Ty-"

"Beni dinle, lütfen." İçini çekti, bana doğru biraz daha döndü, "Bşimdi söylemezsem, asla söylemeyeceğim."

Başımı salladım.

"Mila'yla hiçbir zaman uyumlu olmadığımızı artık kabul edebilirim ama benim yüzümden ölmeyi hak etmedi. Beni sevmemiş olabilir," gözlerini devirerek bir omzunu kaldırdı, "ve Jade benimle kalması için onu tehdit etmiş olabilir, ama kötü bir insan değildi. Öldüğünde beni etkileme şekli tam bir kâbustu."

"Biliyorum," diye fısıldadım, sesim arabayı dolduran ağır sessizlikte zar zor duyuluyordu. Bir kez olsun bana bağırıp bağırmasa umurumda değildi. Parmaklarım onunkilere dolanmak için uzandığında titredi, ellerimiz silahının yanındaki orta konsolda duruyordu. "Çok üzgünüm. Onu kaybetmek senin için cehennem azabı olmalı."

"Onu kaybetmek en zor kısmı değildi. Çocuklarımın annesini elimden almanın suçluluğu beni parçaladı." Gözleri hüzünle tekrar benimkilere kaydı. "Ama sana şey olursa," diye devam etti, "Ian'ın bile beni intikam için dünyayı yok etmekten alıkoyabileceğinden emin değilim. Sana bir şey olduğunu bilerek yaşayamam çünkü sana ihtiyacım var." Eli hafifçe hareket ederek saçımın gevşek bir tutamını kulağımın arkasına sıkıştırdı. "Bu seferki fark da bu. Mesele seninle birlikte olmak değil, mesele seni korumak, böylece hayatımda sensiz yaşamak zorunda kalmayacağım." Sesi yumuşamıştı ama yine de inatçı bir güç taşıyordu. "Sana sahip olmadan acı içinde yaşamak anlamına gelse bile, bunu asla riske atmak istemiyorum."

"Bekle," diye nefes nefese kaldım, kalbim göğsümde çarpıyordu. "Benimle

birlikte olmak mı istiyorsun?" "İstemek ve ihtiyaç duymak iki farklı şeydir."

Gözümünden tek bir damla yaş süzüldü ve yanağımdan aşağı süzüldü, ama o başparmağının yumuşak ucuyla nazikçe gözyaşımı sildi. Sözleri zihnimde yankılandı ve tam olarak adlandıramadığım bir duygu karışımını harekete geçirdi. Durumumuzun gerçekliği canımı yaktı ama itirafı buna rağmen beni gülümsetti.

"O gece Penthouse'dan ayrıldıktan sonra seni düşünmeden edemedim," diye iç geçirdi. "Seni görmeye çalışmak için geri döndüm. Fedai beni içeri aldı ama yukarı çıkıp seni görmek istediğimde Ivan bir daha gelirse beni öldürtmekle tehdit etti."

Sözlerini işlerken kalbim hızla çarpıyor, içimden inançsızlık akıyordu. "Ne? Bu delilik," diye fısıldadım, dudaklarım şokla hafifçe aralanmıştı. Gözlerimi hızla kırıştırdım, söylediklerini anlamaya çalışıyordum. "Hiçbir fikrim yoktu. Keşke bilseydim."

yana salladı, dudaklarının kenarlarında alaycı bir gülümseme belirdi. "Los Angeles'fazladan bir hafta kaldım, belki gelirsin de seninle konuşabilirim diye binayı gözlüyordum."

Beni tekrar görmek için her şeyi riske attığı düşüncesi midemi bulandırdı. "Seni öldürebilirlerdi," diye nefes aldım ve içimi bir suçluluk duygusunun kapladığını hissettim. "Ben her zaman çok sıkı korunurdum. Tüm personel ."

"Umurumda bile değildi," dedi kararlı bir şekilde, bir elini yanağıma koyup başparmağıyla çenemi okşayarak. "O muhteşem gece her türlü riske değerdi."

Gözlerinin derinliklerine bakarken, ona bazı şeyleri itiraf etmem gerektiğini . Ancak zaten sorunlu olan hayatında daha fazla endişe ve strese neden olma korkusu beni engelledi. Yüzü , konuşurken alnında çizgiler oluşuyordu.

"Eminim birçok müşteriniz onlarla kaçacağınızı düşünecek kadar hayalperest olmuştur," dedi, elini güven verici bir hareketle hafifçe sıkarak, "ama o gece tek istediğim sizi alıp kaçmaktı."

Kıs kıs güldüm. "Beni kaçırmak mı istedin?"

Ağzının kenarından bir sırıtma geçti. "Hayır, ama madem sordun, şimdi düşünmeye başladım." Bir kez daha ciddileşti. "Şimdi, sahip olamayacağım şeyi istiyorum ve sen güvende sürece benim için sorun yok."

Kocaman bir nefes çektim. "Ben zaten çıkılabilir biri

değilim." "Ne demek istiyorsun?"

"Erkekler benim gibi biriyle birlikte olma fantezisini severler," diye açıkladım elimi tembelce sallayarak, "ama iş gerçeğe geldiğinde onları aldatacağımı düşünürler. Bu yüzden sonu hep felaketle bitiyor." Dudaklarımdan acı bir kahkaha kaçtı. "Hiçbir erkek benimle bir ilişkiye girecek kadar bana güvenmedi, bu yüzden daha ilk öpücüğümüzü paylaşmadan . Ve kabul edelim, striptiz yapmak bir şeydir, ama para için yabancılarla yatıyorsanız, bu tamamen farklı bir hikaye."

Düşünceli bir şekilde başını salladı. "Eğer bir ilişkin olsaydı, yine de başka erkeklerle yatar mıydın?"

"Kesinlikle hayır," diye cevap verdim hiç tereddüt etmeden. "Demek istediğim, böyle bir şey bazı çiftler için işe yarıyor ve kararlarını destekliyorum, ama bir erkekle birlikteyken sadece onunla birlikteyim. Evet, evet, evet, dans ederim ve diğer erkeklerin onları istediğimi düşünmelerini ama bu kadar ileri gitmeye istekliyim. Ama gecenin sonunda erkeğimle eve gider, evcilik oynar ve en iyisi olurum."

Karıcığım-" Bana baktığını fark ettiğimde sesim kesildi. "Neyse, özür dilerim."

Elini tekrar kaldırdı ve şefkatle yanağımlı okşadı. "Lütfen bunu olduğundan daha zor hale getirme." "Peki." Teslim olmuş bir iç çekişle emniyet kemerimi çözdüm ve koltukta dizlerimin üzerine çökerek kendimi yeniden konumlandırımdı. "Ne yapıyorsun?" diye sordu.

Bacağımlı sürücü tarafına doğru salladımdı ve kucağındaki rahat boşluğa tırmanarak çıktım. Tekrar dizlerimin üzerinde hafifçe yükselip pantolonunu çözdüm ve sertleşen sikini serbest bıraktım. "İlişki yok ama de benim bir parçama sahip olabilirsin."

"Seks için kullanılmaktan daha fazlasını hak ediyorsun," diye mırıldandı, elleri kalçalarımı sıkıca kavrarken dudaklarını dudaklarıma nazik bir öpücük kondurdu.

"Peki ya bundan fazlasını istemiyorsam?" Yaramaz bir sırıtişla ağzına doğru fısıldadımdı. Aletinin ucunun üzerinde durarak külotumu yana çekti ve cüretkâr bir bakışla onu baştan çıkardımdı.

"O zaman sanırım birbirimizi sadece seks için kullanıyoruz." Sesi alçak bir gümbürtüydü ve aramızdaki küçük boşlukta titreşiyordu.

"Düşmanlarının sırf seni becerdiğim için beni öldürmek isteyeceğini mi düşünüyorsun?" Dudaklarımlı şakacı bir sırıtişla kıvrarak alay ettim.

"Hayır," diye mırıldandı tenime karşı, alt dudağımlı ağzına çekip acı verici bir yavaşlıkla bırakırken sıcak nefesi boynumu sıyrıyordu. "Ama içlerinden birini boynundan için seni öldürmek ."

Sert şaftını biraz aşağı indirdim, utangaç surat ifadesiyle bir inilti çıkardımdı. "Size söyledim *efendim*, çok sinirliyimdir." Dilini alt dudağının üzerinde yuvarladı, gözleri arzuyla karardı. "Sen benim ölümüm olacaksın."

"Hayır," diye cevap verdim, daha da batarak ve usulca inleyerek, "Ben senin suçlu zevkin ve yaramaz küçük gizli saplantın olacağım."

"Zaten ." Bu sözlerle dudaklarını dudaklarıma çarptı, elleri kalçalarımı sahiplenici bir ihtiyaçla kavradı.

Kukum etrafında zonklıyor ve geriliyor, o beni üzerine iterken kalınlığının her santimini alıyordu. Benim çaresiz inlemelerime karışan homurtuları tüylerimin diken diken neden oldu.

"Kahretsin, inanılmaz hissediyorsun," diye homurdandı, gözleri benimkilere öyle bir yoğunlukla dalmıştı ki sanki ruhunu rehin almışım gibi hissettim. "O kadar mükemmel ki."

Öne doğru eğildim, kaba, sakallı çene çizgisine narin, tüy gibi öpücükler yerleştirdim. Tırnaklarımlı omuzlarının gergin kaslarını ısırırken, kendimi onun zonklayan şaftından kaldırdım ancak o beni istekli bir güçle geri itti. "Kanımı , lanet olsun."

Bedenlerimiz ritmik bir senfoniyle çarpıştı, ses arabanın dar alanında güçlü bir fırtına gibi yankılandı. Elimini soğuk cama bastırarak kendimi destekledim ve buğulu camı lekeledim.

"Sikimin her tarafını kanat bebeğim," diye emretti, sesi şehvetle kalınlaşmıştı. "Bunu sevdiğimi biliyorsun. Kana bulanmış amımı yalayıp temizleyeceğim."

Göğüslerimin onun amansız itişleriyle senkronize bir şekilde zıpladı ve o da onları hararetle kavradı. Üstümü aşağı çekerek göğüslerimin serbestçe dışarı çıkmasına izin verdi. İki orta parmağı ağzıma girdi. Hevesle emdim ama o da aynı hızla çekti. Arkamı kavrayarak kık yanaklarımlı ayırdı ve ıslak parmaklarıyla hassas küçük deliğimi okşadı. Onları içeri itip beni ileri geri yönlendirirken yüksek sesli inilti benden kaçtı.

"Tyler, aman Tanrım, boşalacağım!" Çığlık .

Ağzı meme ucuma yapıştı, dişleri piercing'in etrafını sertçe ısırıldı ve içime elektrik çarpmaları gönderdi.

Zihnim tutkulu bir yoğunluğun kasırgasında dönüyordu. Her mantıklı düşünce ona tekrar aşık olmamam için bana bağırmasına rağmen, kendimi uçuşumun kenarında sallanırken hissettim. Onu tekrar gördüğüm anda hissettiğim duygulara teslim reddettim. Bu yanıltı. Ve beni ne kadar etkilediğini anlamasına izin vermeyi reddettim.

Gözleri gözlerime kilitlendi ve onu harekete geçiren açlığı görebiliyordum. Çok güçlü olduğunu gösteren bir bakıştı bu.

"Sikimin her tarafına boşal bebeğim," diye alçak, çakıllı bir tonda emretti, nefesi kulağıma doğru sıcaktı. "Her tarafıma fışkırt, bu hissi sevdiğimi biliyorsun. Yapmak üzere olduğunu biliyorum. Kukunun bana daha sıkı yapıştığını hissedebiliyorum."

İçime girmeye devam vücudum istekle titredi, parmakları ustalıklı kık deliğimle oynarken şaftı derinlere indi ve tüm doğru noktalara çarptı. Zevk ve acının birleşimi neredeyse başa çıkılamayacak kadar fazlaydı ama daha fazla direnemedim.

Nefes nefese uzandım ve parmaklarımlı zonklayan klitorisime bastırarak sertçe masaj yaptım. Her dokunuş vücudumda elektrik neden oluyordu ve kendimi giderek daha da yaklaşmış hissediyordum.

Son bir hamleyle tohumlarını içime akıtarak benim de boşalmamı tetikledi. İkimizin de üzerine fışkırırken vücudum sarsıldı ve ortak zevkimizle bizi sırlıslıkla etti.

Birlikte öne doğru çöktüğümüzde, başım omzunda boynuna bakarken, terli tenine öpücükler serptim. Kolonyasının kokusu beni sardı ve tutkulu karşılaşmamıza bir rahatlık duygusu getirdi. Derin bir nefes alarak gözlerimi kapattım ve bana yakın durduğu hissine odaklandım. O anda, paylaştığımız yoğun bağ dışında başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

Nefes nefese kaldığımız birkaç dakikanın ardından belimi nazikçe okşadı ve "İyi misin?" diye sordu. Ve o anda her şeyin iyiden de öte olduğunu . Her şey mükemmeldi.

"Evet." Doğrulmadan önce son bir kez titrek bir nefes verdim ve buğulu araba camlarına kıs kıs gülerek baktım. "Vay be."

bakındı, sonra bakışlarını tekrar benimkilere . "İçeri girip çantanı hazırlamalıyız. Korunmadan önce pusuya düşürülürsek Ian çok kızar." Saçımın bir tutamını kulağımın arkasına doladı ve ince bir gülümsemeyle gözlerimin içine baktı. "Artık aranan bir kadınsın."

Sözlerinin çift anlamlı olduğunu bilsem de, gerçek çok daha karanlıktı. Sessizce kucağından , yolcu koltuğuna geri dönüp kendimi ayarlarken içimden damladığını hissettim.

"Arabana bakım yaptırmak isteyebilirsin," diye şaka yaptım.

Küçük bir kıkırdamayla pantolonunu bağladı, sonra arabanın kendi tarafından dışarı kaydı, etrafta dolaştı ve benim için kapıyı açtı. "Duş alacak vaktimiz var mı?" Dışarı çıkarken .

Kapıyı kapattı, kilitledi ve sonra bir elini belime koyarak beni yaya geçidine doğru yönlendirdi. "Muhtemelen acele edip.

eşyalarını toplayıp evime gitmeliyiz. Orada duş alabilirsin." Beni canı pahasına koruyormuş gibi etrafımızı tarayarak yanımda koruyucu, uzun bir duruş aldı ve beni binaya doğru yönlendirdi. Asansöre binene kadar rahatlamadı.

Daireye girdiğimizde elimi tuttu, beni ve doğru çekti. "Arkamda kal." Başımı eğdim, nedenini sormak üzereydim.

"Burada kolay bir hedefsiniz," dedi, "bu yüzden size odanıza kadar eşlik edeceğim."

"Ben de senin vurulmanı istemiyorum," diye alay ettim.

"Bunu bir Rus mafya babasının oğlunu bıçaklamadan önce düşünecektin."

UYKU ÜSTÜ

TYLER

Giovanna evime hiç adım atmamıştı. Geleceğini bilseydim, işleri biraz daha iyi düzenlerdim. Mila'nın kıyafetlerini bağışlamak ve tüm makyaj malzemeleri ile banyo malzemelerinden kurtulmak gibi şeyler yapmışım ama çocuklar için evde onun fotoğraflarını bırakmışım. Ve yakın zamana kadar, fotoğrafları kaldırmanın gerekli olup olmadığından emin değildim. Şu anda bile Giovanna'yla birlikte değildik ama evde eski karımdan kalıntılar olması beni suçlu hissettiriyordu. Sadece çocukların odasında olsalardı, durum farklı olurdu.

Siyah ve ten rengi Doberman Pinscher'ım Fenway, garaj kapısında bir yabancıyla olduğumu duydu. Anahtarı deliğe sokup kilidi açtığımda vahşi havlamaları duvarlara . Birkaç dakika önce onu içeri benim girmeme izin vermesi konusunda uyarmışım, böylece ona ait olduğunu anlayacaktı. Hayvanları çok severdi ve talimatlara hiç uymazdı, bu yüzden beni itti ve hemen onun önünde dizlerinin üzerine .

Tam onu tutmak için uzandığımda, dişlerini sıkarak bebek sesiyle onunla konuşuyor, ona iyi çocuk diyor ve küçük bir insanmış gibi kendini ona tanıttıyordu. Fenway buna bayıldı. Kızın yüzünü parçalamadığına şaşırılmış bir halde, aralarında anında bir bağ oluşurken şaşkınlık içinde öylece durdum. Akrabası olmayan ya da yeterince sık görmediği herkesten nefret ederdi. Ancak ben iyiysen, o da iyiydi. Yine de yabancıların yüzüne hoşlanmazdı, şimdiye kadar.

"Daha önce hiç böyle davranmamıştı," diye mırıldandım.

Dik durdu, şakacı bir gülümseme ve göz kırpmayla ışıladı. "Belki de üzerimdeki kokunu alıyordur ve sana ait olduğumu biliyordur." Yüzüme tırnağını çene çiziminde gezdirdi.

"Belki." Gözlerimi kısarak bir zamanlar beni tehdit eden iri köpeğime baktım, o mutfığa doğru ilerlerken ben de kulaklarının arkasını kaşıyordum.

Hayretler içinde odayı inceledi. Şeffaf dolapların alttan gelen ışığı, geceleri rahat bir sunmaya yetecek kadar ışık sağlıyordu. Aklında ne olduğunu sormak istedim.

Parmaklarını gri mermer adanın serin ve pürüzsüz yüzeyinde gezdirirken yumuşak bir takdir iç çekişi yaptı. "Bu mutfak kesinlikle büyüleyici," diye mırıldandı, gözleri odanın her küçük detayını tarıyordu. Bakışları köşeye sıkışmış rahat kahvaltı köşesine takıldı. Bir tarafta L şeklinde rahat bir bank, ortada yuvarlak bir masanın etrafında toplanmış üç sandalye vardı. Meraklı bir ifadeyle yaklaştı ve elini sandalyelerden birinin üzerinde hafifçe gezdirdi. Sonra bana dönerek, "Ailecek çok sık yemek misiniz?" diye sordu.

Bu soru beni hazırlıksız yakaladı. Mila vefat ettiğinden beri evimizi çocuklar için mümkün olduğunca normal tutmak için elimden gelen her şeyi yapmışım. Ailece oturup yemek yemek isteyebilecekleri hiç aklıma gelmemişti. Masadaki boş alanın ve barındırdığı anıların düşüncesi onları üzebilirdi. Bunun yerine, televizyon tepsileriyle çalışma odasında yemek yiyor, yemek sırasında birlikte bir film ya da dizi izliyorduk. İçimdeki karmaşayı açığa vurmak istemediğim için bakışlarımı onunkilerden kaçırdım.

"Oh, kahretsin." Kaşlarını çattı, "Özür dilerim, düşünemedim."

"Sorun değil," bir elimi kaldırdım ve eşyalarını adaya bırakıp yanına doğru yürüdüm. "Boş bir yer olacağı için bunu isteyeceklerini hiç düşünmemişim ama onlara daha fazla zarar veriyor ."

"Hayır," diyerek bana doğru bir adım attı ve ellerini göğsüme koydu. "İnsanlar öldüğünde, çocuklarla birlikte gelen ve bununla nasıl başa çıkılacağını ya da ne isteyip istemediklerini söyleyen bir el kitabı yoktur. Bazen bilmiyorlar bile."

Sertçe yutkundum. "Nereden ki? Yanlış olduğunu söylemiyorum. Sadece soruyorum."

"Çünkü annem ailemi terk ettiğinde de aynı olmuştu." Titrek bir nefes verdi ve ben de ellerini göğsümde tutmaya devam ettim. "Ne istediğimi bilmiyordum. Sadece onu özledim. Babam nasıl davranacağını bilmiyordu, o yüzden beni görmezden geldi. Yani, aptalca davrandığımda beni azarlamak ya da beni eve bir notla gönderdiklerinde öğretmenlerimi tehdit etmek gibi baba saçmalıklarını yapmak için oradaydı. Eminim duyunca şok olacaksın, çok yaramazlık yaptım" diye kıs kıs güldü.

Sessizce kıkırdadım.

"Um," etrafına bakındı, "dışarı çıkıp sigara içmek güvenli mi? Sigara içmezsem şu anda ağlayabilirim ve ben-"

"Evet," dedim, elini alarak, "hadi."

"Sigaralarım çantamda."

Hafifçe çekiştirerek dağınık çekmeceyi açtım ve şeyi, bir paket sigara ve bir çakmağı bulana kadar karıştırdım. "Aynı markayı içiyoruz," dedim ona hafif bir gülümsemeyle.

Elini tekrar alıp onu arka taraftaki sürgülü cam kapıdan dışarı, üstü kapalı tuğla verandaya götürdüğümde güldü. "Nadiren sigara içerim," dedim, "ama son zamanlarda çok daha fazla içiyor."

"Aynen," diye yanıtladı elini benimkinden çekerek.

Paketin içine uzandım ve iki sigara çıkardım, ikisini de yakmadan önce dudaklarımın arasına yerleştirdim. Bir ona verdim, o alırken ellerimiz kısa bir süre birbirine değdi. Birlikte uzun uzun içtik, duman ciğerlerimize doldu.

"Teşekkürler," dedi.

"Bay Prescott?" Köşeden derinden bir ses geldi. Sonra Ian'ın adamlarından biri, verandaya dört tuğla merdivenin tabancasını çekmiş bir halde belirdi.

"Evet," diye cevap verdim ve silahını indirdi. "Sadece biz varız. Özür dilerim, ışığı açıp da... tam olarak buna neden olmak istemedim." Silahını kılıfına soktu. "Lütfen evden çıkmadan önce bizi."

"Peki." Evin karşısındaki çalıların ve küçük ağaçların arasında kaybolup daha büyük, üstü açık tuğla verandayı kaplarken başımı salladım. sık sık eğlenmek için kullanırdık, ağaçlardan oluşan bir gölgelik sıcak yaz aylarında bolca gölge sağlardı. Giovanna'ya doğru döndüm. "İçeride kaldığınız yerden devam edin."

Verandayı çevreleyen yarım duvara yaslanarak başını salladı. "Her neyse, büyüye kadar babamın böyle nasıl davranacağını bilemediğini fark etmemiştim." Sigarasını tekrar içine çekti, sonra dışarı verdi. "Sizin durumunuzun ne kadar zor olduğunu tahmin edebiliyorum. Eminim her şeyi mümkün olduğunca normal tutmaya çalışmakla meşgulsünüzdür."

"Yaptım," diye itiraf ettim mahcup bir sırıtişla, "ve doğrusu, iyi bir aşçı bile olmadığımından eminim."

Başını eğip "Sana öğreteceğim!" gözleri muzipçe parlıyordu. Ses tonu hızla ciddiyete dönüştü. "Kusura bakma, bu sadece çıkarları olan arkadaşlardan daha fazlası olan bir bölgeye girmek olur."

Ona bir adım daha yaklaştım, mutfak ışıklarının yumuşak parıltısı etrafımıza sıcak ve samimi bir hava yayıyordu. "Arkadaş olduğumuzu hiç söylemedim" derken bakışlarım onunkilere kilitlendi.

"Affedersiniz," diye alaycı bir şekilde gözlerini devirdi, "bu beynini sikmek ve istediğimiz zaman saatlerce tekrar tekrar boşaltmak dışında bir alana giriyor-"

"Kapa şu lanet ." Sigaramı verandaya bırakarak dudaklarımı yapıştırdım ve onun da sigarasını bırakmasına neden oldum. Boynunun arkasını kavrayarak onu kendime doğru çektim ve kalan dumanın tadına baktım.

Öpüşürken inledi, beni daha da yakınımaya çekerken kolları boynuma dolandı. Öpüşmemiz çaresiz ve tutkuluydu, sanki tüketmeye çalışıyorduk.

Geri çekildim, göğsüm kabarıyordu ve o da aynı şekilde nefes nefese kalmıştı. Gözleri büyümüş ve dudakları şişmişti. ne olduğunu bilmiyordum ama bu inkar edilemez ve her şeyi tüketen bir şeydi.

"Siktir," diye fısıldadım, "ellerimi senden uzak tutamıyorum."

Parmaklarını saçlarımda gezdirerek sırttı. "Ben de şikayet edemem."

Kıkırdadım ve öpüşmeyi derinleştirerek onu tekrar kendime çektim. Gece havası tenimize karşı serindi ama sıcaklık bunalıcıydı. İkimiz de aramızdaki dinamiğin değiştiğinin farkındaydık. Aramızdaki kimyayı inkâr edemezdik ama ben yine de onu korumak için bir ilişki içinde olmak konusunda kararlıyım.

Nefesi kesilmiş bir halde geri . "Muhtemelen içeri girmeliyiz," dedi, masum görünmeye çalışıyordu ama gözlerindeki şehvet ona ihanet . "Burada kayınbiraderini strese sokacağını biliyorum."

Gerçekler yüzüme bir ton tuğla gibi çarptı. Stres, birine sebep olmak isteyeceğim son şeydi. Duygusal olarak ondan uzaklaşmak için elimden geleni yapmalıyım. Şimdiye kadar Ruslar muhtemelen onu arıyordu ve evim de dahil olmak üzere hiçbir yerde olmak güvenli değildi. Ona fazla bağlanarak tehlikeyi arttırmak istemedim ve bu geceki bir numaralı önceliğim onu herhangi bir zarardan korumaktı.

Tekrar içeri girdiğimizde, eşyalarını adadan aldım ve onu üst kata çıkardım. Ona hiç dokunmaktan kaçındım. Üçüncü kata çıkan dar merdivenleri tırmanmadan önce geniş koridordaki aile fotoğraflarının ve küçük bir aksan masasının yanından geçtik.

"Burada güvende olacaksın ve bu gece tek önemsendiğim senin güvenliğin." Çenemi tek bir kapıya doğru kaldırdım. "Banyo şurada. Çarşaf lar dolapta. Kendini evinde hisset. Bana ihtiyacın olursa mesaj at ya da ara."

Eşyalarını odanın köşesindeki beyaz sandalyeye koyarken neredeyse fikrimi değiştiriyordum. Onu alıp yatağıma götürmek istedim, gözüm üzerinde olursa onu daha fazla koruyabileceğimi biliyordum ama geceyi canlı geçirmemize de ihtiyacım vardı. Onu uzakta saklamak en iyi seçenektir. Mussolini ailesiyle yaşadığım dram bana bir şey öğrettiyse, o da evime kimsenin gelmemesini ummak ama beklenmedik durumlara da hazırlıklı olmaktı.

Dönüp bana baktığını gördüğümde aklında bir şey olduğunu anlayabiliyordum ama bir an önce odadan çıkmam gerektiğini biliyordum.

"İyi olacak mısın?" diye sordu, kolundan aşağı uzanan dövmeyle okşayarak.

"Evet, çünkü söz konusu sen olduğunda işimi şansa bırakmam." Arkama uzanarak silahımı çıkardım ve komodinin üzerine koydum. "Bu seni güvende tutacak. Eğer bir şey olursa, lütfen kullan."

Nefes nefese bir kahkaha atarak çantasına doğru ilerledi. Fermuarını açtı, iki elini de içine soktu ve iki silah çıkardı: pembe ve gümüş bir tabanca ile pembe siyah bir tabanca. "Ailemin kim olduğunu unuttun mu?"

"Pembe," diye homurdandım, renk beni eğlendirdi ve kendine dikkat ettiği için gurur duydum, "tabii ki." Kıs kıs güldü.

"Tabii ki."

"Tamam," diye iç geçirdim, silahımı alıp kılıfına geri yerleştirdim ve kapıya doğru yürüdüm. "Biraz uyu. Yarın neler olacağını ancak Tanrı bilir."

Ona cevap verme lüksünü tanımadım. Eğer odadan çıkmasaydım, onu tekrar becerecektim. O bir uyuşturucuydu ve ben de bir bağımlıyım. İlk geceden sonra onu beklememin ve kendimi işimi yeni tanıştığım rastgele bir kadının önüne koymaya zorlamamın nedeni buydu. Şu anda odaklanmam gerekiyordu.

Duş alıp yatağa girmeden önce güvenlikle birlikte gece için son bir kez kontrol ettik. On yedi kamera yarım dönümlük arazinin çevresindeki tuğla mahremiyet duvarına yerleştirilmişti. Diğer on tanesi de sekiz bin metrekarelik evin dış cephesindeydi. Her kapı ve pencerede, en ufak bir cam kırılması ya da açılması durumunda tetiklenecek bir alarm . Ben izin vermedikçe kimse içeri çıkamıyordu. Benim dışımda anahtarı tek kişiler Ian, Jenna ve en büyük oğlum Jackson'dı.

Duş alıp yatağa girdikten sonra sonsuzluk gibi gelen bir süre boyunca tavana baktım. Luxe'deki o odaya daldığımda bana nasıl aklımdan çıkaramıyordum. Doğuştan sahip olduğu katil içgüdüleriyle hazırlıklıydı. Yine de onu korumak, ona yakın olmak istedim.

Mila öldüğünden beri uyku benim için kolay gelmiyordu. Geceleri sık sık uyanık kalıyordum. Şimdi uyuyamıyordum çünkü uzun zamandır birlikte olmak istediğim kadın çatımın altındaydı ve kendimi tamamen teslim . Kendime sürekli bunun onun güvenliği için olduğunu söylüyordum.

Daha iyi bir karar vermeme rağmen seks yapmaya devam ettik ve onu seks için kullanmak, ona karşı hissettiklerime kıyasla çok kalpsiz görünüyordu, ama sahip olabileceğim tek şey , bunu inkar edemezdim.

CRASH!

Yatak odamın penceresinin dışından yüksek bir ses geldi. Yataktan fırlayarak sandalyenin üzerindeki siyah eşofman altımı ve komodinin üzerinden silahımı aldım. Telefonum masanın üzerinde vızıldadı ve onu aldım ve kulağıma dayadım.

Bu da neydi böyle? Güvenliğe alçak sesle tısladım.

Uyandırdıysak özür dileriz. Jason verandadaki düz olmayan bir tuğlaya takıldı ve masaya

çarptı. Dışarıda daha dikkatli olmalısınız! Bu gece zaten gerginim.

Tekrar özür dilerim. Gecenin geri kalanında sizi rahatsız etmeyeceğimizden emin olacağım ama sadece bir uyarı, aynı arabalardan birkaçının birden geçtiğini gördük, bu yüzden gözümüzü dört açacağız ve endişelenecek bir şey olursa size haber vereceğiz.

Teşekkürler.

Oflayarak boş odayı taradım, sonra gözlerim silahıma kaydı. Çocuklarımin bu gece evde olmamasına sevinerek, "Siktir et," diye mırıldandım ve koridordan arka merdivenlere doğru yürüyüp durakladım. Yanına gitmeyi düşündüm ama bunu yapacak gücü kendimde bulamadım.

Gözlerimi kapatarak duygularımla savaştım ve kendimi gerçekliğe geri zorladım. Sağ taraftaki merdivenlerden aile odasına indim. İçeri girdiğimde, tavandan yere kadar uzanan pencerelerin önünde, elleri ceplerinde bir silüet duruyordu. Silahımı çektim silüete nişan aldım. Alarm ya da uyarı sesi duymamıştım.

"olsam kendimi öldürmezdim," diye gürledi.

"Ne oluyor lan?" Ian'ın kafasının arkasına bir kurşun sıkmadan saniyeler önce silahı indirdim. "Dışarıda o kadar gürültü yapan sen ?"

"Ne? Hayır. Uyuyamadım ve senle Gia'nın sevişmesini bölmek istemediğim için kendimi içeri attım," diye mırıldandı.

İfadeyi duymazdan gelerek uzandım ve kanepenin yanındaki sehpanın üzerinde duran gümüş renkli dokunmatik lambanın koluna dokundum. "Lanet olası lambayı açamadın mı?"

Oda aydınlandı ve bakışlarını benimkilere dikti. "Fenway nerede? Havlamadı."

"Ne oluyor be?" Kaşlarını çatarak gözlerimi bir ileri bir geri gezdirdim. "Fenway?" Seslendim ama sesimin üçüncü kata için yeterince sessizdim. "Ben-"

Bir tasma ve Ian arkamdan bakarken gözleri parladı. Arkamı döndüğümde Giovanna'nın yanında köpeğimle çıktığını gördüm.

"Kusura bakmayın, kapıyı tırmalıyordu, ben de içeri aldım," diyerek mahcup bir şekilde gülümsedi, "ama uyuyamadım. Bu arada, kocaman bir bebek." Kollarını kavuşturarak durdu. "Merhaba, Bay Knight."

Gözlerini devirdi ve Fenway'e yaklaşırken onu ovma için eğildi. "İkinizle de konuşmam gerekiyor."

Şaşkın ve biraz da endişeli bir bakış attık. Başını oturma alanına doğru eğdi. Elimi uzattım ve o da mavi kanepeye oturdu. Ardından ben de yanına oturdum, bacaklarımız birbirine değiyordu. Ian en yakın krem rengi sandalyeyi aldı. Dokunarak

parmaklarıyla sandalyenin kollarını kavradı, gözlerini kucağıma indirdi ve işte o zaman bir avucumun onun kalçasında olduğunu fark ettim. Çıkarmaya zahmet etmedim.

"Her şey yolunda mı?" diye sorarak garip sessizliği bozdu.

Ian dudaklarını büzerek başını salladı. "Hem iyi hem de kötü haberlerim var." "Olamaz," diye nefes verdi.

"İyi haber şu ki, Ivan'ı öldürmedin, bu yüzden o boktan kurtulduk," diye sırtarak devam etti ve ben onun eğlencesi karşısında şaşırıldım. "Öldürmeyi hedeflediğini biliyorum ama o anda ölmesine izin veremezdim."

Başını salladı ve ben de hafif irileşmiş gözlerle ona baktım.

"İhtiyacı olan tıbbi yardımı aldı ve çenesini tutmasını sağlamak için bile onu tehdit etmek zorunda kaldım." Bakışlarını . "Konusursa ya da en ufak bir yanlış hareket yaparsa, onun için her şey biter ve o da bunu biliyor. Biraz araştırma yaptım ve tüm aileyi gömecek bir şey buldum. Şimdilik, bir gün kullanmam kadar bu bilgiyi saklıyorum." Bir omzunu silkti. "Henüz tehlikeyi atlatmış değiliz ama bir planım var."

"Bu bilmem gereken bir şey mi?" Kaşlarımı çatarak sordum.

Başını salladı. "Şimdilik hayır."

Ona güvenmeme rağmen sır saklamasından da nefret ediyordum. bunu pek çok kez yapmıştı ve en başından beri bana karşı açık olsaydı, birkaç sorunu önleyebilirdim. Belki birkaç Mussolini'yi daha hızlı alaşağı edebilirdim.

Ama olan olmuştu. Ve şimdi, herkesi korumak için elimden geleni yapacaktım çünkü Giovanna'nın önünde onu ciddi özel meseleler hakkında sorgulamayacağımdan emindim.

Boğazını temizledi. "Bilmem gereken bir şey var mı?"

O ve ben birbirimize baktık. "Hayır," , "biz sadece arkadaşız." "Chance ve Amber ile deja vu diyarındaymışım gibi hissediyorum," diye mırıldandı. "Ne?" diye sordu.

Ayağa , siyah düğmeli gömleğini düzeltti. "Bir şey yok."

O konuşmadan önce aynı anda durduk. "Bekle," diyerek bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırdı ve kollarını göbeğinin üzerinde sıkıca kavuşturdu. "İyi haber buysa, kötü haber ne?"

"Kötü haber şu ki, dönüşünle kulüpteki pek çok kızı kızdırdın ve" gözlerini aramızda gezdirdi, "bu her neyse. Victoria dedikodu yayıyor."

"Ne yaptığı umurumda bile değil!" Giovanna havlayarak Ian ve benim şok içinde gözlerimizi açmamıza neden oldu. "Üzgünüm," diye devam etti, elleri kalçalarında. "Yani bunu nasıl düzeltebilirim?"

"Sana bir şeyleri düzeltmeni söylemiyorum," diye alay etti. "Sen bizim arkamızı kolladın, ben de senin. Yani, bu her neyse," diye ikimizi de işaret etti, "sizi dokunulmaz kılıyor. Kendiniz halledin, ama Euphoria ya da Luxe'de daha fazla kan dökülecekse, bunu ben emretmiş olsam iyi olur. Anlaşıldı mı?"

"Evet, Bay Knight." Başını hafifçe eğdi.

Elini umursamaz bir şekilde salladı. "Sanırım artık işten uzakta biraz daha gayri resmi olabiliriz."

Kadın gülümsedi. "Deneyeceğim."

Cebinden telefonunu çıkarıp ekrana baktı. "Jenna nerede olduğumu soruyor. Eve gitmeliyim." Cebine geri önce bir süre telefona dokundu.

"Seni geçireyim," dedim.

Giovanna ağırlığını kaydırdı. "Kat onu kimin bıçakladığını düşünüyor?"

Ian durakladı, cevap vermeden önce bir an için yanağının içini kemirdi. "Ben."

Nefesi kesildi. "Seni öldürecek!"

Uğursuzca sırtıttı. "Eninde sonunda deneyeceğine güveniyorum ve hazırlıklıyım."

Giovanna mahcup bir ifadeyle, "Bu benim için iyi değil," diye cevap verdi. "Bu benim savaşım. Buna ben sebep oldum."

"Gia," diye içini çekti, "kulübümün kapısından Luke'la birlikte girdiğin anda bu benim savaşım haline geldi." Bir sırtışını bastırdı, ona dönmeden önce bana baktı. "Ama ne olursa , ben ailem için önemli olan şeyleri korurum."

Yanağımın içini kemirerek ona her şeyi anlatmamak için kendimi zor tuttum. Ona hızlıca yarım bir gülümseme sunarak dışarıda arabasına kadar takip ettim. Nico, Ian'ın Range Rover'ının dışına yaslanırken iki güvenlik görevlisi ön verandada . Yaklaştığımızda kaşlarımı kaldırdım.

"Bu ziyaret için seni yataktan mı kaldırdı?" Ben sordum.

Nico kıkırdadı. "Zaten hiç uyumadığımı biliyorsun ve Buz Adam dinleniyor."

O arabaya geri dönerken başımı salladım. Ian bana doğru döndü. Bu bakışı biliyordum ama küçük bir ihtimal de olsa yanılmış olma ihtimalime karşı bir şey söylemek .

"Onu senin için seviyorum," diye yorum yaptı.

Oflayarak başımı salladım. "Jade de aynı şeyi söyledi."

"Dinle," bir sigara yaktı ve ardından gri bir bulutu yana doğru üfledi. "Tedbirli davrandım ama onun iyi bir kız olduğunu biliyorum."

kişi. Jenna onun hakkında susmak bilmedi. Luke, Jade, Chance ve Amber onu çok seviyor." Gülümsedi. "Kulağa ne kadar tuhaf gelse de, bence onunla tanıştığın gece ona aşık oldun."

"Hayır, ben-"

"Kapa çeneni," diye takıldı. " istediğim, seni durduran her neyse siktir et. Onunla birlikte olma şansını daha önce kaçırdın, neden ikinci kez kaçırasın ki? Suçluluk duygunu sikeyim. Acı gerçekler, mutlu olmana izin vermeyerek kötü bir şekilde mutsuz oluyorsun. Mila'yı zaten sevmiyordum ve geri gelmeyecek." Omuz silkti. "Ona sadece senin için katlandım. Bu aile için fazla temizdi."

"Ne oluyor lan?" Homurdandım. "Davet edilmediğim bir aile toplantısı mı vardı da beni yalnız yakaladığınızda aynı şeyleri söylemeye karar verdiniz?"

Kaşları birbirine kenetlendi, sigarasından bir nefes çekti ve sonra onu yanına indirdi. "Hayır, çünkü seni ve mutlu olmanı istiyoruz."

"İan," parmaklarımı saçlarımda gezdirdim, "Onunla birlikte olamam. Onu korumam gerekiyor."

"Seninleyken olabildiğince korunmuş olacak. Harvard'lı bir ahmağın onu koruyabileceğini mi sanıyorsun?"

"Ben bir Harvard aptalıyım!" Gözlerimi devirdim.

". Peki, başka bir erkek bulduğunda ne olacak? Bu senin için sorun olmayacak mı?"

Siktir, diye düşündüm. *Hayır. Tabii ki değil.* "Ne isterse yapmakta özgür."

Başını iki yana salladı. "Yüzün az önce yaklaşık sekiz yüz ifadesine büründü," dedi ve sürücü kapısını çekerek açtı, "ve hiçbir mutlu değildi." Konuşmak için ağzımı açtım ama o devam etti: "Paranoyaklaşmayı bırak. Ne olursa olsun, onu geri aldık çünkü o sana ait. Ve eğer bu seni rahatlatmıyorsa, ne olursa olsun onu geri aldım, çünkü o bizim."

"Bunu düşüneneğim." Tek söyleyebildiğim buydu.

Arabanın içine çöktü ve bir dirseğini zaten açık olan pencereden dışarı uzattı. "Ne yaparsanız yapın, aranızdaki çekimi bir süreliğine işte saklasanız iyi olur. İşler bu kadar hassasken başka bir kavgaya neden olmak istemiyorum."

Bir kez başımı salladım.

"Ve Tanrı aşkına," diye kaşlarını çattı, "onun başka erkeklere sürtünmesi konusunda tuhaflaşmayı bırak. Ben Jenna'nın bunu yapmasını kabul edebiliyorsam, sen de Gia'nın yapmasını kabul edebilirsin."

YENİ KURALLAR

GIOVANNA

Tyler tekrar eve girdiğinde, ben hala çalışma odasıdaydım. Kucağımda bir battaniye ile kıvrılmış, başımı süngerimsi sırt yastığına yaslamıştım. Fenway yanımda yerde oturuyordu, kafası ayaklarımın yanındaki mindere uzanmıştı. Tyler yaklaşip bacaklarımı kucağına çekerek oturduğunda, gözlerini eğlenerek devirerek başını salladı.

"Umarım bu battaniyeyi kullanmak olmaz?" Bakışlarımı odanın içinde . "Yani, eğer onun için özelse, bunu yapmak istemem-"

Parmaklarını kaval kemiğimde aşağı yukarı gezdirerek gülümsedi. "Hayır, sen iyisin. Bunu birkaç ay önce aldım. Gerçi bunun için Naya'yla dövüşmen ."

"Geri almasına izin vereceğim." Sesim kesilmeden önce kıs kıs güldüm. "Eee, benden nefret ediyor mu?" Sorarken gergindim ama bilmem gerekiyordu. Genelde bu tür şeyler umurumda ama bu insanlarla durum farklıydı. Önemsiyordum... hem de çok.

"İan?"

Bir kez başımı salladım.

"Kesinlikle hayır," diye kıkırdadı. "öyle olsaydı daha kolay olurdu."

"İyy," diye kıs kıs güldüm ve ayak parmaklarımla bacağının yan tarafını dürttüm. "Hey, bu hiç hoş değil!"

Ayak bileğimi tutarak yerine yerleştirdi, sonra avucunu uyluğumun üzerine koydu. "Senden gerçekten hoşlanıyor."

Gülümseyerek battaniyeyi geriye attım ve kucağına oturdum. Kollarımı omuzlarına koyarak parmaklarımı boynunun arkasında birleştirdim. Avuçlarını kalçalarımaya dayadı ve kanepede kaymaya başladı. Yarı dik aleti bastırdı.

"Vay canına, kayınbiraderimin senden hoşlanması bana sarılmak istemene mi neden oluyor?" Kaşlarını kaldırdı.

Şakacı bir şekilde oflayıp puflayarak gözlerimi kısıtım. "Hayır, yine de itiraf etmeliyim ki bu beni biraz daha az gergin hissettiriyor." "Ne zamandan beri herhangi bir konuda gerginsin?"

Başımı düşünceli bir şekilde ileri geri sallayarak cevabımı tarttım. "Hayatta beni biraz tedirgin eden birkaç şey var. İnsan olduğumu unutuyor musun?"

Yüz ifadesini yine eğlence boyadı. "Seni sinirlendiren ne?"

"Başlangıç olarak, o. Onu ya da ailenizden herhangi birini hayal kırıklığına uğratacak bir şey yapmak istemiyorum." "Peki neden?" gülümseme azaldı ve sıkıca kavradı.

Tırnaklarımla ensesinde daireler çizdim. "Çünkü her neyse ondan hoşlanıyorum." "O benim aletim."

Ciddileşmeden önce homurdandım. "Bazı şeyler konusunda isteksiz olduğumu biliyorum ama sen arkadaş olmakta sorun görmüyorsan ben de arkadaş olarak kalmakta sorun görmüyorum." Ona şakacı bir şekilde yan yan bakarak tırnaklarımı omuzlarına geçirdim ve hafifçe bastırdım.

"Gia-"

"Çok fazla endişeleniyorsunuz, Bay Prescott." Kucağında bir ileri bir geri kıpırdandım.

"Çünkü beni delirtiyorsun." Bakışlarımı daha derinlere dikti. "Seninle birlikte olmak, bu şekilde ve isteyken, bazen kendimi oldukça vahşi hissetmeme neden oluyor. Sana dokunan herkesi öldürmek istiyorum. Bu gerçekten kıskançlık değil. Sadece seni tanımalarını istiyorum." Sesi kesildi, şehvetle parlıyordu.

"Ben... ne?"

Bir kalçamı sıkıca tutarken diğeriyle başımın arkasını kavradı ve beni kendisine doğru çekti. Dudaklarını kulağımın yerleştirerek, "" diye mırıldandı.

Genişçe sırtarak, dudakları tenimi sıyrırken kirpiklerim dalgalandı. "Yapmam gereken bir iş var," diye fısıldadım, kokusunu içime çekerek.

Kolonyasından geriye sadece bir parça kalmış olsa da, doğal kokusu beni eritti.

"İsteddiğini biliyorum." Her kelimenin arasında hassas tenime yumuşak öpücükler kondurduktan sonra ensemini iki elinin arasına aldı.

Dişlerini. Dilini hedefinin etrafında döndürerek benimle alay etti, ardından tenimi sertçe ağzına çekti. Beni yerinde tutarken boynumun arkasındaki sıkı tutuşu . Sonunda tenimi serbest bıraktı ve mırıldandı: "Başkaları için dans etmen beni tahrik ediyor ama birbirimizi bu şekilde görmeye devam edeceksek başka biriyle yatmanı istemiyorum."

Parmaklarımı kalıcı hissin üzerine koydum. "Az önce beni işaretledin."

Yaptığı işi gururla inceledikten sonra bakışlarını benimkilere çevirdi. "Bana sadece benimle sevişebileceğini söyle." Velet olduğum için şeytani bir sırıtma ortaya çıktı. "Peki ya senin kurallarına göre oynamak istemezsem?"

Parmaklarını saçlarımda dolaştırarak başımı yana çekti, ağzını morluğun birkaç santim yukarısına yerleştirdi ve boynuma saldırısını tekrarladı. Dokunuşuyla inlerken, diğer parmakları örme şortumun arkasından yukarı kaydı. Çıplak kıkırmı avucunun içinde sıkı. Etimi yoğurdu, daha sert emdi ve sonunda öpücüğünü kesmeden önce.

Ayağa kalkarak beni tekrar kanepeye yatırdı, altımı çekiştirerek çıkardı ve omzunun üzerinden attı. "Benim kurallarına göre oynayacaksın."

"Belki de o kulüpteki her erkeği sikerim," diye takıldım.

"Denemen için sana meydan okuyorum." Yüzünü indirerek dudaklarını iç bacaklarımin her birine bastırdı.

Klitorisimi dişlerinin arasına alıp piercingin etrafını ısırırken ve bir kolunu bacağıma doladığında inleyerek altında kıvrandım. Diğer parmakları girişimi buldu ve parmağının ucuyla deliğimi okşayarak beni yere yapıştırdı. Küçük düğmeme saldırısı devam etti. Bana karşı inledi ve bir titreşime neden oldu. Sırtımı dikleştirdim ama beni daha sıkı tuttu, ikinci parmağını içime sokarken kıvrımlarımı yalayıp emdi.

Bana baktı, gözlerinde açlık vardı. Parmakları içimde hareket ederken kalbim hızla çarpıyor, başparmağı hassas klitorisimin üzerinde geziniyordu. "Eğer bu devam edecekse, bazı kurallar olması gerekecek," diye hırladı amıma karşı.

"Nasıl devam edeceksin?" Ritmini değiştirdiğinde nefesim kesilmeden önce soruyu inledim.

Dizlerinin üzerinde sürünerek, gözlerinde saf bir şehvetle bana . "Önce dilimin üzerinde tadına bak." Dudakları dudaklarıma çarparken, kaya gibi sertleşmiş sikini bana doğru bastırdı.

Öpüşmemiz derinleşti ve kendimi onun üzerinde tadarak sarhoş oldum. Ağzında benim özümün olduğunu bilmek bana bir sahiplik duygusu hissettirdi ve kendime onun bana olmadığını ve asla da olmayacağını hatırlatmak zorunda kaldım. Bu düşünceyi seviyordum ve kuralları onun izin vererek rol yapabiliyordum.

Öpüşmeyi keserek elini siyah eşofmanına götürdü, kendini serbest bıraktı ve girişimi hafifçe yokladı. "Sadece beni becermeni istiyorum. Luxe için çalışabilirsin ama biz işin içindeyken seks yok." Başımı salladım ve uzunluğunun yarısını içeri sokarak yüksek sesle inlememe neden oldu. Sonra çekti. " mı?"

"Evet, efendim." Tırnaklarımı bronzlaşmış karın kaslarında gezdirdim ve dalgalanmaları hissettim.

"Sana dokunmak, hatta seni becermek istediğimde," boynumu avuçladı, hafifçe sıkı, "bana versen iyi edersin. Ne olduğu ya da etrafta kimin olduğu umurumda değil." Aletini bir kez daha yarısına kadar içime soktu.

"Evet efendim," diye cevap verdim bir başka yüksek sesli inlemeyle.

"Dans edebilirsin, soyunabilirsin, sürtünebilirsin, bir erkeğin ellerini vücuduna sürebilirsin, umurumda değil. Bunun senin işin olduğunu biliyorum ve kimseyi istemiyorum." Kendini amımdan çıkardı, sikini iki parmağıyla değiştirdi. "Ama deliklerinin her biri bana ait." Parmaklarını oynattı, sonra tekrar dudaklarıma doğru kaldırdı ve ağzının içine kaydırdı. " mı?"

Tadımın tadını çıkararak başımı salladım ve "Evet efendim" diye mırıldandım.

Kendini girişime hizalayarak sertçe içeri itti. Parmakları ağzının kenarında asılı kalırken, kalçaları güçlü hareketine devam etti. her itişte boynumu ısırды ve emdi.

Ereksiyonu beni tamamen doldururken inlemelerim odada yankılandı. Kalbinin göğsümde attığını hissedebiliyordum, eşleşiyor, hakimiyetinde kayboluyordu. Her hareketiyle daha da ağırlaşan nefes alışının sesi bana onu ne kadar ettiğimi hatırlatıyordu.

Bunun bitmesini hiç istemedim. Beni korumak istediği için bana asla bağlanamayacağını bildiğim için içten içe ölüyordum. Ve bir şekilde bu beni da tahrik ediyordu. Korumacıydı çünkü güvende olmamı istiyordu. Hiçbir erkek şekilde ilgilenmedi çünkü onlara asla şans vermedim ve beni her zaman bir nesne olarak gördüler. Tyler'ın beni seks için kullanmasına çünkü sonuçta çok daha fazlası olduğumuzu biliyordum... ya da ben öyle umuyordum.

"Çok sıkısn," diye , çekip tekrar sokarak beni romantik düşüncelerimden uzaklaştırdı. "Bana ait olduğunu söyle."

"I..."

Ayağa kalktı, gözleri benimkilere kilitlendi. Kendini daha sert bir şekilde içime sokarak, "Kelimeleri söyle," dedi.

Beni hazırlıksız yakaladı ve zihnimin küçük baloncuğumda frene basmasına neden oldu. Kalbim ona aitti, ama onun tarafından seilmeyi ya da onun için bir arkadaşan veya bir takılmadan daha fazlası olmayı hak etmiyordum.

Nefes nefese kaldım, panikledim, yalan olmayan bir cevap bulmaya çalışırken sesim zar zor duyuluyordu. "Ben *sizin kurallarınıza* aidim."

Bir an kaşlarını çatdı, cevabımdan tatmin olmadığı belliydi. Kendini benden çekerek kanepeye oturdu, sonra beni kucağına çekti. oturduğumda, tekrar boyuna doğru eğildim ve rahim ağzıma doğru kuvvetle dibe yüksek bir çığlıkla başımı geriye attım.

Parmak uçları yanlarıma girerek beni kucağında ileri geri yönlendirdi ve kısa sürede içimdeki kargaşayı unuttum. Arkama yaslandım, karnımı yuvarlarken avuçlarımı bacaklarına bastırdım ve ona binerken bir gösteri yaptım. "Amımın senin kocaman sikiinin üzerinde aşağı yukarı hareket etmesini izlemek hoşuna gidiyor mu?"

Sırttı ve kalçalarımı emredici elleriyle kaldırdı. "Seninle ilgili her şeyi seviyorum bebeğim."

Gözlerimiz buluştu ve o anki anlayışımız netti. Duygularımız karşılıklıydı ama bu kadarına izin verebilirdik; iki saplantılı insan arasında seks.

Kalçalarımı daha hızlı yuvarladım, vücutlarımız her itişte birbirine çarpıyordu, ter şimdi tenimizden aşağı damlıyor, tutkumuzla karışıyordu. Amım onun şaftında sıkılaşıırken içimde nabzının attığını hissedebiliyordum. Gözleri benimkileri hiç terk etmedi, vücudumun sadece onun emredebileceği şekilde hareket etmesini izlerken bakışları yoğundu

Bunun aşk olmadığını biliyordum ama her neyse, bizim aşkıımızdı. Aşk bizim için asla gelmeyecekti ve bu sorun değildi. *Sorun değil. Her şey yolunda.* Kendime sürekli *bu yeterli* diyordum. Olmamız gereken yer burasıydı; kuralların ilk, bağlılıkların ve sırların ise bizi çılgına çeviren kontrolsüz susuzluğun yanında ikincil olduğu yer.

Titremeye başladım, iç duvarlarım onun kalınlığının etrafında çırpınıyordu. "Artık tutamıyorum," diye haykırdım, sesim zevkten titriyordu.

Parmakları yanlarıma saplandı, gözleri hâlâ benimkilere odaklanmıştı. "Benimle bebeğim, her şeyi bırak."

girmeye devam ederken tırnaklarım omuzlarına battı, kalçaları kendi zevkimle mükemmel bir senkronizasyon içinde bana karşı çırpınıyordu. Orgazm beni sert bir şekilde vurdu, vücudum titriyor ve çözülürken eğiliyordu. Ona doğru öne düştüm ve başımı omzuna yasladım.

"Siktir," diye nefes aldım. "Başka kimseyle de yatmasan iyi edersin."

Omzuma doğru kıkırdadı. "Sanırım gereken daha büyük sorunlarımız var." Tenime öpücükler son bir kez derin bir nefes aldım ve beni dikkatle üzerinden kaldırıp yavaşça kanepeye yatırdı.

"Ne gibi?" Kaşlarımı kaldırarak sordum.

Uzanıp çenemi avucunun içine aldı, başımı eğdi ve gururla boynumu inceledi. "Herkesin önünde ellerimi senden nasıl uzak tutacağım gibi."

Ertesi sabah Tyler sonra beni eve götürdü. Çocuklarından biri hastalanmıştı ve onları teyze ve amcalarından erkenden alması gerekiyordu. Eve vardıktan kısa bir süre sonra Luke mesaj atarak beni almak ve bir toplantıya götürmek istediğini söyledi.

Tyler'ın bana yaptığı dört morluğun kapatıldığından emin olurken dün gece aklımda dönüp duruyordu. Aynaya daha da yaklaşarak omzuma ve boynuma yeşil renk düzeltici sürdüm, dişlerinin ve dudaklarının tenimde bıraktığı kalıcı acıyı hissettim. "Lanet olası vampir," diye kıs kıs güldüm.

Bugün bunu hisseden tek boynum değildi. Tüm vücudum onun dokunuşunun izlerini hissetmek zorunda kaldı, amım hala daha önce olduğu gibi ağrıyor ve acıyordu. Kendime dokunmaya ihtiyacım vardı. Onu tekrar hissettiğimi hayal etmek için, ama zamanım yoktu. Biraz kapatıcı ve pudra sürdükten sonra makyajımın geri kalanına son rötuşları yaptım.

Telefonumdaki saate baktım ve kilit ekranımda Luke'tan gelen bir mesaj gördüm.

Şimdi geldim.

"Kahretsin." Eşyalarımı toplayıp hızla dairemnden çıkmadan önce kendime son bir onay bakışı . Asansör benim katıma kadar sürünerek çıktı ve geri indi. Kapılar açılır açılmaz binadan çıkıp kaldırıma koştum.

Escalade' camı aşağıdaydı, kolu yandan sarkıyordu ve gözleri Aviator'tarafından gizlenmişti. "Dizler göğse, Gia, dizler göğse! Hadi gidelim!"

"Şaka yapıyor olmalısın," diye içimdenbinamın altındaki metro durağına gidip gelirken hızla geçen insan kalabalığının arasından hızla geçerken. Yolcu kapısını sarsarak açtım, içeri kaydım, arkaya uzandım ve çantalarımın yere düşmesine izin verdim.

Bir an durakladı ve bakışlarını benimkilere dikti.

"Ne?" Kemerimi bağladıktan sonra kollarımı karnımın üzerinde .

Gülümseyerek başını salladı, sonra kaldırımdan trafiğe önüne baktı. "Bugün konuşmamız gereken başka bir şey yok."

Yaklaşık on beş dakika boyunca sessizce oturup pencereden dışarı baktım, ta ki sessizliğe daha fazla dayanamayana kadar. Çok merak ediyordum. Ona doğru döndüm. "Eee? Ne olmuş?" Emniyet kemerinin izin verdiği ölçüde tekrar yer değiştirdim. "Ruslar mı?"

"Yakınından bile geçmiyor." Önce bana, sonra tekrar yola baktı.

"İtalyanlar." "Kim olduğunu sorabilir miyim?" Artık şüpheciydim.

"Rovati kardeşler."

Soyadları dudaklarından döküldüğünde rahat bir nefes aldım. Babamın düşmanlarından birini bekliyordum. Ama Rovati'nin adamlarıyla başa çıkabilirdim. Onlardan birini daha önce halletmiştim... üç kez. Bu düşünceye kıkırdadım.

"Ne?" diye sordu, bana doğru bakarak.

"Nada." Luke'un bu bilgiyi bilmesine gerek olmadığını düşünerek, geçmişimle ilgili sakladığım diğer tüm sırların yanına gömdüm. Müşteri gizliliği mi? Pek sayılmaz.

Birkaç yıl önce bir dava için New York' geri döndüm. Emilio bir gece evdeki bir toplantıdan sonra beni babamın arabasının kaputunun üzerine yatırdı. Giovanni ve Luca ayrı ayrı arabaya binip gittiler ama Emilio geride kaldı ve babam gece için yatak odasına çekildikten sonra beni şipşak bir ilişkiye ikna etti. Sonraki iki gece kardeşinin sahibi olduğu otelde buluştuk ve kısa süreli kaçamağımıza devam ettik.

"Her neyse," diye başını salladı, "nihayet ev sahipliği yapacağımız bir dövüş için buradalar."

"Jade'in bana bahsettiği ama bir gerçekleşmeyen dövüş mü?"

"Evet," diye elini kaldırdı, "neyse ki buna kalmadı ama Ian birkaç nedenden ötürü bu konuda kararlı."

Şaşkınlıkla alt dudağımı parmak uçlarımin arasında yuvarladım, neden depo dövüşüyle ilgili bir toplantıya gittiğimi derin derin düşündüm. Sonra, Pivovarov ailesinin birkaç üyesinin ödüllü şampiyon dövüşçüler olduğunu hatırladım. *Lanet olsun*. İşin nereye varacağını biliyordum.

"Rusları sorduğumda *yakın bile değil* demiştin." Başımı eğerek kaşlarımı çatarak söyledim.

Cip eski bir deponun otoparkına girdi. Yepyeni görünen küçük bir binanın yanında iki silahlı koruma duruyordu. Arazi, üzerinde birkaç kat jiletli tel bulunan uzun, metal bir çitle çevriliydi.

"Bugün sadece arkadaşlarımızla buluşacağız ama yanlarında birini getirmişler," dedi Luke, muhafızlardan biri kapıyı açıp onu içeri buyur ederken. Luke boynunu uzatarak araziye taradı. "Hâlâ korumalara alışmaya çalışıyorum."

"Süslü," diye yarı şaka yaptım.

terk edilmiş görünümlü binalara bakarken sırttım. Nakliye konteynırları uzakta, suyun yanında bir labirente benzeyen bir şekilde dizilmişti. Atmosfer ürkütücüydü ve bununla ilgili her şeyi sevdim. Geçmiş hayal ettiğimde, bir zamanlar yasal faaliyetlerle gelişen ve gürültülü bir yer olduğunu hayal ettim. Şimdi ise sadece insanların ölmeye geldiği bir yer gibi görünüyordu.

"Jade'in eski sevgiliyle olan olaydan sonra Ian yeni bir çit, kameralar ve bir bekçi kulübesi yaptırdı." "Haklıymışım." Bir dizi başka araba ve cipin yanında durduğunda sessizce güldüm. "Ne hakkında?"

"Yok bir şey." Kapımı açtım ve beyaz Timberland botlarımin altında çakıllar çıtırdayarak dışarı fırladım.

"Eşyalarını şimdilik arabada bırak," dedi kapımı onunkiyle aynı anda kapatırken. Beni tuğla binanın yanına götürürken

İndigo'ya başıyla selam verdi.

İndigo'yu iyi tanırdım. Giovanni'nin iki korumasından biriydi. Beni gördüğünde dudakları bilmiş bir gülümsemeyle . "Gia," diye başını eğdi.

"Selam, İndigo." Yanından geçip binaya adıımı atarken kaşlarımı oynattım.

Kapı kapanır kapanmaz Luke elini omzuma atarak beni dar koridorda durdurdu. "Onu nasıl bu kadar yakından tanıyorsun? Sen önce kulübe sadece bir ya da iki kez sanıyordum."

Boynuma bir böcek konduğunda sırttım ve elimi kaldırıp sırtarak yumruğumu sürdüm. "Emilio'yu birkaç kez becermiş olabilirim." Dürüst olmaya karar verdim.

Gözleri şişti ve konuşmak için ağzını açtı ama Ian'ın sesi duvarın diğer tarafından gürledi. "Luke, sen misin?!"

"Kahretsin, Gia!" Luke fısıltıyla bağırdı. "Kişisel olarak tanıdığım başka becerdiğin biri var mı? Gerçekten gergin bir toplantıya girmek üzereyiz ve-"

"LUKE!" Ian bağırdı.

"Geliyorum!" diye seslendi, gözleri benimkilere dikilmişti. "Güzel ."

"Ha?" Başımı geriye doğru , sonra elimi yüzüme götürdüm ve makyajımı yeni sildiğimi fark ettim. Eğlenen bir ifadeyle başparmağımı omzumun üzerinden geriye doğru uzattım. "Silahımı ve bıçaklarımı da arabada mı bıraksaydım?"

"Tanrım, Gia."

ESKİ DOSTLAR

TYLER

Çocuklarımı ailelerinin evinden sonra onları eve götürdüm ve tam da Evan'ı televizyonda en sevdiği programla yatak odasına yerleştirmek . Ancak, eve girer girmez sihirli bir şekilde iyi oldu. O ve Jackson beşlik çaktılar ve Naya arkamdan kıkırdadı ama ben onların yansımalarını kahvaltı köşesindeki aynada gördüm.

Teyzelerinin evinin sıkıcı olduğunu açıkladılar. Evan takım için bir tane aldı, erken ayrılabilmek için hasta numarası yaptı. Gizliden gizliye biraz etkilenmişim. Aynı zamanda, teyzelerini ve amcalarını manipüle etmelerinden de memnun değildim. yine de, ben kim ki onları yargılayayım? Tüm ailem manipülasyonla doluydu.

Jenna bir şey bırakmak için uğradı, tam da Ian beni bir toplantı için depoya çağırdığı sırada. Çocukları yanına almayı, öğle yemeği yedirmeyi, yüzdürmeyi ve akşam da işe götürmeyi teklif etti. İstemeyerek de olsa kabul ettim. Onları birkaç gündür görmemişim ve özlemişim. Yarın akşam pizza ısmarlayıp film izleyeceğimize söz verdim ama bu onları en ufak bir şekilde bile . Kız kardeşimle her yere gitmeye bayılırlardı.

Depolara vardığımda Ian bana Hofstein'a gelmemi söyledi. Sonunda gerçekleşecek dövüş için bazı adamlarını hazırladığı yerdi. Luke, Dante Mascoli'yi yok ettiğinden beri yandaki Fitzgerald Deposu'na dokunmamıştık.

Rovati kardeşlerin yanında daha önce hiç görmediğim tuhaf bir kız vardı. Sessizdi, meydanın kenarına yaslanmış, ringde boks yapıyor ve tırnaklarını karıştırıyordu. Uzun, koyu kahverengi saçları yüzünü gizliyordu. İçeri girdiğimde başını kaldırıp bana bakmadı bile. Nico ve Ice Man yeni kurulan tuvaletlerin yanındaki duvarlardan birine yaslanmış, kendi aralarında sohbet ediyorlardı. Ian ise yüzünde çatık bir ifadeyle beni ve gelmemin ne kadar uzun sürdüğü hakkında yorum yapıyordu.

Bekledik, bekledik. Sonunda Luke ortaya çıktı. Giovanna yanında olduğu halde köşeyi dönüp ana odaya girdi. Onu beklemiyordum ve tepki vermemek için elimden geleni yaptım. Burada sadece ailemiz yoktu ve burada bulunma sebebimiz her ne olursa olsun, bu bir işti.

Koyu renk kot pantolonu, kesik şortu, beyaz dantelli atleti ve beyaz iş botlarıyla son derece tatlı ve masum görünüyordu. Onu parlak, gevşek Hollanda örgülerinden ofise sürüklemek, Ian'ın masasının üzerine eğmek ve amını çiğ çiğ sikmek istedim. Karşı konulmaz biriydi ve onu arzuluyordum. Onu başımı sallayarak ve selam karşılamaya hazırlandım, ama o kıza odaklandı, gözleri şişti.

Luke onu yakalayamadan kızın üzerine atılarak, "SİKTİĞİMİN MALI!" diye bağırdı. "Ne ?!" Kız yumruklarını havaya kaldırdığı anda Ian havladı.

Giovanna üzerine atılıp Luke ve Luca Rovati onları ayıramadan ona iki kez vurduğunda kız "Kahretsin," diye cevap verdi. Giovanna'nın çenesine bir yumruk indirdi. Kız ona hırlarken, Giovanna yüzünü tutarak geriye doğru tökezledi.

"Ne ?!" Ian anlam vermeye çalışarak tükürdü.

Rovati kardeşler şaşkın bakışlar attılar, kızın etrafını koruma modunda sararken kaşları endişeyle çatıldı. Ben de aynısını Giovanna'ya yapmak istedim ama dün gecedten sonra Ian'ı kızdırmak istemedim. Bana öfkeyle baktı, ama bu öfke bana yönelmiş gibi görünmüyordu.

"Gia," diye tekrarladı Ian sakince, " oluyor?"

Darbenin etkisiyle çenesini kavrayan kadının yüzü, Ian'a doğrudan hitap etmeden önce yeniden öfkeye büründü. "Luca'yı incitti." "Bana zarar vermedi," diye cevap verdi Luca.

Giovanna bakışlarını kaçırdı. "Sen değil, kardeşim Luca."

"Oh." Kollarını kavuşturdu.

"Ne yaptı?" Emilio başka kimse konuşmadan sordu.

Giovanna ona ters ters baktı, ki bu beni şaşırttı, zira Giovanna kendisine ters bakıldığı zaman öfkelenmesiyle tanınan biriydi. Ailemi hayal kırıklığına uğratmak istemiyor olabilirdi ama zerre kadar korku yoktu.

"Luke," diye başımı salladı Ian, "bırak gitsin." Bakışlarını ona çevirdi. " çekil, anlaşıldı mı?"

Giovanna kardeşlere dönerken başını sallayarak cevap verdi. "Nadia'yı bırak ve Gia'ya dokunmasan iyi edersin," diye onu uyardı. Kardeşler çekilince Giovanna gözlerini devirdi ve eliyle kalçasını sıvazladı. "Her neyse."

Giovanni, uzun boyu ve iri cüssesiyle bakıp kaşlarını çatı. Bir elini kızın omzuna koydu ve öne doğru eğilerek kulağına yaklaştı. "Yolda ne konuşmuştuk? Onu yüzüğe sakla."

"Bekle," dedim, ne olup bittiğinden habersiz bir şekilde elimi kaldırarak. "Ne demek istiyorsun?" Giovanna'ya bir adım yaklaşarak, onu başına gelebilecek herhangi bir zarardan korumaya hazırdım. Kimse bana kızların kavga ettiğine dair bir şey söylememiştir.

"Kişisel meselelerimizi deponun dışında tutmamız gerektiğini kastediyor," diye alay etti Nadia adlı kız, "ve savaşa odaklanmalıyız."

Siktiğimin orospusu. Konuşmak için ağzımı açtım ama Giovanna ona tükürdü, "Sakın onunla konuşayım deme!"

Onun bu ani sahipleniciliğinden gurur duyarak, gülümsememi bastırmak ve kendime düşmanca bir durumda olduğumuzu hatırlatmak için elimden geleni yaptım.

Yine de onu omzuma atıp odadan çıkmak istedim.

Önce bana, sonra Luke'a baktı ve bakışlarını Ian'ın üzerinde yoğunlaştırdı. "Bay Knight, bakmayın ama Nadia'nın burada ne işi var?"

Hayal kırıklığına uğrayan Ian derin bir iç çekerek elini saçlarında gezdirdi. "Onunla aranızda herhangi bir husumet olduğunu bilmiyordum. Bugünün amacı arkadaşlarımızla bir araya gelip ailelerin kontrolünü geri almanın ve barışı yeniden tesis etmenin bir yolunu tartışmaktı." Kaşlarını çatı. "Artık Ruslarla da bir sorunumuz olduğuna göre."

Ellerini kalçalarında yumruk yapmadan önce bana baktı, dudakları sinirlenerek sıkıca yumuldu.

"Rusların seni onlarla birlikte geri götürmek için bir şeyler dair bir telefon aldım ve birkaç Mussolini yine ortaya çıktı, bu yüzden niyetim," bir sigara çıkardı, yaktı ve sözlerini içine çekti, "sen ve Nadia bir kavga sahneleyin. Her şeyden sonra Mussolini'lerin bir tehdit oluşturacağını sanmıyorum ama şu anda işi şansa bırakamam." Giovanna Nadia'ya ters ters baktı, çenesi gerilmişti. "Sahneye koymaya gerek yok. Bu kaltağı bir dakika içinde öldüreceğim."

Onun iğrenç kışını serbest bıraktım."

"Konuşmak için birisin, kim-"

"Yeter!" Ian sesini normal seviyeye getirmeden önce kükredi. "Ne bilmiyorum ve umurumda da değil ama şu an için hepimizin huzurlu olmasını istiyorum." *Güven*, diye Giovanna'ya seslendi.

Başını salladı. "Tamam. Sanırım bu konuda birlikte çalışabiliriz."

"Tanrım," diye homurdandı Nadia, "yumuşamışsın."

Giovanna ona saldırdı ama Nadia yumruğunu geri çekerek yanağına . Giovanna ona arka arkaya iki kez vurduktan sonra bacağına savurarak Nadia'nın ayaklarını altından çekti. Nadia düşerek kafasını betona çarptı. Giovanna çizmesinin altını Nadia'nın yanağına koydu.

"Gia," diye mırıldandım ve bakışlarını benimkilere çevirdi. Bir an bile geri çekileceğini düşünmedim ama Ian'ın sınırlarını biliyordum ve her an kendini kaybedebilirdi.

Ayakkabısını isteksizce çıkararak Nadia' ters ters baktı. "Ailemin kim olduğunu ya da neler yapabileceğimi unutma, başka bir sorunumuz olmayacak."

Nadia dudağının kenarındaki kanı yaladı ve alaycı bir ifadeyle ona baktı.

"Nadia," diye homurdandı Giovanni, "sorun mu yaşayacağız?"

Giovanna alay etti. "Bu her neyse onu başarmak için iyi geçinmek zorunda değiliz." Bir adım geri ve kollarını önünde kavuşturarak adamın bakışlarıyla buluştu. "Sadece birbirimizi öldürmeden bunu atlatmamız gerekiyor."

"Seni asla öldürmek istemedim!" Nadia tükürdü. "Kardeşini"

sevdim-" "Sikeyim seni-"

"Kapa çeneni! Tanrı aşkına, KAPA " Ian sigarayı yere düşürdü ve ayakkabısını vurdu. "Size söylenene kadar de bir daha konuşmayacaksınız. İkiniz de dediğimi yapacaksınız ve başka bir şey yapmayacaksınız çünkü en ufak bir ikimizin de ailesine mal olabilir." Rovati'ler ve bizim aramızda bir ileri bir geri işaret etti. Bana bakarak dudaklarını ince bir çizgi haline getirdi ve devam etti; söylediklerinden hoşlanmayacağıma dair büyük bir ipucu. "İkiniz arasındaki kavgayı halk arasında değil, topluluklar arasında duyurmamız gerekiyor. Gio gibi bazı müttefiklerimizi de bu işe dahil edeceğim. Kalabalığı çekmek için her türden dövüşçüyü getirmelerini sağlayacağız. Chance de bazı arkadaşlarını bir araya getirecek."

Ceketinin iç cebindeki paketten bir sigara çıkarıp bir tane daha yaktı. Ben de aynısını yaptım. Beni harekete geçirecek tek şeyi bekliyordum.

Kendimi kaybetmeme neden olacak darbeyi indirmeden önce beni bir kez daha süzdü. "Asıl dövüşüm Gia ve Ruslardan biriyle olacak."

Ağzım bir karış açık, şok içinde sigaramı hemen bıraktım. "Lanet olsun!" Kendimi durduramadan bağırdım. Kaşlarını kaldıran Ian başını geriye atarak bana baktı. "Affedersiniz?"

"Gia bir erkekle dövüşmüyor. Siktir onu! Bırakın bu kızı son nefesine kadar dövsün-" "Hey!"

Nadia'nın nefesi kesildi.

"-Ama bir erkekle dövüşmesinin imkanı yok!"

Ian bana doğru birkaç geniş adım attı ve durdu. "Patron sen değilsin. O benim dediğimi yapacak."

söyle." Çenesini sıktı. "Ve sen de öyle yapacaksın."

Daha dik durarak yanağımın içini kemirdim ve nefret dolu gözlerinin içine baktım. "Sen şeyden önce benim kayınbiraderimsin ve ona izin vermeyeceğim-"

"İzin verir misiniz?!" Giovanna sonunda tersledi ve ona doğru döndük, Ian'ın dudaklarında küçük bir gülümseme vardı. "Benim üzerimde hiçbir gücün yok Tyler. Eğer benden lanet bir boz ayıyla istiyorsa, bunu yapacağım. Ona ve bu her neyse onun mantığına güveniyorum. Korkmuyorum. Çaresiz küçük bir kız değilim. Aileni başına geleceklerden kurtarmak için ne gerekiyorsa yapacağım."

Hâlâ eğlenen Ian bana doğru döndü. "Onu duydun."

"Bunu bilerek yaptın," diye tısladım. "Onu itmemi istedin." Göz kırptı.

"Dediğim gibi, patron sen değilsin."

"Ya da pislik," diye mırıldandım, böylece beni sadece o duyabilecekti.

Dikkatini tekrar kızlara vermeden önce neredeyse acı dolu bir ifadeyle bana iki kez baktı. "İyi geçinip geçinmemeniz umurumda değil ama mükemmel dövüşün koreografisini yapmak için gece gündüz çalışacaksınız. Bunun işe yaraması için Gia'nın kazanması ve final dövüşüne yükselmesi gerekiyor."

Nadia gözlerini devirdi. "Tamam."

Giovanna gururla başını salladı, sonra bana ters ters baktı.

"Ian sözlerine şöyle devam etti: İşin iş kısmını çocuklarla konuşacağım ama siz kızların endişelenmesi gereken tek şey ikinizin de ciddi şekilde yaralanmaması. Bunu inandırıcı kılmak için ikinizden de biraz kan gelmesine ihtiyacım var."

Karşılıklı memnun bakışlar attılar, ikisi de birbirini incitmekten mutlu olmuş gibiydi. Luke'a bir bakış attım ama o belli etmeden başını salladı.

"Ty," dedi Ian Luxe ofisinin kapısından.

Gözlerimi kaldırdım ama sözlü olarak yanıt vermedim. İç çekerek ofise girdi ve kapıyı kapattı. Masanın önündeki sandalyeye oturdu ve ayak bileğini dizinin üzerinde çaprazladı. Huzursuz bir şekilde, ben tüm imzaların eksiksiz olduğundan emin olmak için bir sözleşmeyi karıştırmayı bitirirken bekledi.

"Konuşacak mısın?" Son sayfayı taramayı bırakıp kenara koyarken sordum. "Saygılı

olmaya ve bitirmene izin vermeye çalışıyordum."

, mürekkepli kalem masanın ortasına fırlattım, sonra kollarımı masanın kavuşturdum. "Şimdi de bana saygı mı duymak istiyorsun?" "Yapmam gerekeni yapmak zorundaydım."

"Onu öldürteceksin, Ian."

Başını iki yana salladı. "Beni bundan daha iyi tanıyorsun. Ona verdiği değerden daha sert olduğunu

biliyorum." "Umurumda bile değil!" Tükürdüm. "Jenna'nın dövüşmesine izin verir miydin?"

Kaşlarını çatarak başını ileri geri salladı. "Hayır ama Jenna, Gia gibi değil."

"Gia'nın herhangi bir dövüş sanatında eğitim almış olması, onu bu şekilde kendi iş anlaşmalarınız için kullanabileceğiniz anlamına gelmez."

"Nedenini bir de benden dinler misiniz?"

Vay canına. Ian hiçbir şey yapmak için izin istemedi. Sadece . Etrafındakiler de bunu kabul ederdi. Son birkaç yıldır, işle ilgili her konuda, hatta aileyi ilgilendiren konularda bile son derece sabırsız ve kontrolcü olmaya başlamıştı. Sevdığımız ve değer verdiğimiz kişileri yem olarak kullanıyordu. Şimdi de Giovanna'yı dahil etmek istiyordu.

Sonuçta o benim kardeşimdi ve nedenini anlasam da anlamasam da her zaman onun arkasını kollayacaktım. Başımı öne eğdim. Öne doğru eğildi, masanın üzerinden sigara paketimi ve çakmağımı aldı, birini yaktı ve çakmağı bana doğru fırlattı. Yakaladım ve kendi bir tane yaktım, o ise sandalyesinde iş modunda olduğundan daha bir şekilde yaslandı.

Derin bir nefes çekerek pürüzsüz, gri bulutu tavana doğru üfledi. "O savaşıabilir. Ona güveniyorum." "Peki neden?"

"İşte bu yüzden," diye başını salladı, "Ekaterina ile bir anlaşma yapmayı planlıyorum. Bir bahse karşı koyamaz. Tüm ailesi kumara kafayı takmış . Giovanna kazanırsa," dedi sigarasından bir nefes daha çekerek, "burada kalır."

Çenemi sıktım, kollarımı kavuşturdum. "Peki ya kaybederse?"

Ayağa kalktı ve iki parmağıyla masaya vurdu. "Umalım da o kazansın."

Güçlü biri olduğumu biliyordum ama hayatı üzerine böyle bir kumar oynamak istemiyordum. Oradan nefret ediyordu. Onu kontrol ediyorlardı ve adam onun hayatıyla tehlikeli bir rulet oyunu oynuyordu. Niyetim onu korumak için onunla sadece fiziksel bir ilişki kurmaktı ama artık bunun bir anlamı yoktu. Her iki durumda da çapraz ateş altındaydı. Belki de bize bir şans vermek o kadar da kötü bir şey olmazdı.

"Ne düşündüğünü biliyorum," diye düşüncelerime müdahale etti.

Bakışlarımı ona doğru çevirdiğimde, onun içinden baktığımı fark ettim. Sigarayı dudaklarıma götürüp çektim. "Bundan şüpheliyim."

"Sizinle işleri resmiyete dökme seçeneğini değerlendiriyorsunuz ve-"

Kapıdaki üç tıkırtı onu böldü. Bakışlarımı onunkilere dikerek sigaramı masanın üzerindeki kül tablasında söndürdüm. "İçeri gel!" diye seslendi omzunun üzerinden bilmiş bir sırıtışla.

Kapı itilerek açıldı ve Giovanna kafasını içeri soktu. Beni görmezden gelerek onunla göz teması kurdu. "Özür dilerim, bölmek istememiştim."

"değil," diye yanıtladı Ian, dudaklarında hâlâ sinsi bir gülümseme vardı. "Daha sonra özel olarak konuşabilir miyiz?" "Elbette," diye gülümsedi. "Odalara gitmeden önce eşyalarımı buraya bırakabilir miyim?"

Ian başıyla onayladı ve o da içeri girdi.

"Odalar mı? Um, bir anlaşılmamız vardı-"

"Evet. Tyler, odalar." Eşyalarını duvara dayalı siyah bir sehpanın üzerine bıraktıktan sonra kapıya doğru döndü.

"Gia." Kaşlarımı çattım.

Etrafında döndü. "Oh, bununla da mı bir sorunun var? Artık ödeme yapan müşterilere memelerimi ve amımı göstermeme de mi izin yok?"

"Bu arada," Ian bir ileri bir geri , "sizi bu işi çözmeniz için yalnız bırakayım, birazdan görüşürüz."

Birbirimize ters ters bakarken ikimiz de onu görmezden geldik. Onun sorununun ne olduğunu anlamamıştım. Belki de depodan sonra ona mesaj atmadığım ya da onu işe götürmediğim için bana kızgındı.

Ian sessizce dışarı ve kapıyı kapattı. Giovanna alt dudağının iç kısmını dişledi. Masayı iterek geri döndüm ve önünde durdum. Yumruklarımı iki yanımda sıkarak gözlerinin içine baktım. Bir anlaşılmamız vardı. kuralları biliyordu. Neden umursamıyordu? İlk konuşanın o olacağını, küçük tavrını açıklayacağını düşünmüştüm ama zahmet etmedi.

"Senin ne lan?" Sonunda sordum.

"Asıl soru ," diye karşı çıktı, "ne zaman benim üzerimde hak iddia ettiğini düşündün?" "Sen neden bahsediyorsun?"

"Depoda mı?"

Kafam karışmıştı, başımı eğdim ve kaşlarım çatıldı.

"Tanrım," diye , "Rus herifle dövüşmeme izin ."

Bunu fark ettiğimde gözlerim büyüdü. "Seni korumak istediğim için bana kızgın mısın?"

"Hayır!" diye tersledi. "Benim için konuştuğun için üzgünüm. Kimsenin beni korumasına ihtiyacım yok. Katten önce tüm babam ve adamlarının her şeyi kontrol çalışmasıyla geçirdim."

"I-"

"Daha bitirmedim!" diye tükürdü. "Luca on altı yaşındayken, babam ona okul koridorunda saçımı çeken on dört yaşındaki bir çocuğun ağzını burnunu kırması için bin dolar ödedi. Bunu aileme anlatmak gibi bir hata yaptım. O çocuk bir daha okula dönmedi."

İçimi çektim.

"Lisedeyken babam benimle birlikte okula gelen iki koruma tuttu. *İki tane!* Siyah takım elbiseli adamların sanki başkanın kızıymışsınız gibi her yerde sizi takip etmesinin ne kadar utanç verici olduğunu biliyor musunuz? Nefes alamıyormuşum gibi hissettim." Gözleri sulanıyor gibiydi ama onu ağlamayacağını bilecek kadar iyi tanıyordum. "Babamın beni sevdiğini biliyorum ve bunu gösterme şekli de buydu. Ama ben kendi başımın çaresine bakabilirim. Beni korumana ihtiyacım ve kesinlikle senin tarafından da boğulamam."

"Gia," tek söyleyebildiğim buydu. Babası gibi davranmak istememiştim. Önemsiyordum. *Lanet olsun.* Özür dilemek için gözlerimi arıyordu ama yapamadım. "Senin iyiliğini düşündüğüm için özür dilemeyeceğim. Seni her zaman koruyacağım ve bir çift olmasak bile bunu kabullenmelisin ama bazı şeyleri düşünüyordum ve sana-"

Nefes nefese bir kakhaha attı ama hiç de mutlu değildi. "Sen benim kendi hayatımı yaşama ihtiyacıma saygı duymayı öğrenene kadar, aramızdaki her şeyin bir parçası olmak istemiyorum. Bunu fazla yapamam. Her yönden harika olabilirsin ama bir daha hiçbir erkeğin aleti beni ele geçiremeyecek."

"Yine mi?! Kimin aleti seni tuttu?" Zamanı gelmemiş olmasına rağmen, başka adamın sikinin onu kavrayıp benimkinin kavrayamamasını kıskandığımı hissettim. Sanki aklımı okuyabiliyormuş gibi alay etti.

"Siktir git, Tyler." Eşyalarını topladı ve kapıya doğru hışımla yürüdü. "Nereye gidiyorsun?"

Etrafında döndü. "Ben hâlâ bir profesyonelim ve Luke hâlâ benim patronum. Bu gece Euphoria'da olacağım. Bu gece Luxe ile hiçbir şey yapmak istemiyorum. Eminim Victoria aletinin tekrar piyasaya çıkmasına çok sevinecektir."

Dışarı çıkarken kapıyı kapattı ve beni şaşkın bir halde bıraktı. Bu kadar sinirleneceğimi hiç düşünmemiştim. Bu istediğim son şeydi. *Lanet olsun.* Peşinden gitmek için bir adım attım.

KİLİT. KNOCK.

Parmaklarımı saçlarımda gezdirerek cevap vermeden önce duvar aynasından görünüşümü kontrol ettim. "Evet? Girin."

Kapı açıldı ve Roxy kafasını içeri uzattı. "Leo'sana... barda ihtiyacı var." İçeri bir adım attı. "Sen iyi misin? Az önce-" "Harikayım," diye gürledim onun yanından bara doğru yürürken.

BİR İYİLİK

GIOVANNA

Kahretsin. Bugün zihnimde yeniden canlanırken göğsüm sıkıştı. Olayların böyle gelişeceğini hiç . Benimle tek erkek ya babam ya da Ekaterina tarafından işe alınmıştı. Bir erkeğin benim iyiliğimi gerçekten önemsemesinin bir his olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Anılar beynime hücum etti ve kontrolümü kaybetmeme neden oldu. Artık için çok ileri gitmiştim ve çok inatçıydım. Pişman olacağım bir şey söylemeden ya da yapmadan önce uzaklaşmalı ve sakinleşmeliydim.

Jade'i aramak için Luxe'den aceleyle çıkarken lobide Luke'a rastladım. "Hey," dedi, sesi endişeliydi. Bakışlarını benimkilere dikti, elini çenesine götürdü. "İyi misin? Telaşlı görünüyorsun."

"Evet," diye başımı salladım. "Bu gece benden Luxe'da olmayan bir şey istiyor musun... lütfen?"

Hafifçe gözlerini kısarak omzumun üzerinden arkaya baktı, sonra dikkatini tekrar bana verdi. "Aslında, evet. Biri seni bu gece Mavi'de bir bekârlığa veda partisi için istedi, ben de tam sana söylemeye geliyordum, ama biliyorum ki orası-" sesi kesildi.

"Sorun değil," diye cevap verdim, tam olarak ne söylemekten kaçındığını biliyordum. "Bunu atlatmam gerekiyor. Bu gece birçok şeyi atlatmam gerekiyor ve babamın, çalıştığım adamların elinde hayatını yerde soyunmaktan daha iyi bir yol olabilir ?"

"Kahretsin," diye homurdandı, "iyi olduğuna emin misin?"

"Ben ," diye tedirgin bir şekilde güldüm. "Sadece işime odaklanmam ve sen ne onu yapmam gerekiyor." Düşüncelerimi bir şeye ihtiyacım vardı. "Mavi'de bana ne zaman ihtiyacın var?"

"Saat 11:00 gibi orada olurlar."

"Tamam, güzel." Umursamaz görünmeye çalıştım ama kalbim Tyler için çarpıyordu. "Yalnız mı dans ediyorum?" "Hayır," dedi çenesini Luxe'a doğru kaldırarak. "Victoria da sana katılıyor."

Gözlerim büyüdü. "Benimle dalga geçiyorsun."

Kıkırdadı. "Evet, öyle. Merak etme." Şakacılığı sinirlerimi pek yatıştırmadı. "Seni rahatsız eden bir şey olduğunu söyleyebilirim, bu yüzden sakinleşmen gerek. Ekaterina seni rahatsız mı ediyor?"

Konuyu değiştirdiğim için minnettar bir şekilde başımı salladım. "Hayır, ben böyle iyiyim." Ama bunu söylerken bile ihanetinin görüntüleri aklımdan geçti ve öfkem yeniden kabardı. Hayır, şimdi bunun beni rahatsız etmesine izin veremezdim. Bu gece bir gösteri yapmak, kulüp ve kendim için para kazanmakla ilgiliydi. Ve belki, sadece belki, bu fırsatı benden her şeyimi alan adamlara karşı intikamımı planlamak için kullanabilirdim.

"Benimle gel," dedi, avucunu koruyucu bir şekilde belime koydu ve beni lobiden geçirerek Ian'ın VIP odasına giden özel koridora yönlendirdi. Kapıyı kapatıp kilitlemeden önce kenarda durarak içeri girmeme izin verdi. Ellerini ceplerine sokarak konuşmadan önce bir süre alt dudağını dişledi. "Tyler'ın depodaki yorumu seni üzdü ve hala kızgınsın çünkü bağımsızsın ve seni koruyacak bir erkeğe ihtiyacın yok. Yaklaştım mı?"

"Ugh," diye gözlerimi devirdim, "yeahhh."

ağır adımlarla yürürken küçük bir kahkaha attı. "Sen ve Jade birbirinize çok benziyorsunuz, neredeyse korkutucu." durdu, dudaklarında alaycı bir gülümseme . "Böyle biriyle evli olmanın nasıl bir şey olduğunu bilirim. Siz kadınlar bunu hiç kolaylaştırmıyorsunuz. Onu beri, onu korumak istedim. Çaresiz olduğunu düşündüğüm için değil, benim için ne ifade bildiğim için." Elini çenesine ve kısık gözlerle yüzümü inceledi. "Bu dünyada uğruna cinayet işleyeceğin biri var mı?"

Bir kez başımı salladım. "Kim?"

"Herhangi biriniz," dedim, sesim hafifçe titreyerek, "çünkü benim sadakatim orada, ama bunu biliyorsunuz."

"Peki biz çaresiz miyiz?" diye cevap verdi, beni tam istediği yerde yakaladığını biliyordu.

Boyun eğmiş bir şekilde içimi çektim. "Tamam," diye . "Tamamyy, anladım. Ama bir şey yapmama izin vermediğini gerçekten... iğrenç. şekilde ifade etmesi onun hatası."

"Seni incinebileceğin bir pozisyona sokmak istemedi." Kollarını göğsünde kavuşturdu. "Ty da insan kaybetti ve hepimiz onun senin için deli olduğunu biliyoruz. Sadece seni de kaybetmek istemiyor."

"Evet," diye tükürdüm, "işte bu yüzden beni sadece seks arkadaşı olarak istiyor!" Ağzımdan şeyin farkına vararak bir elimle ağzımı kapattım. "Çok özür dilerim," diye mırıldandım parmaklarımın arasından.

"Sorun değil." Tekrar ciddileşmeden önce sessizce güldü ve bir parmağını kulağına bastırdı. *Evet, Ian'ın odasında Gia'yla birlikte. Hemen geliyorum.* Elini yanına indirdi. "Gidip bazı işleri halletmem gerekiyor. Sen Amber ve Trina'yla VIP'de çalış, masada görüşürüz."

Perdenin arkasındaki gizli kapıdan çıktı ve ben de derin bir nefes alıp yanaklarımı şişirerek havayı dışarı verdim. Bu düşünceleri bir kenara ittim ve işime odaklandım. Amber ve Trina'yla VIP her zaman iyi vakit geçirmemi sağlardı ve umarım Tyler'la yaşadığım dramadan uzaklaşmama yardımcı olurdu. Daha sonra, meraklı gözlerden ve kulaklardan uzakta biraz mahremiyetimiz olduğunda konuşabilirdik. Şimdilik tek yapmak istediğim gecenin tadını ve diğer her şeyden kaçınmaktı.

Sergi salonuna girdiğimde, Amber bir bulanıklık içinde uçu, ama beni görünce çığlık atarak durdu. Kırmızı, dantelli bir bluzun zar zor iri göğüsleri beni orada görünce şaşkınlıktan gözlerini açtı. "Burada ne yapıyorsun?" diye sordu, kelimeleri biraz soluksuzdu.

"Luke bu gece VIP'de çalışmamı istiyor."

Çenesini odanın diğer ucuna doğru kaldırmadan önce kalabalığı taradı. "Trina bu gece yeni VIP bölümünü aldı, yani sen benimlesin."

"Kızacak mı?"

Amber başını salladı, uzun kahverengi saçları sallanıyordu. "Hayır, zaten birileri senin gelmeni istedi, Jade de zaten seni alacaktı."

"Kim?" Ben sordum.

"Masa iki," diye yanıtladı muzip bir sırıtişla. "Kim olduğunu bilmiyorum ama bu adam çok iyi."

O bardan sipariş almak için koştururken, ben de hevesli müşterilerden oluşan kalabalığın arasından yoluma devam ettim. Hareketli kulüp çoktan dolmuştu ve çok arzuladığım enerjiyle doluydu. Müziğin gümbür gümbür bas sesi havayı dolduruyor, ışıklar müziğin ritmiyle dönerek içinde parlıyor ve dansçıların rutinlerini zenginleştiriyordu.

Birkaç adam beni durdurdu, jartiyerime ve transparan yeşil üstüme birkaç dolar sıkıştırdı. VIP'ye doğru ilerlemeye devam etmeden önce her birine teşekkür etmek için göğüslerimi hafifçe salladım. Beni kimin istediğini merak ettiğim için kalbim hızla çarpıyordu.

Tamamen siyah ve sert bir ifadeye sahip fedai, ben yaklaşırken pelüş kadife ipi geri çekti. Üçüncü masanın önünden geçerken Ian, Jenna ve Declan'a hızlıca selam verdim, ardından Chance ve ben geçerken elini benimkine şakacı bir beşlik çaktı.

Onlarınkinden sonraki masada durdum. Herkes beni gülümseyerek karşıladı, sonra gözlerim bana en yakın masada oturan Dario'ya takıldı. Varlığının Tyler'ı çılgına bildiğim için garipliğimi bastırarak sırtıyırmuş yaptım.

"Merhaba!" Avuç içlerimi masaya bastırarak öne doğru eğildim ve beş erkekle iki kadına dekoltemi ve delinmiş meme uçlarımı üstümden iyice gösterdim. "Size içecek ne ikram edebilirim?"

Sağ taraftan bana yaklaşan birinin varlığını hissedince, yanımdan geçip gideceklerini düşünerek dik durdum ama bu Tyler'dı, ailesiyle birlikte kabine girerken bana doğru ters ters bakıyordu. Gözlerimi yavaşça kırıştıtarak dikkatimi adamlara verdim. İşim onlara odaklanmaktı ve dikkatimi dağıtmam gerekiyordu yoksa olay çıkaracaktım.

"Dario, bize anlattığından daha da güzelmış," diye yüksek sesle yorum yaptı kabinin arka ortasındaki. Dario parmaklarını bacağımın yan tarafında gezdirirken diğer adamlar güldü. "Seni tekrar görmek istedim."

"Geldiğine sevindim," diye bağırdım müzik eşliğinde, elini çekmek için küçük bir adım geri çekildim.

"Oh, henüz *gelmedi*!" Arkadaşlarından diğeri bağırarak masanın kahkahalara boğulmasına neden oldu. "Seni gördükten sonra hâlâ evlenmek istediğimden bile emin , bebeğim!" diye devam etti. "Kahretsin, Dario iyi iş çıkardı."

"Bekle," diye nefes nefese kaldım, bakışlarım Dario'ya kaydı, "daha sonra Mavi Salon'da dans edeceğim bekârlığa veda partisi sen misin?" Alaycı bir ifadeyle kez başını salladı. "Evet, biz de yolun Woody's'de ön oyun oynuyorduk."

Sikeyim, sikeyim, sikeyim. Bunu yapmaktan başka seçeneğim yoktu. Tyler'la birlikte olsak da olmasak da, kızgın olsam da olmasam da, ona saygısızlık istemiyordum. Ancak dans etmek benim ve işte müşteriler her zaman önce gelirdi.

Dario kendinden emin bir sırıtişla elini bana doğru uzattı ve parmaklarının arasından küçük bir tomar para çıkardı. "Ama şimdilik özel bir dans istiyorum ve bunu senin için çok değerli kılacağım." Ayağa kalktı ve ben bir adım geri çekildim. Tanıştığım o çekici adam gitmişti. Benden etkilendiği açık olsa da, şu anki tavrı tamamen farklıydı. Kulübün loş ışıkları yüzüne gölgeler düşürüyor, onu da gizemli gösteriyordu.

Kızgın görünen Tyler'a bir bakış attım. Depoda yaptığı yorumu ve daha önceki harareti tartışmamızı hatırlayınca midem rahatsız edici bir şekilde bulandı. Sakin kalmak için geleni yapmama rağmen, bana yaşattığı utançtan dolayı içimdeki şımarıklık su yüzüne başlamıştı.

Dario'nun kulağına doğru eğilerek, Tyler'a gülümseyerek dönmeden önce kelimenin tam anlamıyla hiçbir şey fısıldamadım. Bunun onda kıskançlık uyandıracağını biliyordum ve küçük bir tatmin duygusu hissettim. Sinsi bir gülümsemeyle Dario'nun elini tuttum ve onu ev sahibinin masasına doğru yönlendirdim.

Karşı koyamayarak durdum ve tırnağımı Tyler'ın çenesinin altında hafifçe gezdirerek onu benimle göz teması kurmaya zorladım. Bakışlarındaki kafa karışıklığını ve hayal kırıklığını görebiliyordum ama bu sadece benim kötü zevkimi arttırdı. O anda, çaresiz olmadığımı kanıtlamak ve bunu onun da görmesini sağlamaya kararlıydim.

Yaramazlık yumruklarımı sıktım, bana bir daha saygısızlık etmeye cesaret edemeyeceği kadar alçak bir darbe indirmeye hazırdım. Ama ona baktığımda, kalbimin içinde bir şey şalteri indirdi. Bakışları benim için sadece en saf niyetlerle doluydu ve bu benim kendi tavrımı yumuşattı. Koyu renk gözlerine daha önceki konuşmamızdan kalan acı kazınmıştı ve parmaklarını Dario'nun dokunuşunun sadece birkaç dakika önce oyalandığı aynı noktada hissettim.

Onu incitmek istemedim. Kalbim, ruhum ve zihnim sadece onu korumak istiyordu. Masadaki herkesin bize , her ne yaşanacaksa onu belli belirsiz fark ediyordum.

Dario elimi hafifçe sıkıttı. "için dans edecek misin?" diye sordu arkamdan.

Onu görmezden gelerek Tyler'a doğru eğildim, ağzım kulağını zar zor sıyrıyordu, "Senin o muazzam mükemmel aletin bana sahip olan tek şeydi ve hâlâ da öyle." Dudaklarımı kulak memesinin hemen altına bastırdım, onu uzun bir öpücükle bıraktıktan sonra ayağa kalkarken kimin gördüğünü umursamadım.

Onlara bakmadan bile herkesin gözlerinin üzerimizde olduğunu hissedebiliyordum. Tyler'ın yüzündeki şok ifadesini görmezden Dario'ya döndüğümde bakışlarını çevresel görüşümden . "Hazır mısın?"

tutup onu 3 numaralı odaya ve yarın unutacağını bildiğim bir kucak dansı yaptım. saran alkol bulutuna rağmen profesyonel tavrımı çalıştım ama ben dans ederken iki kez bayıldı. Bu benim bir ilkti ama sonunda en iyisi oldu. Tyler ve benim aramda olası bir drama ile uğraşmak istemiyordum.

Dansımdan sonra onu aradım ama hiçbir yerde bulamadım. Davranışlarımın kendisi ve ailesiyle sorun yaratıp yaratmadığından emin olamadığım için kimseye onu sormaya çekiniyordum. Müşterilerin önünde sevgi gösterilerine karşı katı bir kural vardı ve genellikle herkes buna uysa da ben hâlâ yeni kızdım ve başımı belaya sokma riskini almak istemedim. Yine de başıma ne gelirse gelsin kabul edecektim çünkü Tyler'ın iyi olduğumuzu bilmesine değerdı.

Gecenin geri kalanı olaysız geçti. Dario ve arkadaşları saygılıydı, Luke ve Jade de Blue Lounge'daki performansım sırasında bana göz kulak oldular. Ama ana sahnede dans ettiğimde Tyler'dan hâlâ bir iz yoktu. Bir yanım ona mesaj atmak istiyordu ama gitmesine ben sebep olduysam onu üzmem istemiyordum. Zaten yeterince akıl oyunu oynamıştık.

Komodinin üzerinde titreyen telefonumun sesi beni sarsarak uyandırdı.

Alo?

Kirsten, güneş doğarken sinir bozucu bir kuş gibi cıvıladı. *Ne? Gözlerimdeki uykuyu ve şaşkınlıkla odama baktım. Beni uyandır. Seninle konuşmam gerek,* tekrarladı aynı cıvıl cıvıl ses tonuyla.

Yatağın kenarına kaydım ve *bir saniye* durdum.

Telefonu kapattım ve bir çift kısa, pembe altın rengi saten şort ve beyaz bir buldum. Onu binaya sokmak için duvardaki düğmeye bastım, sonra onu için aşağıya indim. Birkaç dakika sonra asansörün sesini duydum ve ön kapıyı açtım.

Bir selam bile vermeden yanımdan geçip gitti ve yüzünde değişmez bir ifadeyle bana doğru döndü. Bir parmağımı kaldırdım. "Kahvemi içene kadar konuşma."

Şakacı bir şekilde oflayıp puflayarak beni mutfığa kadar takip etti, bir bar taburesine oturdu ve "Bana da bir tane yap" diye homurdandı. Dolaptan birbiriyle uyumlu iki beyaz kupa aldım.

" konuşabilir miyim?"

Bir parmağımı kaldırdım. "Kahvemi içene kadar konuşmak yok."

Başımı salladım ve fincanını kahve makinesinin altına yerleştirdim. Demlenmeye başladığında, davetkâr aromayı içime çektim ve cezvenin sakinleştirici dinledim. Buzdolabına doğru ilerleyerek kremayı aldım ve bir kase şeker ve küçük bir kaşıkla birlikte onun önüne koydum.

"Gia-"

"Şşt." Ona ters ters , alıp benimkiyle değiştirdim ve yeni bir kahve koymaya başladım. İçeceğini önüne koyduğumda homurdandı.

Kendi fincanım bittikten sonra sade kahveden çok ihtiyacım bir yudum aldım ve tadına baktım. Memnun bir iç çekişle, "Tamam" dedim.

"Krema ya da şeker yok mu?" diye sordu.

"Bugün değil," diye cevap verdim.

Burnunu kırıştırdı. "İğrenç, vahşi." "Her neyse, devam et," diye ısrar ettim.

"Doğru," dedi taburesinin üzerinde kayarak. "Declan benden kız arkadaşı olmamı istedi." Kahveyi dudaklarına götürdü ve ağzının arkasından gülümsedi.

"Kapa çeneni!"

"Çok ciddiym." Geniş geniş sırttı. "Bu yüzden dün gece birkaç kez karşılaştığımızda tuhaf göründüm. Ama ikimiz de o kadar meşguldük ki seni kenara çekip söyleyecek vaktim olmadı."

"Tuhaf olan sadece sen değildin," diye itiraf ettim, sonunda düşüncelerimi yüksek sesle dile getirdim. "Bütün gece Tyler'dan kaçıyordum." "Bekle," diye içkisinin ortasında durakladı, "ikinizin arasında ne oldu?"

"Ohhh hayır," diye takıldım, konudan kaçmak için her şeyi yapardım, "şu anda sen ve Declan hakkında konuşuyoruz. Ona ne söyledin?" "Sanırım bir şeyler saklıyor," dedi yüzünde ciddi bir ifadeyle.

İstemsizce homurdandım. "Kızım, o ailedeki herkes bir şeyler saklıyor."

Çınlayan bir kahkaha attı. "Biliyorum ama bu farklı. Onda bir gariplik var gibi. Sanki işin içinde başka biri varmış gibi."

"Siz resmi bile değildiniz."

"Evet, ama aramızda bir anlayış var ve diğer insanlarla görüşmeyi bıraktık..Ben sanıyordum."

Sözleri bana bir ton tuğla gibi çarptı ve Tyler'la işlerin nereye gittiğine dair kendi şüphelerimi ve güvensizliklerimi hatırlattı.

Gözlerimi kapatarak derin bir nefes aldım ve bu düşünceleri zihnimin gerisine ittim.

Birdenbire telefonum mutfak adasında titreyerek ve ekranda Tyler'ın yüzü belirdi. Kirsten ben telefonu almak için çabalarken ilgiyle izledi. Cevap vermek için kaydırıp kulağıma .

Alo?

Tanrıya şükür cevap verdin. Sesi hiç paniklemiş gibi gelmedi.

Ne ? Kirsten iri gözlerle beni izlerken kaşlarını çatarak ona baktım.

Bunu yaptığım için çok üzgünüm ama lütfen iki saatliğine çocuklarıma bakabilir misin? Ian'ın onunla bir yere gitmem gerekiyor. Kız kardeşim Jade'le birlikte bugün çocuklarıyla bir yere gitti ve Amber ile Chance de bugün New York'a uçtular.

Dadılara güveniyorum ama şu anda her şey olup biterken ben sadece- sesi kesildi, yenilmiş gibiydi.

Evet, tabii ki yardım edeceğim. Gözlerimi odanın içinde gezdirdim, nasıl gideceğinden emin değildim.

Teşekkür ederim! Onları evime mi

getireceğim?

Evet, tamam mı?

Evimden nefret edecekler. Bir kahkaha attım. *çocuk dostu bir şey yok. Tamam, o zaman*

evime gelmek ister misin?

Sorun olur mu? O beni istemeden kendimi onun evine davet etmek istemedim ama çocukları benim evimde perişan olacaktı.

Evet, bu daha iyi. Sadece garip hissetmeni istemedim.

Sorun değil. Birazdan orada olurum. Kirsten gidiyordu.

Gözlerini bana dikti, ben de bakışlarımı kaçırdım.

o da seninle gelebilir. Sorarım.

Tamam, tekrar teşekkürler ve yakında

görüşürüz. Bir şey değil. Hoşça kalın.

Güle güle.

Boğazından bir kahkaha patladı, odanın içinde yankılanan vahşi bir kıkırdama sesi. "Bu da neydi böyle?!" "Eee, benimle Tyler'ın çocuklarına bakmak ister misin?" Kendi kahkahamı bastırmaya çalışarak sordum.

"Uh," diye burnunu hoşnutsuzlukla kırıştırdı, "hayır, hanımefendi. Çocuklar... tuhaf. Yani, yeğenlerimle aram iyidir ve iş yerindeki tüm çocukları severim ama bebek bakıcılığı yapmam. O yüzden," ayağa kalktı ve kahve fincanını lavaboya taşıdı, "sen git hayatının en güzel gününü yaşa."

"Ben de çocuklar hakkında hiçbir şey bilmiyorum," diye kıs kıs güldüm. "Bu konuşmayı yakında bitirmemiz gerekecek."

"Selam," diye yorgun bir iç çekişle beni selamladı ve içeri girebilmem için

kenara çekildi. "Merhaba, köpeğim nerede?" Şaka yaptım.

"Çocuklarla birlikte dışarıda." Yarı eğlenmiş bir ifadeyle başını salladı.

kapıyı kapattığında yüzünü ona dönmeden önce eve bir adım attım. Normalde derli toplu olan görüntüsü

biraz dağımkıttı, saçları dağımkıttı ve gömleğinin düğmeleri
çözölmüştü. "Her şey mı?" Telaşlı tavrını fark ederek sordum.
"Evet, değil," diye hızlıca cevap verdi ve beni fuayeden geçirip koridordan aile odasına götürdü.
Gözlerim kanepeye takıldı, bir süre önceki tutkulu karşılaşmamızın anıları canlandı. Ona dün geceyi ve nereye kaybolduğunu
sormak istiyordum ama şimdi doğru zaman gibi görünmüyordu. Acelesi var gibiydi... ya da belki bir şey onu rahatsız ediyordu.
Onunla konuşmak için döndüm ama kalçalarımın tutup beni doğru çekerek beni şaşırttı. "Bunu yaptığın için teşekkür
ederim. Muhtemelen senin için garip olduğunu biliyorum."
"Sorun yok, söz veriyorum. Ben-"
"Baba, o burada mı?" Naya geniş bir sırtışla köşeden hızla çıkarken genç bir ses bizi böldü. Tyler benden bir adım geri
çekildi, ellerini kalçalarına dayamış onun yaklaşmasını izliyordu.
O cevap veremeden kız bize ulaştı ve hevesli bir gülümsemeyle önümde durdu.
"Merhaba!" "Merhaba!" Ben de onun ses tonuna uydum.
Hiçbir uyarıda bulunmadan kollarını kalçalarımın doladı ve bana sıkıca sarıldı. Kocaman bir gülümsemeyi bastırarak ellerimi
sırtına bastırdım ve ona sarıldım. Bu beni anında eritti ve kimseyi korkutmamak için çok mutlu görünmek istemedim.
"Ne zamandır buraya gelmeni istiyordum!" diye haykırdı, başını geriye doğru eğip bana baktı.
"Öyle mi?" Güldüm, gerçekten şaşırmıştım ama sözlerinden de etkilenmişim. "Burada olduğum için mutluyum."
Küçük bir adım geri çekildi, hâlâ o kahverengi, umut dolu gözleriyle bana bakıyordu. Burada onunla ve ailesiyle birlikte
olmayı ne kadar istesem de, haddimi aşma ya da birilerini rahatsız etme ihtimalinden dolayı biraz gergin hissediyordum. Göz ucuyla
Tyler'ın bizi izlediğini görebiliyordum, yüz ifadesi okunamıyordu.
Belki de benden başka bir kadının çocuklarına bakmamı istemekle hata yapıp yapmadığını merak ediyordu. Ancak ona
baktığında gözlerinde sevgi ve hayranlık belirdi. Naya onun sadece bir parçası değil, şeyiydi.
Ona sıcak bir gülümseme sunarak, son gördüğümde bu yana çok büyümüş olmasına rağmen seviyesine inmek için ona
eğildim. "Bugün ne yapmak istersin?"
Bir parmağını çenesine vurdu. "Kurabiye yapmayı biliyor musun?"
Şakacı bir sırtışla dudaklarımı bükerek cevap verdim: "Evet, kurabiyeler benim uzmanlık alanım. Ne tür bir şey
düşünüyordunuz?"
Başını arkaya yatırdı, derin düşünceler içinde tavana baktı, sonra gözlerini benimkilere çevirdi. Uzun at kuyruğu her
hareketinde arkasında sallanıyordu. Gözlerinde mutlu bir parıltıyla babasına doğru bir parmağını oynattı ve o da daha yakına
eğildi. Elini ağızına götürerek yüksek sesle fısıldadı: "Baba, çikolata parçacıklı çikolatalı kurabiye yapabilir miyiz?"
Dik durarak bir kıkırdama çıkardı. "Nasıl bildiği sürece kulağa harika geliyor." Bir kez başımı sallayarak, "Bunlar
benim favorim!" diye gülümsedim.
"Ben de!" "Ben de!" diye haykırdı, arkasını döndü ve sıçrayarak uzaklaştı. "Gidip kardeşlerime söyleyeceğim ve hemen ."
Arka kapı arkasından kapanır kapanmaz Tyler bana bir adım daha yaklaştı, elleri tekrar kalçalarımın . "Döndüğümde
konuşmamız gerek, eğer sorun olmazsa?"
Aklımda binlerce kelime dönüp duruyor, dökölmek ve aramızdaki her şeyi değiştirmek için mükemmel anı bekliyordu. Bunları
bir kez duyduğunda geri dönüşü olmayacağını biliyordum. Başımı sallarken sırlarımın ağırlığu omuzlarıma çökmüştü.
Tekrar konuşmadan önce gözlerimin içine baktı, bir şeyler arıyordu. "Gitmem gerekiyor. İşler çığırından çıkarsa bana mesaj at
toplantıdan ayrılmaya çalışırım."
"Bilmem gereken bir şey var mı? Onları korumam gerekirse diye?"
Elini kaldırdı ve başparmağıyla alt dudağımın üzerinde gezindi. "Her şey yolunda ve eğer birinin yanında güvende olacaklarsa,
o kişinin sen olduğunu biliyorum."
Hayatındaki en değerli üç insanı bana emanet ettiği için içimi bir sıcaklık dalgası kapladı. Her şeyin yolunda olduğu konusunda
bana yalan söylemeyeceğine güveniyordum, özellikle de söz konusu çocuklarının güvenliğu olduğuunda.
Hafifçe eğilip yanağıma bir öpücük kondurduktan sonra bir adım uzaklaştı. "Çok uzun süre yok olmayacağım," diye
mırıldandı. "Dikkatli ol."
Bana küçük bir gülümseme vermeden önce birkaç kez göz kırptı, sonra çamur odasından garaja doğru gitti.

BİR GERÇEĞİN GEÇMİŞİ

TYLER

Konferans odasına girdiğimde gözüm telefonumda, "Bu işi çabuk halletmeliyiz," dedim ve sonra telefonumu cebime geri koydum. "Eve, çocukların ve Gi-" Ekaterina, Ivan ve masanın etrafında toplanan diğer birkaç kişiyi görünce donup kaldım. Ian'a kızgın bir bakış attım.

"Tyler," diye mırıldandı Ekaterina, ruhsuz gözlerini bakışlarımın derinliklerine dikerek. "Seni tekrar görmek çok güzel."

"Eminim," diye mırıldandım nefesimin altında, sonra Ian'ın solunda oturan Luke ve Nico'ya baktım. Her zaman bir şeylerin üstesinden geldiklerinden emin olurlardı. Ama tek bildiğim bunun bir tuzak olduğuydu. "Sen de," diye mırıldandım Ekaterina'ya biraz daha yüksek sesle, sonra bakışlarımı Ivan'ın üzerine indirdim.

"Ty, geldiğin için teşekkürler." Ian dikkatimi masanın başına çekmek için elinden geleni yaptı ama ben gözlerimi Ivan'dan alamıyordum.

kaynıyordum, fırsatını bulduğum ilk anda o piçi haklamayı planlıyordum. Yaralarını görünce gururum kabardı ama Ian'a dönüp diğer tarafındaki sandalyeyi çektim ve . İçimi karanlık bir his kaplarken büyüyen sırtışıımı engellemek için elimden geleni yaptım. Bu daha önce de yaşadığım bir duyguydu ama bu kez farklıydı. Giovanna'yı koruma ihtiyacı arka planda kaybolmuş, yerini intikam için yanıp tutuşan bir arzuya bırakmıştı. Yıllar önce onu benden uzak tutan herkese yaptıklarının ödetecektim.

Toplantının başlaması hazırlanırken kaşlarımı çatarak Ruslardan uzaklaştım ve bakışlarımı kayınbiraderime çevirdim. Genelde sezgileri kuvvetli olan Ian, muhtemelen ani tavır değişikliğim nedeniyle yüz ifademi nasıl okuyacağından emin değil gibiydi.

Masaya döndü, mürekkepli kalemin tepesine üç kez vurdu. "Bunca yolu tekrar geldiğiniz için teşekkürler."

Üç kuralını siktir et. Şu anda geçerli değildi. Ian istediği her şeye üç kez tıklayabilir ya da dokunabilirdi ama ben hiç iyi değildim. Biz güvende olabilirdik ama onlar değildi. Toplantı başladığında kıpırdamadan oturdum.

Kalemi masanın üzerine bıraktı, sonra ellerini önünde kavuşturdu. "Konuştuk ve sanırım işleri adil hale getirebilecek bir anlaşmaya vardık."

"Dinliyorum," dedi Ekaterina oturduğu yerde kıpırdanarak. "Gia'yı istiyorsun, değil mi?"

Ruslar aniden durmadan önce bir kahkaha attılar. Kırmızı dudakları büzüldü. "Nasıl bir oyun oynuyorsun, Şövalye?" "Onu savaştan bırakmayacağım," diye devam etti.

Masanın sonundaki iri yarı, sakallı, tuhaf adamlardan biri ayağa kalkmaya hazırlandı ama kadın elini koluna koydu. Adam kel kafasını kaşıdı ve sandalyesini masanın altına yuvarlayarak geri . Silahımı çekmeye hazırdım ama Luke ve Nico rahatlamış görünüyor, ben de arkama yaslanıp herkesi dışarı çıkarma işaretini .

"Bırakın bitirsin," diye talimat verdi Ekaterina.

"Teşekkür ," diye diplomatik bir şekilde cevap verdi Ian. "Profesyonel dövüşçüleriniz olduğunu biliyorum ve depolarımdan birinde dövüş gecesi düzenlemek istiyorum. Elbette suç aileleri arasında çok iyi korunan ve gizli bir yer olacak. Binaya giren herkesin silahsız emin olacağız, ancak hepimizin korunması için dışarıda silahlı muhafızlar bulunduracağız."

Oturduğu yerde rahatsız bir şekilde kıpırdandı.

"Adil olması için kendinizden birinin silahlı olarak benimkiyle birlikte dışarıda olmasını istiyorsanız sorun değil," diye ekledi ve bu da onu tekrar rahatlatı. "Tek istediğim o gece ringde kan dökülmesi."

Çenesini kaldırdı. "Yakalama nedir?"

Ian eğildi, kül tablasını ona doğru kaydırıp ve ceketinden bir sigara çıkarıp yaktı. Paketi masanın üzerine koydu ve çakmağı bana doğru tutarak benim de katılmamı işaret etti. Onu takip ettim ve cebimden kendi paketimi bir tane yaktım ve derin bir nefes çektim. Müttelikler arasında birlikte sigara ya da içki içmek adettendi, barışın bir simgesiydi

ortak bir masanın etrafında.

Ekaterina kendi ateşini yakma görevini üstlendi. Odanın havalandırması iyi olduğu için şükreliyordum çünkü aksi takdirde boğulacaktım. Sigarasından birkaç sessiz nefes aldı.

Ian devam etti. "Bir şey yakalamak yok, sadece bir bahis.

Mükemmel manikürlü kaşlarından birini kaldırdı. "Dinliyorum."

"Dövüş için istediğiniz dövüşçüyü seçebilirsiniz. Ana etkinlikten önce birkaç dövüş yapacağız. Gia ve sizin seçeceğiniz bir dövüşçü ana etkinliğimiz olacak. Erkek ya da kadın, siz seçin."

Kadın ve adamları gözlerini birbirlerine dikmiş, başları birbirine eğik bir şekilde hızla Rusça konuşuyorlardı. Birdenbire elini kaldırdı ve grup sessizliğe gömüldü, yüzlerinde endişeli ve hazırlıklı bir ifade vardı.

Devam etmeden önce sigarasından bir nefes daha çekti, "Eğer kazanan o olursa, sen geri çekileceksin ve o bana ait olacak."

Hayır, Ian, o bana ait. Kendi kendime düşündüm.

Başını arkaya atıp güldü, adamları da ona katıldı ve bir kez daha elini kaldırarak sessizlik işareti verdi. Oda öylesine sessizleşti ki, iğne atsan yere düşmezdi. Yüz ifadesi soğukkanlıydı ama herhangi bir kusur ya da boşluk belliydi. Birkaç kez cevap vermek için ağzını açtı ama dudaklarından hiçbir kelime çıkmadı.

"Eğer kazanamazsa," dedi, "seninle birlikte Los Angeles'a dönecek ve seni bir daha asla rahatsız etmeyeceğiz. Gerekirse kendi kanımı kullanarak bir sözleşme bile imzalarım."

Şaşkınlıkla başımı geriye attım ve gözlerim fal taşı gibi açılmış, dudaklarımdan sarkan sigaradan bir nefes çekerek ona baktım.

"Ohhh," diye şarkı söyledi Ekaterina, "olmayan biri. Kötü anıları geri mi getiriyorsun, Tyler?"

Başımı çevirip onunla yüzleştim. Gözlerim onunkilere kilitlendi ve Ivan'ın sırttan yüzünü, ona bıraktığım derin, kabuklu yaraların arkasında yakaladım.

"Ah evet," diye alay etti, "sen olduğunu bilmediğimi mi

sanıyorsun?" Ian, Luke, Nico ve ben şaşkın bakışlarla

birbirimize baktık. "Ha!" diye kıkırdadı. "Giovanna sana

söylemedi mi?"

"Bana ne söyledin?" Sesim hayal kırıklığıyla karışık bir şekilde talep ettim. Parmaklarımdan keskin bir hareketiyle kül tablasındaki sigarayı söndürdüm, közü önce kısa bir süre parladı. Duman bulutunu yüzümden uzaklaştırdım.

Elini umursamaz bir şekilde sallayarak başını salladı. "Hayır, hayır," dedi sinsi bir gülümsemeyle, "size kendisi anlatırsa çok daha eğlenceli ." *Ne oluyor Ian?* Ian'ın yüzüne döndüğümde şaşkınlığım daha da arttı. "Anlaştık, Ian Knight. olduğunda bana detayları gönder." Ayağa kalktı, alaycı bakışları bana odaklanmıştı. "Avukatın sözleşmeyi ve bıçağı hazırlasın. Onun da kanımı istiyorum."

Görüşmemiz sona erdiğinde Ekaterina dövüşün yapılacağı depoyu görmek istedi. Yanında duran kardeşi ve korumaları da mekânı incelemek ve yaklaşan etkinliğe hazırlanmak için istekli görünüyorlardı. Ian tereddüt etmeden kabul etti.

Başlangıçta Giovanna'nın dövüşmesi konusunda tereddütlüydüm. Ama şimdi, depoda yolumuza devam ederken, kim olsun Ekaterina'nın ona fırlattığı herhangi birinin kıcını tekmelemesini izlemek için sabırsızlanıyordum. Ve eğer bunu başaramazsa, Ian onaylasa da onaylamasa da ringe atlayıp onun adına dövüşmeye hazırdım. Kaliforniya'ya geri dönmeyecekti.

Saatler akıp gitmişti ve ben onu çıkaramıyordum. Evde onunla ve çocuklarımla olmak istiyordum ama kendime sürekli onun rahatsız olabileceğini hatırlatıyor ve ben eve gelene kadar dakikaları sayıyordum ki o da kaçabilsin. Çocuklarım usluysa ama yine çocuktular... ve hareketliydiler. Saat 18:00'de, gitmeyi planladığım saat çoktan geçmişti. Eve geldiğimi bildirmek için kısa bir mesaj attım.

Düşündüğümden daha uzun sürdüğü için

üzgünüm. Yola çıkıyorum!

Endişelenmeyin :)

Eve dönerken tek düşünebildiğim Ekaterina'nın onun hakkındaki yorumuydu. Beni manipüle etmeye çalışması ve Giovanna hakkındaki düşüncelerimi ve hislerimi sorgulamama neden olması beni rahatsız ediyordu. Ama çabalarına rağmen sözlerinden .

Garajıma girip evin kapısını hazırladığım anda, hayatım boyunca aldığım en muhteşem İtalyan kokusunu aldım. İçeri girdiğimde derin bir nefes daha aldım, kahkaha seslerini ve arka planda Buddy Greco'nun müziğini duydum. Evimde birileri kahkaha atmalı uzun zaman olmuştu ama ben hiç böyle bir kahkaha hatırlamıyordum.

müzik ve yemeğin bir zaman.

dönüp mutfğa karşımdaki manzara karşısında durakladım. Evan ve Jackson birlikte gülüyor, kahvaltı köşesinde masayı hazırlarken birbirlerini dürtüklüyorlardı. Bu onları daha önce hiç görmediğim bir şeydi, anneleri hayattayken bile.

Naya, Giovanna'nın yanındaki taburede dengede duruyor ve renkli bir salatayı karıştırıyordu. Adada, taze pişmiş ekmeklerden oluşan bir sepetin yanında mükemmel bir ev yapımı lazanya duruyordu. Jackson fırın eldivenlerini almak için koştururken beni orada dikilirken gördü.

"Hey, baba," diye sırttı, eldivenleri alıp giydi, sonra da yiyecekleri masanın ortasına taşıdı. "Merhaba!"

Giovanna ve Naya bana bakarken Evan da ekledi.

"Merhaba, baba!" Naya söyledi.

Giovanna'nın durduğu yere doğru yürürken herkesi basit bir "merhaba" ile selamladım. Elim içgüdüsel olarak sırtının küçük uzandı, bir öpücük için eğilmeye hazırlanıyordu ama sonra aniden donakaldım. "Merhaba güzelim," diye fısıldadım ve daha dikkatli olmam gerektiğini fark ederek elimi hızla çektim.

"Evine hoş geldin," diye gülümsedi.

"Bütün bunları sen mi yaptın?" Ben sordum. "Bu mı ev yapımı ekmek?"

"Hayır," diye alay gözlerini devirerek. "Bunu birlikte yaptık ve evet efendim," diye muzipçe göz kırptı, "ekmek sıfırdan yapıldı."

"Bab... Gia, tüm bunları yapmak zorunda değildin, Tanrım."

Naya neşeyle masaya doğru zıplayıp birlikte alışverişe çıktıklarını gururla söylerken, Giovanna parmak uçlarında durup kulağıma fısıldamak için yaklaştı.

"zorunda olmadığımı biliyorum. Ben istedim. Sen ve çocukların yemek yemek zorundasınız ve ben bugün harika vakit geçirdim." Çocukların dikkati dağılmışken dudaklarını yanağıma bastırdı ve sonra bir adım geri çekildi. "Gel yemek ye." Yolda telefonunun müzik kısıtı.

Çocuklarımın bir aile olarak masada ne kadar mutlu olduklarını görmek neredeyse tamamlanmış hissettirdi. Anneleri gitmişti ama Giovanna'nın varlığı, bir geceliğine bile olsa, onları mutlu ediyordu. Tek önemseydiğim buydu, ama bu beni de mutlu ediyordu. Mila ve ben masada hiç yan yana oturmazdık. O her zaman Evan ve Naya'nın arasına otururdu ama şimdi Giovanna benim yanımdaydı ve hoşuma gidiyordu.

Elimi masanın altından gizlice kucağına koydum ve kalçasını güven verici bir şekilde sıktım. O anda başka hiçbir şeyin önemi yoktu. Bu tam da ihtiyacım olan şeydi. Bana bir bıçak ve büyük bir kaşık uzattı.

"Normalde size ben servis yapardım ama siz burada olmadığınız için Naya en azından sizin hazırlamanızı istedi, o yüzden bu şerefe nail olmak ister misiniz?" Gözleri parlak ve umut doluydu.

"Elbette," diye göz kırptım kızıma, sonra Giovanna'dan kapları aldım, önce onunkileri, sonra Naya'yı, Jackson'ı, Evan'ı ve son olarak da kendimi yerleştirdim.

Yemeğimiz sırasında dördümüz de onun yemek yapma becerilerini övmeden duramadık ve o da Naya'nın yardımlarını takdir ederek onun da takdir edildiğini hissetmesini sağladı. Mila'nın vefatından bu yana çocuklarım ve ben ilk kez gerçekten gülüyor ve şakalaşıyorduk.

Bir yılı aşkın onların mutluluğunu çalmışım gibi hissediyordum. Ama bu gece iyileştiriciydi ve hepimizin buna ihtiyacı vardı. Onunla birlikte olma riskini her zamankinden daha fazla almak istememe neden oldu. Bu gece mükemmeldi ve ilk kez tamamen rahatlamaktan ve gecenin tadını çıkarmaktan korkmuyordum.

"Peki, yemekten sonra ne izleyeceğiz?" Jackson sordu. "Film izleyecektik, hatırladın mı?" "Transformers!" Evan söze girdi.

"Hayır," diye itiraz etti Naya. "Barbie filmi!"

Jackson, "Korkunç bir şey izlemek ," diye karıştı.

Onları izlerken eğlenen Giovanna'ya baktım. "Ne izleyeceğimize karar vermeye çalıştığımızda hep böyle oluyor. Hepimizin farklı zevkleri var."

"Bizimle izlemek için mi kalıyorsun?" Naya ona sordu. Bakışlarını etrafta gezdirdi. "Bu babana bağlı."

Tabii ki kalmasını istedim. Bu geceden sonra gitmesini hiç istemedim. "Kalıp bizimle takılırsan çok seviniriz." "Evet!" Naya neşeyle ağzına kocaman bir makarna attı.

"O zaman tabii ki kalıyorum," diye cevap verdi Giovanna ama aklında bir şey varmış gibi görünüyordu.

Yemeğin geri kalanında yazın sona ermesi, gelecek okul yılı hakkında sohbet ettik ve bol bol kahkaha attık. Sonunda bir filmde anlaştık ama ne izlediğimiz umurunda değildi. Sadece onun yanında olmak istiyordum. Çocuklar eski filmleri severdi ve Naya'nın ödünü koparmasına rağmen Goonies'i izlemeyi kabul ettiler. Yine de ne bekleyeceğini bildiği için izlemek istedi.

Temizlendik, artıkları kaldırdık ve sonra çalışma odasına yerleştik. Naya, Giovanna'nın diğer tarafında en sevdiği battaniyenin altına . Başka bir battaniye ve şu anda ona herhangi bir şekilde dokunma ihtiyacımı gizlemek için kucağıma serdim.

Jackson tüm kapattı, tek ışık televizyondan geliyordu. Giovanna'nın elini kendi elime aldım, çocukların göremeyeceği bir yere sakladım. Naya başını birkaç kez Giovanna'nın diğer omzuna gömdü ve Giovanna da ona sıkıca . Daha fazla değil

Filmin otuz dakikasında daha uzun bir süre sonra Naya uykuya daldı. Onu yatağına yatırmak için yukarı taşıdım, sonra tekrar aşağı indim ve bir kez daha Giovanna'nın sokuldum.

Kulağına yaklaşarak, "Uslu durmak imkânsız," diye fısıldadım. Dudaklarımı boynuna bastırdım ve titreyerek yanıma doğru yaklaştı. Bu fırsatı değerlendirdim, kolumu omzuna attım ve onu kendime daha da yakınlaştırdım. Bir elimle saçlarını parmağımın etrafında döndürürken diğer elimi uzatıp kalçasına koydum ve dudaklarımı tekrar kulağına götürdüm. "Bu gece için teşekkür ederim."

"Bir değil." Ekranın yansıma titreşiminde gözleri parlıyordu.

"Senin içinde olmalıyım," diye mırıldandım boynuna , etini ağzıma . Yüzündeki morlukların hâlâ görüldüğünden emindim ama onları kusursuz bir makyajla kapatmıştı.

Tırnaklarını ön koluma geçirdi ve daha kolay erişebilmem için başını ters tarafa eğdi. Jackson ve Evan sehpanın diğer tarafında yerde yatıyor ve filme dalmışlardı, bu yüzden oturmadıkları sürece görmeleri değildi.

Boynunu bıraktığım anda kulağıma doğru eğildi. "Dölünün içime hissetmek istiyorum."

"Bebeğimi doğurmak istiyor musun?" İkimiz de donup kalmadan önce fısıldadım. *Kahretsin*. Ona doğru kaydım ve bacağımı kanepenin üzerine çektim. "Çok özür dilerim, unutmuşum ve-"

Ayağa kalktı ve arka kapıya doğru yürüdü. Ayakta dururken, ikisi de baygın olan oğullarıma baktım. Onu takip ettim ama arka kapıyı sessizce kapattı. Hemen açıp dışarı çıktım ve tekrar usulca kapattım. Sırtı dönüktü, kolları karnının üzerinde savunmaya geçmişti. Kollarından tutarak onu yüzüme döndürmeye çalıştım ama o bana döndü.

"Bebeğim, çok özür dilerim. Kendimi o ana kaptırmıştım ve ağzımdan kaçtı, ama söylemeden önce düşünmeliydim. Çok özür dilerim."

Arkasını döndü, acı dolu gözleri benimkilere dikilmişti. "Tyler," diye iç geçirdi, "sana kızgın değilim."

"Tanrıya şükür," diyerek bir kez üst kollarını tuttum, dudaklarımı alnına bastırdım ama kaskatı kesildi. İpucunu alarak dokunuşumu çektim ve bir adım geri attım. "Ama yaralısın. Seni incittim."

Başını salladı ve kapüşonunun büyük koluyla tek bir damla gözyaşını sildi. "Konuşmamız gerek."

"Tamam."

"Çocuklar yattıktan sonra konuşabiliriz."

Omzumun üzerinden baktım. "İkisi de yerde baygın yatıyor. Bugün her ne yaptıysanız onları ."

Yarı gülümseyerek gözlerini devirdi. "Mağazaya önce onları trambolin parkına götürdüm ve atlayabilmeleri için anneleri olarak feragatnamelerini imzaladım, yani eğer ararsan ben-"

"değil," diye kıkırdadım. "Umurumda değil ve kimse kolunu kesmedi."

Gülmedi. Bunun yerine , gözyaşları kontrolsüzce yüzünden akıyordu.

"Gia, bebeğim, aman Tanrım, seni incitmek istememiştım. Beni affet." Onu bedenime çektim, göğsümde hıçkırığa hıçkırığa ağlarken sıkıca . Mila'ya beni terk etmemesi için yalvardığım sayısız geceyi hatırlıyordum ama bu farklıydı.

Giovanna'nın önümde gözyaşı dökmesini izlerken kalbim milyonlarca parçaya bölündü. Dış görünüşü çoğunlukla küstah ve sakindi, bu yüzden şimdi görmek kalbini onarmak için ne gerekiyorsa yapmak istememe neden oldu.

Bizi birbirimize bağlı tutacak çocuklarımız yoktu, bu yüzden aramızdaki her şeyi kalıcı kılmak benim tek arzum haline geldi.

Bana bakarak bir adım geri çekildi. "Sen hiçbir şey yapmadın. Aslında sana bir özür borçluyum. Benden nefret etmene neden olacak bir şey yaptım. Bu gerçekten kötü, Tyler."

Dario. Ben kulüpten ayrıldıktan sonra Dario'yu becerdi. Küçük kavgamızdan sonra, düşüncelerimi toplamak için alana ihtiyacım vardı ve işini için onu daha kötü hissettirmek istemedim. O Dario için özel olarak dans ederken, Ian'a gece için ayrılacağımı söyledim. Şimdi pişman olmuştum. Onları durdurabilirdim ama istediğini yapmakta özgürdü. Onu kontrol edemeyeceğimi açıkça belirtmişti ve haklıydı.

"Tanrım," diye çekti, yüzünü ellerinin arasına gömdü ve bakışlarımla karşılaşp burnunu çekmeden önce inledi. "Birlikte yattıktan sonra... ilk kez... adet dönemimi kaçırdım."

İfadem taşa döndü ve bakışlarımı onunkilerden ayıramayarak donakaldım.

"Korunduğumuzu biliyorum, o yüzden nasıl bilmiyorum," diye küçük bir çığlık attı, "çok üzgünüm."

"Giovanna," diye homurdandım, "ne yaptın?"

"Onlardan kaçmaya çalıştım, yemin ederim," diye yalvardı. "Onu sakladım ve kaçmanın bir yolunu çalıştım... bebeğin güvende olacağı bir yer... ve bunu . Ekaterina beni bir doktora götürdü, da beni uyuttu ve-" dizlerinin bağı çözüldü ve yere yığıldı ama onu yakaladım, ikimizi de mümkün olduğunca nazikçe verandaya oturttum. Ben zifiri karanlık arka bahçeye bakarken o başını koluma gömdü. "Ameliyattan uyandığımda bebek gitmişti ve Ekaterina bana sorunu çözdüklerini ve bir daha asla hamile kalamayacağımı söyledi."

"I-" Konuşmaya çalıştım ama faydasızdı. Çok fazla sorum vardı.

"Ve ne düşündüğünü biliyorum," diye devam etti arkasına gözlerini silerken. "Seninle geçirdiğim geceden önce bir ay boyunca kimseyle birlikte olmadım çünkü başka insanları eğitiyordum ve seninle geçirdiğim o geceden sonra başka kimseyle seks yapmadım"

Bir ay boyunca tıbbi nedenlerden dolayı sana o kadar takılmışım ki... yine de yapamadım. Başka şeyler yaptım ama asla penetrasyon olmadı."

Ben bu bilgiyi değerlendirirken ikimiz de bir süre sessizce oturduk. Artık kendi çocuğuna sahip olamamasının nedeni bizim bebeğimiz miydi? Onu nasıl hamile bırakmışım? Prezervatiflerin yüzde yüz etkili olmadığını biliyordum ama yine de. Giovanna benim bebeğime hamileydi, tekrarladım içimden. Hamileydi. Hamileydi. Bebeğimiz ondan alındı... bizden.

"Bir şey söyle," diye iç geçirdi, elimi avuçlarının içine alarak, "lütfen."

Gözlerimi ona dikerek çenemi sıktım ve nemli saçlarından bir tutamı kulağının arkasına doladım. "çok zor." Bu doğrudu ama şu anda tek düşünebildiğim Ekaterina'yı ve tüm ailesini Giovanna'yı incittikleri ve kendi seçimleri olmayan bir şeyi ellerinden aldıkları için öldürmekti.

"Biliyorum ve uzun zamandır sana söylemek istiyordum," diye sızlandı. "Neden söylemedin?"

"Buraya geldiğimde görmeyi beklediğim son kişi sendin. Ve evliydin," diye burnunu çekerek nefes verdi. "Ve sonra karın öldü. Stresini arttırmak için iyi bir zaman değildi. Zaten yaşadığın sıkıntıları daha da arttırmak istemedim."

Hayatımdaki diğer kadınlar gibi da özveriliydi ve büyük kayıplar yaşadığında bile her zaman başkalarını kendinden önce tutardı. Bir yanım bana daha önce açılmadığı için kızmak istiyordu ama gerekçesini anlayabiliyordum.

Yarın nihayet gerçek hislerimi aileme açıklayacaktım. Ekaterina ve onunla bağlantılı olan herkes, Ian'ın ne olursa olsun, dövüş gecesi sonlarını bulacaklardı. Giovanna asla Los Angeles'a dönmek zorunda kalmayacaktı. O artık bana aitti ve elimden kayıp gitmesine izin vermeyecektim.

"Bunu konuşamadığımız için üzgünüm," diye özür diledim. "Ama şimdi konuşabildiğimize sevindim."

Göğsümü hafifçe okşayarak, "beri bu konuda hiç üzülmedim," diye mırıldandı.

Verandadan kalkıp ayağa kalktım, sonra elimi aşağı uzatıp kalkmasına yardım ettim. Ellerimi kalçalarına koyarak dudaklarımı alnına bastırdım, sonra gözlerinin içine baktım. "Birincisi, kavga konusunda seni kontrol altında hissettirdiğim için gerçekten üzgünüm ama seni korumak istediğim için üzgün değilim."

Sertçe yutkundu ve bakışlarını kaçırdı.

Parmaklarımı çenesinin altına koyarak gözlerini tekrar benimkilere çevirmesini sağladım. "İkincisi, dövüştüğün her kim olursa olsun onu yok etmeni istiyorum." Ben devam ederken dudaklarının hafifçe yukarı doğru kıvrıldı, "İçindeki her şeyle savaş ve onları bir ceset torbasında gönder. Ailem ve ben seni koruyacağız."

"Yani, bir adamla dövüşmemde bir sakınca yok mu?"

"Asla olmayacağım," diye itiraf ettim ve gülümsemesi azaldı. "Ama yeterince sert olmadığını düşündüğüm için değil. Nadia sana vurduğunda aynı şekilde kızmıştım." Bir tutam saçını omzunun arkasına attım. "Bu kadar bağımsız ve ailem gibi biriyle birlikte olmaya alışık değilim ama etrafım böyle kadınlarla çevrili ve Naya'nın da böyle kadınları örnek alarak büyümesini istiyorum."

"Yani, benimle misin?" Alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırarak ileri geri döndü.

boşluğu kapatarak fısıldadı, "Bu gece benimle kal. Başka hiçbir şeyi tek başına yaşamak zorunda değilsin... asla."

EĞİTİM GÜNÜ

GIOVANNA

"Dışarıda bir şey duydular mı?" Tyler'a yatak odasına girerken sordum.

"Hayır," diye cevap verdi kapıyı kapatıp kilitledi. Önümde durup kollarını belime doladı. "Buraya gel." Beni kendine çekti ve dudaklarını dudaklarıma bastırdı.

Dakikalar önce hissettiğim gerginlik onun dokunuşuyla eriyip gitti. Beni kucaklayışı ve tutkulu öpüşmemiz, tüylerimi diken etti. Beni ele alış biçimiyle ilgili her şeyi sevdim. Bir an nazik davranırken, bir an sonra adını haykırmama oluyordu. Öpüşmeyi kesti, elini götürdü ve başparmağını yumuşak tenimde daire çizerek gezdirirken beni okşadı.

"Benim odamda olmak garip mi?" diye sordu, gözlerimde herhangi bir gariplik belirtisi arıyordu. Her zaman çok düşünceli biriydi. "Hiç de değil, senin için olmadığı sürece?" Parmaklarımı gömleğinin düğmelerinde gezdirdim ve her birinin düğmesini açtım.

Beni dikkatle izledikten sonra başını salladı. "İyiden de öte."

Gömleği açıldı ve altındaki yontulmuş kaslar ortaya çıktı. Göğsünü öpmek için eğildiğimde, kalp atışlarının dudaklarımin altında hızlandığını hissettim. Kısık bir hırıltı çıkardı, elleri sırtımdan aşağı kayarak beni kendine çekti. Vücutlarımız birbirine bastırdı ve pantolonunun sınırladığı sertleşen sikini hissetmeme izin verdi.

Dudaklarını başka bir yakıcı öpücükle yakalamak için başımı yukarı kaldırdım, nefeslerimiz yoğun bir arzuyla birbirine karıştı. ayrılmadan yatağa doğru ilerlerken, ellerimiz açıkta kalan tenimizin her santimini keşfetti. Birbirimizin kıyafetlerini yırtarak yerde birikintiler halinde bıraktık.

Beni yatağa yasladı, bacaklarımin arasına yerleşti ve parmaklarını iç uyluklarımda gezdirdi. Sırtımı dikleştirdim, içime girmesi için sessizce yalvardım. Beni delirttiğini biliyordu ve bundan zevk alıyordu.

Memnun bir sırıtışla bana , sadece parmaklarının ucuyla girişimi okşadı. "İstedğin bu mu bebeğim?" diye sordu, ben de alt dudağımyı dişlerimin arasına sıkıştırarak başımı salladım. "Seni kızdırırken karnının dönmesini izlemeye bayılıyorum, bu yüzden durmak zorunda olmam çok yazık."

Elini tüm bedenim gevşedi. "Kahretsin," diye sızlandım, "bu gece kötü davranma."

"Bana nasıl hitap hoşlandığımı biliyorsun," diyerek öne doğru çöktü, avuç içleri başımın iki yanında yatağa bastırıyordu, "ve bu gece şımarıklık etmemeni öneririm."

"Ah, Ty," diye iç geçirdim gülümseyerek, "bu saçmalığı söylemenin sadece beni harekete geçireceğini biliyorsun." Yan dönerek onun yanında dizlerimin üzerine çöktüm. "Ve eğer-"

Bileğimden yakaladı ve beni yüzüstü yatağa yapıştırdı. Her şey o kadar çabuk oldu ki, bu pozisyona nasıl geldiğimi düşünecek zamanım bile . Hızlı bir hareketle arkasına vurdu. "Açılın," diye emretti.

Kahretsin, kontrolün onda olmasını seviyordum ama en azından biraz direnmeden teslim olamazdım. Üzerime eğilip omzumu ısıırken ve şehvetle hırlarken başımı şakacı bir şekilde salladım. "Bacaklarını aç," diye emretti.

Sözleri beni inletti, kendimi savunmasız hissettim ve aynı zamanda tahrik oldum. Zayıflığımdan faydalandı ve bacaklarımyı zorla ayırdı. Elini amıma vurduğunda acı bir dalgalandı, zaten dokunuşundan ve sözlerinden ıslanmışım, yardım edemedim ama zevkle inledim.

"Hoşuna gitti mi?" diye sordu, dudakları

kulağımyın yanındayken. "Evet, s-"

ŞAK! Tekrar vurdu, biraz daha acı verdi ama ben irkilmedim.

Erotik acıdan zevk alarak inledim, "Tanrım, evet Tyler. Amıma şaplak atmana bayıldığımı biliyorsun." Ona bakmak için başımı çevirdim.

Şehvet dolu bakışları benimkilere odaklandı. "Sen bana aitsin ve o lanet kulübe gelen her erkeğin bunu bilmesini sağlayacağım.

sen benimsin."

Sahiplenici beyanı midemde keleklerin uçuşmasına neden olurken ben de kendi kelimelerimle karşılık vermeye hazırlandım. Ama ben daha cevap vermeden, arkamdan iki parmağını içime soktu. Ağzım şok ve coşku içinde açıldı ve yüksek sesle bir çığlık attım. "Evet efendim," diye nefes nefese kalmayı başardım.

Parmaklarını geri çekti ve klitorisime doğru okşamaya başladı, dokunuşuyla beni kızdırdı ve alay etti. Parmaklarının hassas noktama her dokunuşunda vücudum zevkle yukarı kalkıyordu. Tam doruğun eşiğine gelmişken geri çekildi ve avucunu çıplak kıkıma .

ŞAK! Sonra tekrar amıma. ŞAK!

Beni zahmetsizce sırtüstü çevirdiğinde dudaklarımdan şaşkın bir çığlık kaçtı, bacaklarım hala açıktı. "Çok güzel bir amın var," diye mırıldandı ve kendini arasına yerleştirdi. Dudakları girişime doğru bastırdı, zonklayan klitorisime doğru bir yol izlemeden önce dilini alaycı bir şekilde içeri kaydırıldı. Onu ağzına aldı ve sertçe emdi, ancak çok kısa sürede çekildiği için zevk kısa sürdü. Üstüme tırmanıp karnıma oturduğunda vücudum bir kez daha gevşedi. Yüzünde bir sırıtışla bana baktı ve dilini alt dudağının üzerinde gezdirdi. "Göğüslerin kesinlikle nefes kesici." Sanki bir işaretmiş gibi dudaklarını büzdü ve bir damla tükürüğün sertleşmiş sikinin üzerine düşmesine izin verdi. İçgüdüsel olarak eğildim ve ben de onun üzerine tükürdüm.

Göğüslerimi birbirine kenetledim, o girerken shaftını sardım. Her ileri itişinde dilimi alt tarafında gezdirdim ve sonra ucunu ağzıma aldım. Zevkle inlerken gözleri benimkilere kilitlendi. Arkasına uzandı ve iki parmağını soktu, ben ağzım ve göğüslerimle sikini çalıştırmaya devam ederken beni memnun etti.

"Senin... dölünü... tatmak... istiyorum."

"Oh, yapacaksın," diye gülümsedi bana, "ama bu geceki gibi değil." Göğüslerimden ağzıma doğru birkaç kez daha pompaladıktan sonra, bacaklarımın arasından aşağı doğru kayarak girişime yerleşti. Tek bir hamleyle rahim ağzıma kadar soktu.

Arkamı dönerek, "Kocaman sakin çok iyi hissettiriyor bebeğim!" diye haykırdım.

Üstüme uzandı, beni yakın tuttu ve inlemelerimizi ve nefeslerimizi tutkulu bir öpücükle boğdu. Beni sertçe sikerken dillerimiz birlikte dans ediyordu. Amımın onun etrafında sıkılaştığını hissedebiliyordum, bu da doruğa yaklaştığımı gösteriyordu. Öpüşmeyi kesti, omzumu ısırmak ve emmek için başını indirmedi önce gözlerimin içine baktı.

"Benim için boşal, prenses."

Onun emrini yerine getirirken gözlerim coşkuyla geri yuvarlandı. Zirveye ulaştığımda vücudum titredi ve yüksek sesle homurdanana kadar itmeye devam etti ve tohumunu içimin derinliklerine bıraktı.

Nefesimi tutmaya çalışırken göğsüm kabardı. Hınzırca sırtarak içimden çıktı, sonra bacaklarımın arasına diz çöktü ve parmaklarını içime soktu. Kaygan açıklığımdan kendi dölünü yalayıp yutarken bir zevk dalgası hissettim.

Parmaklarını ağzına götürdü ve bana doğru eğilmeden önce yalayarak temizledi. Dillerimiz iç içe geçti ve birleşen sıvılarımız tutkulu bir öpücükle birbirine karıştı. Tam rahatlamaya başladığımda parmaklarını tekrar içime soktu, tatlı noktama çarptı ve öpüşmemizi yoğunlaştırdı. Daha fazla kendimi tutamadım ve kendimi ikimizin de üzerine bırakırken dudaklarına karşı yüksek sesle inledim.

Ağzıma karşı gururla gülümsedi. "Seni bir daha asla bırakmayacağım. Bu sefer sonsuza kadar benimsin."

Ona meydan okudum, "Ya ben de senin bana yaptığının aynısını yapsam ve hemen şimdi evini terk etsem?"

Hafifçe geri çekildi ve sert bir elini boğazıma koydu. "Denemen için sana meydan okuyorum."

Tyler ve ben, parmaklarımız birbirine kenetlenmiş, siyah Gucci spor çantamı omzuna atmış bir şekilde depoya girdik. Bugün morluklarımı gizleme ya da makyaj yapma zahmetine girmedim. İş yerinde değildim ve görünüşümün bir önemi yoktu. Siyah spor sütyenim ve ona uygun egzersiz pantolonumla Nadia'nın kıkını tekmelemeye hazırdım.

Rovatis'lerin kayınbiraderi Carmine Giamagi, yanında Nadia ile bekliyordu. Ian ve Luke yakınımızda durmuş, biz birlikte içeri girerken bakışlarımızı karşılıyorlardı. İkisi de girişimiz hakkında yorum yapmak ister gibi görünüyordu ama . Tyler çantamı bir sandalyenin üzerine koydu, ardından siyah Ray-Ban'lerini çıkardı ve çantanın yan cebindeki kılıfın içine soktu.

"Hazır mısın?" Luke sordu.

Başımı salladım ve Nadia ile gözlerimi sert bir bakışla kilitledim.

"Unutmayın," diye uyardı Ian, "aynı taraftayız. Sadece dövüş gecesi bunun gerçek görünmesini istiyoruz."

Başımı sallayarak çantanın fermuarını açtım ve neon pembe el sargılarımı çıkardım. Elimi sararken, Tyler sanki beni koruyormuş gibi korumacı bir şekilde yanımda duruyordu. Buz Adam ve Nico büyük odanın çevresinde devriye gezerken, diğer adamlar duvarlardaki kırık pencereleri değiştirmeye çalışıyordu. Diğer birkaç işçi de dağılmış, kendilerine verilen görevleri yapıyorlardı.

Luke iki büküm oldu ve ellerini ağzına götürdü. "Pekâlâ, herkes dışarı!"

Ice Man ve Nico adamlara dışarı kadar eşlik etti. Diğer bileğimi sardım ve kafamı kaldırdığımda Nadia çoktan ringdeydi, geriniyordu, Carmine onunla İtalyanca konuşuyordu ama ben de anlayamayacak kadar uzaktaydım.

"Peki, bu artık resmi mi?" Ben beyaz ve siyah giyip sabitlerken Luke, Tyler ve benim aramda bir ileri bir geri işaret etti.

"Evet," diye yanıtladı Tyler. "Ve sen sormadan söyleyeyim, kim olursa olsun onunla dövüşmesi benim için sorun değil." Ian ellerini ceplerine soktu. "Güzel."

İkinci eldivenin cırt cırtını sabitlemeyi bitirdim. "Ben hazırım." Kolumu uzattım, önce yana, sonra diğer tarafa doğru eğildim

ve gevşek olduğundan emin olmak için birkaç kez havayı yumrukladım.

Tyler durdu. "Eğer müdahale etmemi istersen, haberim olsun." "Ben iyiyim, ayrıca yaralanabilirsin." Göz kırptım.

Şakacı bir göz devirmeyle bileğimden tuttu ve beni kendisine doğru çekti. Bir adım geri çekilmeden önce dudaklarımız kısa bir süre buluştu. Ian ve Luke bizi yakından izliyordu, yüz ifadeleri mutlu mu yoksa şok mu olmuş belli değildi. Dün geceyi düşünmemeye çalıştım ve bunun yerine Nadia'ya olan öfkemi kontrol etmeye odaklandım.

Ringe tırmanırken Ian ikimizi de bilgilendirdi, "Dövüş sırasında bir kafes olacak. Ama şimdilik bu sadece bir alıştırma, o yüzden sakatlanmamaya dikkat edin. de formda olması gerekiyor."

Nadia ve ben aynı anda başımızı salladık. "Sence bunu satabilir miyiz?" diye sordu bana sessizce. "Hiç yok, herkes senden nefret ettiğimi bilecek." Yumruğumu geri çektim.

"Gia-"

BAM! Hiç tereddüt etmeden yüzüne güçlü bir yumruk indirdim. Pis bir hareketti ama kardeşimi incitmişti ve bunu hak etmişti.

Darbenin etkisiyle geri çekilirken, nefesinin altında mırıldandığını duyabiliyordum.

"Hayır!" Luke havladı ve ben de döndüm. "Giaaa!

Hayır!" Omuz silkerek kollarımı yana doğru açtım.

"Oops." "Artık tüh yok!" Ian bağırdı.

Ona dönmeden önce hâlâ yüzünü tutmakta olan Nadia'ya hızlıca bir attım. Hayal kırıklığıyla bir of çektim ve "Tamam, şimdi hazırım" dedim.

Birbirimizle göz teması kurarak sağa sola daireler çizdik. O bana bir yumruk attı, ben de ona bir yumruk attım. Her hareketimiz büyük bir hassasiyet ve hesaplamayla yapılıyordu. İtiraf etmekten nefret ediyordum, öfkesini satmakta harikaydı ama yardıma ihtiyacım yoktu. Ondan hâlâ nefret ediyordum.

Luca'yı incittiği için onu asla affetmeyeceğim. Onu özledim. Bu kadar uzun zaman sonra ondan hâlâ haber alamamış olmam garipti. Derin düşüncelere dalmışken yanıma gelen bir tekmeyi savuşturdum. Biz her zaman yakındık. Onun yumruklarından birinin önünden eğilerek kaçtım. Bir zamanlar Luca ve ben birbirimize her şeyi anlatırdık. Ama Ekaterina için çalışmaya başladıktan sonra işler değişti.

Birbirimizi sadece konserleri için şehre geldiğinde arada görüyorduk. Ya da ben ailemi ziyaret etmek veya mahkemeye çıkmak için New York'a gittiğimde. Nadia çeneme bir bıçak ve bir süpürme hareketinden zıplayarak kurtuldu.

Düşüncelerim dün geceye kaydı ve kullanmam gerekenden biraz daha fazla güçle kafasına dirsek attım, ancak ikimiz de odaklanmış bir şekilde ringin etrafında mükemmel bir dans gibi hareket ettik. Uzun zamandır tek başıma sakladığım sırrı ona söylediğimde Tyler çıldırmadı. Beynim Ekaterina ve yardakçılarının bana verdiği fiziksel ve duygusal zararı işlerken Nadia'yı köşeye sıkıştırdım. Seçimimi, haklarımı ve anne olma yeteneğimi elimden aldılar!

Akılsızca Nadiayı yere yatırdım, kollarını arasına aldım, sonra ters çevirip darbe üstüne darbe indirdim. Bana küfrediyor ve bağıırıyordu ama ben kırmızı görüyordum. Duramıyordum. Damarlarımdan akan öfke kontrolümü kaybetmeme neden oldu.

"GIA!" Birden kollar arkamdan sarıldı ve beni ayağa kaldırdı.

Anıları göz kırparak uzaklaştırdım ve Tyler'ı görmek için arkamı döndüm. Beni köşeye sıkıştırdı ve ben de dirseklerimi üst iplere dayadım. Uzak ve sulu bakışlarıma bakarken ellerini iki yanıma bastırdı. "Bebeğim, Luca'yla aralarında sorunlar olduğunu biliyorum ama seni bu kadar kızdıracak ne yapmış olabilir ki?"

Başımı sallayarak gözlerimi devirdim. "Ben iyiyim. Sadece Kat'in bana ne yaptığını düşündüm."

"Prenses," dedi dudaklarını alnıma bastırarak, "bunu birlikte atlatacağız. Ben senin için buradayım ama mücadelenin iyiliği için ona karşı nazık . Büyük resim, hatırladın mı?"

Başımı salladım. "Özür dilerim."

Kıkırdadı. "Özür dileme, sadece iyi davran, tamam mı? Ian'ın hatırı için?" "Evet, *efendim*."

Kaşlarını kaldırdı. "Terbiyeli ol."

Kıs kıs gülerken Ian ve Luke'a baktım ama hiçbir yerde görünmüyorlardı. "Nereye gittiler?" Bakışlarımı tekrar Tyler'a çevirerek sordum.

"Ian'ın ofiste aldığı bir telefon var." "Vay be,"

diye iç geçirdim, "o zaman bunu görmediler mi?"

"İyisin, endişelenme, ama odaklan ve neden burada olduğumuzu unutma."

"Tamam." Arkasından bakınca Nadia'nın karşı köşede tek başına, eldivenlerini çıkarmış, su havluyla yüzünü silerken bana ters baktığını gördüm.

"Yalnız kalmanız sorun olmayacaksa geri döneceğim." Bir adım geri çekilip baktı. "Gidip diğerlerini kontrol etmem gerekiyor."

Başımı eğdim. "İyi olacağım." Eldivenlerimi çözdüm ve ringin zeminine fırlattım.

"Tamam." Dudaklarını yanağıma bastırdı, sonra iplerden kurtulup yere atladı ve ofislere giden küçük koridora doğru yürüdü.

Nadia elinde ikinci bir su şişesiyle yanıma geldi ve onu bana uzattı.

"Teşekkürler," diye mırıldandım, ondan aldım ve başımı arkaya atarak ağzıma biraz fışkırttım.

"Benden nefret ettiğini biliyorum ama bugün neyin var senin?" diye sordu yere . Bacaklarını göğsüne doğru çekti ve kollarını bacaklarına doladı. "Birbirimizi çok iyi tanımadığımızı biliyorum, gerçekten, ama ben bile birinin üzgün olduğunu anlarım."

Kendi kendime inleyerek ona doğru oturdum ve bacaklarımı çaprazladım. "Sadece dikkatim dağınık ve bunu seninle tartışmak istemiyorum, o kadar insan varken."

"Biliyor musun," diye cevap verdi, "kardeşini

aldatmadım." "Bunun hakkında konuşmayacağım."

"Gerçeği bilmen için sana neler anlatmalıyım," diye karşı çıktı ve ben onu görmezden gelmeye kararlı bir şekilde sessiz kaldım.

"Luca ve ben çok karmaşıktık ama daha gençtik. O tüm o süperstar hayatının içindeydi, bense ."

"değil," dedim su şişesini tekrar dudaklarıma götürerek.

"Biliyorum," diye devam etti, "ama istiyorum. Tüm ailenizi önemsiyorum. Ve dürüst olmak Luca'yı hâlâ seviyorum."

Duraksayarak bir süre boş gözlerle önüme baktım, sonra ona döndüm ve pişman olacağımdan emin bir soru sordum. "Eğer onu seviyorsan, neden ona zarar verdin?"

"Hiç birine istemediğiniz şeyler söylediniz mi ya da sırf onu unutmanıza yardımcı olacağını düşündüğünüz için böyle davrandınız mı?" "Sanırım herkes yapmıştır." Buna itiraz edemezdim. Davranışlarımla ün salmışım.

"Doğum günümdü ve bana hazır olmamı çünkü bir klip çekimini bitirdiğini ve hemen yanıma geleceğini söyledi. Ortaya çıkmadı, ben de bir şey oldu sandım. Uçuşun üç saat sürmesi gerekiyordu, ben de arkadaşlarımla olan doğum günü planlarımı iptal ettim ve onu . En sevdiği kıyafeti giydim ve onu kanepede uyuyakaldım. Yedi saat sonra, mesajlarıma cevap alamayınca, cevap verene kadar onu on kez aradım. Çok endişelenmişim. Hiç de onun yapacağı bir şey değildi. Arka planda kızların duydum."

"Kahretsin," diye cevap verdim nefesimin altında.

"Evet, çekimden sonra bazı modellerle çıkmaya karar verdi çünkü onu davet ettiler." Yerde kaykıldı, avuçlarına yaslandı ve ayak bileklerini çaprazlayarak bacaklarını önüne uzattı. "Sarhoştı ve bana onlardan birine sakso söyledi, bu yüzden evet, incindim ve onu incitmek için bir sürü şey söyledim, sonra da onu terk ettim."

Aman Tanrım. Ona sebepsiz yere saldırmıştım. Sadakatim her zaman ailemle olacaktı ama bu Luca'dan alçakça bir darbeydi.

"Daha sonra geri adım ve bana söyledikten sonra kimseden sakso çekmediğini söyledi. Bu yüzden sadece götlük mü yapıyordu yoksa gerçekten aldatıyor asla bilemedim."

"Tamam," diye nefes verdim, "özür dilerim. Yaptım-"

"Gia," diye seslendi Ian odanın girişinden ve diğer adamlarla birlikte elleri ceplerinde ringe doğru yürüdü.

Nadia ve ben aynı anda ayağa kalktık. " oluyor?" Her birinin ciddi ifadesine bakarak sordum. "Kim öldü lan?"

"Hiç kimse," diye yanıtladı Tyler.

"Sen ve Luke hemen New York'a uçuyorsunuz," diye duyurdu Ian.

"Bekle," diye nefes nefese kaldım, "ne için?!"

Luke, "Babanın müsteşarı ve seni görmek istiyor," diye cevap verdi. "Varlığımı mı istediler?!". "Bu da ne , şaka mı?"

"Gia," diye mırıldandı Ian ve sesindeki tonla yüz ifadem taşla döndü, "gitmen gerek."

NEW YORK KRALİÇESİ

GIOVANNA

Havaalanına vardığımızda Ian'ın özel uçağına binmeyi bekliyordum. Ancak sürpriz bir şekilde bizi bekleyen babamın uçağıydıEski pilotu ve iki koruması, Flash Frost, dış merdivenlerin duruyordu. Beni öncekinden biraz daha resmi bir şekilde karşıladılar, belki de son kaybıma duydukları saygıdan dolayı. Hâlâ kendi yöntemlerimle yas tutuyordum.

Luke'un karşısındaki koltuğa yerleşerek ellerimi düzgünce kucağıma koydum. O dirseğini koluna , eliyle ağzını kapatmış, sessizce pencereden dışarı bakıyordu.

"Depoda neden tuhaf davrandığınızı bana neden söylemiyorsun?" Sessizliği bozarak ona sordum. "Sana lütfen sormayı söylemiştim," diye cevap verdi, hâlâ uçağın dışına odaklanmaya devam ediyordu.

"Peki Ian ve Ty neden gelemedi?" Biraz daha bastırdım.

Kolunu indirerek başını bana doğru eğdi. "Bu gece geliyorlar." "Bu gece mi?"

Gözlerimi bir ileri bir geri gezdirdim. "Gece burada mı kalacağız?" Bir kez

başını salladı, sonra dikkatini dışarıya verdi.

Aramızdaki masanın üzerinden öne doğru eğilerek tısladım, "Luke, patronum olduğunu falan biliyorum ama lütfen. Tanrı aşkına, neler oluyor?"

Çenesini sıktı, kocaman gözlerle bana doğru eğildi. "Gia, lütfen. Seninle bu konuda konuşmak bana düşmez."

etmeden önce yaslandım ve tırnaklarımı sabırsızca masaya vurdum. Kımıldamıyordu ve hayal kırıklığım artıyordu. Sonunda duruşunu gevşetti ve tekrar bana baktı. Gözlerimde umutla, eskiden babamı koruyan ama artık adamlarla yaptığı ani yolculuğu detaylandırmasını bekledim.

Gözlerimi kısarak omzumun üzerinden onlara baktım ve ayağa kalkıp Luke'un yanına oturdum. "Bir soru sorabilir miyim?" Fısıldadım.

"Ne ?"

"Öldürüldüğü gece babamın güvenliği neredeydi?"

"Kulübün dışındaydılar, arabada onu bekliyordlardı."

"Ah." Sinirli bir şekilde alt dudağımı çiğnedim ve ona doğru dönerek dizimi krem rengi deri koltuğun üzerine getirdim. "Bana kızgın mısın?"

Yüzü buruştu. "Ne? Hayır."

"Sonra bir şey oldu ve sen bana söylemek istemiyorsun."

"Dürüst olmak gerekirse," diye itiraf etti sonunda, "neyin içine girdiğimizden tam olarak emin değilim. Tek bildiğim," uçağın ön tarafını işaret etti, "Boston'da ortaya çıkıp onlarla birlikte New York'a gelmeni istediler. Ian, ona olduğunu anlatana kadar direndi ve sonra ben de sizinle geldiğim sürece gitmenize izin vermeyi kabul etti. Tyler, Declan ve o bu gece geliyorlar çünkü her şey olup biterken senin güvende olduğundan emin olmak istiyoruz. Özellikle de şimdi."

"Özellikle şimdi derken neyi kastediyorsun?"

"hiç kapatıcı var mı?" Alnı hafifçe kırıttı. "Evet, neden?"

"Biz gelmeden önce erkek arkadaşının boynunda bıraktığı izleri kapatmanı öneririm."

Parmak uçlarımı morlukların üzerinde gezdirdim.

New York'a inene kadar bir saat yirmi dakika geçti. Old Brookville'deki çocukluk evime doğru yol alırken Flash ve Frost çoğunlukla sessiz kaldılar. Ama *ev*, gerçekte ne olduğu için yetersiz bir terimdi: büyük bir şaheser. Büyükbabam Versailles'ı çok severdi, bu yüzden Fransız Barok mimarisi tarzında kireçtaşından bir konak inşa etmesi için uzman bir müteahhit tuttu. Bu muazzam malikane yirmi iki bin metre kareden fazla bir alana yayılıyor ve sekiz dönümlük yemyeşil bir araziye oturuyordu. Güvenlik kameraları ve devriye gezen silahlı muhafızlarla donatılmış yirmi metrelik yüksek bir tuğla duvarla çevriliydi. Ön girişte, kapsamlı giriş işleminin yapıldığı bir bekçi kulübesi bile vardı.

, yatıya kalmalar ve doğum günü partileri kardeşlerim ve benim için zordu. Babamız ailemizin mahremiyeti konusunda çok korumacıydı ve diğer ebeveynlerin etrafı gözetlemesinden hoşlanmazdı. Ancak buna rağmen, havuzda yüzdüğümüz ve kardeşlerimle birlikte arazimizde go-kartlarla güzel anılarım var.

Arabamız kapıya yaklaştığında, beni sekiz yaşımdan beri tanıyan gardiyanlardan biri küçük nizamiyeden çıktı ve bize el Camlar içeriği göremeyeceği kadar koyu renkliydi ama biz geçerken bizi dikkatle izlediği hissinden kurtulamıyordum.

Beyaz taştan yapılmış araba yolu, ağaçların ve çalılarının arasından geçerek çeyrek mil boyunca ilerliyordu, ta ki bir açıklığa çıkıp ana araziye ve evi ortaya çıkarana kadar. Yol boyunca park etmiş birkaç araç vardı, bazıları bana tanıdık gelirken diğerlerini tanıımıyordum. Pencereden dışarıyı seyrederken parmağını dudaklarında ileri geri gezdiren Luke'a baktım.

Baktığımı hissetmiş ya da camdaki yansımamı görmüş olmalı ki bana döndü. "Sorun yok," diye mırıldandı, "Ben senin arkadayım."

"Neden kendi ailemin evinde arkamı kollamak istiyorsun?" Tısladım.

Araba yavaş yavaş durdu. Kâhya Horace ellerini arkasında kavuşturmuş, büyük Roma çeşmesinin yanında duruyordu. Babamın Consigliere'i Angelo "Alchemy" Bravetti de onun yanında duruyordu. Bir şeylerin çok yanlış gittiğini fark ettiğimde içimi bir huzursuzluk dalgası kapladı. Panikle miyordum ama artık tamamen tetikteydim ve her türlü tehdide hazırdım.

İlk aklıma gelen annem oldu. Sonra aklım Carmine, Enzo ya da Luca için endişelenmekle doldu. Onlardan birine bir şey olmuş olmalıydı. Horace kapıyı açtı ve elini uzattı ama ben onu geçip arabadan indim.

Luke arabadan çıkıp yanıma yaklaştığında Horace beni, "İyi günler Bayan Aggio," diye selamladı.

Angelo başını eğdi. "Bu kadar kısa geldiğiniz için teşekkür ederim."

"Bana fazla seçenek sunulmadı," diye homurdandım ama esprimi de komik bulmadı.

Luke ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Kahretsin Gia, buranın bu kadar büyük olduğunu bilecek kadar haberlere dikkat etmemiştim.

Baban sana ciddi bir para bıraktı, değil mi?"

Bu düşünce bir süredir aklıma gelmemişti. O ev artık *benim* evimdi, babamın değil. Bana kalan varlıklardan herhangi birini satmak için zaman ayırmamıştım. Olaydan hemen sonra malikaneyi satmaktan kısaca bahsetmiştim. "Kahretsin," diye nefes verdim, "tabii ki beni bu yüzden burada istiyorlardı. Onlara burayı satacağımı söylemiştim."

"Gia, ihtiyacım olan bir şey var-" diye mırıldandı Luke, ama Angelo hemen sözünü kesti.

Bizi yan kapılardan birinden geçirip evin içinden babamın ofisine götürürken iddialı bir şekilde, "Daha özel konuşacağız," dedi.

Vefatından önce odaya hiç girmemişim. En hafif tabiriyle bunaltıcıydı. Ve yürek parçalayıcıydı. Bir duygu seli beni boğmakla tehdit ediyordu ama tek bir damla gözyaşı dökmeyi reddettim. Onun seçtiği hayat buydu, benim içinde büyüdüğüm ve sonunda öleceğim hayat da buydu.

Babamın müsteşarı Frankie "Stabby Sam" Carbone da beni selamlarken başını eğdi, "Çav, umarım yolculuğun iyi geçmiştir?"

Ben Frankie'nin önünde dururken Luke kenara çekilip oturma alanına yerleşti. " oldu."

Angelo onun yanına yerleşirken, "Güzel," diye cevap verdi. "Neden oturmuyorsun?" Kolunu uzatarak babamın büyük, siyah yönetici masasını işaret etti. Masasına ondan başka kimse oturmazdı.

"Elbette," diyerek masanın etrafında dönüp otururken ve altındaki sandalyeyi yuvarlarken aynı fikirdeydim. "Nasıl bir his?" Frankie sordu.

"Tuhaf," diye yarı gülümsedim. "Belki de boştur? Onu özlememe neden oluyor."

Odadaki iki adam karşılıklı bakışırken üçüncü bir adam kolunun altında sıkıca tuttuğu bir dosyayla içeri girdi. Boğazını temizledi ve bana hitap etmeden önce saygıyla eğildi. "Bayan Aggio, hanımefendi." Gözleri Angelo ve Frankie'ye doğru kaydı. "Elini öpeyim mi? Yanaklarını mı?"

Angelo'nun sesi uyarırcasına hırladı: "Buradan zarar görmeden çıkmak istiyorsan hayır." "Ah," diye elimi salladım. "Alo? oluyor?"

Derin bir nefes alan adam gözlerini hızla kırıştırdı. "Benim adım Bryce Lloyd. Bay Aggio'nun... babanızın ölümünden sonra avukatların karşısına çıkmanızdan altı hafta sonra Angelo yatak odasında, gardırobun içinde bir şey buldu." Onlara tekrar baktı ve Angelo başını salladı. "Bayan Aggio, miras sadece size kalmadı."

Yüzüm buruştu, burnum kırıştı. "Tamam mı?" Boynumu bükerek beni korumacı bir tavırla izleyen Luke'a baktım ama

Yüz ifadesi bana ne bildiğini söylüyordu. Bakışlarımı tekrar yabancı adama , "demek istiyorsun?" diye sordum. "Bay Aggio aile şirketini devralmanız için kesin emirler bıraktı," diyerek el yordamıyla dosyayı açtı.

"İmparatorluğu yönetebilecek başka kimse yok. Tek kızım genç ama akıllı başında biri. İşin içini dışını biliyor çünkü küçükken beni ve adamlarımı gözetliyordu. Hiçbir çocuğun görmemesi gereken şeyleri izledi. Aileyi yönetebilecek kapasiteye sahip. O güçlü ve ."

Hayır, hayır, hayır, hayır, beynimde tekrarladım. *HAYIR!* "Her şeyi bir şekilde yanlış anladın."

Burnunun ucundaki gözlüğüyle tekrar boğazını temizledi ve devam etti: "En güvendiğim adamlarım Angelo ve Frankie' yardımıyla işleri sorunsuz bir şekilde yürüteceğinden hiç şüphem yok. Sanırım bir değişiklik yapmanın zamanı geldi. Uygun bir tören hazırlayın. Aggio Ailesi'nin başına geçmek istemiyorsa, oğullarımdan biri olmayan güvendiği birine devredebilir. neden onları seçmediğimi sorarsa? Carmine yakalandığı için hapiste ölecek. Lorenzo, ya da Enzo, ona böyle denmesini seviyor, dünyayı gezmeyi ve parti yapmayı önemseyen bir ezik. Her bir kenara atacak. Luca kendini çok beğenmiş ve bir pop yıldızı. Sadece küçük işler yapıyor, böylece isterse Giovanna için çalışmaya devam edebilir. Mirasımı saygılı ve dengeli bir şekilde sürdürebileceğini düşündüğüm tek kişi o." Gözlerini tekrar benimkilere dikerek kâğıdı işaret . "Sonra son taslakta oğullarının hakaretlerini silmek için buraya bir not düşüyor."

"NE?!" Haber nihayet kafama dank ayağa fırladım. "Ben lanet bir gangster değilim! Siktir et onu! Ben bir dansçıyım!"

Bryce dosyayı kapatıp kolunun altına sıkıştırırken sakince, "Bayan Aggio," dedi. "Bu iş artık sizin. Bununla ne yapmayı seçeceğiniz sizin kararınız."

Düşüncesizce, bir saniye içinde sutyen kılıfımın önünden silahımı çektim, ona doğrulttum ve "Ben lanet bir gangster değilim!" diye tekrarladım.

"Bana kesinlikle öyle görünüyor," diye kıkırdadı Angelo.

"Kahretsin," diye fısıldadım, silahı bıraktım, sonra masayı işaret ettim. "O aptal dosyayı bırak ve evimden defol!" Bağırdım ve Luke yanıma doğru yürüyüp yanıma yerleşti.

Bryce yine beceriksizce davrandı ama itaat etti, bazı kâğıtlar kollarının arasından kaydı ve koşarak odadan çıktı. Frankie onu kadar takip etti, kapıları kapattı ve sonra durduğu yere geri döndü. Sessizce adamlara baktım. İkisi de uzun boylu ve kaslıydı, siyah saçları ve çenelerine doğru kesilmiş sakalları vardı. Bana Ian'ın eski hallerini o kadar çok hatırlatıyorlardı ki, bu çılgıncaydı. Tekrar sandalyeye oturdum, yüzümü masaya yasladım, birkaç kez hafifçe vurdum ve inledim.

"Bu senin kendi hatan," diye kıkırdadı Frankie ve ben kaşlarımı kaldırarak ona baktım. "On altıncı yaş gününde baban sana ne dilediğini sorduğunda, ona bir gün aile şirketinin başına istediğini söylemişsin."

"On altı yaşındaydım!" Kolumu yana atarak tersledim. "Ben de Harry Styles'la evleneceğimi sanıyordum!" "Sana yardım etmek için buradayız," diye ekledi Angelo. "Neye ihtiyacın olursa."

"Yani kadar mı?" diye sordum. "Ona karşı gelip işi benden almaya çalışmayacaksın değil mi?"

Frankie konuşmadan önce birbirlerine şöyle bir baktılar. "Bu bir film değil. Sen beri ailenle birlikteyiz. Kardeşlerinden biri yerine yönetmeni tercih ederiz."

"Sadece bunu sindirmem gerekiyor." Luke'a ters bir bakış attım. "Sen ve Ian bunu biliyor muydunuz?" "Yolculuk için bu yüzden ısrar etti."

"Kadınlar mafya babası değildir!" Tersledim.

"ine," dedi Angelo mükemmel, beyaz, tehlikeli bir sırıtışla. "İtalya'da birkaç kadın İtalyan mafya patronu oldu ve dünya çapında birkaç tane daha var. Hepsini internetten araştır; kendine biraz zaman ayır. Kendi evinin yolunu ." Luke'a doğru döndü. "Diğerleri ne zaman geliyor, Horace'a odaları ve yemekleri hazırlatayım mı?"

Luke saatine baktı. "Yaklaşık dört saat."

"Mükemmel," dedi Frankie, sonra bana döndü. "Şokun etkisinin geçmesi gerektiği açık, bu yüzden seni yarına kadar rahat . Her zamanki yerlerde nöbetçiler var ve sizde numaralarımız var, bize ihtiyacınız olursa bizi arayın."

Sessiz kaldım. Şok beni tekrar vurmuştu ve kendimi boğulmuş hissediyordum. Henüz bu konuda konuşmaya hazır olmadığımı anlayabiliyorlardı ve neyse ki beni ne zaman rahat bırakacaklarını biliyorlardı. Onlar odadan çıkar çıkmaz Luke rahat bir nefes aldı ve önümdeki sandalyelerden yığıldı.

Dirseklerimi masaya dayayarak yüzümü ellerimin arasına gömdüm. "Lütfen bana tüm bunların bir şaka olduğunu söyle."

"Duyduklarının hoşuna hissediyordum, bu yüzden seninle geldim. Tyler gelmek istedi ama Ian onun geride kalıp yasal bir işle ilgilenmesini istedi."

"Kahretsin," diye nefes nefese kaldım, "bununla nasıl başa çıkacak? Benden nefret edecek."

Dudaklarının kenarında bir gülümseme belirdi. "Bence gayet iyi olacak. Sana kafayı takmış durumda." "Ben bir mafya patronuyum! *Bossa* mı? *Patroniçe* mi? ne deniyor ki?"

Luke güldü ve benim gözlerim fâl taşı gibi açıldı. "Özür dilerim," dedi, "komik olmadığını biliyorum ama orada pembe saçlarla oturuyorsun ve hiçbir şeyden haberin yok ve-"

"Luke!"

Kahkahası dindiğinde elini yelpazeledi. "Ty iyi olacak. Durumun farkındaydı ve bu yüzden üzgündü."

daha önce seninle burada olamadım. Ve sana gelince, Mafya Kraliçesi, hiçbir şey için endişelenme. Eğer bizi kabul edersen, hepimiz yardım etmek için buradayız. Bize sırtını dönmeyeceksin, değil mi?"

Bir kalem alıp şakacı bir şekilde ona fırlattım ve gözlerimi devirdim.

Bana yaklaşırken yüz ifadesi ciddileşti. "Sana söylemem gereken bir şey var," dedi. "Ne?" diye sordum. Meraklı ve biraz da gergin bir şekilde sordum.

"Kovuldun," dedi açık açık. "Ne?!"

Dudaklarını birbirine bastırarak gülümsemesini gizlemeye çalıştı. "Bir mafya babasını asistanım olarak alamam ve Ian muhtemelen bundan sonra dans etmene ya da dövüşmene izin vermeyecek. Bu çok garip."

"Beni mutlu eden şeyleri elimden alamazsın," diye inledim. "Sadece işi bırakıp kendi işimi yapmaya devam edeceğim. Beni hemen kovmayın."

Bir süre düşündükten sonra içini çekti ve elini yüzünden çekti. "Artık benim asistanım ," diye itiraf etti. "İronik bir şekilde, artık benden daha üstünsün. Ama gerçekten dans etmeye ve dövüşmeye devam istiyorsan, senin birini bulana kadar her şeyi sorun yaratabilecek herkesten saklamanın bir yolunu bulmamız gerekecek."

Yüzüme muzip bir sırıtma yayıldı. "Benim yerimi almak ister misin?" Kaşlarımı oynatarak alaycı bir şekilde sordum.

"Kesinlikle hayır," diye homurdandı.

TYLER

"Ofisten ayrılmadı." Luke bizi Aggio malikanesinin ana fuayesinde karşıladı. "Ona yemek yedirdim ama sanki babası ölmüş gibi. Nico ve Buz , Horace sizi içecek almak için mutfığa götürecekt."

Kahyayı takip ettiler. Normalde böylesine abartılı bir evin her ayrıntısı beni büyülerdi ama asıl endişem Giovanna'nın iyi olduğundan emin olmaktı. Ian depodaki ofisinde haberi verdiğinde, bunun onu çok etkileyeceğini biliyordum. Ve haklıydım da. Ben uçaktayken benimle temasa geçti, üzüntüsünü dile getirdi ve sonraki adımlarımızı sorguladı.

Luke, Declan, Ian ve bana evin içinden geçerek çift kapılı bir eve kadar eşlik etti ve kapıları iterek açtı. O kenara çekildiği anda ben de herkesi ittim. Giovanna kupasını siyah sehpanın üzerindeki bardak altlığına koydu ve ayağa kalktı.

Ona doğru yürüdüm, onu kendime doğru çektim ve dudaklarımı tutkulu bir öpücükle ona bastırdım. Tam olarak ne söyleyeceğimi bilmesem de, bu hareketin düşüncelerimi ifade etmesini umuyordum. Yeni rolü yüzünden onu bırakıp gideceğimi düşünmesini istemiyordum. Aksine, bu onu daha çok istememe neden oldu. Ailemi herkesten daha iyi anladığını ve benim için yaratıldığını doğruladı. Gelecekte bizim için ne olursa olsun, o artık beni istemeyene kadar onun yanında savaşıyordum.

Onu Ekaterina'nın çocuk sahibi olma yeteneğini elinden almasından kurtaramadım. Onunla birlikte olsaydım, bu asla . Hayatımı riske atıp o gece onu kurtarmak için herkesle savaşıyordum, bu uğurda ölsem bile.

Ian yalnız olmadığımızı hatırlatmak için boğazını temizledi. Öpüşmeyi isteksizce keserken kolumu ona doladım ve yanımda sıkıca tuttum.

"Aptalca bir soru olduğunu biliyorum," dedi Ian, "ama ?"

"Bilmiyorum bile," diye yanıtladı. "Kabullenmesi çok şey var. Her şeyi anlayabilirim sanırım ama erkeklere ne yapmaları gerektiğini nasıl söyleyeceğimi bile bilmiyorum."

"Saçmalık," diye güldü Declan. "Erkeklere her zaman ne yapıp ne yapmayacaklarını söylüyorsun." Kendini beğenmiş bir sırıtışla bana baktı. "Yatak odası dışında tabii ki. Orada egonu incitmek istemem, Belt Choker."

Ona karşılık vermek için bir söz hazırlamıştım ama Giovanna'nın şaka yapacak hali yoktu ve ben de ona ciddiye almadığımızı hissettirmek istemedim. Bunun yerine kaşlarımı kaldırarak onu uyardım: "Ben olsam şu anda onunla uğraşmazdım. Bu gülünecek bir mesele değil."

Elini göğsüme koydu. "değil. Bu gece dikkatimi dağıtacak bir şeye ihtiyacım var ve sadece odama gitmek istiyorum." "Bu gece senin için bir şey yapabilir miyiz?" Ian sordu.

Başını iki yana salladı. "Teşekkürler ama şimdilik her şeyi sindirmem gerekiyor. Her şeyin yoluna gireceğini biliyorum ama bunu nasıl yapacağımı bulmam gerekiyor." "Biliyorum," diye başını salladı Ian. "Güven bana. Başlangıçta kolay değildir, ancak sizin için neyin işe yaradığını bulur bulmaz, bunu anladınız. Sana yardım edeceğim.

Eğer bana olursa. New York'ta bir ailen olduğunu biliyorum ama Boston'da her zaman arkadayım. Şu anda kendin ve senin çalışanlar için en iyi olanı yapmalısın."

Al bakalım. Lanet olsun. New York'a geri dönmek zorunda. Aramızdaki ilişki yürümeyecek.

KARDEŞLER

TYLER

Giovanna ve ben ofiste kalırken herkes gece için yatak odalarına dağıldı. Sessizce odada dolaşıyor, alt dudağını parmaklarının arasında yuvarlıyordu. Onu dikkatle izledim, yakalayıp masanın kenarından aşağı atmak ve becermekten başka bir şey istemiyordum. mükemmel dudaklarıyla ne zaman bir şey yapsa, tek buydu.

Sanki düşüncelerimi duymuş gibi bana doğru döndü ve kollarını karnının üzerinde kavuşturdu. "Şimdi bizim hakkımızda ne hissediyorsun?"

"O gece Penthouse'dan sensiz asla ayrılmamalıymışım gibi hissediyorum," diye itiraf ettim. "Bir şekilde tüm bunlar bana geri dönüyor. Bundan eminim."

"Ne demek istiyorsun?"

Ona doğru birkaç adım atarak aramızdaki mesafeyi kapattım. Onu kaldırdım ve masanın kenarına oturttum. Ellerim iki yanında yüzeye dayanmıştı. "Benimle evlenmiş olurdun, Euphoria'ya şekilde gitmezdin. Mila hâlâ hayatta olurdu, Tanrı bilir nerede olurdu ve baban o moronları Ian'a teslim etmek için o yalanı kullanmak zorunda kalmazdı. Yani, eğer düşünürsen, tüm bu saçmalıklar-"

"Ty," diye sözümü kesti, dudaklarını tutkulu bir öpücükle dudaklarıma yapıştırdı, elleri başımın arkasındaydı. Ellerini yanaklarıma doğru kaydırarak dudaklarını ayırdı ve yüzümü tutarken gözlerime baktı. "Her biriniz her zaman her şey için kendinizi suçluyorsunuz ve buna bir son vermelisiniz. Her şeyin olması gerektiği gibi olduğuna inanıyorum, tam olarak anlamasam ya da lanet bir mafya patronu olmak bile."

Hareket etmesi gerektiğini hatırlayınca yüzüm sertleşti ve bir adım geri çekilerek odanın diğer tarafına doğru ilerledim. Büyük pencerelerden birinden geceye baktım ama tek yansıma ve onun arkamdan yürümesi idi.

Kollarını arkamdan doladı, dudakları sırtıma bastırdı. "Bu seni rahatsız ediyor."

Etrafımda dönerek başımı salladım. "Hayır, öyle değil. Babanın böylesine önemli bir pozisyon için sana güvenmesi, senin her yönden mükemmel olduğunu bir kez daha teyit ediyor." Elini kendi aldım ve onu tekrar masaya doğru ittim. Sandalyeyi iterek önünden çektim ve avuçlarını önündeki masanın üzerine koydum. "Sorun şu ki, sana yanlış bir şekilde dokunursam ölüm emrimi verebilirsin."

Omzunun üzerinden muzipçe sırtı. "Ya da belki eğilmeni sağlayabilirim."

"mi?" döndürdüm, önünde alçaldım, avuçlarımı üzerinde gezdirdim ve tekrar pantolonunun düğmesine kadar indirdim. Gözlerimi onunkilere diktim.

Her hareketimi izleyerek yavaşça salladı ve ben kot pantolonunu çözerken parmaklarını saçlarımda gezdirdi. Dudaklarını göbek deliğine bastırdım, pantolonunu çıkarıp yanımda yere bırakırken aşağıya doğru öptüm. Bir elim arkasındaydı, yuvarlak kıcını kavriyor, diğer elimle de amının dudaklarını ayırıyordum. Başparmağımla klitorisine masaj yaparken dilimi yarığının arasına kaydırardım. Dokunuşumla inledi, saçlarını kavradı.

"Eğer bakmam gereken şey buysa... Tanrım... dört gözle , siktir... yesss."

Höyüğüne karşı alçak sesle inleyerek, onun tatlılığının tadını çıkardım. Sarhoş olmuş bir halde gözlerim kapandı ve kendimi onu tatmin kaybettim. Kalçalarını yüzüme doğru savurdu.

Geri çekildim. "Daha fazlasını istiyor musun bebeğim?" "Mmhm," diye nefes aldı, "lütfen."

Ayağa kalktım, şeytanca onu kaldırdım ve masanın üzerine oturttum. Nefes nefese ve kızarmış bir halde bakışları benimkilere kilitlendi. "Sana her zaman boyun eğeceğim." Parmaklarını dudaklarında gezindi ve onları içeri ittim.

"Benim tattığının tadına bak."

Ben parmaklarımı ondan çekmeden önce inleyerek dilini parmaklarımin etrafında döndürdü. Öne doğru eğilerek boynunu öptüm.

Onu işaretlerle süslediğim aynı yere. "Sana bağımlıyım," diye fısıldadım, sonra dudaklarımı yukarı kaldırıp yumuşak, sıcak tenini tekrar öptüm. "Senin her parçana takıntılıyım."

Avuçlarını arkasındaki masaya dayamış, ne olacağını bildiğinden alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırmıştı. "Lütfen beni masanın üzerine fişkırt."

Elimi indirerek kalçalarını ayırdım ve iki parmağımı kaygan, ıslak amının derinliklerine soktum. "İstedğin bu mu bebeğim?"

Kalçalarını dokunuşuma doğru itti, inlerken dudakları hafifçe aralandı. "Yesss, siktir."

"Benim arkana yaslan," diye emrettim, "Bu gece sadece eğlenmeni istiyorum."

Söyleneni yaptı, masanın ortasına sırt üstü uzandı, tabancası başının yanındaydı. Parmaklarımı ondan çektim ve ben onları yalayarak temizlemeden önce protesto ederek inledi. Gözlerinde şehvetle beni izlerken, gömleğine uzandım, yukarı kaldırdım, sonra sütyenini aşağı kusursuz, yuvarlak göğüslerini ortaya çıkardım.

Bana baktı, bir sonraki hamleyi beklerken nefes nefese kalmıştı. Onu tekrar tatmam gerekiyordu. Tamamen sarhoş ediciydi. Dilimi vücudunun santiminde gezdirmek istiyordum. Bir parmağımı tekrar içine soktum ve eğilerek kabarık, delikli meme ucunu ağzıma aldım. Sertçe emerek amına bir parmak soktum ve inledi ama ben üçüncüyü ekleyerek kısa kestim.

"Lütfen," diye nefes nefese

kaldı. "Lütfen, ne?" .

"Lütfen durmayın... efendim," diye yalvardı. "Ben... çok yaklaştım ve... bu çok iyi hissettiriyor."

Duvarlarının parmaklarıma kenetlendiğini hissettiğimde yüzüme şeytani bir sırıtma yerleşti. Pantolonumun düğmelerini açtım, kalçalarımın hemen altına çektim ve horozumu çıkardım, ucuyla girişinin dışını .

Kalçalarını bana doğru salladı, daha fazlası için sızlanıyordu. "Tanrım, öldürüyorsun-"

İçine derinlemesine daldım, bariyerine karşı dibe vurdum. Kalçalarını sıkıca tutarak içine girip çıktım ve vücudunun geriye doğru çekilmesine, başının masanın önünden geriye sarkmasına neden oldum. Onu hissetmeyeli çok uzun olmuştu ve boşalmaya ihtiyacım vardı ama hâlâ onun boşalmasına hazır değildim.

Kollarımı bacaklarının altından geçirerek onu kendime doğru çektim, böylece diğer taraftan düşmeyecekti. Doğrulup kollarını omuzlarıma doladı, ben de onu açının elverdiği sert şekilde becerdim. Dudaklarını boynuma bastırdı, yüksek sesle inliyordu, kimsenin bizi duyup duymamasını umursamıyordu.

"O güzel, daracık amının derinliklerine boşalacağım, sonra da içindeki her damlayı yiyeceğim."

"Oh kahretsin," diye nefes verdi boynuma karşı. "Yesss, efendim, lütfenee."

Kalçalarını bana doğru hareket ettirerek bir kez daha sıktı ve sikimdeki her damla spermi sağdı. Dudaklarımı bastırdım, ikimizin de kaşlarında ter boncukları vardı. Öpüşmeyi keserek göğüslerini ellerime aldım, bir kez daha arkasına yaslanırken onları sertçe yoğurdum.

Kaygan shaftımın kremisi merkezinden çıkmasına izin vererek babasının sandalyesini kaptım ve ters çevirdim. Oturdum ve kendimi bacaklarının arasına yerleştirdim. Başımı eğerek tümseğinin etrafını öptüm ve tohumlarımın deliğinden sızmasını izledim. Dilim kıvrımları arasında kayarak yukarı yaladım, gözlerimi göğsünde tuttum, o nefes alıp verdikçe aşağı hareket ettim.

Başını kaldırdı. "Aman Tanrım," diye fısıldadı. "Evet, amımı yala bebeğim."

Parmaklarımı kullanarak döllerimin bir kısmını aldım ve amının etrafına sürdükten sonra yukarı uzanarak her iki dik meme ucuna da sürdüm. Sırtını dikleştirdi, sonra başını tekrar kaldırdı ve yaptığım her hareketi izledi. Parmaklarımı tekrar içine sokarak, klitorisinden döllerimi emerken hassas G noktasını okşadım.

Kayınbiraderimin öldürdüğü adamın masasının üzerinde kıvranıyor ve inliyordu. Babasının ne düşündüğünü hayal ettim, aşağıya bakıyor ve bir zamanlar insanların ölmesini emrettiği masanın üzerinde tek prensesini sıklıkla izliyordu. Genelde düşüncelerim karanlık olurdu ama bu yeniydi.

Vay canına. Yakında gezegendeki en korkulan kadın olacak kız arkadaşımı becerirken damarlarımda muazzam bir güç aktığını hissettim. Onun yanından hiç ayrılmak istemiyordum. Ne kadar riskli olursa olsun bir hayat yaşamak istiyordum. Her zaman birlikte olmam gereken kişi oydu.

İçini ve klitorisini daha sert okşadığımda, tüm kontrolünü kaybetti ve yüzümü ıslatırken çılgılık attı. Göğsü kabararak bana baktı, ben gözlerinin içine bakarken yüzüm bacaklarının arasına gömülmüştü. Saçlarımdan tutarak beni kendine doğru çekti.

Bakışlarını kapı aralığındaki harekete kayd, Ian ve Luke'un diğerleriyle birlikte bize baktığını gördüm. Şu anda durabilmemin hiçbir yolu yoktu. Yüzümü beceriyordu ve hâlâ ağzımın içine fişkırtıyordu. Sırtarak onları görmezden geldim ve o geçene kadar bir kez daha sadece gözlerine .

Kollarını iki yana açtı. "Lanet olsun Tyler, bu-" başı arkaya düştü ve nefesi kesildi, "Siktir!" Doğrulup masadan kalktı ve kucağıma oturdu.

Ağzımı kelepçelerime sildim.

"Böldüğüm için özür dilerim," dedi Ian, Luke'la birlikte içeri girerken

bakışlarını kaçırarak. "Öyle mi? Kaşlarımı kaldırdım ve dilimi alt

dudağımın üzerinde gezdirdim.

Ağzının kenarları ama gülümsemeyi reddetti. Giovanna kendini örtmedi. Onun yerine kollarını boynuma doladı ve bacak bacak üstüne atarak kucağıma oturdu. Bir elimle onu kendime doğru çektim, diğer elimi de kalçalarının arasına koydum. Benim

Horoz aramıza gömülmüştü, bu gece onunla işim bitmeye yakın bile değildi. "Sorun nedir?" diye sordum.

Ian çenesini kaldırıp bize baktı. "Giyinmek isteyebilirsiniz."

"Neden?" Giovanna sordu.

Luke araya girdi, "Çünkü bazı ziyaretçileriniz olmak üzere."

"Gecenin bir yarısı!"

Luke biraz sert bir sesle, "Evet ama saçmalıklar zamanı gösteremez," diye cevap verdi.

Ian'ın kaşları çatıldı ve kot pantolonunun ön cebinden telefonunu çıkarıp kulağına dayadı.

Ona beş dakika ver.

Evet, umurumda değil. Ona beşlik ver dedim. Patron ya da değil, o bizimle. Telefonunu cebine geri soktu.

olup bittiğini anlamasam da Ian'ın ona karşı koruyucu olduğunu görmek güzeldi. Bizim çevremizden olmayan birine karşı böyle davrandığına hiç tanık olmamıştım. Mila'yı hiç bu şekilde savunmamıştı. Ama yine de hiç savunmak zorunda kalmamıştı.

"Bana ne için beşlik vereceksin?" Kafası karışmıştı, gözlerini önce bana, sonra da ayağa kalkmadan önce Ian'a dikti. Kıcını yüzüme doğru pantolonunu aldı ve her seferinde bacağını çekiştirdi. Bakışlarımı onun mükemmel kıcından ve ıslak iç kalçalarından alamayınca sikimi uzağa soktum.

"Ty," diye homurdandı Ian, dikkatimi ona çekerek ve bakışlarımı kaydırıldı. Yüzündeki ifade bana birazdan olacaklardan hoşlanmayacağımı söylüyordu. "Kendine çeki düzen ver."

Hay sikeyim. Ayağa kalktım, pantolonumu bağladım, sonra kıyafetimi ayarladım.

"Gecenin bir yarısı," diye yorumladı Giovanna, göğüslerini geriye iterek. "Babam ölümden dönmediyse, neden yarına kadar bekleyemediğini anlamıyorum."

Ian yürüdü, masanın önünde durdu ve kollarını göğsünde kavuşturdu. "Bana karşı ses tonuna dikkat etmeni öneririm, çünkü bir dakika içinde bana ihtiyacın ."

Bir adım geri çekildi ve arkasını bana yasladı. "Üzgünüm, bu boktan olaylardan çok yoruldum-" Kapı aralığındaki hareketle sesi kesildi. Nefes nefese kaldı, dizleri zayıfladı ama ben yardım edemedim kendini hızla dengeledi. "Aman Tanrım!"

"Merhaba," diye selamladı onu en büyük ağabeyi Carmine. Siyah saçları dağınık bir pompadour şeklindeydi ve düzgünce kesilmiş sakalı çenesini sarıyordu. Koyu renk gözlerindeki ifade hiçbir pişmanlık belirtisi taşııyordu. Kötü niyetli bir sırıtış yüzüne yayılmıştı.

"Hey, abla." Ortanca kardeş Enzo yankılandı. Carmine'den birkaç santim daha kısaydı. Tıpkı ağabeyi gibi koyu renk saçları ve gözleri vardı ama biraz daha bakımsız görünüyor ve kendini daha rahat hissediyordu. Uzun süredir ortalıkta onu hiç rahatsız etmemiş gibiydi.

Carmine'in hapiste olması gerekiyordu ve işlediği suçlardan sonra yakın zamanda çıkacağını bilmiyordum. Her iki adamın da bakılırsa, Vito'nun ikisinin de ailesini yönetmesini istememesine şaşırmadım. Carmine akli dengesi yerinde gibi görünüyordu ve Enzo'nun da umurunda bile değildi.

"Nasıl... ne... aman Tanrım!" diye tekrarlayarak ağabeylerine doğru hızla ilerledi. Kollarını aynı anda onlara sarıldı. "Carmine," dedi bir adım geri çekilerek, "Hapisten nasıl çıktın? Seni gördüğüme üzüldüğümde değil ama ben-" sesi kesildi.

"Şok mu oldun?"

Başını salladı. "Evet."

Çenesini Ian'a doğru kaldırdı. "Bunun için ona teşekkür edebilirsiniz."

Gözlerini kocaman açarak Ian'a döndü. Ben de aynı şekilde şaşırmıştım. Ian, arkadaş olarak görmediği kişilere karşı cömertliğiyle tanınan biri değildi.

Başıyla hafif bir selam verdi. "Gerçek bir aileye ihtiyacın olabileceğini düşündüm."

"Teşekkür ," diye fısıldadı onlara dönmeden önce. "İkinize de söylemem gereken bir şey var."

Carmine onu iterek bana doğru yöneldi. Masanın diğer tarafında durdu, yumrukları iki yanında sıkılmıştı. "Sen de ve neden babamın masasının arkasındasın?"

"Ben onun erkek arkadaşım ve-"

"Carmine!" Giovanna koşarak yanıma geldi ve kolunu benimkine doladı. "Bu benim çok ciddi erkek arkadaşım, Tyler Prescott, ve o harika biri."

"Prescott?!" diye nefes nefese kaldı. "Avukat mısın?"

"Evet," diye cevap verdim sakince ama işi şansa bırakmıyordum, "benim hakkımda söyleyecek bir şeyin var mı?" Giovanna kolumu sımsıkı kavradı. "Bebeğim-"

"Evet, aslında biliyorum," diye alay etti. "New York'ta kendine epey bir isim kardeşim. Hapishanedeki ünün mahkûmlar oldukça ."

Ian ve Luke'a baktım, ikisi de kaskatı kesilmişti, bir kavgaya hazırdılar ama anında gevşediler. "Olması gerektiği gibi," Gardımı düşürmeden daha uzun durdum. Onun kız arkadaşımın erkek kardeşi olması umurumda bile değildi. Kolumu onun sıkı kavrayışından çekerek etrafına doladım ve onu tekrar kendime çektim.

Enzo yaklaştı. "Konuşmamız gerek, G." "Evet,"

diye iç geçirdi, "biliyorum."

"Demek doğruymuş," diye sordu Carmine'ın yanındaki masanın önünde durarak. Bir elini çenesine götürerek çenesini sıvazladı. "Öyle, ama onun yerine ben karar vermedim."

"Kimin için?" Carmine sordu.

"Babam için."

"Ha?" Enzo araya girdi.

Giovanna kaşlarını kaldırdı. "Ne hakkında konuşuyordunuz?"

"Ne hakkında konuşuyordunuz?" Carmine cevap verdi. "Luca'gördüğümde kıcına tekmeyi basmaktan bahsediyordum." "Öncelikle, kimse bir şey yapmıyor!" diye havladı.

"Artık hapisten ıktığıma patron benim ve ben ne dersem o olur," diye alay etti Carmine. "Bu konuda söz hakkın yok. Seni seviyorum ama-"

"Onunla bu şekilde konuşma," diye tersledim, kendimi kontrol edemiyordum. "Pardon?" diye hırladı, bir adım daha yaklaşarak.

"Kendimi tekrar etmem için beni yemlemenin sana hiçbir olmayacak." enemi sıktım. "Ben kimse için kendimi tekrarlamam." Enzo homurdandı. "şöhretin seni onun hapishanesinde ilerletebilir ama konuştuğunu bilmiyorsun."

Carmine bir elini kaldırarak kardeşini susturdu, sonra da sırtarak kollarını göğsünde kavuşturdu. "Yine de haklı. konuştuğunu ."

"Kim olduğu umurumda değil-"

"Yeter!" Giovanna havladı. "Siz ikiniz," diye kardeşlerinin arasını işaret etti, "ikiniz de yetkili değilsiniz. Ben varım ve ben ne onu yapacaksınız. Babam ikinizi de bırakmadı. verdi ve eğer haddimi aşarsanız, ikinizi de dışarı sürükletir ve eşek sudan gelinceye kadar dövdürürüm."

Kaşlarını kaldırmış beni izleyen Ian ve Luke'a baktım ama Ian bir adım öne çıkararak herkesin dikkatini çekti. "Babanız," dedi, taşınmış oldukları masanın üzerindeki kâğıt kaldırarak, "kesin emirlerini bu dosyaya bıraktı. Vefatından sonra bulundu. Karar verildi ve hazır olur töreni yapılacak."

"Bekle," diye alay etti Carmine Giovanna'ya, "ciddi mi bu?"

Ian dosyayı Carmine'ın eline tutuştururken bir kez başını salladı.

"Vay canına," diye gülümsedi Enzo, "tamam. Bununla bir sorunum yok."

Carmine ona ters ters baktı. "Bir kadın mı? Aileden sorumlu mu? Bu gülünç."

Kaşlarımı attım. "Yakalanıp hapse gönderilen senden daha az gülünç. Onun yakalanacağından şüpheliyim." Enzo bir kakhaha attı. "Kahretsin, belki de sorumlu kişi sen olmalısın."

Giovanna'ya baktım. "Hayır, bence harika olacak." "Yani sadece seni mi gerekiyor?" Carmine itiraz etti.

"zorunda değilsin," diye sırttı Giovanna, "ama bu sadece senin için sorun yaratır. Eğer istediğiniz buysa aileden uzaklaşmanız için size bir şans vereceğim. Aksi takdirde, hayatlarınızı bana adarsınız ve ben ne onu yaparsınız."

Giovanna'nın yaptığı her şey beni ediyordu. Yeni rolüne adım atma hayret ediyordum. Ian ve Luke gururlu ağabeyleri gibi onu izliyorlardı.

Carmine cevap vermeden önce bir an düşünerek elini çenesine götürdü. "Hayır, ben senin arkadayım. Sadece şok oldum ve şu anda bana hiçbir anlam ifade etmiyor ama . Ben ."

"Ben de ve-"

"Tak ," diye seslendi Angelo kapı aralığından, dikkatimizi ona çekerek. "Gia," gözlerini kapatıp iç geçirerek, "bir şey var... şey..." Kapıya doğru döndü, tam o sırada Frankie daha önce hiç görmediğim bir adamla kapıda belirdi.

Kollarını, kendi ayakları üzerinde zar zor duruyormuş gibi görünen adama dolamışlardı. Onlar odaya doğru ilerlerken, hırpalanmış adam nihayet başını kaldırdı ve çürükler ve kanla kaplı korkunç bir yüz ortaya ıktı. Artık onu zar zor tanıyabiliyordum.

İçgüdüsel olarak, Ian ve Chance'in önünde Mussolini ailesinin ellerinde öleceğimi düşündüğüm o korkunç anı hatırlayarak kendi solan yaralarımın izini sürdüm. Giovanna'nın odayı dolduran çığlığı beni gerçeğe döndürdüğünde omurgamdan aşağı bir ürperti aktı.

"LUCA!" Ona doğru koştu, Frankie ve yabancı onu onu yakaladı. Diz kapaklarının çarpmanın çatladığını hissederek ince, siyah ve altın renkli bir halıyla kaplı sert ahşap zemine yığılırken bacakları altından büküldü. Onu kollarının almak için acele etti, gzyaşları yüzünden akarken sıkıca sarıldı.

"Seni orospu çocuğu!" Enzo tersledi.

"İşi bitirebilmemiz için döndüğüne sevindim!" Carmine ekledi.

"HAYIR!" Giovanna böğürdü. "Ona zarar vermeyeceksin!" Luca'ya döndü. "Bunu sana kim yaptı?"

Carmine güldü. "Belli ki bizim tarafımızda olan biri."

"Bunu bitirebiliriz!" Enzo tersledi.

Giovanna öfkeyle aval aval onlara baktı. "Ona dokunamazsınız!"

"Babamın ölmesinin sebebi o!" Carmine karşı çıktı.

"Hayır," diye mırıldandı Luca.

masanın etrafında döndüm, aile dramına dahil olmam gerekip gerekmediğinden emin değildim. Tanrı biliyor ya, ben de payıma almıştım. Luca başını kaldırıp bana baktığında Ian, Luke ve ben bakiştık. Kanım dondu. Hemen doğru koştum ve çenesini sertçe kavradım. İleri geri hareket ettirerek yüzündeki izleri inceledim. Benimkilerle aynıydılar.

"Mussolini," diye homurdandım nefesimin altında. "Ne?" Ian bir adım daha yaklaşarak sordu.

Yüzünü . "Ruslar şu anda endişelerimizin en küçüğü."

KURULUM

GIOVANNA

Bir gün meşhur Aggio Suç Ailesi'nin lideri olacağımı asla hayal edemezdim. Kendi ailemin adını taşımasına ve nesilden nesile aktarılmasına rağmen, yine de patron olacağımı hiç düşünmemiştim. Bu hiç arzu etmediğim ve hala istemediğim bir pozisyondu. Bütün bir ailenin kaderinin omuzlarıma yüklenmesi mi? Hayır, teşekkürler. Bu sorumluluk için kendimi tamamen hazırlıksız hissediyordum.

Asıl yapmak istediğim dans etmek ve insanlar için kıyafetlerimi çıkarmaktı. İstedğim tek kişi Tyler olabilirdi; ancak müşterilerin önünde soyunmanın ve onları dansla baştan çıkarmanın özgürlüğünü seviyordum. İnsanlarla alay etmek ve onları çılgına çevirmek benim terapimdi. Beni azdırıyor hem de rahatlatıyordu.

Yine de Luca'ya sınıksı sarıldığımda yeni pozisyonumun gerçek ciddiyetini fark ettim. Onun güvenliği sadece benim onu öldürmek isteyen kardeşlerimizden koruma gücüne bağlıydı. İsteksizliğime rağmen, aileden geriye kalanları korumak benim görevimdi.

Babamın hatasının cezası olarak kanlar içinde dövülen kardeşimin keskin bir bıçak gibi içimi kesti. Diğer kardeşlerim inatçılıklarıyla tanınırlardı ve Luca'nın gözümün önünden ayrılmasına izin verirsem, bu bir ölüm cezası olurdu. Neyse ki Ian, Luke ve Tyler arkamdaydı ve her şeye karşı beni korumaya ve savunmaya hazırıldılar. Angelo ve Frankie'ye gelince, şu anda nerede durduklarından tam olarak emin değildim.

Bruno "Kasap" Borrelli, Luca ve benim yanımda . Babamın en sevdiği Capo'ydu. Kendimi bildim bileli ailemizin parçasıydı ve ben çocukken Fuji Dağı kadar büyük görünürdü.

Kızı Angelina benim en iyi arkadaşım ve dokuz yaşındayken araba yolunun hemen dışında trajik bir şekilde öldü. Doğum günü partimde saklambaç oynarken bir aile dostumuz ona arkadan çarpmıştı. Bunun için hep kendimi suçladım çünkü ona orada saklanmasını söyledim, ben de yakınlardaki başka bir arabanın arkasına saklandım. Tekerleklerin altında ezilmesini izledim ve yıllarca bu ilgili kabuslar gördüm. Zaman geçtikçe Bruno benim için daha çok bir amca gibi oldu.

Tyler yanımda duruyordu, bana meydan okuyan herkesi alt hazırdı. Ama "*Ruslar artık endişeleneceğimiz en son şey*" sözlerini sarf ettiğinde, kalbim karnıma düştü ve üzerime bir soğukluk çöktü. Luca' bakarken kendi yüzüne dokunması kardeşimden uzaklaşmama ve yaralarını biraz daha yakından incelememe neden oldu.

"Tıbbi yardıma ihtiyacı var," diye emretti Tyler, sonra Angelo'ya döndü. "Masanın altında çalışan bir doktorunuz ya da başka bir şeyiniz var mı?"

"Eğer değilse," diye araya girdi Ian, "var ama Boston'da."

"Evet," diye araya girdi Frankie, "birkaç tane var. Bir görüşmesi yapacağım."

Tyler Luca'önünde diz çöktü ve elini tekrar kucağına koymadan önce bileğini kontrol etti. "Nabızı iyi ama onu rahat bir yere götürmeliyiz."

"Ben iyiyim," diye mırıldandı Luca. "Sadece suya ihtiyacım var."

Tyler ayağa kalktı. "Ona biraz su ve soğuk, ıslak bezler getirin. Onu yatağa götüreceğiz." Dev Capo'yu yolundan çekti. "Luca, kırılan bir şey var mı?"

Tyler ona doğru eğilirken, "Sanmıyorum," diye fısıldadı.

"Acırsa bana haber ver," Tyler, Luca'nın kolunu omzuna atıp ayağa kalkmasına yardım ederek. "Bebeğim," dedi bana bakarak, "bize bir oda gösterir misin?"

"Evet, ." Başımı salladım, diğer taraftaki kardeşimi sabitlemesine yardım etmek için elimi uzattım. "Ne yapmamız gerekiyor?" Carmine sordu.

Sessiz isteğimi çoktan anlamış olan Ian'ın yüzüne doğru döndüm. "gidin," dedi kararlı bir şekilde, "biz burada kalıp sohbet ."

"Teşekkür ," diye mırıldandım ve o da başıyla onayladı. Luca ve Tyler'a odadan çıkmaları için rehberlik ettim, onları Frankie ve Bruno izledi. "Bruno, onlarla kal," diye emrettim, şu anda etrafta gereğinden fazla insan olmasını istemiyordum. Tyler'ın özel kalmasını isteyeceği bir şey gerekip gerekmeyeceğini bilmiyordum.

Bruno sessizce kabul etti ve ben Luca'yı Frankie'ye teslim ederken ofise doğru geri döndü. O ve Tyler onları uzun koridorlardan geçirirken bana yardım ettiler, kütüphanenin dışında durmadan önce birkaç tur attılar. Ortamı yumuşatmak için şakacı bir gülümsemeyle Luca'ya dönerek, "Dostum, Nadia seni şimdi görseydi-" diye takıldım.

Bakışlarını yerden kaldırdı ve birkaç kez gözlerini kırıştırdı. "Nadia mı? Hangi cehennemde o?" "Boston'da," diye cevap verdim, neden umurundaymış gibi davrandığını merak ederek.

"Ben... onu görmek istiyorum."

Frankie başını salladı, kaşları endişeyle çatılmıştı. "Bence biraz dinlenmeye ihtiyacın var, bunu daha sonra konuşabiliriz." Luca kararlıydı, yüzünde kararlı bir ifadeyle kollarından kurtulmaya . "Onu görmem gerek."

"Tamam," diye nefes verdim, "iyi, ama önce biraz toparlanman gerek. Berbat görünüyorsun."

"Seninle geri döneceğim," diye hırladı, "ve ben iyiyim."

Tyler ona tekrar yardım etmek için uzandı, ama Tyler kolunu çekerek yolundan çekti. "Bana dokunmayı kes dostum, ben iyiyim. Beni bu lanet evden çıkar. Peşimde insanlar var."

"Dinlenmen gerek Luca." Frankie ofladı pufladı. Bizim saçmalıklarımıza çok alışmıştı ama Luca'nın babamızın yanında çalışırken ona taş çıkarttığını biliyordum. Her zaman sorun çıkarırdı ve Angelo ile Frankie bu sorunları çözmek için birçok kez devreye girmek zorunda kalırlardı.

Luca şişmiş, kanlı yüzüyle tehditkâr bir şekilde sıırıttı. "Ne istersem onu yaparım," diye alay etti, gözlerinde asi bir parıltıyla. Kargaşanın ortasında bile sınırları zorlamak ve otoriteye karşı gelmek tam ona göre idi. "Bunu biliyorsun."

Tyler bir elini kaldırdı. "Öz kardeşlerin buraya gelip yaptığın şey yüzünden seni öldürmeden önce özel bir yere gidebilir miyiz?"

Bakışlarını ona çevirdi ve gülümsemesi soldu. Tyler ve Frankie öne çıktılar ve tökezlediğinde onu tekrar dengelediler. Birkaç odayı daha geçtikten sonra beni sola, bir misafir odasına kadar takip ettiler.

Luca'yı nazikçe lacivert kadife şezlonga yatırdılar. Frankie odanın diğer ucuna doğru yürüdü ve bitişikteki banyoya girerek gözden kayboldu. Akan suyun sesi bir süre yankılandıktan sonra aniden kesildi ve elinde nemli bir bezle dışarı çıktı. Kolumu uzatıp bezi ondan aldım ve kardeşimin kaşının üstündeki keşiği nazikçe . Keskin bir nefesle kurtuldu.

Tökezleyerek geri döndüm, kalbim hızla çarpıyordu. "Oops." "Dikkat et," diye gürledi.

"Özür dilerim," diye mırıldandım alt dudağımı ısırarak. "Dikkatli davranıyorum ama oldukça kötü görünüyor."

"Biliyorum," diye homurdandı, sonunda bakışlarımla buluştu. Yüzünün her çizgisine kazınmış acıyı görebiliyordum.

"?" Yanaklarındaki kesik ve morlukları çenesini parmak uçlarımla arasına nazikçe sordum.

"Mussolini'ler beni Ian ve kalles adamlarından sonra buldular-"

Tyler yüz ifadesi sertleşerek, "Ailem hakkında söylediklerine dikkat et," diye uyardı.

Luca bir elini kaldırdı. "Babamın başına yüzünden onlara hâlâ kızgınlım." Frankie ve ben aynı anda, "O senin hatandı," diye ekledik.

"O konuya geleceğiz," dedi ve bakışlarını sabırsızlıkla parmağıyla çenesine vuran Tyler'a çevirdi. "Boston'daki gösterimin neden iptal edildiğini anlamaya çalışıyordum." Başını tekrar geriye doğru salladı. "Kahretsin, Gia, dikkatli ol."

"Ugh," diye inledim, ağzının kenarını silerek. "Deniyorum."

"Her neyse," diye devam etti, "biris bomba tehdidi hakkında bir şeyler söyledi, ama sonra klimanın çalışmadığını duydum. Bunların hiçbirine inanmıyorum. Sadece bunun saçmalık olduğunu ve birilerinin bunu ayarladığını biliyorum. Ian'ın babamızı öldürmesini istediler."

Tyler, "Biraz araştırma yapacağım," diye cevap verdi.

Başını sallayarak ekledi, "Evet... çünkü şu anda kimseye güvenemem. Radarın altında kalmam gerekiyor."

"Bunun için fazla ünlüsün," diye alay ettim.

"Eminim iyileşmek için saklanabileceğim bir yer vardır," dedi Frankie ile beni işaret ederek. "Ve ikinizin de bilgisine, bu benim hatam değildi. Babama mesajı ama lanet olası bir araba aniden ortaya çıktı ve trafik ışıklarında arabama çarptı. Sonra lanet hastane beni üç gün boyunca tuttu. Çıktığımda herkes beni ve beni öldürmek istiyordu ve bir yerde üzerime atladılar. Adımı temize çıkarmam lazım."

Tyler ve ben gözlerimizi birbirimize diktik. "Ne?" Luca ve Frankie sordular.

"Karım... eski... eski ," diye içini çekti, "bir ışıktaki araba çarptı ve öldü. Bildiğiniz gibi Chance'in eski koruması da öldü."

"Mussolinis?"

Tyler hafifçe başını salladı. "Ama neden seninle de uğraştıklarını bilmiyorum. Ailemle konuşup ne bakacağım. Şimdilik, sana göz kulak olabileceğimiz bir yerde olmanı istiyorum. Gia'nın senin için endişelendiğini biliyorum ve seni saklayacağız."

Onu görünce kalbim kabardı ve güçlü kollarına atlayıp asla dürtüsüyle savaştım. Ona bakarken kelimelerim boğazımda ama ben daha konuşmadan Frankie'nin sesi sessizliği bozdu.

"Buna patronun karar vermesine izin vereceğiz."

Gözlerim büyüdü, geçici olarak onun ben olduğumu unutmuştum. "Evet... o haklı, Frankie. Onu Boston'da bir yere saklayacağız."

"Ve bu arada," diye ekledi Tyler, "tüm bunlara kimin sebep olduğunu bulacağım ve baktıracağım." Luca kanlı ağzının izin verdiği kadar geniş sırttı. "Mafya babası gibi konuş."

Bir omzunu silkti. "Etrafım onunla çevrili."

Luca aniden bakışlarını bana doğru çevirdi. "Bekle, patron?"

"Evethh," diye derin bir nefes verdim, "babam her şeyin sorumluluğunu bana ..."

"Hmm," diye . "Perde arkasında olup bitenlerle zor zamanlar geçireceksin." Dudağımın kenarını kaldırdım. "Ne demek istiyorsun?"

Frankie elini kaldırdı. "Bırakalım da şimdilik dinlensin, size daha sonra bilgi veririm."

Kardeşlerim ve diğer herkes nihayet gece için yerleştikten sonra, tek düşünebildiğim Tyler'ın kollarına sarılmış olma. Yatakta yatıyorduk, bakışlarımız tavana sabitlenmiş, parmaklarımız göğüslerimizde birbirine kenetlenmişti. Bir taraftan diğerine geçtim, o da aynısını yaparken ben de ona doğru döndüm.

"İyi olacaksın," diye beni rahatlattı ve yan dönerek yüzüme baktı. "Söz veriyorum." Sözleri rahatlatıcıydı ama zihnim hâlâ önümdeki zorlukları düşünmekle meşguldü ve hâlâ bunu yapmak istemiyordum.

Yaklaşarak aramızdaki boşluğu kapattı ve beni doğru çekti. Alt dudağımı dişlerinin arasına alıp ısırırken dudakları şiddetli ve talepkâr bir şekilde dudaklarıma çarptı. İçimden bir inilti yükseldi, bedenim içgüdüsel olarak onun dokunuşuna karşılık veriyordu. Öpüşmeyi derinleştirdiğinde, tırnaklarımın omzuna battığını hissettim, zevk içinde akarken sıkıca tutundum.

Battaniyenin altına gizlenmiş diğer elim yarı sertleşmiş sikine uzandı ve sıkıca okşamaya başladı. Ağzıma karşı alçak bir hırıltı çıkardı, dili aç bir öpücükle ağzımın her hevesle keşfediyordu. Elimde sertleştiğini hissedebiliyordum ve avucumu taşaklarına götürerek onları sıkıca kavradım. Ona sert davranmamı seviyordu ve bu sadece daha fazlasını arzulamasına neden oluyordu.

Alt dudağımı tekrar ağzına çekti, sertçe emerken boşdaki eliyle kıcımı kavradı ve beni zorla kendisine doğru çekti. Bana karşı sallanırken vücutlarımız senkronize bir ritimle hareket etti, dudakları beni karnımın üzerine yuvarlamadan önce boynumdan omuzlarıma doğru indi.

Arkamdan bacaklarımın arasına uzanıp parmaklarını ustalıkla içime sokarken yanağımı yumuşak yatağa bastırdım. Kıpırdandım, vücudum onun dokunuşuna kontrol edemediğim şekillerde tepki veriyordu. Gidecek başka yerim olmadığından kendimi tamamen onun bana verdiği zevke bıraktım.

Parmaklarını geri çekerken nefesim boğazımda düğümlendi, onları damlayan ıslak amıma geri sokmadan önce cildimde alaycı bir şekilde kaydırıldı. Her çekilişinde içimdeki acı daha da artıyor, beni delirmenin eşiğine getiriyordu. Hızlı bir hareketle battaniyeleri çıplak bedenimden yırttı.

Elini çıplak popoma sertçe indirdiğinde küçük bir inilti çıkardım ve yüzümü yastığa gömdüm. Tekrar ve tekrar bana vurdu, her seferinde vücuduma zevk şok dalgaları gönderdi. Yüzümü ona dönmek için başımı çevirdim. Şeytani bir sırıtışla üç parmağını içime sokarken başparmağı da dar göt deliğime bastırdı. Duygu çok baskındı ve yardım edemedim ama ecstasy içinde çılgılık attım.

Puslu gözlerle ona bakarken, yetenekli elleriyle üzerimde çalışmaya devam ederken sadece nefes alabiliyordum. "Bu iyi hissettiriyor mu prenses?"

Nefesimi tutmaya çalışarak, soluk soluğa bir cevap vermeyi başardım. "Evet efendim... Beni iyice germenize bayılıyorum." Başparmağını daha hızlı oynatarak beni kenara doğru iterken, sözlerim ani bir basınç artışıyla karşılandı. "Lütfen... sık beni," diye yalvardım, vücudumun her santiminde zonklayan bir arzu akıyordu.

"Bir şartla" diye fısıldarken dudakları boynumda bir yol çizirken nefesi kulağıma sıcak geliyordu. "Senin için her şeyi yaparım," diye nefesimi verirken deliklerime olan saldırısını hiç yavaşlatmadı.

"Seslerinizi tutmayın. İhtiyacın olduğu kadar yüksek sesle konuşmanı istiyorum." "Ya biri beni duyarsa?"

"değil," diye cevap verdi alçak bir ses tonuyla, elini benden çekerek. Islak parmaklarını ağzımın içine yerleştirerek gözlerini benimkilere dikti. "Anlaşıldı mı?"

"Evet, efendim."

Yatağa geri yaslanıp beni çekti. "Etrafında dön. Bana binerken o seksi kıcını seyretmek istiyorum." İtaatkâr bir şekilde, sırtım ona dönük olacak şekilde pozisyonumu değiştirdim.

Bacağımı diğer tarafa atarak ona sırtımı döndüm.

"Öne eğil ve yavaş ol," diye emretti. "Aminin yavaşça sikimi yutmasını izlemek istiyorum." Öne doğru eğilerek sert gövdesini avucumun içine aldım ve girişime yerleştirdim.

"Sadece ucu," dedi.

Başını içime bastırarak kalçalarımı hareket ettirdim, omzumun üzerinden onu izlerken onu kızdırdım. "Dar amımın sikinin etrafına sarılmasını ister misin?"

Kıçımı tekrar tokatladı, sonra sikinin tabanını tutarak mastürbasyon . "Ne kadar muhteşem bir manzara. Ben boşalırken seni böyle tut."

"Lütfen hepsini almama izin ver," diye yalvardım, onunla dolmak için sabırsızlanıyordum. "Kendini tutmamayı unutma," diye cevap verdi.

"Söz veriyorum, efendim."

"Şimdi hepsini alabilirsin, bebeğim."

Saçlarımı yana savurarak avuçlarımı kalçalarına bastırdım, hızlı ve sert bir şekilde boyuna kadar battım. Kalçalarımı kavrayıp kendini daha da içime iterken yüksek sesle bir inilti çıkardım, onu sürerken hızımı karşıladı. Avuçlarını arkama , ayırdı ve her iki yanağıma birkaç saniyede bir şaplak atarak arkam yakıcı bir acıyla yanana kadar vurdu.

"Vücudun çok seksi," diye mırıldandı, "göğüslerini görmem lazım, arkana dön."

Alt dudağımı kemirerek döndüm ve ona baktım. "Bu nasıl?" Avuçlarını avuçlarımın içine alarak göğüslerimin üzerine yerleştirdim.

"Mükemmel," diye sıkıttı onları, başparmaklarını piercingli meme uçlarımin üzerinde gezdirdi, "çok kusursuz."

Kalçalarımı çeşitli açılarda hareket ettirerek, amımı onun uzunluğunu tatmin etmek için kullandım. O beni dinlemeyi seviyordu, ben de onu ne kadar ettiğimi duymayı seviyordum. Sikişirken hiç de sessiz değildi. Ben üstteyken bile agresifti.

Ellerini indirerek amımı ayırdı ve benim onun aletinin üzerinde ileri geri salızledi. Dizlerini kaldırarak bedenimi öne attı ve ben de avuçlarımı başının iki yanına bastırarak ritmine ayak uydurmaya devam ettim.

Uzanarak parmaklarını boynuma doladı ve sıkıttı. Karanlık odada şiddetli bir göz teması kurduk, sadece ay ışığı ikimizi de aydınlatıyordu. Rahim ağzım ağrımaya başladığında ağzımdan iniltiler, inlemeler ve ara sıra çığlıklar çıkıyordu.

"Canın acıyor mu bebeğim?" diye sordu gülümseyerek. "Başlıyorum..." ciyakladım tutuşunun arasından.

Elini çekerek doğrulup tuttu ve beni tekrar tekrar kendine doğru çekti. Aramıza uzanarak başparmağını klitorisime bastırdı ve masaj yaptı.

"Siktir," diye nefes nefese kaldım, ağzım bir karış açıldı.

Başını eğerek yüz ifademi inceledi. "Boşalmana izin vereyim mi?"

Başımı salladım. "Mmhmm, evet efendim, oh Tanrım, lütfen boşalmama izin verin.

Daha fazla tutamıyorum." "Sanki fişkırtacakmışsın gibi geliyor."

"Öyleyim!" Çığlık attım. "Lütfen izin ver-"

Bir saniye içinde beni üzerinden kaldırdı, sikinin yokluğu beni boş hissettiriyordu. "Seksi amını yüzüme koy," diye emretti, ben itaat ederken altımdan kaydı.

Tekrar klitorisimle oynadı, ağzını açıklığıma bastırarak hızlı ve sert bir şekilde. Dili içeri ve dışarı daldı ve artık kendimi tutamıyordum.

"Ver onu bana," diye emretti. "Ağzımı doldur."

Ellerimi yatak başlığına bastırarak yüzüne sürdüm, ıslaklığımın ağzını ve yanaklarını doldurmasına izin verdim. Altımda inliyor, dili amımın her santiminde sihirli bir performans sergiliyordu. Kısa süre sonra bu hissi daha fazla kaldıramadım ve üzerine yığıldım.

"Eller ve dizler, şimdi," diye tükürdü ve yine itaat ettim.

yastıklara bastırarak, o arkamda dizlerinin üzerine çökerken kıçımı havaya kaldırdım. Ucunu giriş yerimde tutarak tekrar kılıfıma sertçe daldı ve zedelenmiş rahim ağzımda dibe vurdu. Çiğ ve sert darbelerle kalçalarımı tuttu ve tekrar tekrar içime itti.

"Benimle tekrar boşal prenses," diye emretti.

Bedenim her zaman ona teslim oldu ve yine kendimi tutamadım. Omzumun üzerinden geriye baktığımda, birlikte sertçe boşalırken birbirimizin bakışlarına baktık. Beni sıcak dölleriyle doldururken siki içimde titriyor ve zonkluyordu. Daha fazla dayanamayınca arkama geçti, yarığımı yalarken bir yandan da döllerini deliğimden çıkardı.

İşi biter bitmez yorgunluktan yatağa yığıldım ve o da düştü.

TAMAMEN BEN

GIOVANNA

Hepimiz uyanır uyanmaz resmi bir toplantı için ofisimde toplandık. Carmine ve Enzo'ya kesin emirler verirken Ian ve Tyler bana destek olmak için yanımdaydı: Luca'yı rahat bırakın ve saklandığı yeri gizli tutun ki huzur içinde iyileşebilirsiniz.

Tyler, babamızın ölümünden Luca'nın sorumlu olmadığını doğruladıktan sonra, ikisi de onu rahat karar verdiler. Enzo, Luca'nın aileye olan sadakatinden şüphe ettiği için özür bile diledi. Elbette Carmine hayatında şey için özür dilememişti, dolayısıyla bu sefer de dilememesi sürpriz olmadı. Yine de anlayışlı olduğunu ifade etti ki bu benim için yeterliydi.

Yeni patron olarak ilk haftamda yapmak isteyeceğim son şey, kendi ailemin üyelerinin infaz emrini vermektir. Babam bana kanın sudan daha kalın olduğunu öğretmişti ama ihanet sınır tanımaz.

Patronluk görevini resmen devralmış olmama rağmen, henüz törenimi yapmamıştım. Angelo ve Frankie'ye yemin etmeden önce dövüş sonrasına kadar bekleyip bekleyemeyeceğimi sordum. Bu yapıldığında hayatım büyük ölçüde değişecekti. Hepimiz beklemenin en iyisi olduğu konusunda hemfikiridik.

Kardeşlerim de babamın yokluğunda sorumlu gibi davranan Carmine ile birlikte dövüş için hazır bulunmakta ısrar ettiler. Herkesin plana katıldığından emin olduktan sonra toplantıyı sonlandırdım ve Ian'ın özel uçağıyla Boston'a döndüm.

Uçuş sessiz geçti. Biraz boşluk ve yalnızlık ve Tyler bu konuda heyecanlanmasa da, kısa eve dönüş yolculuğu sırasında uçağın arka odasında dinlenmeme izin verdi.

Ben New York'a döndüğümde bize ne olacağını konuşmamıştık. İkimiz de acı gerçekle yüzleşmek istemiyorduk - ayrı düşecektik. Onan taşınmasını bekleyecek kadar bencil olamazdım, özellikle de bekâr bir baba olarak ve tek ailesi Boston'dayken. Bu yüzden bu sabaha kadar her şey yolunda ve normalmiş gibi davrandık ama ikimiz de bundan çok uzak hissediyorduk.

Tyler Luca'yı evimdeki misafir odasına yerleştirmeme yardım etti. Daha sonra çocuklarını görmek için eve gitti ve beni önce depodaki antrenmana, ardından da kulüpteki vardiyama götürdü. Luca ve ben tekrar ayrılmadan önce biraz ama çok yorgundu. Ona biraz ağırı kesici verdim ve kısa bir süre sonra hemen uyudu.

Tyler ve ben yolculuk boyunca pek konuşmadık, sadece orada burada küçük sohbetler yaptık. Vardığımızda kapımı açtı ve tutmam için elini uzattı. Arabadan indiğimde arka koltuktan çantalarımı aldı. Depoya doğru yürümeye başladım ama bileğimden tutup tek bir hareketle beni döndürerek durdurdu.

Beni kendine çekerken gözleri renkli güneş arkasına gizlenmişti, isteksizce çekilmeden önce dudaklarını tutkulu bir öpücükle dudaklarıma bastırdı. "Bugün kibar ol prenses. Arkamı avuçlarının içine aldı ve dudaklarını alnıma bastırdı.

"Evet, efendim." Alt dudağımı dişlerimin arasına ona baktım.

Elini belime götürüp bizi deponun ana girişine doğru yönlendirirken ağzının kenarı küçük bir gülümsemeye dönüştü. İçeride, teknisyenler yeni takılan aydınlatma armatürlerini test ederken, adamlar siyah kafes bölümleri ve sandalyelerle uğraşıyordu. Tyler durdu, güneş gözlüklerini çıkardı ve odayı taradı.

"Sen iyi misin?" Ona endişeyle bakarak usulca sordum.

Bir kez başını salladı ve güneş gözlüklerini tekrar taktı. "Aslında, benimle gel," dedi, elimi aldı ve parmaklarımızı birbirine geçirdi. "Sana bir şey göstermek istiyorum."

Beni komşu bir depoya doğru götürdü. Yan kapının kilidini hızla açarak beni içeri soktu ve kapıyı kapatıp arkamızdan kilitledi. Çantalarımı yakındaki bir sandalyeye bıraktıktan sonra beni soğuk çimento zeminli, tozlu, devasa bir odaya götürdü. Paletler ve engeller alanı kaplamıştı. Güneş gözlüklerini tekrar çıkararak gömleğinin yakasına ve düşünceli bir ifadeyle boş odayı inceledi.

"İşte her şeyin olup bittiği yer burası," dedi önden yürüyüp ellerini kalçalarına koyarak.

"Burada ne olmuş böyle?" Yerdeki kan lekelerini görünce durmadan önce birkaç adım daha yaklaşarak sordum.

"Her şey," diye kıkırdadı, "patlayan depo hariç," dedi. "Jake çoğunu temizletti ama yine de şimdilik bazı şeyler kaldı."

"Burası senin-" sesim kesildi, birinin ona zarar vereceği düşüncesine dayanamıyordum.

"Evet," diye başını salladı ve elini bana doğru uzattı. "Ama doğrudan bu noktada değil. Odanın bu tarafı Dante'yle geçirdiğimiz geceden kalma."

O kaotik ama heyecan verici geceyi hatırladığımda yüzüme bir sırıtma yayıldı. "Chance ile Jenga oynuyor olmama rağmen çok fena bir şeydi," diye kıkırdadım.

Hafifçe güldü ve birkaç büyük kan lekesinin etrafından odanın ortasına doğru yürürken parmaklarımızı birbirine geçirdi. Bazıları koyu kırmızı, bazıları ise kahverengimsi bir renge lekelerden oluşan bir kümenin önünde durdu. Yakınlarda, her biri kendi payına düşen lekelerle sahip, devrilmiş üç metal katlanır sandalye vardı. Elimi bıraktı ve ayakkabısını kullanarak belirli noktaları işaret etti.

"İşte," dedi, "bunun bir kısmı Chance'in silahtan kanı, ama bu..." birkaç metre ötesini işaret etti, u benim kanım.

"Gözlerimi onun durduğu yere indirdim, yerde yan yatmış ortadaki sandalyeye bakıyordum. Üç sandalye de kurşun delikleriyle delik deşik olmuştu. Hiçbirinin ölmemiş şükrederek kalbim sıkıştı.

"İlk kez buraya geri dönüp bu gerçekten bakabiliyorum." Elimi kolunun . "Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

Ellerini ceplerine sokmadan önce başını ileri geri salladı, hâlâ yere bakıyordu. Elimi kolunun tuttum ve biraz daha sıktım. Korkmadığımı ve gitmemi istemediği sürece yanında kalacağımı, ama o zaman bile mücadele edeceğimi bilmesini istiyordum.

"Chance'e bir seçenek sunuldu," diye iç geçirdi. "Ya Ian'ı öldürecek ya da beni öldürecek. O gece beni istedim çünkü Jenna'nın hayatına Ian olmadan devam etmek zorunda kalacağı acısına ve suçluluk dayanamazdım. Chance aslında beni aşağı çekti, insanlar üzerimize ateş ederken beni tuttu. Kelimenin tam anlamıyla benim için kurşun yedi. Birkaç ay boyunca doktorlar yaşayıp yaşamayacağımdan bile emin olamadılar."

Sessiz kaldım ve başımı koluna yaslayarak düşüncelerini paylaşması için ona alan tanıdım.

"Uzun süre boyunca, hissettiğim suçluluk duygusu nedeniyle hayatımın en kötü gecesinin Mila'yı kaybetmek olduğunu düşündüm. Ama bu oldu." Bir zamanlar dehşet verici bir sahne olan kalıntıları işaret etti. "Ailemle bir gün daha yaşayamayacağımı düşünmek. Tek istediğim herkesin güvende ve iyi olmasıydı. Bu yüzden seni kendimden uzaklaştırdım." Bana doğru döndü ve ellerimi ellerinin aldı. "Seni uzaklaştırdığım için özür dilerim. İstedğim asla bu değildi. Sen Boston'da ortaya çıktığında evli olmasaydım, hemen peşine düşerdim. Ve bir parçam-" sesi kesildi.

Başımı salladım, bir elimi onunkinden çekip çenesine koydum ve gözlerinin derinliklerine baktım. "Bunu söylemene gerek yok çünkü ben de aynı şeyi hissettim. Kimseye kazık için ikimizin de yeterince saygılı olmasına sevindim. Bunu dürüstçe yaptık ve sonra kendimizi ya da sadakatimizi sorgulamamıza gerek kalmayacak."

"Ama mesele de bu," elimi geri çekmeye çalıştığımda elimi sıkıca tuttu, "sen . Ben gidemem. Burada bir hayatım, işim, ailem ve çocuklarım var. Seni burada tutan hiçbir şey yok."

Ahh. Sözleri karşısında kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. "Ciddi misin sen?" Hayal kırıklığı içinde ellerimi ondan çektim. "Benim ne olduğumu biliyorsun-

"Hayır, bilmiyorum," diye araya girdim. "İstemiyorum da çünkü şu anda aklımın nerede olduğuna dair hiçbir fikrin yok." "O zaman söyle bana," diye meydan okudu.

Ona kendisi ve çocukları hakkında tam olarak ne hissettiğimi söylemek istiyordum ama korkuyordum. Başımı ve uzaklaşmaya çalıştım ama o kollarımı sıkıca .

"Bana ne istediğini söyle Giovanna," dedi sıkılmış dişlerinin arasından, ilk kez tam adımı kullanarak. "Kendine güveniyorsun ve korkusuzsun. Eminim artık korkmuyorsundur."

"I..." Derin bir nefes alarak gözlerimi kapattım ve tekrar açmadan önce bir an durdum. "Seninle birlikte olmak istiyorum," dedim, sonunda aklımdan geçenleri söylemişim. "Ailenin bir parçası olmak, sana ve çocuklarına yemek yapmak ve onların hayranlık duyacağı türden bir kadın olmak istiyorum. Ama asla Mila olamayacağım. Ben iyi bir insan değilim. Ben... benim. Ben para için kadınları ve erkekleri beceren bir striptizciyim, artık lanet bir mafya patronuyum. Çocukların hak ediyor-"

"Sen." Kollarını bana doladı ve beni kendine doğru çekti. "Onlar seni hak ediyor. Ian'ın kötü bir koca ve baba olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Tabii ki hayır," diye alay ettim. "Peki ya Luke?"

"Muhteşemden daha azı olduğunu söyleyemem." Gözlerimi devirdim.

"Jade mi? Bize zarar veren insanları öldürdüğü için çok mu kötü?"

Başımı sallayarak kıs kıs güldüm.

"Ben de öyle düşünmüştüm," diyerek ve gözlerimin içine bir kez daha bakmadan önce dudaklarını yanağıma bastırdı. "Peki neden hak etmediğine inanıyorsun?"

"Çünkü Kat'in yaptıkları bende kalıcı bir yara izi bıraktı ve sana asla başka birinin verebileceği her şeyi veremeyeceğim."

Kıkırdadı. "Bebeğim, ben-"

Telefonu çaldı ve bizi cümlelerin ortasında böldü. İç çekerek bir adım geri gitti ve aramayı cevaplamak için ön cebine uzandı.

Alo?

Gia ile Fitzgerald'da. Bir dakika içinde orada oluruz. Nadia'ya söyle çantaları falan hazırlasın. Bakışlarını benimkilere indirdi.

Evet, tabii. Tuttum seni.

Aramayı aniden sonlandırdı ve telefonunu cebine geri koydu. Bir zamanlar kanlı bedeninin durduğu sandalyeye doğru ilerleyerek telefonu aldı ve düzgünce yerine koydu. Üç kurşun deliği ve eski kan sandalyeyi kaplamıştı ve o sırada onun yanında olsaydım ne kadar dehşete düşeceğimi hayal ettim. Yara izleri bir dereceye kadar solmuş olsa da, hala ne kadar dirençli olduğunu hatırlatıyorlardı.

Diğer iki sandalyeyi üçgen şeklinde dizdi ve yavaşça dolaştı. "Anılardan kurtulamıyorum," dedi, bakışları ortadaki sandalyeye sabitlenmişti. "Keşke her şeyi yeniden yapabilsen."

"Ne?" Nefesim boğazımda düğümlendi.

"Senaryoyu tersine çevir ve onun yerine Mussolini'lere işkence et." Bana dönerken gözleri kötü niyetli bir pırıltıyla parladı. anda içinde bir şeyler değişti. "Biliyor musunuz? İnsanlar benim ne kadar psikopat anlamıyor. Bu ailede çok uzun süre sessiz kaldım. O gece, büyük bir yaygara koparmadım. İşkenceye katlandım. Ian ve Chance beni kurtarmaya gelmeden önce bile Alejandro ve adamları bana zarar verirken sessiz kaldım. Gözlerinin içine baktım, bu yüzden yüzümü kestiler," diyerek gözlerinin üzerindeki yara izlerini işaret etti, "ve sonra onları , böylece bir sonraki adımda ne olacağını göremedim. Ama acı çektiğim için çılgılık atmadım. Öfkeyle bağırdım." Alçak sesle kıkırdadı. "Ailem bana 'iyi olan' diyor ama sadece uzun zamandır kendime çizdiğim imaj."

Beni tüketmekle tehdit eden arzu dalgasını bastırmak için dudağımı ısırdım ve ona doğru birkaç adım attım. Daha önce de mükemmeldi ama şimdi... şimdi ona daha da bağlı hissediyordum. Tyler Prescott sadece herkesin gördüğü iyi adam değildi. Karanlık ve gizemli bir yanı vardı... hatta tehlikeli.

"Bunu bastırıyordum," dedi ve elini benimkini tutmam için uzattı. "Çocuklarım ve Mila için hep iyi bir adam oldum ama hiçbir şey ne onun ne de ailesi için yeterince iyi olmadı. Hem iyi hem de kötü olabileceğimi fark etmem çok uzun zaman aldı."

Elimi yanağını okşamak için kaldırdım ve parmak uçlarımla çene çizgisini takip ettim. "Bence sen ."

Bakışlarını benimkilere doğru kaldırdı, diğerlerinin arasında ortalanmış bir yerde oturuyordu. Bacaklarının arasında durdum, ellerimi omuzlarına koydum ve ona baktım. Uyluklarımdan dışını aşağı yukarı okşadı.

"Kötü anıları iyi değiştirmenin bir yolunu bulmuşsun." Ona gülümsedim. "Öyle mi?"

Başını salladı ve parmaklarını bol şortumun altından geçirdi. "Beni daha iyi bir adam yapıyorsun."

Parmaklarını yarığımın arasına sokup aşağı yukarı okşarken başımı salladım. "Hayır, sadece kendin olmana izin veriyorum - gerçek benliğin."

Ellerini geri çekti ve pantolonunun düğmelerini çözdü, yarı kalkık aleti artık sınırlarından kurtulmuştu. Bacaklarımı onunkilerin üzerine kaydardım ve neredeyse hayatını kaybettiği, hala geçmişteki acısının izlerini taşıyan sandalyede kucağına oturdum. Göz temasını kesmeden şortumu kenara çekti ve yerleşti. Onu uyarmak için vücudumu kullanarak şaftı boyunca ileri geri hareket ettim ve ıslak dudaklarımdan mastürbasyon yaptım.

"Bu anının yerine daha mutlu bir şey koymama izin ver," diye fısıldadım kulağının dibine.

O uzanıp sikini dik , ben de destek için omuz kaslarını kavrayarak tamamen üzerine gömüldüm. Dudaklarımdan yüksek sesli bir inilti kaçtı ama o bunu tutkulu bir öpücükle susturdu. Kalçalarımı sıkıca kavradı ve beni üzerinde hızlı hareketlerle yönlendirdi. Dudaklarıma doğru inlemeden önce duyulabilen tek şey ağızlarımızdan çıkan boğuk inilti ve çılgınlardı.

"Kahretsin prenses, o daracık amcığına doyamıyorum." Pozisyonlarımızı ayarladı, böylece şimdi onun üzerinde zıplıyordum, maksimum zevk için açıyı değiştiriyordum. "Büyük horozumu sür bebeğim."

Ellerimi boynunun arkasında birleştirerek başımı yana yatırdım ve dudaklarımı boynuna değdirdikten sonra arkama yaslanıp avuçlarımla dizlerinin üzerine koydum. "Beni bu açıdan izlemeyi , değil mi?" Fısıldadım.

"Bu benim favorim," diye mırıldandı, göğüslerimi ortaya çıkarmak için üstümü aşağı çekerken. "Benim için zıplamalarına bayılıyorum." "Şimdiden çok yaklaştım," diye cevap verdim, mükemmel pozisyonu bularak.

Öne eğildi ve meme uçlarımdan birini ağzına alıp sertçe emdi. İçimde zonklarken duvarlarım onun etrafında sıkılaştı. "Benim için boşal prenses, acele etmeliyiz."

Kendimi daha fazla tutamayacağımı bildiğim için dudaklarımı boynuna bastırdım.

Başını sallayarak sırtarak geri çekildi. "Hayır," dedi, yüzüme uzandı ve başparmağını alt dudağımın üzerinde gezdirdi. "Benim için çılgılık atmanı istiyorum."

Talebine karşı koyamadım, adını haykırırken beni tohumuyla doldururken yüksek bir inilti çıkardım.

"Tyler! Vay anasını! Beni döllerinle doldur!"

"Her... damla sadece senin için... prenses," diye yanıtladı kendini yukarı, içime doğru iterken kesik kesik nefesler alarak.

Tatmin olmuş ve bitkin bir halde yığıldım. Kalçamı nazikçe okşadı. "Bunu kısa kesmekten nefret ediyorum ama seksi kız arkadaşım ve antrenörü yan tarafta bekleniyor."

Dik oturdum. "Ne?"

"Luke ve ben bugün ikinizle birlikte çalışıyoruz. İkinizin de tamamen hazır olmanızı istiyoruz çünkü büyük oyuncular gelecek ve Carmine ailenizin patronu gibi davrandığından, dövüş gecesi onu iyi gösterdiğinizden emin olmalıyız."

Gerçeklik bana bir ton tuğla gibi çarptı ve beni Tyler'la olan yüksekliğimden aşağı indirdi. Ekaterina'yı, o işbirlikçi kaltağı düşündükçe kendi kendime söyleniyordum. Hayatımdan sonsuza dek çıkması gerekiyordu.

Hemen kılık kıyafetimizi düzelttik ve Tyler'ın kolunu omzuma Hofstein'a doğru ilerledik. İçeri girdiğimizde teslimatçılar çoktan gitmiş, paletler ve kafes parçaları duvara yığılmıştı. Ian, Luke ve Nico, Carmine Giamagi ve Nadia ile derin bir sohbete dalmışlardı ama biz içeri girer girmez hepsi bize döndü. Ian'ın yüz ifadesi açıkça hoşnutsuzluk gösteriyordu ve diğer depoda kadar uzun süre kaldığım için bir suçluluk duygusu hissettim.

Tyler dudaklarını başımın üstüne bastırdı ve sessizce konuştu, "Antrenman yaparken döllerimin senden damladığını düşün."

Diğerlerinin önünde durduğumuzda gülümsememi engellemek için elimden geleni yaparak boğazımı temizledim. Ian bir an için gözlerini kısarak bana baktı ve aklından geçenleri geri itti. Nico onun arkasındaki sandalyelerden birine oturdu.

Nadia bana küçük bir gülümseme sundu. Ona Luca'nın evimde olduğunu söylemeli miyim diye düşündüm ama antrenmana konsantre olmamız gerektiğinden ve onun da odaklanması gerektiğinden söylememeye karar verdim. Tyler çantalarımı Nico'nun yanına ve ben de sargılarımı çıkarıp her iki bileğime sabitledim. Sonra Tyler eldivenlerimi geçirdi ve tam olarak emin . Neon pembe ağızlığımı çıkardı, bana vermeye hazırdı ama ben başımı salladım.

"Sadece antrenman yapıyoruz."

"Bir şeyler ters giderse diye," dedi ve kaşlarını ağzıma bastırdı. "Kız arkadaşımın mükemmel dişlerinin öyle kalmasına ihtiyacım var."

"Peki," diye mırıldandım engelin içinden.

Nadia ve ben ringe çıktıktan sonra koreografimizi bir türlü oturtamadık. O bir yöne gidiyordu, ben de aynı yöne gidiyordum, bu da birbirimize gerçekten çok sert vurmamıza neden oluyordu. Aklım yeni unvanımda, Luca, Tyler ve çocuklarında, Euphoria'daki ve tüm bunlardan sonra taşınmak zorunda kalacağım gerçeğindeydi. *Lanet olası patronluk işini bile istemiyorum!* Kafamın içinde milyonuncu kez tekrarladım.

Nadia yumruğunu geri çekerek mememe vurdu ve bir tıslamayla meme ucumu yakaladım. "Özür dilerim!" diye başını salladı.

Yumruğumu geri çektim ve kendimi savunmak için hiç düşünmeden ona olabildiğince sert bir yumruk salladım. Çarpmanın etkisiyle kafası geriye doğru sarsıldı ve geriye doğru tökezleyerek iplere çarptı. Luke ringin dışından mindere vurdu ve ben hâlâ göğsümü tutarken ona döndük.

"Siz kızlar ne halt ?" diye tükürdü. "Aynı taraftasınız!"

"Kafanızı kışınızdan çıkarın ve kendinizi toparlayın!" Ian, Nico'nun yanındaki sandalyeden kollarını göğsünde kavuşturarak .

"Luke ve Ty, içeri girin ve onları düzeltin."

İkisi de eldivenlerini sargılarının üzerine geçirip ringe Tyler iplere ve eldivenli ellerini iki yanıma koydu. Dudaklarını dudaklarıma bastırdı.

"Onları düzeltmekten kastım kız arkadaşınla sevişmek değildi!" Ian tersledi.

Tyler küçük bir sırtıtışla gözlerini devirdi. "Daha iyi hissediyor musun prenses?" diye fısıldadı, ben de göz devirerek başımı salladım. "O iyileşti, Ian!" diye omzunun üzerinden seslendi. Öne doğru eğilerek dudaklarını tekrar dudaklarıma bastırdı, sonra göz kırparak bir adım geri çekildi. "Bana doğru salla."

"Ne?" Alay ettim, "Kesinlikle hayır."

"O zaman kafanı topla ve doğru savur ama canını yakma. Ve sen," dedi ve yanında Luke ile bizi izleyen Nadia'yı işaret etti, "ona zarar verme-"

"antrenman bitti!" Ian sinirli bir ses tonuyla anons ederek dikkatimizi kendisine çekti. "Ne demek istiyorsun?" Luke sordu.

"Kat ve adamları bu gece geliyorlar ve hazırlıklı olmamız gerekiyor," diye yanıtladı telefonunu kaldırarak. "Gia, Nadia, siz kızların buradan uzakta bir araya gelmenizi ve dövüşten önce birkaç kez daha antrenman yapmanızı bekliyorum."

Bana baktı. "Nerede antrenman yapabileceğimizi bilmiyorum."

"Evimde bir spor salonu var," diye cevap verdim, sonra nefesim kesildi. "Kahretsin."

Tyler ve Luke bana iri gözlerle baktılar ve Nadia "Ne?" diye sordu. "Hiçbir şey."

Luca'nın iyileştiğini ve evimde saklandığını ona söylemek istemiyordum, bu yüzden o oradayken Luca'yı ondan saklamanın bir yolunu . Bu dövüşü etmemem önemliydi.

Tyler kulağıma eğildi ve fısıldayarak, "Çocuklar bu gece benimle, bilgin olsun. Bizimle akşam yemeğı yemek ve kulübe birlikte gitmek ister misin?"

Bakışlarımı gülümseyerek onunkilere çevirdim ve birden her şey mükemmel hissettirdi. "Emin misin?" "Hem de çok."

YENİ PATRON

TYLER

Bu gece iştayken, çocuklar kuzenleriyle birlikte odaya dağıldıktan sonra, Giovanna'yı Ian'ın ofisine götürdüm ve vardiya öncesi bir toplantı yapacağını söyledi. Onun ofisindeki toplantılar asla rutin olmazdı.

Genellikle bir tür mafya anlaşması olurdu ama bu gece daha büyük bir karmaşanın içine girdik. Kapıdan adım attığımızda bizi kimin bahsetmemiştir. Bunun kasıtlı olduğundan emindim, çünkü içeri girer girmez kavgaya hazır olmamızı istemiyordu.

Bir elimi Giovanna'nın belinin üzerinde gezdirdim, ona dokunmaya hazırdım, sonra kulüpte ellerimizi birbirimizden uzak tutma isteğini hatırladım. Bu imkânsız bir istekti ama saygı duyacaktım. Ne de olsa *onun kulübü onun kurallarıydı*, bunu her zaman açıkça belirtmişti. Ofise girdiğimizde Giovanna aniden durdu ve benim de durup Ekaterina ve Ivan'a doğru bakışlarını takip etmeme neden oldu. Her zamanki korumalarının yokluğu bana garip geldi. Böyle statü sahibi bir ailenin silahlı koruması olmamasını hayal bile edemezdim.

her zaman.

Kendimi huzursuz ve bundan sonra ne olacağından emin değilmişim gibi hissettim. Durumu okumaya çalışırken ellerimi ceplerime sıkıştırıp gözlerden . Ian'a baktığımda, bir açıklama için sessiz ricam, Giovanna'ya sabitlenmiş gözünü kırpmadan bakmasıyla karşılandı.

Parmaklarının arasında bir sigara sallanan Ekaterina, Ian'ın masasının önündeki sandalyeden kalkarken topuklarının keskin tıkırtısı odada yankılandı. Koyu renk saçları gevşek dalgalar halinde sırtından aşağı dökülüyor, geniş sırtıyı ve köşeli yüz hatlarını çerçeveliyordu. "İşte benim Giovanna'm."

"Katt." Giovanna onu şakacı bir gülümsemeyle karşıladı ve yüzeyin altında kaynayan gerginliği maskeleydi. Daha önce onu bu kadar rahat selamladığına tanık olmamıştım. "Ivan," diye ekledi, Ekaterina'ya dönmeden önce ona bir kaşını kaldırarak alaycı bir ifadeyle.

Ian kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Dövüşü tartışıyorduk ve Ekaterina bunu gelecek hafta sonuna ertelemek istiyor." "Neden?!" Giovanna haykırdı, Ian'ın dikkatli bakışları altında çabucak toparlanmadan önce bir an için maskesi düştü. "Yani, daha çok erken. Dövüşü öne alırsak onun dövüşçüsüne haksızlık etmiş olmaz mıyız? Bunun için çok çalıştım." O Bana baktı, henüz düzgün bir şekilde antrenman yapmak için yeterli zamanı biliyordu.

Ekaterina sigarasından uzun bir nefes sonra onu zarifçe yanına indirdi. Giovanna'nın önünde durmak için salına salına yürüdü, baskın bir tavırla. Varlığının her zerresi müdahale etmek, kız arkadaşım yerine bana hitap etmesini talep etmek istiyordu. Bunun yerine, herhangi bir yüzleşmenin durumu daha da tırmandıracağını bildiğim için dilimi ısırđım. Ekaterina'nın fiziksel olarak saldırganlaşmak üzere olduğuna dair herhangi bir işarette Giovanna'yı korumaya hazırdım.

"Oh, savaşçım hazır. Endişelenmene gerek yok." Giovanna'nın yüzüne uzandı, yanağındaki tırnağını okşadı, sigara kusursuz tenine tehlikeli bir şekilde yakındı. "Seni ait olduğun yere, evine götürmeye yardım etmeye hazır." Parlak kırmızı dudaklarından şeytani bir kahkaha patladı.

Giovanna Ian'a baktı, ama o başını hafifçe salladı. Zoraki bir sırıtışla Ekaterina'ya, "Göreceğiz," dedi. "Hayır, görmeyeceğiz." Ivan aniden ayağa kalktı ve kız kardeşinin yanına doğru ilerledi. "Seninle dövüşeceğim."

"Ne?!" Giovanna ve ben aynı anda bağırđık.

"Pardon?!" Ian tükürdü.

Ivan ve Ekaterina cevap vermeden önce birbirlerine bilmiş bilmiş baktılar. "Oh, evet, dövmek ve Moskova'ya geri götürmek için sabırsızlanıyorum. Amerika'da çok fazla zaman geçirdim."

Ian ve Luke'a bakmadan önce bana dönen Giovanna'nın yüzü şaşkınlıkla buruştu. "Ne?!" diye bağırdı.

"Los Angeles'a geliyor!" Ekaterina aniden kardeşiyle tartıştı ve sigarasını yakındaki masanın üzerindeki kül tablasına çarptı. "Rusya'ya değil."

"Ne?!" Ben .

"Onunla işim bittiğinde, onu alabilirsin, kardeşim.

." Ivan kıkırdadı, gözleri Giovanna'nın üzerinde sahiplenici bir şekilde geziniyordu. "Ama şimdilik o benim. Onunla işim henüz bitmedi."

"Evet, öyle!" Giovanna böğürdü. "Daha önce canınıza okumuştuk! Kahretsin," mırıldandı bunun bir sır olduğunu anladığında.

"Ne diyorsun?" Ekaterina sordu.

"Siktir," diye homurdandı Ian, Giovanna'nın yanına gidip diğer tarafına yerleşerek. "Sadece üzgün."

Giovanna içini çekerek başını salladı. "Artık bunu yapmayacağım Bay Knight." Tekrar Ekaterina'ya döndü. "Onunla seve seve dövüşeceğim," dedi, kollarını göğsünde kavuşturup Ivan'a doğru kaldırarak. "Ve onu herkesin önünde öldüreceğim."

"Ağzını topla, küçük amcık!" Ivan havladı.

"Onunla bu şekilde konuşma!" Ben onu savunamadan Luke bağırdı.

"Seni de aileni de sikeyim!" Giovanna havladı. "Hepinizden bıktım artık!" "Tyler," diye homurdandı Ian ve ben de şaşkın bakışlarımı onunkilere çevirdim, "önce şu veledini evcilleştir."

"Arkanı kolla, Ivan!" diye tükürdü onu yakaladığımda. Ben onu göğsümde tutmaya çalışırken o tutuşumdan kurtuldu. Öne doğru atılarak Ekaterina'nın çenesine bir yumruk indirdi. "Seni lanet orospu! Sırada sen varsın!"

"GIA!" Ian kükreyerek öne fırladı ve onu kollarından tutarak gruptan uzaklaştırdı. "Tyler, yaralanmadan önce onu hemen buradan çıkar!"

almaya hazırlandım ama Ekaterina çenesini tutarak kanlı bir şekilde . "Sorun yok." Hepimiz durduk, dikkatimizi ona çevirdik, Ian onu sıkıca tutarken Giovanna nefes nefese kalmıştı. "Sadece kavga etmek için ateşlendi. Ivan bu gece onu gözümüzün önünde becerirse, bu seferlik bu işin peşini bırakırız."

Ian kollarını kavuşturarak Giovanna' koruyucu bir şekilde arkasına itti. "Yeterince nazik davrandım, Ekaterina. Seni kulübümde ağırladım, sana en iyi dansçıları verdim ve adamlarıma sana iyi davranmaları için talimat verdim. Ama kimsenin Gia'ya dokunmasına izin vermeyeceğim."

Ekaterina tiz bir kahkaha attı. "Şaka yapıyorum! Bırak bu gece bizim için dans etsin."

Bana baktı, ben de başımı hafifçe salladım. Gözlerini kapatarak yutkundu, sonra başını kardeşlerine doğru eğdi. "Hayır."

"Özür dilerim mi?" Ivan alay etti. "Bize *hayır* mı diyorsun?"

"Dövüşecek ama bu gece onu alamayacaksın. O benim için dans ediyor." Blöf yaptığını ve gitmelerini sağlamaya çalıştığını bilsem de, kız kardeşimden başkasını istemesi tuhaftı. "Benim kulübüm, benim kurallarım," diye devam etti. "Sahibi seçer."

"Pekâlâ," Ivan'ın dudakları uğursuz bir sırıtişla bükülürken bizi geçip kapıya doğru itti. "Ama unutma sürtüğ," dedi çıkarken Giovanna'ya, "seni geri aletimi boğazına kadar sokacağım, sen-"

Jade kapıyı iterek açtı. "Bay Knight, sizinle yalnız konuşmam gerekiyor." Ekaterina'nın bir kez daha dudağındaki kanı sildiğini görünce gözleri büyüdü.

"Dövüşmek için sabırsızlanıyoruz." geçip giderken dili dudaklarını yalamak için dışarı fırladı ve bileğinin bir hareketiyle kardeşine müsaade etti.

Görüş alanından çıkar çıkmaz Ian başını sertçe çevirdi. "Jade."

Arkasına hızlıca bir göz attı ve onlara dışarı kadar eşlik etmek için bekleyen Buz Adam'a başıyla onay işareti yaptı. Odaya adım atarak kapıyı arkasından kapattı ve toplandığımız yere doğru birkaç geniş adım attı. Luke elini uzattı ve o da kollarını karnının üzerinde kavuşturarak Luke'un yanına yaslandı.

" oluyor?" Ian sordu.

Dikkatini bir kez daha Ian'a çevirmeden önce gözlerini Giovanna'ya kaydırıldı. "Aslında Gia'yı görmem gerekiyordu ama o kaltağın kaşlarını saç çizgisine doğru kaldırmak istemedim."

Giovanna kıkırdadı ama yüzündeki gülümsemeyi çabucak sildi.

"Sizi görmeye gelen bazı adamlar var," diye devam etti, "ve söylediklerine bakılırsa, onlar sizin Patron Yardımcınız, Consigliere'iniz ve iki kiralık korumanız mı?"

"," diye mırıldandı Giovanna.

"Bunu zaten biliyordum." Sırıttı. "Ben her şeyi bilirim, unuttun mu?"

Giovanna başını hızla salladı. " değil. Sadece dikkat çekeceğini biliyorum ve bu gece sadece normal olmak ve dans etmek istiyorum.

New York'a geri döndüğümde benim için her şeyin değişeceğini biliyorum ve şimdilik sadece özgür olmak istiyorum."

Sözleri beni gerdi. Öfke ve hayal kırıklığının içimde kaynadığını hissettim. Aileyi yönetmekle ilgili endişelerini ortadan kaldırmak istedim. Onun gitmesini istemedim. Bir aile olarak birlikte kalmamızı istiyordum ve-

"Ty?"

"Ne?" Gözlerimi Ian'a doğru çevirdim.

"Gia'yı odama götürmem gerek yoksa bir şeyler anlayacaklar." Dikkatini Luke'a çevirdi. "Dikkat çekmeden önce onları kulüpten çıkar. İhtiyacımız olan son şey biz hazır olmadan önce onun hakkında bir şeyler öğrenmeleri."

"Senin için dans etmeye gitmeden önce," dedi Giovanna doğrudan Ian'a hitaben, "ben-"

Kapı hızla açıldı ve Ekaterina ile Ivan, yanlarında silahlı korumaları olduğu halde birlikte içeri girdiler. Onları Angelo, Frankie ve kimliği belirsiz birkaç adam yakından takip etti. Nico ve Buz Adam yanlarında içeri girdiler.

Giovanna nefesinin altında "Siktir," diye inledi ve ben de parmaklarımızın birbirine dolandığını kimin gördüğünü artık umursamadan onu daha da yakınıma çektim. "Biri yalan söylüyor!" Ekaterina kıkırdadı ama Ivan elini kaldırdı ve o da gülmeyi kesti.

"Giovanna!" Bize doğru birkaç adım attı. "Babanın liderleri neden burada?" Derin bir nefes aldı, cevap vermek için ağzını açmadan önce Ian'a ve bana baktı. "Ona göz kulak oluyorlar," dedi Ian o cevap vermeden önce.

Angelo ve Frankie'nin ağızları gerildi.

"Burada birilerinin dürtüst davrandığını sanmıyorum," diye tükürdü Ivan. "Görünüşe göre birileri küçük sürtüğü başa geçirmiş ve hepimiz bunun ailen için büyük, çok büyük bir soruna neden olacağını biliyoruz. Eğer gerçek patronun sen olduğunu öğrenirsek, İrlandalılar ve İtalyanlarla savaşa girmekten başka çaremiz kalmaz." Kolunu odanın içinde gezdirdi. "Odadaki herkesi ve ailelerinizi öldürürüz!" Giovanna'ya doğru döndü ve ona doğru birkaç adım daha attı. "Küçük amcık, benden kork çünkü senin ve sevdiğin tüm insanlar için geliyorum."

Ağzını açtı ama onu arkamdan ittim ve tabancamı arka kılıfından çıkarıp ona doğrulttum. "Aggio ailesinin patronu artık benim!" Odadaki herkes silahını çekerken ben de kükredim. Giovanna'nın arkamdan sesli bir şekilde soluduğunu duydum. "Bu ofisten siktir olup gidin çünkü haksız suçlamalarınız size pahalıya mal olacak. Nişanlımı suçlamak sadece burada, kayınbiraderimin ofisinde kafana bir kurşun sıkmama neden olacak."

Ekaterina şok içinde nefes nefese kıs kıs güldü. "Şaka yapmıyorum, seni kaltak!"

Ivan parmağını havada döndürdü ve adamları silahlarını indirdi. İtalyanlara başımı salladım, onlar da aynı anda ama şaşkın bir şekilde silahlarını indirdiler. Tabancamı tekrar kılıfına soktum. Ian bir adım atarak yanıma geldi, kollarını göğsünde kavuşturdu. Giovanna omzuma dokundu, ben de geri uzandım ve bırakmadan önce elini sıktım.

"Nişanlım seninle dövülecek Ivan ama dövüş kurallarını değiştiriyorum." "Bunu yapmaya yetkin !" diye karşılık verdi.

"Aslında biliyorum," diye karşı çıktım. "Doğmamış çocuğumu benden alınız, böylece aileler arasında bir suç işlediniz. Bir varisi ortadan kaldırdın ve şimdi de patronun çocuğunu ortadan kaldırma suçunu taşıyorsun. Bizim kurallarımıza göre oynamayabilirsin ama ne olursa olsun bunun bedelini ödeyeceksin."

"Şaka yapıyorsun," diye kıkırdadı.

Taş suratla, "Sana lanet bir komedyen gibi mi görünüyorum?" diye cevap verdim.

"Kulübümden defol," diye hırladı Ian. "Ve dövüş kadar ne sizi ne de adamlarınızı görmek istemiyorum."

Ivan sayıca az olduklarını bildiğinden gözlerini öfkeyle kırıştıtırırken dudakları gergin bir çizgi halinde birbirine yapıştı. Birkaç adım geri çekildi ve ben son bir darbe indirdiğimde gitmek üzereydi.

"Eğer kazanırsan, kendimi öldürmeleri için ailene vereceğim."

"Hayır, yapmayacaksın!" Giovanna bağırdı ama onu kendime doğru çektim ve yanımda, Ian ile benim aramda tuttum. "Ama nişanlım senin kışına tekme bastığında Aggio ailesini, benim ailemi ve arkadaşlarımı sonsuza dek yalnız bırakacaksın."

Tek kelime etmeden çenesini sıktı, yavaşça döndü ve ailesiyle birlikte korumalarıyla birlikte ofisten çıktı. Buz Adam ve iki Aggio koruması ayrıldı. Kapı kapandığı anda Giovanna dönüp bana baktı.

"Delirdin mi sen?!" diye tısladı öfkeyle. "Bence konuşmalıyız," diye açıkladı Angelo.

Jade gülümsedi, "Nişanlandınız mı?!"

"Hayır!" Giovanna bana dönmeden önce ona tükürdü. "Tyler! Patron mu?!" Luke güldü. "Kahretsin, kardeşim."

"Ne zamandan beri?" Ian sordu.

Tekrarlanan sorulara dayanamayarak başımı salladım ve hışım ile odadan çıkıp koridordan sola döndüm. "Ty!" Jenna ofisinden .

Diğerleriyle herhangi bir etkileşime girmekten kaçınarak aceleyle çatıya çıktım. Çatıya ulaştığımda kapıyı iterek açtım ve arkamdan çarparak kapanmasına izin verdim. Çömelerek parmaklarımı sinirli bir şekilde saçlarımda . "Lanet olsun!" Nefesimin altında mırıldandım. Ayağa kalkarak cebimden bir sigara çıkardım ve yaktım. Derin bir nefes çekerken başımı kendime salladım. *Ne yapmıştım ben?*

Kapının tekrar çarpma sesi dikkatimi çekti ve bakmadan Ian olduğunu anladım. Tam burada, kulübünün tepesinde fiziksel bir yüzleşme yaşamak üzereydik. Düşmanlığının bana doğru yayıldığını hissedebiliyordum.

Yanımda durdu, ikimiz de çevredeki binalara bakıyorduk. Ceketinin iç cebinden bir sigara çıkardı ve onu da yaktı. Sonunda sessizliği bozmadan önce birkaç dakika sessizce sigara içtik.

"Söyle gitsin," diye homurdandım.

"Ne diyeyim?" Bana bakmadı bile.

"Beni tehdit et," diye cevap verdim, "ya da orada seçtiğim kelimeler hakkında beni sorguya çek." Ona bir göz attım.

Bir nefes daha çekerek başımı salladı. "Bu konuda söyleyecek bir şeyim yok." Yavaşça bana dönerek yumuşak, gri bir duman bulutu üfledi. "Ancak-"

" burada." Mengenemi yanıma indirmeden önce içime çektim.

"Gia'ya ne zaman evlenme teklif ettiğini bilmek isterdim," kaşlarını çattı, "ve Jenna'nın bilmediğinden eminim, yoksa lobide aşağı bir yukarı taklalar atıyor olurdu."

"Biz nişanlı değiliz."

"Yani bu sadece panikle söylenmiş bir yalan mıydı?"

Sigaramı bırakarak ayağımı üzerinde döndürdüm, sonra kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Hayır, panik içinde değildim. O lanet olası işi istemiyor bile. Ve ona nişanlım dedim çünkü lanet kurallarının nasıl işlediğini bilmiyorum. O aileyi yönetebilmem için evli olmamız gerekiyor mu bilmiyorum ama eğer yollarını değiştirip adil oynamaya karar verirlerse bunun onu Ruslar için sınır dışı edeceğini biliyorum."

"Babası hayattayken adil davranmadılar," diye alay etti. "Şimdi de adil davranacaklarını nereden çıkardın? Bunu aşmıştık. Ayrıca, birini güvende tutmak için evlenmezsin, aşk için evlenirsin."

"Duygularımı seninle tartışmak istemiyorum Ian, ama çocuğumu öldürdüler ve bir daha çocuk sahibi olamamasına neden oldular. Artık onlarla uğraşmayacağım. Sana ve aileni gibi yönetme ihtiyacına saygı duyuyorum, ama konu Gia ve ailemiz olduğunda, ben gibi . Sen de buna saygı duymak zorundasın."

Bakışlarını benimkilerden hiç ayırmadan, sigarasının son üç nefeslik sessizce içtikten sonra onu tavana bıraktı ve ayakkabısının tabanıyla söndürdü.

"Ailesine liderlik etmemi isteyip istemediğini bile bilmiyorum," diye itiraf ettim. "Şu anda aşağıda, benden kaçmaya hazır olabilir."

"Bence sahte bir nişan ilan ettiğin için her şeyden çok incinecek," dedi. "Peki, bu konuda ne yapacaksın?"

"Yetişkin gibi davranacağız ve bu konu hakkında konuşacağız."

Telefonunu cebinden çıkardı, ekranını kontrol etti ve sonra koydu. "Şu anda vardiyasında çalışacak ve bu konuyu işten sonra konuşabilirsiniz."

"Peki," diye cevap verdim. "Zaten bu akşam üyeliklerle ilgili halletmem gereken bazı işler var."

Sohbetimizden sonra Ian ofisine gitti ve ben de Giovanna'yı Amber ve Jade ile birlikte Jenna'nın odasında buldum. Omzunun üzerinden baktı, sonra izin istedi. Çantalarını ondan alıp omzuma attım. Parmaklarımı onunkilerle birleştirerek kızlara tek kelime etmeden onu dışarı çıkardım. Bakışlarından Jade ya da Giovanna'nın Amber ve Jenna'ya olanları anlattığı anlaşılıyordu.

Görüş çıkar çıkmaz beni yönetici süitindeki ofisime doğru çekti. "Buraya," dedi. "Yalnız konuşmamız gerek."

"Biliyorum," diye cevap verdim, kapının kilidini açmak için uzandım, ama zaten kilitli değildi, bu yüzden açtım ve önce onun girmesine izin verdim.

Bileğine uzandım, yakaladım, çantalarını yere bıraktım ve onu kendime çektim. Dudaklarımı onunkilere yapıştırdım.

"Öhöm," diye derin bir ses boğazını temizledi ve ben adım geri atarak ışığı yaktım.

"Ne oluyor lan?" Tersledim.

Frankie, "Biz de sana aynısını sorabiliriz," diye karşı çıktı.

Masamda oturuyordu, Angelo ve Bruno önündeki sandalyelerdeydi, diğer üç tanımadığım adam da duvara yaslanmıştı.

"öneririm," diye yanıtladım ağzımdan çıkmasını engelleyemeden, ama kimseye boyun eğmeyi bırakmıştım. "Benim ofisimdesiniz ve ailemin kulübündesiniz." Giovanna'ya baktım, ya tahrik olmuş ya da kafası karışmış görünüyordu, onu tam olarak okuyamadım. "Sandalyemden kalk," diye emrettim.

Frankie alaycı tavırla ayağa kalktı, bana meydan okumaya hazırdı. "Kayınbiraderinin ofisinde küçük numarayı konuşmamız gerekiyor."

"falan değildi," diyerek masama doğru yürüdüm. Bakışlarımı onunkilere diktim. "Her ciddiydim."

Alt dudağını dişleyen Giovanna'ya bakarak alay etti ama Angelo ondan önce konuştu. "Buna sen mi izin verdin? Babanın yerine geçmesi için seçtiğin kişi bu mu? Bu aileyi İtalyan mirasının her zerresinden koparacak İrlandalı mı?"

Bakışlarını bana çevirdi ve ben de sadece benim tarafımı tutup tutmayacağını merak ederek bakabildim. Başka zaman olsa onu sorgulamazdım ama bu büyük olaydı, hayatımı değiştirecek bir olay gerçekleşecekti ve az önce bir oda dolusu insana onun nişanlım olduğunu duyurmuştum. Omuzları bir kalkıp bir inerken derin bir nefes aldı ve soğukkanlı bakışlarla bana doğru yürüdü. Onlara döndü, elleri kalçalarındaydı.

"Doğrusu," diye söze başladı ve kendimi tuttum, "Tyler aileyi yönetme konusunda kardeşlerimden ya da benden daha .". Birdenbire geniş ve tehditkâr bir şekilde sırtıttı. "İrlandalı olması umurumda değil, senin de olmamalı, çünkü Angelo, annen Dublinli ve hatırladığım kadarıyla metreslerinden biri İrlandalı Amerikalı, haksız mıyım Frankie?" Bakışlarını ona doğru kaydırды.

Adamlar iç geçirdi ve Frankie başını eğdi. "Adil. Güzel. Eğer gerçekten istediğiniz buysa, o zaman bu gece bir tören yapmamız gerekiyor."

"Ofisimden çık," diye emrettim. "Gia ve benim biraz yalnız ihtiyacımız var. Törenim için hazır olduğumda sana haber veririm."

"Elbette," diye cevap verdi Frankie, elini kaldırarak herkesin odadan çıkmasına neden oldu. Masaya doğru yürüdü ve bana doğru uzandı. "Bunu destekliyorum, ama içeri girersen asla çıkamazsın, bu yüzden hazırlıklı ol."

"Biliyorum," diye yanıtladım elini sıkarken.

Giovanna onu kapıya kadar takip etti, kapıyı kapatmadan önce ona sarıldı ve arkasını döndü. "Tyler!" diye fısıldayarak bana doğru yürüdü. "Ne oluyor lan?"

oturup avuçlarımı bastırdım ve başımı eğip yüzeye yasladım. "Gia, tek düşünebildiğim seni korumaktı." Bakışlarımı kaldırdığımda onun hâlâ şok içinde bana baktığını gördüm. "Bu pozisyon için evli olmamız gerekip gerekmediğini bilmiyordum. Ailenizin yasalarını bilmiyordum."

Masanın yanına doğru kaydı ve ben de sandalyeyi ona bakacak şekilde çevirdim. Kendini bacaklarımın arasına yerleştirerek parmaklarını saçlarımda gezdirdi. Daha ona evlenme teklif bile etmemişken nişanlandığımızı ilan ettiğimi bildiğim için gözlerinin içine bakamadım. Ancak de kendimi gözlerinin içine bakmaya zorladım. Tek bir damla gözyaşı dökerse, onu incitmenin tüm sorumluluğunu üzerime alacaktım.

"Sen gitmeden önce Penthouse'da yatakta uzanmış konuşurken sana aptalca bir şaka olarak verdiğim pembe bileziği hatırlıyor musun?"

Gözlerim büyüdü. "Vay anasını." Nefes nefese masanın çekmecesini açtım. İçini karıştırarak içinden çıkardım ve ona doğru tuttum. "Bunu her zaman Göksel Bina'daki masamın çekmecesinde saklardım, sonra buraya taşındığımda yanımda getirdim. Onu atmaya hiç düşünmedim."

Alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırarak bir süre dikkatle bileziğe baktıktan sonra aniden topuklarının üzerinde döndü ve çantasına doğru yürüdü. Çantasının fermuarını açıp bir şeyler aldıktan sonra bana doğru adımlarken gözlerim her hareketini takip etti.

Yavaşça parmaklarını açarak bir zamanlar bana ait olan kayıp altın serçe parmağı yüzüğünü ortaya çıkardı. Babam onu bana on altı ; yuvarlak düz tepesine baş harflerim kazınmış basit bir bant. zaman çok sevmemiştim ama yine de takıyordum.

"Kızma ama-"

"Lanet yüzüğümü mü çaldın?" Kıkırdadım ve bacaklarını kucağıma atarak çıktım.

"ve ben de senden bir anı olarak aldım, senden çalmak istediğim için değil," diye kıs kıs güldü. "Yüzündeki ifadeye bakarak pahalı olduğunu tahmin ediyorum. Her zaman mücevher kutumda saklardım ama Luca'yı evime yerleştirirken iş çantama ." Elimi tuttu ve avucumun içine yerleştirdi. "Gerçekten çok üzgünüm."

"Yüzüğün fiyatına değil," dedim, "kaybettiğimi sandığım anda onu benden almama ve yıl saklamama şaşırdım. Taktın mı?"

"Luke gelmeden bir hafta öncesine kadar dans ettiğim her gece, ki bu çok ironik." Sol elini kaldırıp işaret parmağını . "Sadece buna uyuyordu." "Aptal pembe bir bileziğe tutunmana şaşırdım." diye kıs kıs güldü.

"Hayır," dedim yüzüğü parmağına takarken. "Bilezik sen geri dönene kadar senden bana kalan tek şeydi. Hayatının geri kalanında bu yüzüğü takmanı istiyorum." İçimi çektim, "Bunu doğru şekilde yapmadığım ve sana bu gece kocaman bir elmas için boktan olduğumu biliyorum ve burası," bakışlarımı tavana kaldırdım, "evlenme teklif etmek istediğim son yer." Gözlerimi tekrar onunkilere çevirerek sessizce güldüm. "Sana bir tane alacağım ama bu gece nişanlandığımızı açıkladığımda biraz acele ettim."

"Evet, öyle yaptın," diye , yanağından tek bir damla yaş süzüldü. Başparmağımla sildim ve dudaklarımı dudaklarına bastırıp çektim. "Elmasa ihtiyacım yok."

"Çok kötü," diye göz kırptım. "Sana paramın satın alabileceği en iyi ve en güzel pembe elması alacağım. Seni seviyorum. Hayatının geri kalanını çocuklarım ve benimle geçirmeni istiyorum. Onlarla garip bir durum olduğunu biliyorum ama-"

"Evet!" diye gülümsedi. "Seni seviyorum," diye ciyakladı titreşen bir sesle. "Beni görmeye geldiğin gece sana aşık oldum. Ve çocuklarının garip bir durum olduğunu söylemeyi bırak. Başka birinin çocuklarını büyütmek ve anneleri öldükten sonra bile hayatını onlara adamak için harika bir adam gerekir. Hayatımı başka türlü geçirmeyi hayal bile edemiyorum. Onlara ve sana tapıyorum." Nefesi kesildi. "Peki taşınmak? Taşınamazsın."

"Kurallar kitabında işi Boston'a taşıyamayacağımı ve evi oraya seyahat ettiğimizde kullanmak üzere New York'ta tutamayacağımı söyleyen bir şey var mı?"

Başını iki yana salladı. "Hayır, sanmıyorum. Babam seyahat ederdi."

"Güzel, anlaştık."

KİLİT! DÜDÜK!

"Evet?" Geniş bir sırtıyla seslendim.

Luke kafasını kapıdan içeri soktu. "Gia, aileni çalıştıracak mısın?"

"Hayır," diye güldü. "Ty bunu benim için yapacak."

"Güzel," diye cevap verdi, "O zaman kıcını kaldırıp aşağı inmeni ve işe koyulmanı öneririm."

DEĞİŞİKLİKLER

GIOVANNA

Tyler ve ben Luxe'ün alt katına indiğimizde, üzerime siyah şeffaf bir bluz, ona uygun bir etek ve siyah, ince topuklu botlar giydim. Bakışlarını kaldırdığında, masasında üyeler için evrak işlerini meşguldü.

Kalemini yere bıraktı. "Kesinlikle görünüyorsun."

"Teşekkür ," diye cevap verdim ve elini uzattı. Kalçalarımın fazladan bir salınımıyla ona doğru ilerledim ve kollarımı boynuna dolayarak kucağına yanlamasına oturdum.

Bakışları vücudumda gezinirken, "Söyleyeceğim şey seni şok edecek," diye fısıldadı.

Yumuşak bir kahkaha attım, eli kalçalarımın arasına girip okşarken saçının arkasını şakacı bir şekilde çekiştirdim. "Bu da ne?"

Tırnağımla boynunun arkasında hafif daireler çizerek alaycı bir şekilde sordum.

"Euphoria'da dans etmeden önce bu gece Luxe'de işini yapmanı istiyorum."

"Ne?"

"Ama bir şartım var."

Devam etmesini beklerken kalbim tedirginlikle çarpıyordu.

"Herkes ve herkes için dans edebilirsiniz. Kendini rahat hissettiğin sürece umurumda değil. Sana her yerde dokunmalarına izin ver, ama onları öpmeyeceksin ve ağızlarını vücudunun herhangi bir yerine koymayacaklar ya da buna dokunmayacaklar." Bir parmağını içime sokmadan önce yarığımı aşağı yukarı okşadı. Dudaklarını kulağıma bastırarak alçak sesle fısıldadı, "Onları boşalt ama boşaltmasan iyi edersin. Anlaşıldı mı prenses?"

Başımı salladım. "Evet, efendim."

"Bununla birlikte," diye devam etti, masanın altındaki duvarlarımı okşayarak. "Bu gece bir şeyle meşgul olacağım, bu yüzden beni fazla göremeyebilirsiniz."

Bir kaşımı kaldırdım, o beni tatmin ederken inlememe engel olamadım. "Paylaşmak ister misin?"

Tam o sırada telefonum masanın üzerinde çaldı ve ona uzandım. Dario'dan gelen mesajı açtığımda, Tyler'ın parmakları içimde daha hızlı hareket etti. Hem onun dokunuşuyla hem de bu gece istediğim son şeyin drama olduğunu bilerek inledim.

Kapının çalınması bizi böldü. "İçeri gel!" diye , elini bacaklarımın arasında tutuyordu ama ben metni okurken hareketini durduruyordu.

Hey, bu gece benimle geçirecek vaktin var mı? Lobideyim.

Tyler mesaj üzerine, "Ondan nefret ediyorum," diye homurdandı.

Odaya girdiğinde gözlerim Victoria'nın kollarıyla buluştu, beni Tyler'ın kucağında otururken görünce şaşırmıştı. Onun rahatsızlığına gülümsemekten kendimi alamadım ama aldığım mesaja nasıl cevap bilemediğimden hemen telefonuma döndüm. Tam telefonumu masanın üzerine koymuştum ki konuştu.

"Ben de tam bu gece beni nerede istediğini soracaktım," dedi.

Tyler ikinci bir parmağını içime soktu ve dudaklarımdan kaçmakla tehdit eden sesleri bastırmak için mücadele ettim.

"Bu gece barda takılmak ya da kafese geri dönmek istersen, çekinme. Çocuklar senin orada olmandan hoşlanıyor gibi görünüyorlar." "Bir dakika," diye araya girdim, kucağından atlayıp eteğimi düzelttim. "Bir fikrim var." Sırıtarak ona doğru ilerledim.

Euphoria lobisi. Kapı açıldığında, ana sergi salonuna giden bir insan denizi tarafından karşılandım.

Dario Luxe kapısının önünde duruyordu, yüzünde bir gülümseme vardı.

"Hey ba-" "Artık nişanlıyım," diyerek sözünü kestim ve elini tuttum.

"Ne?" diye nefes nefese kaldı.

"Ama benimle gel. Seni biriyle tanıştırmak istiyorum." Üstümden siyah anahtar kartımı çıkarıp taradım ve Dario'ya yol gösterdim

Luxe'a geri döndüm ve onu ofise yönlendirdim.

Tyler onu görür görmez kaşlarını çatı ama sonra bakışları elime kaydı ve yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirdi. "Gia?"

Elimi hızla Dario'dan çektim ve Victoria'yı tanıştırdım. "Bu Victoria," dedim elimle onu göstererek, "bu da Dario, eski komşum. Ona Luxe'ü birine ihtiyacı var ve senin ilgilenebileceğini düşündüm." Onayını almak için Tyler'a baktım.

Bir kaşını eğlenerek kaldırdı ama emin değil gibiydi.

Dario bu garipliği fark etti ve cazibesini konuştu. "Yanımda böylesine çarpıcı bir sarışın varken bir tura çıkmaktan başka bir şey istemem. Dilinle kiraz sapı bağlayabilir misin?"

Kendinden emin bir şekilde başını salladı. "Bu ve çok daha fazlası."

Onun elini tuttu ve odadan çıkmasına rehberlik etti. Omzunun üzerinden bana baktı ve "Teşekkür " dedi. Ona başımı salladım ve gururla Tyler'a döndüm. "İşte insanları öldürmeden onlardan böyle kurtulursun."

Sandalyesinde geriye doğru yaslandı ve başını salladı. ", sanırım ailemin bizi rahatsız eden insanları öldürmesini tercih ediyorum. Az önce bir canavar yaratmış ."

Gözlerimi devirerek ona yürüdüm ve o da gözlerinde muzip bir ifadeyle bana baktı. "İşe gitmem gerekiyor, efendim." Eğildim ve dudaklarımı onunkilere bastırdım.

Ofisten çıkarken beni arkamdan tokatladı ve ben çıkarken onun seyir zevki için kı biraz salladı. Koridora çıktığım anda Roxy geniş bir sırtıyla bana yaklaştı.

"Bu gece burada mı sahne alacaksın?"

"Öyleyim," diye cevap verdim, onun ruh haline uyararak. "Benim için kim var?" Bar alanına doğru yan yürürken sordum. "İlk günden beri üyeymiş ve geldiğinde pembe saçlı kızı sorup duruyormuş, ama sen gitti."

Vücutları zarif bir şekilde dengede duran ve mükemmel bir uyum içinde olan bir çiftin önünde durduk. Adam benden birkaç santim daha uzun boyluydu, ince vücudu geniş omuzlarını vurgulayan iyi dikilmiş bir takım elbiseyle süslenmişti. Kumlu kahverengi saçları özenle taranmıştı ve kalın bıyığı üst dudağının üzerinde kemerli bir şekilde ona sofistike bir hava veriyordu.

Yanıdaki kadın lüks ve zarafet saçıyordu, pahalı mücevherleri dans eden ışıkların altında parıltıyordu. Kısa küt kesilmiş saçları adaminkiyle aynı renkteydi ve narin yüz hatlarını çerçeveliyordu.

Roxy onlara elini uzattı. "Bunlar *Doktor* Dennis Clemens ve karısı Regina. Kocasını memnun edişinizi izlemek istiyor. Ve onlar çok değerli."

Dudaklarımı ağızımın içine sokarak kodu başımla . Eğer bir çift *değerliyse*, para önemli değildi ve onlardan ekstra ücret alma iznimiz vardı. "İkinizle de tanıştığımıza memnun oldum. Korkarım artık müşterilerimi bu şekilde memnun edemiyorum ama hayatınızın en güzel zamanını geçirmenizi sağlamaktan mutluluk duyarım."

Regina bakışlarını üzerimde gezdirerek, "Benim için hiç sorun değil," dedi. "Soyunmama izin var mı?"

"Sizi rahat ettirecek şeyleri yapabilirsiniz ama benim kurallarım var. Odaya giderken ikinizle birlikte bunların üzerinden geçeceğiz." Roxy bana gülümseyip bardaki diğer üyelerle ve ilk kez gelenlerle konuşmak üzere yanlarından ayrılırken aralarında bakiştık. "Anahtarları resepsiyondan aldın mı?"

"Oh, evet!" Dennis anahtar kartını hevesle havaya kaldırdı.

Her ikisinin de ellerini ellerime alarak onları koridorun sonundaki soldaki üçüncü odaya götürdüm ve kuralları onlarla birlikte gözden geçirdim. "Birincisi, ellerinizi göğüslerimin üzerine koyabilirsiniz ama meme uçlarımı sıkamazsınız ya da beni tahrik etmeye çalışamazsınız. İki, benimle ikiniz arasında öpüşme olmayacak ama birbirinizi öpebilirsiniz. Üçüncüsü, amıma dokunamazsınız ama bacaklarımda sorun . Uyluğumun ortasından yukarısı olmaz."

Tyler bana bu sonuncusu hakkında kesin bir bilgi vermemişti ama şansa bırakmak istemedim ve meşgul olduğunu söylemesine rağmen, özel salonda camın diğer tarafından beni izliyor olmasını yadırgamazdım.

Oda yumuşak bir ışıltıyla aydınlatılmıştı. Siyah duvarlar karmaşık metal işçiliği ve gümüş aksanlarla süslenmişti. Egzotik yağların ve tütsülerin aromaları havada dolaşarak rahatlatıcı ama şehvetli bir atmosfer yaratıyordu. Yatak, odanın görsel merkezini oluşturan deri ve özenle işlenmiş metalden bir yapıydı.

"Hazır mısınız?" Onları içeri götürüp ellerimi onlarınkinden çekerek sordum.

Dennis salladı, önündeki manzara karşısında adeta ağzı sulanmıştı. Ancak Regina biraz daha tereddütlü görünüyordu. Yaşam tarzına henüz aşına olmayabileceklerini düşünerek onu kontrol ettim. "Sen iyi misin?"

Başını salladı. "Geri döndüğüne inanmıyorum ve uzun zamandır bu anı bekliyorduk."

"Yardım edebildiğim için mutluyum," diye gülümsedim. "İstersen sandalyeye oturabilirsin." Elini tekrar kendi elime aldım. "Bizimle oturmak istemezsen, bu sana en iyi manzarayı sunacaktır."

Gözleri büyüdü. "miyim?"

"Tabii ki!" Onu nazıkçe pelüş kanepeye götürdüm ve kocası otururken o da bir bacağına minder üzerine çekerek kanepeye uzandı. Gözleri bana sabitlenmişti, başka yere bakamıyordu. Şık ses sistemine doğru yürüdüm, parmaklarım mükemmel şarkıyı bulana kadar seçenekler arasında gezindi; şehvetli ve unutulmaz bir şey.

Müzik çalmaya başladığında, önce ona odaklanmaya devam ederek onlara doğru geri döndüm. Kendini rahat hissetmesini istiyordum.

rahattim. Bir kadının beni kocasıyla izlerken sorun düşündüğü, ancak daha sonra çıldırdığı çok fazla durumla karşılaşmışım.

oturarak önce onun kalçasını, sonra da onunkini okşadım. Hafifçe kızardı, gözleri heyecandan parlıyordu. Dennis bu alışverişi hayranlık ve şehvet karışımı bir duyguyla izledi.

Birden kaldım, doğrudan aynalı pencereye baktım, Tyler'dan başka biriyle yakınlaşıırken yansımamı gördüm. Sanki biri beni izliyormuş gibi hissettim ama yanılıyor da olabilirdim. Her iki kulüpte de ne zaman dans etsem, bu her zaman sadece Tyler içindi. Kulübe geldiğimden beri bir kez bile aklımda ondan başka biri için dans etmemiştim.

Seçmelerimin olduğu gece, bunun onu delirttiğini biliyordum. O an onun içindi. Belki de o sırada sadece seçmeler için olabileceğim en iyi dansçı olmaya çalışıyordum. Şimdi geriye dönüp baktığımda, işim bittiğinde tek oydu. O zamanki durumuna saygı için bu duygularla savaştım ama içten içe bir şekilde onun için acı çekiyordum.

Özel koridordaki camın diğer tarafındaymış gibi davranarak koltuktan kalktım, yavaşça dans ettim, kalçalarımı melodiyi yankılayan boğucu bir ritimle hareket ettirdim. Regina gözlerini benden alamıyordu, her dalgalı hareketimde nefesi daha da derinleşiyordu.

Dennis de büyülenmişti, gözleri her hareketime kilitlenmişti. Arzusunu fazla ve karısının çıplak omzuna dokundu, parmakları solgun teninde .

Mükemmeldi. , kucağına oturdum, parmaklarımı saçlarında gezdirirken kollarımı başımın arkasına koydum. "Sana dokunabilir miyim?" diye yüksek sesle müziğin üzerine fısıldadı.

Başımı salladım, ellerimi geri çektim ve kalçalarımı ona sürtmeye devam ettim. Ben müzik eşliğinde dans etmeye devam ederken ikisi de uzanıp yanlarımı okşadı. Hafifçe doğrulup üstümü çıkardım. Daha iyi görmelerine izin vererek ayağa kalktım ve sallanırken göğüslerimi onlar için salladım.

Regina eteğinin lastiğine uzanıp beni izlerken kendisiyle oynayarak beni şaşırttı. "Tekrar kocamın üzerine otur," dedi.

Sahte bir gülümsemeyle başımı sallayarak altımı çıkardım ve onları yerde bir su birikintisi içinde bıraktım. İkisi de koltuklarında kıpırdandılar ve onun ereksiyon olduğunu söyleyebilirim. Kanepeye geri döndüm ve bir kez daha kucağına oturdum. Kalçalarımı ritme göre hareket ettirerek gözlerimi kapattım, dans ettiğim kişi Tyler'mış gibi davranarak gözlerimi açmadan önce bir elin kalçamdan yukarı kaydığını hissettim.

Bakışlarımı Regina'ya çevirdim, bir eli hâlâ elbisesinin üzerindeydi ve bacağımlı ileri geri okşuyordu.

"Çok güzelsin koyayım," dedi gözleri göğüslerimdeyken.

"Evet, öyle," diye Dennis. "Şimdiden boşalmaya o kadar ihtiyacım var ki. Küçük tıraşlı ağına bayılıyorum." "Teşekkür ederim," diye cevap verdim hafif bir yaltaklanmayla.

Yaptığım işi seviyordum ama şimdi içimde bir şeyler değişiyordu. Dans etmek ve Luxe'un işletilmesine yardım etmek istiyordum ama artık insanların beni kullanmasını istemiyordum. Uzun zamandır işim seks seks seksti ve o zamanlar bunu sorun etmiyordum ama şimdi kendimi kötü hissediyordum. Ne kadar çok düşünürsem o kadar mutsuz oluyordum.

Tyler'ın gerçekten beni izlediğini umarak, özlemle penceredeki yansımamı izledim. Şu anda ona ve desteğine ihtiyacım vardı. Zaman yeterince hızlı geçmiyordu. Sonunda, ikisinin de inlediğini duydum ve bakışlarımı kaçırıp, kadın orgazm olurken tutkulu bir öpücüğe kilitlendiklerini gördüm ve Tyler kalçalarımı tutarak beni giyinik sikiinin üzerinde ileri geri hareket ettirdi.

Kahretsin, o anda sadece gitmek istedim. Göğüslerimi okşayan elleri rahatsızlığımı daha da artırıyordu. Gözlerimi tekrar kapattığımda, kendimi Euphoria'da sahnede ya da sevdiğim tek adamla, camın diğer tarafında başka bir çifti birlikte izlerken seks yaparken hayal ettim.

Kapı yavaşça gıcırdayarak açıldı ve tam altımdaki adam yüksek sesle orgazm olurken Luke kafasını içeri uzattı. Luke neler olduğunu görünce aceleyle geri çekildi. Gözlerimi devirerek ayağa kalktım ve kıyafetlerimi aldım. Yoğun öpüşmelerinden isteksizce ayrıldılar ve dikkatlerini bana .

"Gecenin geri kalanının tadını çıkarın ve benim için bu odada fazladan otuz dakika kalmaktan çekinmeyin," dedim zoraki bir gülümsemeyle, oradan çıkmaya hevesliydim.

"Teşekkür !" diye cevap verdiler, ben hızla dışarı çıkıp kapıyı arkamdan kapatırken.

Duvara yaslandım ve derin bir nefes aldım. "Neye ihtiyacın var?" Luke'a kızgınlığımı kontrol etmeye çalışarak sordum.

"oldukça sinirli görünüyordun," diye kıkırdadı sessizce.

"İzliyor muydun?" Homurdandım ve kıyafetimin içine geri girdim.

"Elbette," diye tekrar güldü. "Güvende emin olmak için her zaman kızlara göz kulak oluyorum ama Ian ve ben sizinle özel olarak konuşmak istedik."

"Tamam," diye karşılık verdim ve onu Luxe'den çıkarken takip ettim.

Bir elini belime koydu ve Ian'ın ofisine doğru ilerlerken kaynaşan konukların oluşturduğu kalabalık lobide bana rehberlik etti. Kapıyı kapatmadan önce içeri girmeme izin verdi. Ian masasında oturuyordu ve benim içeri girdiğimi görünce durakladı.

"Oturun. Başını masanın önündeki sandalyelere doğru eğdi.

Luke'un masanın yanındaki kasaya doğru ilerlediğini ve ona yaslandığını gördüm. "Her şey yolunda mı Bay Knight?" diye sordum. "Rahat olun," diye cevap verdi, "bu sıradan bir toplantı."

Bir kez başımı salladım.

"Tyler ne yapıyorsa... onu yaptığına göre," diye iç geçirdi. "Nerede durduğunu ve kulüple ilgili planlarının ne olduğunu ve potansiyel olarak bilmem gerekiyor. Burada dans etmeye devam edecek misin? Ve eğer öyleyse, Luxe'de sahne almaya devam edecek misin? Bunun Ty'ın hoşuna gideceğinden emin değilim."

Gözlerimi kırıştırdım, cevap vermeden önce bir an için tüm sorularını düşündüm. Hiçbir şeyi kaçırmadığımdan emin olmak istedim. "Boston'da kalıyoruz. Aileyi buradan yönetiyor." Onunla Luke arasında bakış attım. "Euphoria'da kalmak istiyorum ve Luke'un asistanı olmak isterim, eğer beni yanında tutarsa?"

Luke göz kırparak başını salladı. "Bunu tartışabiliriz ama patronun karısı olduğun halde hâlâ benden ."

"Tamam. Ama sıralama umurumda değil," diye şaka yaptım ve bakışlarımı tekrar Ian'a çevirdim. "Ve evet, Euphoria'da dans etmek istiyorum ama sanırım orada hiçbir şey yapmadan sadece Ty'la Luxe'ü izlemem gerekiyor. Daha bir dakika önce bir çiftin arasında olmaktan ne kadar hoşlanmadığımı gördü," devam ederken çenemi Luke'a doğru kaldırdım. Paranın özel danslarda olduğunu biliyorum ama artık bunun bana göre olduğunu sanmıyorum. İhtiyaç sizin için Mavi'de performans sergilemekten mutluluk duyarım, ancak sanırım kişisel etkileşimler olmadan Luxe'den sorumlu olmayı tercih ederim. Garip gelmesin ama Euphoria'da sahneye başka bir adam çıkarmadığım sürece üzerimde olmasını istediğim tek el Ty'ın elleri. Ortam farklı, bunu açıklayamıyorum. Belki de değişiyordum? Her zaman bir yuva kurmak istemişimdir."

"Tamam." Cevabımdan tatmin olmuş görünüyordu, sandalyesinde arkasına yaslandı ve parmaklarını başının arkasında birleştirdi. "Artık aileden biri olduğunuza göre, ofis içindeki ve dışındaki formaliteleri bir kenara bırakmamız gerekiyor."

"Harika," diye gülümsedim. "Bunu yapabilirim."

"Şimdi," diye kaşlarını kaldırdı, "haftanın geri kalanında izin yapmanı ve dövüşe hazırlanmanı istiyorum. En iyi durumda olmana ihtiyacımız var." İçini çekti. "Ve eğer o gece geldiğinde kendini hazır hissetmezsen, dürüst olmanı ve bana söylemeni istiyorum, tamam mı?"

"Hazır olacağım. Nadia ve ben tüm hafta boyunca gündüzleri pratik

yapıyoruz." "Peki, beni haberdar et."

"Yapacağım."

Sandalyesini geriye doğru yuvarladı, ayağa kalktı ve bana doğru yürüdü. "Bu gece ana sahnede dans edeceksin, değil mi?"

Ben cevap vermeden kapı açıldı ve Chance yüzünde kocaman bir içeri girdi. "Marcus Butler ve Ashton Jackson'ı getirdim," diye duyurdu.

"Ne için?" Luke yanıma gelirken Ian çenesini okşayarak sordu.

"Dövüş," diye cevap verdi Chance alaycı bir ifadeyle. "Marcus bunun için eğitildi ama Ash'in yaklaşan bir filmde bir dövüşçüyü oynaması gerekiyor. Yönetmenle, yani kendimle konuştum," dedi göğsünü göstererek, "ve önce flashback sahnesini çekmeye karar verdim, böylece Ash fazla makyaja ihtiyacımız olmayacak."

"Hayır," diye başını salladı Luke, "o güzel yüzü profesyonel dövüşçülerin olduğu bir ringe atmayacağız."

"Beni dinleyin," diye karşı çıktı Chance, odada dolaşırken, "Marcus onunla dövüşecek. Ashton zaten birkaç darbe almak istiyor. İkisi de oyuncu. Nasıl biliyorlar."

Chance'in coşkusu karşısında kendimi gülümserken buldum ve Ian'a baktım. ". "

Bana göz kırptı ve sonra tekrar Chance'e döndü. "Tamam." Dikkatini Luke'a çevirdi. "Sen ne düşünüyorsun?"

"Tamam ama onları oynamak üzere tehlikeli oyundan uzaklaştırmak için birkaç gerçek dövüşçü geliyor." Bana baktı. "Sen ve Nadia onu sattığınızdan emin olsanız iyi olur çünkü Ivan'ı yok etmek için size ihtiyacımız var." Saatine baktı. "Aşağı insek iyi olacak. Birazdan dans etmen gerekiyor ve bizim de orada olmamız lazım."

Ian önden giderek Chance, Luke ve bana sergi salonuna kadar eşlik etti. İçeri girmeden hemen önce izin isteyip tekrar Luxe'e girdim ve ofiste manşet kıyafetlerimi giydim. Tyler ortalıkta , ben de VIP'ye gittiğini düşündüm.

Ofisten çıkarken neredeyse ona çarpıyordum. "Tanrım," diye geri sıçradım, "beni korkuttun."

"Üzgünüm," dedi, bir kolunu belime dolayarak beni dudaklarına çekti, "Bir şeyle ilgileniyordum. Gitmeden önce dans ettikten sonra sana göstermek istiyorum."

"Tamam mı?"

Parmaklarını benimkilerle birleştirerek beni Luxe'den dışarı çıkardı ve yan koridorun girişinde beni tekrar öptü. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum."

Parmaklarımız isteksizce ayrıldı ve ben aceleyle arka koridordan kulis girişine doğru ilerlerken o gösteri salonuna girdi. Amber işini bitirmek üzereydi, bu yüzden sahneden bana doğru gelmeden önce bir dakika onu izledim.

"Hey, kızım," diye gülümsedi, "iyi eğlenceler!"

"Yapacağım!" Sahne görevlisi parasıyla görüldüğünde güldüm.

Işıklar söndüğünde, kendimi ait olduğum yerde hissederek sahneye çıktım. "Evim," diye fısıldadım.

Kendimden emin bir şekilde, vücudum şarkımın ritmine göre hareket ederek etrafta dolaştım. Direğe ulaştığımda, Tyler'ın oturduğu VIP alanına baştan çıkarıcı bir bakış attım. Yüzü geçen mavi bir ışıkla aydınlanmıştı. İçimi bir sevinç dalgası ve elimde olmadan ona göz kamaştırıcı bir sırtış ve sinsi bir göz kırpışla direğin etrafında döndüm, sıkışmış kaslarımı kullanarak kolaylıkla tutundum.

Kendimi zarif bir şekilde okçu pozisyonuna getirip, bacağıma yumuşak bir şekilde

ve sadece dizlerimin üzerinde dengede durarak döndüm. Ve sonunda üstümü açıp sahneye fırlattığımda, çıplak göğüslerimi tam olarak görebildikleri için salon heyecan içinde patladı.

Bileklerimin bir direği zarıfçe bıraktım ve platforma mükemmel bir şekilde inerek seyircilerin nefeslerini ve tezahüratlarını ortaya çıkardım. Onların eğlencesi için seks simülasyonu yaparken, direğe bir kez daha tırmanmadan önce bir elimle açıkta kalan amımı örterek altımı ustalıkla .

Müziğin nabız gibi ritminde kaybolmuş, kendimi tamamen özgür ve canlı hissediyordum. Bacaklarımı uzatıp parlak metal çubuğun etrafında döndürürken sahneye para yağıyordu. Her hareketimde kalabalığın enerjisinin beni beslediğini hissedebiliyordum.

Karnımı şehvetli bir dalga hareket , kalabalıktaki bireylerle göz teması kurduğumda yüzüme bir gülümseme yayıldı. Son bir dönüşle, müzikle birlikte hareket ederken odayı taradım.

Son kez baş aşağı dönmeden hemen önce, seyirciler arasında Nadia'yı tanımadığım bir adamla arkada gördüm. *Ne oluyor ?!* Yere doğru kayarken burnum sahneye değmeden hemen önce durduğumu düşündüm.

ODA

TYLER

Sahneden iner inmez hızla kalabalığın arasından kulise doğru ilerledim. Bir stres duygusu beni onu kontrol etmeye itti çünkü performansı sırasında onu üzen bir şey olduğunu söyleyebilirdim. Aceleyle üstünü değiştirirken önünde durdum.

"Nadia burada bir adamla birlikte," diye tısladı ve gözlerim büyüdü. "Ama kim olduğunu söylemek için çok karanlıktı. Burada ne var?" diye sordu, dik dik bakarak.

"Hiçbir fikrim yok ama bu çok garip." O uzaklaşmadan önce elini kendi elime aldım. "Sakin ol ve bunu birlikte çözelim."

"Senin için söylemesi kolay," diye mırıldandı, ben onu ana lobiye götürürken endişeyle etrafına bakınıyordu. Ben sergi salonuna geri o etrafı taradı ve Luke ile yüz yüze geldi.

Şaşkınlıkla kaşlarını çatı. " oluyor?"

"Gia Nadia'yı görmüş," diye açıkladım, "ama şu anda ondan hiçbir iz yok."

Beni dışarı kadar takip etti ve Giovanna'hâlâ boynunu bükerek odayı araştırdığını görünce ikimiz de durduk. "Onu orada görmedim," dedim yanına. "Sadece ona benzeyen biri olmadığından emin misin?"

Başını sallayarak bakışlarını yavaşça benimkilere çevirdi. "Olumlu, ama neyse," diye omuz silkti, "yarın bize gelecek, o zaman sorarım."

Luke kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturdu. " bulabileceğime bakacağım, kameralara bakacağım ve size mesaj atacağım." Bana döndü. "Devam et ve onu buradan çıkar."

"Önce ona bir şey göstermem gerekiyor," diye cevap verdim, konuşurken elim Giovanna'nın elini sıkıca kavradı. "Sonra çocukları alıp gideceğiz. Muhtemelen şimdiye kadar uyumuşlardır."

", " diye onayladı Luke. "Jade bir süre önce herkesi kontrol etmeye gitti. Çocukların hepsinin sızdığını ve filmlerinin hâlâ oynadığını söyledi."

Giovanna'nın eli hâlâ benim elimdeyken onu lobiye götürdüm ve bizi Luxe'e geri götürecek kapıyı açmak için kartımı. "Sana üzerinde çalıştığım şeyi göstermek istiyorum." Bu bir süredir planladığım bir şey olmasına rağmen, ona şimdi göstermenin Nadia'yla olan her şeyden uzaklaşmasına yardımcı olacağını umuyordum.

"Tyler," diye nefes verdi, sesi yorgun çıkıyordu, "şu anda pek havamda değilim."

"Sana göstermeme izin ver," diye yalvardım, birkaç dakikalığına da olsa omuzlarındaki yükü hafifletmeyi umuyordum. "Bir şey söylemene bile gerek yok. Sadece görmeni istiyorum."

Bir anlık tereddütten sonra, sonunda yarım bir gülümsemeyle razı oldu. "Peki," diye şakacı bir şekilde homurdandı. "Senin yakışıklı yüzüne asla karşı koyamam."

"Tabii ki yapamazsın," diye karşılık verdim ve onu koridorun sağdaki, hiç kullanmadığımız boş odanın karşısındaki odaya doğru yönlendirdim. "Bu odanın diğerleri gibi bir izleme camı olmadığını fark mı?"

"Öyle mi?" Gözlerini kısarak bana baktı, yüz ifadesinde şüphe ve merak birbirine karışmıştı. "ne var?"

Ona pembe G harfi olan siyah bir anahtar kartı uzattım. "Neden kendin öğrenmiyorsun?"

Yumuşak bir klik sesiyle yuvaya yerleştirdi ve kapı sessizce açıldı. Odaya adım attığında nefesi kesildi. "Tyler!" Oda, yakındaki bir şifonyerin üzerine tünemiş küçük bir masa lambasından yayılan yumuşak, sessiz bir mor parıltıyla yıkanıyordu. Sakin aydınlatma, geniş odanın etrafına gölgeler düşürerek bir entrika havası yaratıyordu. Bir köşede büyük, gölgelikli bir yatak duruyordu.

siyah deri yatak başlığı, narin danteller ve zincirlerle süslenmiş ve yukarıdaki direklerden aşağıya doğru sarkıyor.

Karşısında, yatağa bakacak şekilde stratejik olarak konumlandırılmış pelüş bir kanep ve koltuk, sol tarafta ise bir şaplak sehpa yer alıyordu. Odanın uzak tarafında, tavana doğru uzanan ve aynalı bir zeminin üzerinde duran yüksek bir titanyum direk yükseliyordu.

platform. Mobilyaların her parçası, odanın genel baştan çıkarıcı atmosferine katkıda bulunan derin, çekici siyah tonlarından üretilmişti.

"Beni dinle." Arkasına geçtim ve kollarımı arkadan ona doladım. "Penthouse'dan nefret ettiğini biliyorum ama seninle orada tanıştım ve sen bana geri dönene kadar hayatımın en güzel gecesiydi."

"Bu-" Sesi ve derin, ürpertici bir nefes aldı.

Narin elini avuçlarımın içine alarak nazikçe doğru çevirdim, gözleri akmayan yaşlarla parlıyordu. "Bundan nefret mi ediyorsun?"

"Ben... Ty... tamam lanet olsun," dedi, parmaklarını saçlarında gezdirip diğer tarafa çevirerek. "Bunu nasıl... nasıl yeniden yarattın? Oraya sadece bir kez gittin ama bu tam bir kopya."

"O gece, seninle geçirdiğim her an hafızama kazındı," diye cevap verdim, kollarını yatıştırıcı bir hareketle aşağı yukarı okşayarak. "Sadece unutulmaz bir gece için bile olsa hayatının bir parçası olmaktan başka bir şey istemedim. Bu yüzden, sen ve odan hakkındaki her ayrıntıyı sonsuza dek sürmesini umarak özümsem. Ve şimdi, yeni anılar yaratmak istiyorum." Şakacı bir şekilde omuz silktim. "Ve ben bir avukatım. Bir şeyleri ezberlemem gerekiyor."

Kollarını bana doladı ve dudaklarını dudaklarıma çarptı. O önce öpüşmemiz tutkulu bir hal aldı. Ellerini boynumun arkasında tutarak tırnaklarını tenimde gezdirdi. "Bu sadece bana ne kadar ilgi gösterdiğini gösteriyor... bize. Hiç kimse benim için böyle bir şey yapmamıştı." Elimi tutarak beni yatağa götürdü, ben de diğer elini tutarak oturdum. "Penthouse'daki odam *bana* ait olan tek yerd. Benim mutlu olduğum yerd. Benim kaçış yerimdi."

" zaman buradan kaçabilirsin," diye cevap verdim, elimi çenesine götürüp başparmağımı dolgun pembe dudaklarının üzerinde gezdirdim. "Ama burada seninle birlikte olacak tek erkek benim."

Utangaç bir gülümsemeyle kucağıma doğru kaydı ve kollarını bir kez daha omuzlarıma dolayarak bana sarıldı. Bir başka ateşli öpücük için eğilmeden önce "Başka türlüünü istemezdim," diye fısıldadı. "Çocukları alıp gitmeden önce ne kadar vaktimiz var?" diye sordu öpücükler arasında.

"Uyuyorlar," diye cevap verdim, dudaklarımı boynunda gezdirerek. "Bu gece seninle işim bitene kadar vaktimiz var."

"Bekle!" diye bağırdı, arkasına yaslanarak. "Geri döndüğümde işleri sadece profesyonelce yürütmek istediğini söylemiştin. Ben dönmeden önce de bunun üzerinde çalışıyor muydun?"

"Evet," diye nefes verdim, "ama bu sadece sana kendi alanını vermekle başladı. Şimdi çok daha farklı. Bir noktada fark ettim ki *neden yaptığımı*."

"Çok ," diye gülümsedi.

GIOVANNA

Şimşek hızında bir hareketle beni sırtüstü çevirdi ve vücuduma bir adrenalin dalgası gönderdi. Bacaklarımın arasına tırmandı, dizini ağrıyan merkezime bastırarak dudaklarımdan yüksek sesli bir nefes çıkmasını sağladı. Bileklerimi başımın üzerinde tutarak aşağı eğildi ve alt dişlerinin arasına aldı, ardından alaycı bir çekişle serbest bıraktı.

Derin bir nefes alırken gözlerim kapandı ve kendime bunun gerçek olduğunu hatırlattım. Anılar zihnimden geçti: oda, o, ben, köşede yayılan lavanta ve narenciye kokulu yağlarla karışan sarhoş edici kolonyası.

"Gia." Derin sesi hayallerimi böldü ve gözlerimi açtığımda gözlerinde muzip bir parıltıyla bana bakarken buldum. "Bu bazı güzel anıları geri getirdi."

Dudağımı ısırdım ve konuşmadan başımı salladım.

"Yatağa vardığımızda şu an olduğundan çok daha çıplak olman dışında." Kendimi ona gülümsedim. "O zaman beni soy."

Beni tutuşunu bıraktı, uzandı ve yatağın yanında dik durmam için bana rehberlik etti. Alçak ve emredici bir sesle konuştu: "Dinamik değişmedi prenses. Burada ne yapacağını sana ben söylerim." Karşılıklı durduğumuzda elini cebine attı ve telefonunu çıkardı, tavana bakmadan önce bir süre telefona dokundu. Birlikte olduğumuz geceki şarkı çalmaya başladı ve odayı boğucu bir ritimle .

Avucuyla iki kez vurarak şaplak sırasına doğru ilerleyişini izlerken yüzümde küçük bir gülümseme belirdi. Bana döndü ve beni öne doğru çağırdı. "Buraya gel." Tereddütlü bir adım attım ama hemen elini kaldırıp uyardı. "Ah, ah," elini indirdi ve karmaşık desenli üç kilimle kaplı altımızdaki zemini işaret , "dizlerinin üzerine çok."

Dizlerimi zedelememek için kendimi siyah, lekeli beton zemine zarıfçe bıraktım. Avuç içlerimi düzleştirerek ona doğru sürünmeye başladım, gözlerimi eğmiş bir şekilde aşağıda tutuyordum. Arada bir şımarıklık yapma arzuma rağmen, bize bu özel odayı vererek çok cömert davranmıştı ve bu gece ona karşı gelecek yüreğim yoktu.

Ayaklarının dibinde durdum ve o da uzanıp parmaklarını çenemin altına yerleştirdi. "Bana bak."

Gözlerimi onunkilere diktim. "Evet, efendim."

Gözlerinin yeni ve korkunç bir karanlık vardı ve bu beni daha da tahrik ediyordu. bakarak sırttı ve başparmağının ucunu dudaklarıma sürterek avucumu önümde tuttu. Avucumu onunkinin içine koydum ve beni ayağa kaldırdı, sonra elimi gömleğine götürdü. Yüzünü dikkatle izleyerek üst düğmelerini açtım ve dudaklarımı bronz tenine bastırdım,

Birden parmaklarını boğazıma doladı, sıktı ve gözlerimi onunkilere diktim. "Dur," diye emretti. "Vücutuma tapmanı ne kadar sevsem de, bu gece bunu yavaşça yapmayacağız."

uzanarak parmaklarını iç çamaşırımın eteklerine geçirdi ve karnımı öperken aşağı doğru itti. "Topukluları bırakıyorum. Sende çok seksi duruyorlar." Elimi tuttu, etrafımda yavaş bir daire çizdi, vücuduma hayranlıkla baktı ve beni şaplak doğru itti. El ve ayak bileklerimi deri kelepçelerle bağlarken yanağımı soğuk, dolgulu derinin üzerine koydum ve yatağa doğru döndüm.

Önümde belirdi, siki tüm dikkatiyle yüzüme bakıyordu. Onu kavrayarak kendini yavaşça okşadı. "Aç," diye emretti, ben de . Başıyla dudaklarıma dokundu, geri çekmeden önce sadece ucunu içeri . "Sikimi emmeyi ne kadar çok sevdiğini biliyorum ve sana izin vermememin seni ne kadar delirttiğini de biliyorum.

Eli dondu. saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "Bana ne dedin sen?" "Bunun beni ne kadar delirttiğini biliyorsun."

Gürültülü bir şaplak odayı doldurdu ve ardından keskin bir sızı geldi. Tepkimi kontrol edemeyerek nefesimin altından bir tıslama çıkardım. "Demek cezalandırılmak *istiyorsun*," dedi alçak ve derin bir ses tonuyla.

Arkamdan bir tokat daha geldi ve ardından yakıcı bir acı hissettim. Alt dudağımı sertçe ağzımın içine yüksek sesli bir çığlık attım. Bu seferki çok acıtmıştı. O acı çekirtmeyi seviyordu, ben de acı çekmeyi seviyordum. Bunu üç şaplak daha izledi ve ben de bankın üzerinde kıvranarak bankın üzerine bastırdım.

"Amin o kadar mükemmel kı," dedi, parmaklarını içeri soktu, sonra tekrar çıkardı ve yerine büyük bir titreşimli oyuncağın ucunu koydu. İçimde derinlere doğru kaydırırken gerildi ve göbeğimde dibe vurdu. "Bir oyuncağı kıskanacağımı hiç düşünmezdim," kıkırdadı alçak sesle. "Ama seni açmasını seyretmeye bayılıyorum."

"İnlemek için iznim var prenses."

Tam bağların izin verdiği ölçüde ileri geri sallanmaya başlamıştım ki, oyuncacı merkezimden kopardı ve bir gümbürtüyle yere düşürdü. Birkaç dakika sonra belirdi, ellerimi serbest bıraktı ve yardım etti. Avuç banka bastırarak, ayak bileklerimi çözmesini ve ayağa kalkmama yardım etmesini bekledim.

Metal şingırdadı ve bir zinciri çubuktaki iki halkadan daha geçirip yatağın diğer tarafına sıkmasını dikkatle izledim. Vücudum geriye doğru yuvarlandı, ellerim ve ayaklarım havadaydı ve sıırıslıklam olmuş amım onun için sergileniyordu.

"S...Efendim, dilinizin verdiği hissi seviyorum," diye inledim, o anda tutarlı bir cümle kuramıyordum.

Her iki eliyle çubuğu kavramadan önce deliğimi okşadı.

Sert bir çekişle beni sikinin üzerine çekti ve bariyerime karşı dibe vurdu. İkimiz de yüksek sesle inledik. Pazıları esnedi ve loş ışıktaki mükemmel yontulmuş vücudunda ter damlaları oluşurken beni tüm uzunluğuna olabildiğince sert bir şekilde tekrar tekrar çekti.

", Gia," diye soludu, "o daracık küçük amcığın kafayı takmış durumdayım."

"O senin... sonsuza dek," diye mırıldandım kesik kesik nefes alarak, artık söyleyeceğim hiçbir şeyin onu korkutmayacağını biliyordum. "Sikmek için senindir... ve istediğin zaman kullanabilirsin."

Çekildiğinde aniden boşaldım ve bir anlığına, ayak bileklerimi ve bileklerimi çözmeden önce hayal kırıklığı hissettim. Yanımda sürünerek beni dizlerimin ve boynumun altından kavradı ve başlığın karşısındaki yastıklara doğru götürdü. Bakışlarında saf bir şehvetle gülümseyerek tekrar bacaklarımın arasına yerleşti ve içime derinlemesine batarken tırnaklarımı omuzlarına bastırdım.

Saçlarımın bir kısmını yüzümden çekerek ve alnını alnıma dayamadan önce beni tutkuyla öptü. "Boşal, prenses." Ağzı tekrar benimkine çarptı.

Saniyeler sonra, onun emrine boyun eğdim, içimde zonklayıp sarsılırken kendimi bıraktım, tohumu kapladı. Sadece ikimiz için olan bu yerde kendimizi tutamadığımız için inlemelerimiz ve benim çığlıklarım odada yankılandı. Tükendiğimizde yığıldı, dudaklarıma doğru nefes nefese fısıldamadan önce beni daha sert öptü, "Seni seviyorum amına koyayım."

"Ben de sizi seviyorum... efendim," diye nefes nefese kaldım.

BAŞLANGIÇ

GIOVANNA

Tyler dün gece beni evime bıraktıktan sonra onu düşünmeden . Tek istediğim sonsuza dek onun kollarına sarılmaktı ama Luca hâlâ benimle kalıyordu ve Nadia da yakında eğitim seansımız için gelecekti.

Avuçlarımı kanepeye bastırarak, diğer birkaç parçayla birlikte onu da pencereye doğru ittim. Şimdi, o ve ben katılımcılar için mükemmel bir dövüş koreografisi için tüm açık alana sahip olacaktık.

"İyi görünüyor, kardeşim."

Bakışlarımı alt kata bakan balkona . Luca gömleksizdi, koyu mavi kot pantolonu kalçalarından . Sırtarak aşağıya bakarken ellerini cam korkuluklara dayamıştı. Saçları yeni uyanmış gibi dağınıktı ve kanı temizlendiği için yüzü biraz daha iyi görünüyordu

"Hayır," diye tükürdüm, köşeye uzun, altın rengi bir

lambader taşıyarak. "Ne demek *hayır*?" diye alay etti.

"Kıçını yukarıda tutsan iyi edersin," diyerek ellerimi kalçalarımdaya yumrukladım, "çünkü bugün bu saçmalıkla uğraşmayacağım. O ve benim bu dövüşü satabileceğimizden emin olmak için sınırlı zamanımız var."

"Burada olduğumu bilmiyor," dedi kollarını göğsünde kavuşturarak. "mu?" Halılardan birini başımı salladım.

"Gerçekten kahve istiyorum," diye yakındı.

"Luca!" Ofladım. "Kal! Yukarı çık!"

RING! ZİL!

Mutfak duvarına doğru zıpladım ve düğmeye bastım. "Nadia?"

"Benim."

"Yukarı gel." Bakışlarımı kaldırarak oturma odasına doğru yürüdüm. "Git."

Gözlerini devirerek parmaklığı bıraktı ve benim odamın karşısındaki koridordan kendi odasına doğru gözden . Bir yanıma için de üzülüyordu ama dikkatimizi dağıtacak hiçbir şeye ihtiyacımız yoktu ve ağabeyim her yerde kocaman, yürüyen bir dikkat dağıtıcıydı. Eğer içindeyse, insanlar onu rahatsız ederdi. Bir odada mı? İnsanlar onu izliyor ya da onunla konuşmak istiyordu.

Birkaç dakika sonra, zili gerek kalmasın diye kapıyı açtım. "Hey," dedim, aşağıya inmediğinden emin olmak için omzumun üzerinden geriye baktım. Bunu ona hiç yakıştıramadım.

"Merhaba," dedi içeri girerken.

O açık alanı incelerken kapının arkamdan kapanmasına izin verdim. "Dün gece neden Euphoria'daydın?" Sorumu daha fazla tutamayarak ağızımdan kaçırdım. "Birlikte görünmememiz gerekiyordu."

"Beni gördün," diye cevap verdi.

Biraz sinirlenmiş bir halde, "Tabii ki oradaydım," diye cevap verdim.

"Neden ?" "Can sıkıntısı." Hafif bir gülümsemeyle omuz silkti. "Merak, belki?" "Ne hakkında?"

Omzunun üzerinden konuşurken ana katta dolaşıp her detayı inceledi. "Kahretsin, Bay Knight iyi para ödüyor olmalı."

Mutfak ve oturma odasını ayıran ada barına yaslandım ve kollarımı göğsümde kavuşturdum. "Babam bana bazı şeyler bıraktı." Ayrıntılara girmek . Luca'nın yaptıklarından dolayı ona sempati da hâlâ temkinliydim ve Euphoria'ya neden geldiğini hâlâ açıklamamıştı. "Konuş," diye ısrar . "Neden ?"

Dönüp bana baktı. "Ben de dans etmekten hoşlanıyorum ve denemek istediğim bir şey olabileceğini düşündüm, bu yüzden idarecimden beni götürmesini istedim. Şehirde kimseyi tanımıyorum ve dışarı çıkmak istedim."

"Ah," diye mırıldanarak rahat bir nefes aldım, "senin ."

"Evet." Gözlerini devirdi. "Rovati'ler ısrar etti ve Carmine'in dövüşten önceki geceye kadar New York'a dönmesi gerekiyordu, bu yüzden Luca Rovati'nin oğlu Julian'ı benimle bıraktı."

"Yani beni gözetlemiyordun," diye onayladım.

"Bunu neden ki?" Saçlarını arkaya attı ve tekrar dik durmadan önce başının üstünde dağınık bir topuz yaptı. "Benden hâlâ şüpheleniyorsun," diye kıkırdadı.

"Şu anda herkesten şüpheleniyorum," diye itiraf ettim oturma odasının ortasına doğru yürürken, o da arkamdan geliyordu. "Çok şey ." Yumruklarımı onun saldırısına hazırlanmak için kaldırdım.

"Peki ya spor salonu?" diye sordu.

"Aşağıda daha çok yer var," diye cevap verdim, kardeşimin yukarıda olduğunu ve bu yüzden orada olmadığımızı ima etmek istemedim.

"Eldiven takmamız gerekmiyor mu?" diye sordu, kendi yumruk yapıp kaldırarak. Burnumu

kırıştırarak başımı salladım. "Dövüşe kadar sana bir daha vurmayı düşünmüyorum."

Gözlerimizi birbirimize kilitleyerek daireler çizirken "Tamam," diye cevap verdi. "Seni rahatsız eden şey hakkında konuşmak ister misin?"

"Hayır," diye biraz fazla sert bir şekilde tükürdüm. "Sen bilirsin."

İçini çekti.

"Üç kez sola yumruk atacağım, sonra iki kez daire çizdikten sonra sağa aparkat atacağım. Bunu hatırlayabiliyor musun?" Ben sordum. "Evet-" Yumruklarımdan kaçtı. "Sağa, sola, bacak süpürmeye gidiyorum."

Yoldan çekildim ama bacağıma yakaladı ve yere düşüp kafamı parkeye çarptım. "Oh kahretsin!" Nefes nefese kaldı, elini uzattı. "İyi misin?"

"Evet." Elini tuttum ve kendimi ayağa kaldırdım. "Bugün aklım başımda değil."

"Şey," diye karşılık verdi, "ikimiz de olması gerektiğini biliyoruz, yüzden sıkın her neyse, acısını benden çıkar, değil."

"Ben iyiyim," diye cevap verdim ama dün geceyi aklımdan çıkaramıyordum. Nişan, Tyler'ın devralması. . Gözlerimi kapatarak derin bir nefes aldım, sonra yavaşça verdim.

"Luca?" diye fısıldadı nefes nefese ve gözlerimi açtığımda onu merdivene bakarken gördüm.

"Ah... aman..." bana döndü, sonra son basamağı inen adama hızla baktı. "Kahretsin." İnledim.

"Hey, Nadia."

"Ne oldu sana?!" diye çığlık atarak doğru koştu ve önünde durdu. Adam nazikçe bir tutamını kulağının arkasına itti. "Bir kavgaya karıştım."

"Kavgayı mı?!"

Bakışlarını bana doğru çevirdi. "Onunla konuşamamaya dayanamıyorum. Bir dakika konuşabilir miyiz?"

Tam sırada ön kapımın açılma sesini duydum ve Tyler elinde yerel bir fırından aldığı poşetlerle apartmana girdi. Kardeşime oflayıp puflayarak Tyler'a doğru süzıldüm ve onu bir öpücükle selamladım.

"Merhaba prenses," dedi.

"Merhaba," diye cevap verdim. "Seni beklemiyordum."

"Şey," diye güldü, çantaları mutfak adasının üzerine bırakırken. "Anahtarım var ve seni görmek istedim." "Uh oh," dedim kollarımı karnımın üzerinde kavuşturarak. "Bu bakışı sevmedim."

Kalçalarımı tuttu ve alnımdan öptü. "Bugün çok şey oluyor." "Ne gibi?"

"Birincisi, benim törenim. Bunun için orada olmalısın, ama bu akşam geç saatlere kadar değil." Önümden geçip oturma odasına baktı. "Görünüşe göre üst katta kalmamış."

Gözlerimi devirdim ve ona baktım. "Tabii ki hayır, çünkü o hiçbir şeyi dinlemez."

"Şey," saçımın bir tutamını kulağımın arkasına doladı. "Ian ve Jen, havuzu sezon için kapatmadan önce bizi pizza yemeye ve yüzmeye davet . Yaşanan onca şeyden sonra bu gece izinliyiz. Ian ve Luke'tan törende hazır bulunmalarını istedim. Angelo ve Frankie töreni Ian'ın kardeşinin barında yapmayı kabul ettiler."

"Arka oda var mı?" Ben sordum.

"Hayır," diye başını salladı, "*envanter* için barı bu gecelik kapatıyor." Başımı salladım.

"Her neyse," dedi çenesini kaldırıp yiyecek torbalarına bakarak. "Size bir şeyler getirdim. Ian'la buluşmam gerekiyor ama saat dört gibi seni ve Luca'yı almak için geri döneceğim."

"Teşekkür ." Ayak parmaklarımın üzerinde durdum ve dudaklarımı onunkilere bastırdım.

"Mhm," dedi, dudaklarını kulağımın yanına yerleştirerek, "bana daha sonra düzgün bir şekilde teşekkür edebilirsin." Bir parmağını yarığımdan yukarı kaydırarak boynumu öptü. "İyi antrenmanlar. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum."

Luca ve Nadia ile selamlaşıp vedalaştıktan sonra Tyler ayrıldı ve üçümüz birlikte

Mutfakta kahve içiyor, getirdiği poğaça ve simitleri . Bar taburelerine yan yana oturdular ve sanki aralarında hiçbir şey olmamış gibi benimle sohbet ettiler. Sormak ama onlar konuyu açmak istemiyorsa ben de zorlamayacaktım.

İşimiz bittiğinde ve yemeğimizin birkaç dakika oturmasına izin verdiğimizde, o üst kata geri döndü ve o ve ben eğitimimize devam ettik. Birkaç kez hata ama koreografiyi öğrendikten sonra blöfümüzün görülmesi ya da ortada bir değişiklik yapmamız gerekmesi ihtimaline birkaç yedek plan yapmaya karar verdik. Birimizin değişiklik yapması gerektiğinde ya da ciddi bir şekilde yaralanması durumunda ringde söyleyeceğimiz birkaç parola kelime bulduk.

15:00 civarında ayrıldı ve Luca ile ben, Tyler ve çocuklar bizi almaya gelmeden hemen önce eşyalarımızı topladık. Brookline'daki malikânelerinin devasa garaj yoluna girdiğimizde arabalar sıralanmıştı. Tyler, Luke ve Jade'in Escalade' yanına park edecek bir yer buldu ve ön kapıya geldiğimizde kapıyı açarak önce benim geçmeme izin verdi ama çocuklar heyecanlıydı ve kuzenlerinin isimlerini bağırarak yanlarından geçtiler.

O ve Luca çantalarımızı duvarın dibine koydular ve evin köşesini dönerek çalışma odasına geldik. Bütün çocuklar mayolarıyla mutfığa ve arka kapıya doğru hızla ilerlediler. Jade'in erkek kardeşi ve ailesi de dahil olmak üzere herkesi görmek için onları dışarıda takip ettik.

Herkesle selamlaştıktan sonra Tyler elimi tuttu ve omzunun üzerinden seslendi, "Birazdan döneriz. Jen, çocuklara göz kulak ol, tamam mı?"

"Gözümüz ," diye yanıt verdi.

Beni tekrar evin içine sokup ön kapıdan çıkarırken kaşlarımı çatarak onu izledim ve "Nereye gidiyoruz?" diye sordum.

"Seninle ön tarafta özel olarak konuşmak istiyorum."

Beni ön bahçenin kenarında, tuğla duvarın yakınındaki devasa bir ağaca doğru yönlendirdi. "Bu ağacı otuz yıl önce babamla birlikte dikmiştik. Bugün o günün yıldönümü." Gözleri ağacın tepesine kadar çıktı ve tekrar bana döndü.

"Gerçekten çok güzel, ne tür?"

"Hiçbir fikrim yok," diye güldü, sonra bakışlarını benimkilere çevirdi, "ama sonbaharın başında yapraklar hep parlak kırmızıya dönüşür ve ben bunu hep sevmişimdir." Eve doğru döndü ve en sol üstteki pencereyi işaret etti. "Orası şimdi Dylan'ın odası ama eskiden benimdi. Her gün ağacın büyüyüp büyümediğini görmek için bakardım. Diktiğimizde yaklaşık dört yaşındaydı sanırım."

"Bu gerçekten çok şirin." Gülümsedim. "Gayet iyi büyümüşe benziyor." Ağaca doğru geri döndüm.

"Evet. Ian'ın bu evi başka bir aileye gitmekten kurtardığına sevindim. Burası her zaman özel olacak." Elini siyah eşofmanının cebine sokup parlak pembe deri bir yüzük kutusu çıkardı ve ben de kocaman sııttım. Kutuyu açtı ve etrafında beyaz armut biçimli halo elmaslar bulunan kocaman pembe parlak bir elmas gösterdi.

Nefesim kesildi, "Ty."

"Sana yüzük alacağıma söz vermiştim," dedi ve kutuyu çıkarıp cebine koydu. Pahalı hediyeye itiraz edemedi devam etti: "Teknik olarak zaten nişanlı olduğumuzu biliyorum ama bunu doğru yapmak istiyorum. Sana karşı olan duygularımı geri ittim ama artık hiç gitmediklerine eminim." Dizlerinin üzerine çöktü. "Bu sabah Frankie'yle konuştum ve bana bu sonra kimsenin önünde eğilmememi ama sadece senin önünde eğileceğimi anlamamı söyledi." Bana gülümsedi. "Hayat bize ikinci bir şans verdi ve ben bunu tekrar mahvetmeyeceğim. Seninle ilgili her şeye tamamen takıntılıyım ve seni kelimelere her şeyden daha çok seviyorum. Benimle evlenir misin?"

"Evet!" Yüzüğü takıp ayağa kalkarak dudaklarını dudaklarıma bastırduğunda gülümsedim.

Kendimi isteksizce dışarı attığımda, Amber, Jenna ve Jade'in burunlarını oturma odasındaki cumbaya dayamış bize baktıklarını görmek için eve baktım. Tezahürat yapıyorlardı ve kutlamalarını camdan belli belirsiz duyabiliyordum.

"Um," diye kıkırdadım, çenemi onlara doğru kaldırarak, "çocuklara o

bakmıyor." "Kahretsin," diye iç geçirdi ve elimi tutup bizi eve geri götürdü.

İçeri adımımızı atar atmaz *tebrik* bombardımanına ve Jenna çocukların çocuklar tarafından izlendiğini açıkladı. Arka taraftaki herkese katılmadan önce kızlar yüzüğümü incelediler, *ahlayıp vahladılar*.

Parlak turuncu bikinimi ve Tyler ile havuzdaki çocuklara katıldım. Maddie hemen yüzerek yanıma geldi ve babasının omuzlarına tırmanıp Jackson'la tavuk oynamadan önce bana sarıldı. Gerçekten de ilk kez ailemle ve gerçek, yakın arkadaşlarımla normal bir hayat yaşadığımı . Büyürken bile hayatım önümdeki manzaraya hiç benzemiyordu. Evde normal kocalar ve babalar gibi davranan tehlikeli adamlar, hayalini hayattı.

Ancak her güzel şey gibi, akşam sonra Tyler'ın tören zamanı geldiğinde gece sona erdi. Nico ve Ice Man Nico' cipiyle gelirken Luke da Ian, Luca, Tyler ve beni Escalade'iyle Güney Boston'daki The Green Knight'a götürdü. Bar normalde ama bu gece hiç hayat yoktu.

Perdeler büyük pencerelerin üzerine çekilmişti. Tüm ışıklar kapatıldığı siyah dış cephe bu gece daha karanlık görünüyordu. Perdelerin üstünden sadece küçük parıltılar görünüyordu. Kapıda bir tabela asılıydı:

Ian yumuşak, zarif bir hareketle önümüze geçti ve ağır meşe kapıyı açtı. İçeri girdiğimizde Frankie ve Angelo'ngözlerinin ağırlığını üzerimizde hissedebiliyordum, varlıkları odanın üzerinde beliriyordu. Ian bizi içeri kilitletiğinde kapının sert kapanış sesi sessizlikte yankılandı.

Babamın beş güvenilir kaptanı, odanın ortasına hakim olan büyük, cilalı bir masanın yanında metanetle duruyordu. Diğer kardeşlerim duvar boyunca durmuş, gözlerini dikkatle bana dikmişlerdi. Luca da onlara katıldı. Angelo ve Frankie'heyecan ve gerginlikle yaklaştım. Tyler'la yüzleşmek için dönmeden önce ikisini de kucakladım, kalbim hızla çarpıyordu.

Kalçalarımı kavradı. "Bunun senin için sorun olmadığına emin misin?"

Ayak parmaklarımın üzerinde durarak, uzaklaşmadan önce dudaklarımı onunkilere bastırdım. "Senin sorun olmadığı sürece olumlu mu?" Bir kez başını salladı, Angelo ve Frankie'nin önüne geçmeden önce sağ tarafımı sıktı. "Ben hazırım."

Yan tarafa bir adım atarak masayı inceledim. Masanın üzerinde kâğıtlarla dolu bir dosya, ortasında bir hançer bulunan beyaz keten bir peçete ve titreyen beyaz bir mum vardı. Derin bir nefes alarak iki yanımda duran Ian ve Luke'a baktım.

Angelo elini uzatarak, "Silah," dedi.

Tyler arkasına uzandı ve silahını çıkarıp Angelo'nun avucuna koydu.

Angelo onu masanın , hançerin yanına koydu, sonra ona döndü. "Giovanna resmi olarak görevi devralmadığı ve sen de henüz ailemizin bir parçası olmadığın için bu tören biraz farklı olacak. Katılmak zorundasın."

Tyler başını salladı. "Anlıyorum."

Frankie bana baktı. "Bu gece hak ettiğin yeri bıraktığını anlıyorsun ve bunu yapmakta bir sakınca görmüyorsun, değil mi?"

"Evet," diye yanıtladım. "O bu iş için mükemmel."

"Umarım haklısındır," dedi Frankie, Tyler'a dönerek. "silah ve bıçağa göre yaşayacağına, bu aileyi koruyacağına, çıkarlarımızı ilk sıraya koyacağına yemin ediyor musun?"

"Evet," diye yanıtladı Tyler.

Frankie hançeri aldı ve Tyler'ın elini avuç içi yukarı bakacak şekilde avucunun içine aldı. "Bu aileye ihanet edersen cehennemde yanacağını anlıyor musun?"

""

Frankie, babamın geleneksel törenlerden ayrılmak istediğinde ailemiz için özel olarak yazdığı beş tanesini daha okudu ama bir şey . Hançeri eline aldı, keskin kenarı loş odada parlıyordu. Tyler'ın işaret parmağını tutup iğneledikten sonra ona azizin fotoğrafını uzattı, ancak durduğum yerden hangisi anlayamadım.

Frankie Tyler'ın elini havada tutarken, dikkatlice ateşe vermeden önce fotoğrafa üç damla kan düştü. "Bırak ve sakın düşürme," diye sertçe talimat verdi.

Tyler, Frankie'nin bakışlarıyla karşılaştı; yüzündeki kararlı ifade, kâğıdın elinde yanmasına izin verirken, sıcaklıktan hiç ürkmedi. Alevler parmaklarına yaklaştığında, fotoğrafı döndürdü ve sonunda ellerini küllerin üzerinde kenetleyerek söndürdü.

Frankie ona silahını verdi ve töreni bitirdi. Tyler resmen Aggio Suç Ailesi'nin patronuydu ve yakında aileler arasında en korkulan adam , özellikle de birçok müttefiki olduğu ve buradaki Knight ailesine olduğu düşünülürse.

Adamlar teker teker Tyler'ın elini sıkmak ve yanağına bir öpücük kondurmak için sıraya girdiler; Tyler'ın başlangıçta hoş karşılamadığı ama nihayetinde bir gelenek olarak kabul ettiği bir saygı ve sadakat gösterisiydi bu. Son adam da sıraya girdiğinde Tyler dikkatini üç kardeşime çevirmeden önce küçük bir sırıtışla bana baktı. Meşale devredilmişti ve artık onun liderliği altındaydık.

"Bu iş bittiğine göre," dedi Tyler, "konuşmamız gerektiğine inanıyorum. Carmine, artık patron vekili olarak dövüşe katılmana gerek yok. Yeni pozisyonumu saklamayacağım."

Carmine, "Yine de katılmak isteriz," diye cevap verdi.

"Öyle de yapmalısın." Dikkatini Luca'ya çevirdi. "Şimdi bana *perde arkasıyla* ilgili olarak neden bahsettiğinizi anlatın."

Luca içini çekti. "Babam yedi adamı arazinin arka tarafındaki altına kilitlemişti. Onları öldürdü, donduruculara koydu ve bana vücut parçalarını parça parça ailelerine ."

"Peki bu noktada kaç vücut parçası kaldı?" Tyler soğukkanlı bir bakışla sordu.

"Yarısı kadar mı?" Luca homurdandı. "Hiçbir fikrim yok."

"Suçları neydi?" diye karşı çıktı. "Bizden

haraç almaya çalıştılar."

"Pekâlâ," diyerek kaşlarını çatan Tyler elini çenesine götürdü, "Ailelerin geri kalanları bir an almalarını sağlayalım. Cesetler

kanıttır ve artık kanıtların arazide durmasını istemiyorum."

Luca başını eğdi ve ben de gururla sırttım. Tyler elini cebine attı, sonra telefonunu çıkardı. Kulağına götürüp cevap verdi.

Alo?

Evet, ama biraz meşgulüm. Benim için neyin var?

Gözlerini odanın içinde gezdirdikten sonra bakışları Ian'ın yüzüne öfkeyle yerleşti.

Tamam.

Onlarla görüşmeye hazırım ama kayınbiraderim bundan hoşlanmayacak.

Ian yanımda gerginleşirken o gözlerini dikmiş bana bakıyordu. Ondan yayılan öfkeyi hissedebiliyordum.

, Tyler devam etti. *Görüşürüz.*

"O benim eski asistanımdı. Hâlâ bazen benim için bazı işler yaptırıyorum." Telefonunu cebine geri koydu, sonra kollarını kavuşturdu. "Büyük bir sorunumuz var, Ian."

"Ne?" diye dişlerini sıktı.

Tyler Luca'ya döndü. "Görünüşe göre bunu sana ya da T-Bone'a Mussolini ailesi yapmamış." "Kim

yaptı?" Luca ve Ian aynı anda sordular.

"Ruslar bunu *taklit* etti ve Aggio'nun adamlarına katılmaları için bazı İtalyanları kiraladı, böylece onlarla sorunlarımız olduğunu bildikleri için Mussolini'ldüşman olacaktık." Ian'a döndü. "Mussolini'lerden birkaçı bu gece bizimle buluşmak istiyor."

Gözlerim büyüdü.

"Hayır," diye yanıtladı Ian. "Bu bir tuzak."

Tyler elini kaldırdı. "Sen istediğini yapabilirsin ama ben onlarla buluşacağım."

BANA SÖZ VER

TYLER

Mussolini'buluşma planlarımı ona anlattığımda Ian'ın kaşları daha da çatıldı. Gizlilik ve dikkat gerektiren bir stratejim vardı. Normalde önemli bir bilgiyi ondan saklamazdım ama güvenliğimiz ve geleceğimiz için bu çok önemliydi.

Giovanna'ya son bir öpücük verdikten ve onu bir eskortla Ian ve Jenna'nın evinin güvenliğine geri gönderdikten sonra, Mussolini'leri bara davet etme planımı tartışmak için Ian ve Sean'ı topladım. Bu cesur bir hamleydi, kendi bölgemizde egemenliğimizi ilan ediyorduk ama aynı zamanda şimdilik depolarımızdan da uzak durmak istiyordum. Bu konuda pek heyecanlanmasalar da kabul ettiler.

Eski asistanım bana şu anki patron vekilinin iletişim numarasını verdi ve ben de ona bir mesaj gönderdim.

İki ailemle birlikte Yeşil Şövalye'de bekliyorum. Ben gitmeden önce adamlarınızla buraya gelmeniz için bir saatiniz var. Başka bir buluşmayı kabul etmeyeceğim.

Biz onların gelmesini beklerken ben geniş bar alanında volta atıyor, zihnim düşüncelerle dolup taşıyordu. *Ne istiyorlardı? Ailemi bir tuzağa mı düşürüyordum ve daha patron olalı yirmi dört saat bile olmadan başarısız mı olacaktım?*

Bu rahatsız edici düşünceleri zihnimden uzaklaştırmak için elimden geleni yaptım, bunun yerine saatimi kontrol etmeye ve zamanı not etmeye odaklandım. Ian ve Luke bir köşede pusuya yatmış, Nico ve Buz Adam da yanlarında bana ölümcül gözlerle bakıyorlardı. Odanın diğer ucunda, Giovanna'nın üç erkek kardeşi bir masaya çökmüş, vücut dilleri can sıkıntısı ve kayıtsızlık yayıyordu.

Enzo barın dekorunu incelerken Luca gösterişli bir çakmağı dalgınca yüzeyde çevirdi. Kollarını göğsünde kavuşturan Carmine'in çenesi sıkıca kenetlenmişti. Angelo ve Frankie yakınlarda durmuş, her hareketimi izliyor, kaptanlar ise bir tuzak ihtimaline karşı kapı ve pencerelerde nöbet .

Otuz yedi dakika sonra, Bruno'nun ağır ayak barda yankılanırken, kapıyı gürültülü bir gıcırtyla açtı. Loş ışıklı alan birdenbire keskin giyimli üç adamın varlığıyla doldu, özel dikim takım elbiseleri ve cilalı ayakkabıları ışığı yakaladı. Bruno kapıyı hızla kapatıp arkalarından kilitlerken, bardaki diğer birkaç adam üstlerini aramak için yaklaştı.

"Silahlı değiliz," dedi Gino Jr. olarak tanıdığım kişi.

Babamın ameliyat sırasında öldürdüğü adamın ayrı yaşadığı oğluydu. Yakın zamana kadar onun varlığından bile haberdar değildim. Kıvrıkcık siyah saçları ve koyu renk gözleri, benden biraz daha kısa olmasına rağmen ona korkutucu bir görünüm veriyordu. Önümde durduğunda, barın donuk ışığını yansıtan gözlerinin aslında koyu kahverengi olduğunu görebiliyordum. Çok kaslı değildi ama kendini taşıma biçiminde bir tehlike hissi vardı.

Yanındaki iki adam daha kısa ve tıknazdı, açık renk saçları koyu renk takım elbiselerine kontrast . İki ailem de herhangi bir sorun işaretine karşı hazırlıklı olarak gerildi. Üst araması tamamlandığında, üç adam durdu. Ellerimi ceplerimden çıkardım ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak onlara dik dik baktım.

Kaşlarımı kaldırarak, "Beklediğimden erken gelmişsiniz," dedim.

Gino'nun sesinde hafif bir mizah vardı, "" diye cevap verdi.

Soğukkanlılığımı korudum, yüz ifadem hiçbir şey ele vermiyordu. Ian yanıma geldi, duruşumu ve tavrımı yansıttı. "Arkadaşların kim?" diye sordum.

Omzunun üzerinden bakan Gino başparmağıyla bir işaret yaptı. "Bu Tommy." Sonra diğer omzunun üzerinden işaret etti. "Bu da onun ikizi Tony." Kollarını iki yana açtı, gözlerindeki hafif seğirme korumaya çalıştığı soğukkanlılığı . "Eskiden aileme hukuki konularda yardımcı olduğunuz için size birileri oldu. Güvenebileceğimizi bildiğimiz tek kişi sizdiniz."

Ian sabırsızca, "Sadede ," diye homurdandı.

Gino derin bir nefes aldı ve devam etti, "Neredeyse tüm soyumu yok ettiniz ve geriye pek çoğumuz kalmadı.

dürüst ol. Ve artık Aggio Suç Ailesinin başında kimin olduğunu bilmiyoruz." Endişeyle baktı ve sordu: "Angelo? Frankie? Aileyi kim ele geçirdi?" Sonra bakışlarını tekrar benimkilere çevirdi.

Duygularımı ve niyetimi Gino'nun meraklı gözlerinden saklayarak, "Sakladım," diye cevap verdim.

Üçü de başlarını sertçe bana doğru çevirdi, delici bakışları benimkilere kilitlendi. Sözlerimi anlayan Gino'nun gözleri şaşkınlıkla açıldı.

"O zaman bu mükemmel bir ," dedi alaycı bir ifadeyle. "Nesiller arası savaşımıza doğrudan dahil oldun."

"Kayınbiraderimin dediği gibi," diye kestirip attım sözünü, hoşbeşle vakit kaybetmek istemiyordum. "Sadede gel."

Elini tembelce salladı. "Her neyse, artık her şey bitti sayılır. Geçmiş anlamıyoruz ya da umursamıyoruz. Biz sadece çocuklarımız için en az sizin kadar barış istiyoruz. Bu savaş hepimize miras kaldı ve yakın zamana kadar ailemin neden savaştığından bile emin . Eşim ve çocuklarımızla birlikte Japonya'da ."

"Hâlâ oradalar mı?" Ben sordum.

Bir kez başını salladı. "Öyleler ve biz bu kan davasını bitirir bitirmez buraya gelmeyi planlıyorlar."

Gözlerim yanımdaki Ian'a ve tekrar Gino'ya kaydı. Ian'dan dalga dalga yayılan öfkeyi neredeyse hissedebiliyordum. Planım tahmin ettiğimden daha da mükemmel bir şekilde yerine oturuyordu. Benim parmağımı bile kıpırdatmama gerek kalmadan pratikte çözümü bize teslim ediyorlardı.

"Eğer şu anda ailenin gerçek patronu sizseniz, bu evlendiğiniz anlamına geliyor olmalı ve sanırım Giovanna ile evlendiniz."

"İlişkimiz seni ilgilendirmez," dedim sertçe, "ama bu savaşı durdurmaya o zaman tüm aileni bana bağlamak zorundasın. Bu da demek oluyor ki, ben ne dersem o olacak. Mussolini ailesinde artık bir lider yok. Aileniz artık yok ve ben sizin tek liderinizim."

"ne var?" diye sordu.

"Bunda bir bit yeniği yok. Ama şunu bilin ki, eğer herhangi birinizin ya da Mussolini ailesinden herhangi birinin ortaya çıkıp ailelerimden birine yaklaştığını görürsem, karınız ve çocuklarınız da dahil olmak üzere her birinizi şahsen öldürürüm. Anlaşıldı mı?" Kadınlara ve çocuklara asla zarar vermem ama bunu bilmesine gerek yoktu.

Başını sallayarak zorlukla yutkundü. "Bunu sona erdirmek için ne gerekiyorsa yapacağım."

Ian'a baktım, hiçbirini yutmamıştı. "Bize bir dakika müsaade edin," dedim ona dönerek. "Sizinle bir saniye özel olarak konuşabilir miyim?"

Tek kelime etmeden bizi barın arka götürdü ve sağa dönerek erkekler tuvaletine girdi. Beni duvara yasladı ve parmağını göğsüme soktu. "Orada ne ediyorsun?"

"Bana güvenmene ihtiyacım var ve soru sormana ihtiyacım yok. Söz veriyorum, ne yaptığımı biliyorum."

Yanağının içini kemirerek ellerini kalçalarına koyup başını salladı ve bakışlarını tekrar benimkilere çevirerek bana bir parmak salladı. "Umarım ne yaptığını çünkü eğer çuvallarsan, ölüm fermanını imzalamış olursun."

"Bu adamların bizim tarafımızda olmak istediklerine bir an bile inanmıyorum," diye itiraf ettim, "ama onlara göz kulak olabileceğimden emin ."

"Peki," diye cevap verdi isteksizce, "ama bir an için benim için sorun olmadığını düşünüyorsan-" "Kardeşim," diye nefes verdim, "benim için de sorun yok, ama bir planım var."

Tek bir baş hareketiyle kapıyı açtı ve önce benim çıkmama izin verdi. Birlikte Mussolini'nin üç adamına doğru yürüdük. Ellerimi ceplerime soktum. "Ailenizden kaç kişi kaldı?"

"Yirmi iki ve üçümüz," diye cevap verdi Gino, "Yedi kişiyi daha yeni karşıladım, ama açıkça belirttim, sizinle işimiz bitti ve sizinle bir anlaşma üzerinde çalışıyorum. Bu insanların hiçbirisi sizinle savaşmak istemiyor zaten. Bunların hepsi amcalarım ve kuzenlerimdi."

"Sen Roman'ın kardeşisin," ilişki nihayet . O kadar dikkatim dağılmıştı ki, şimdiye kadar Roman'ı tamamen unutmuştum.

Başını salladı. "Ama o ve ben hiç ."

Yumruklarımı sıktım ve tırnaklarımı avuç içlerime , Roman'ın kız kardeşime yaptığı acımasız saldırının anısı hala zihnimde tazeliğini koruyordu. O günden beri içimi kemiren öfke bir kez daha kabardı ve yüzeye çıkmakla tehdit etti. Ama onu bastırdım, ellerimi ceplerimden çekerken onu soğukkanlı bir görüntünün arkasına sakladım.

İçimden gelen dürtüsüne karşı koyarken çenem gerildi ve kendime, onu kötü bir şekilde incittiğimde de sadece onu korumaya çalıştığımı hatırlattım. Her şey ortaya çıktıktan sonra anlamış olsa da, o çektiği acılar için bazen kendimi suçluyordum. Derin bir nefes alarak yüzüme tehditkâr bir sırıtış yerleştirdim ve içimde kopan fırtınayı görmemesini umarak elimi Gino'ya doğru uzattım.

Rahatlamış bir ifadeyle uzanıp elimi sıktı. "Bizden ne istersen, arkadayız."

"İyi edersin," diye mırıldandım. Telefonumu çıkarıp takvimi açtım. "Bu hafta sonu katılmamız gereken bir dövüş var ve benim yanımda katılırsan çok sevinirim." Ian yanımda kaskatı kesildi ama ben devam ettim: "Ruslar da olacak ve anladığım kadarıyla kayınbiraderimin başına gelenler için senin aileni suçluyorlar." Çenemi Luca'ya doğru kaldırdım. "Kanıtınız var mı?"

"Evet," dedi, "telefonuma uzanabilir miyim?"

Başımı eğdim.

Cebini karıştırdı, çıkardı, bir dakika boyunca kaydırıp ve dokundu, sonra bana uzattı. "Videoları oynatmaktan ve gerektiğinde kaydirmaktan çekinmeyin."

Ben saldırı sırasında bölgede bulunan Ruslara ait sayısız video ve fotoğrafa göz gezdirirken Ian yakından baktı.

"Onu götürürken gördüğünüz adamlar kiralık." Elini uzattı. "İzin verir misiniz?"

Ona telefonunu geri verdim ve bir kayıt başlamadan önce birkaç kez daha dokundu ve kaydırıp. Ivan İngilizce konuşmadan önce anlaşılmasa da Rusça duyuluyordu.

Sana planı anlattım. Bundan sonra bir daha anlatmayacağım. Stadyumu tehdit et. Gösteriyi iptal ettirin, biz de babalarını kulübe getirelim. Aksanları yapabilecek ve mükemmel taklit edebilecek bir adamımız var.

Vito'ya komplo mu kuruyorsun?

Elbette öyle, diye yanıtladı Ivan. Giovanna kız kardeşimin ödülü ve Boston'daki kulüp için bizi terk etti, bu yüzden onu öyle ya da böyle geri alacağız ve işe babasını ortadan kaldırmakla başlayacağız. İrlandalılar tam olarak kiminle savaşıyor?

Mussolini ailesi.

Haklısın. Hepsini suçlayıp Ian'ın babasını öldürmesini sağlayabiliriz. Her şey plana göre giderse, onlara neyin çarptığını asla bilemeyecekler ve birbirleriyle savaşmaya başlayacaklar. İşte o zaman biz gelip saldırırız ve hepsinin ailesini bir anda mahvederiz.

Tamamdır. Sabah daha fazla bilgi göndereceğim.

Hat kesildi.

"Kahretsin," diye mırıldandık Ian ve ben birlikte. "Diğer adam kim ve bu kaydı nasıl aldınız?" diye sordum.

"Bizi izlerken suçu üzerimize atmaya çalışabileceklerini düşündük, bu yüzden onları takip eden birkaç adamım da vardı. İçlerinden biri benzin alırken Ivan'ın telefonunu ve arabasını dinlemeye aldı. Araba kiralıktı, o yüzden iade ettikten sonra işimize yaramadı ama içeride yiyecek alırken telefonunu dinleyebildik."

"Başka kayıtlarınız var mı?" Ben de cevap verdim. "Var ve onları ."

"Angelo?" Omzumun üzerinden seslendim ve yanımda belirdi. "Evet, patron?"

"Elimizde herhangi bir mikroçip var mı?" "Şu anda yok, ama birkaç tane bulabilirim."

"Hmm," kısa sakalımı okşadım, "her birinin içine bir mikroçip yerleştirin. Onları her zaman takip etmek istiyorum." üç İtalyan adam şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı.

"Protesto etmek istiyor musunuz?" Protesto edip etmemeleri umurumda olmasa da sordum.

Gino başını salladı. "Hayır, ama bütün adamları toplamak bir dakika sürebilir. "Angelo?"

Tekrar söyledim.

"Evet, patron?"

"Perşembe akşamına kadar hepsine mikroçip takılmasını ya da hepsinin öldürülmesini istiyorum."

"Hallediyorum patron." Telefonunu cebinden çıkarıp Frankie'ye doğru yürürken bir yandan da yazmaya devam ediyordu. "Oh, ve Luca?" Omzumun üzerinden seslendim.

"Ne ?"

Bakışlarımı Gino'ya , "cesetleri mümkün olduğunca çabuk gönder," dedim, "eğer itaat etmezse daha fazla odaya ihtiyacımız olabilir."

Kıkırdadı.

Gino'nun nefesi kesildi. "Tam anlamıyla senin tarafındayım dostum. Sana ateşkes umduyla geldim." "Ateşkes hak edilir," diye karşılık verdim.

~~~~~

Giovanna ve çocukları Ian ve Jenna'lardan aldıktan sonra evime geri döndük. Çocuklar yatarken o da Naya'yı yatırmama yardım etti. Luca'ya üçüncü kattaki misafir odasını göstermeyi bitirdiğinde yatak odbelirdi ve kapıyı usulca arkasından kapattı.

Onu alarak kollarımı beline doladım ve dudaklarımı dudaklarına bastırdım. "Bu gece seni özledim."

"Ben de seni özledim," dedi ve ayak parmaklarının üzerinde durup beni tekrar öptü. "Şimdi yalnız olduğumuza göre, detayları anlatabilir misin?" Yumuşakça kıkırdadım. "Buna izin var mı?"

Gözlerini devirdi, "Patron ben olacaktım ama biri işimi çaldı" diye takıldı.

Onu yatağa doğru ittim, silahımı ve sırtımdan çıkarıp komodinin üzerine koydum, kravatımı çözdüm ve gömleğimin düğmelerini açtım. Beni izlerken göğsü inip kalkıyordu. Gömleğimin düğmelerini açar açmaz tırnaklarını

Kaslı karın kaslarımın dalgalanması, kemer tokama kadar tırmalıyor.

Kemerimi ve pantolonumu çözdü, boxer külotuyla birlikte aşağı itti ve kalkmış sikimi serbest bıraktı. Ian ve Luke'un şiddetin onları ettiğini söylemesini şimdi anlıyordum. Beni de her zaman tahrik etmişti ama Mila hiç hoşlanmadığı için bu duyguları kendimden uzaklaştırmıştım. Artık kendim olabilirdim.

Saçlarını sıkıca kavrayarak yana çektim ve yüzünü sikime bastırmadan önce bekleyen ağzına tükürdüm. Bir eliyle taşaklarımı kavrarken, beni boğazına kadar aldı ve benden derin bir inilti çıkardı. Becerikli dili sihrini konuşTURarak altımı yaladı ve beni çılgına çevirdi.

İnleyerek başını yerinde tuttum, beni o anda boşaltmasına izin vermeyi reddettim ama yeteneği kusursuzdu ve onunla ilgili her şey beni tahrik ediyordu. Anı kontrol etmesine izin vermemek için tüm gücümü topladığımda, saçlarını kullandım ve yüzünü sikerken sıkıca kavradım. Ögürdü, sikimin tabanını tuttu ve taşaklarıma tekrar masaj yaptı.

çektüğimde , ağzının altında salyalar birikti. Onu yataktan çekerek elinden tuttum ve şöminenin önündeki sandalyeye göturdüm. Kısa bir süre önce onu hayal ederek otuz çektiğim sandalyeye.

Cebimden telefonumu çıkarıp müzik uygulamamı açtım ve seçmelere katıldığı gece seslendirdiği şarkıyı çalmaya başladım. "En iyi yaptığın şeyi yap, prenses."

Hemen dansçı rolüne bürünürken alt dudağını ısırarak gülümsedi. Elini uzattı, ben de onun elini kendi elime aldım. "Buraya bir direk koyabilir miyiz?" diye melek gibi sordu şarkıya baştan çıkarıcı şekilde sallanırken.

"Ne yapmak istersen yapabiliriz. Burası artık *bizim* odamız."

Yavaşça kollarını gömleğinin geçirdi, arkasını sallarken gömleği başının üzerinden kaydırdı tekrar başının üzerine attı. Kalçalarını sekiz şeklinde hareket ettirerek, daha önce ailemin evinin etrafında zıpladığı kuru bikiniyle kendini bırakarak altından sıyrıldı.

Ellerini saçlarının arasında gezdirerek eğildi ve bana arka mükemmel bir şekilde göstererek alt kısmını çıkarmaya çalıştı. Onun yerine ayağa kalktı ve boynundaki ipi çekiştirdi. Üst kısmı öne düştü ve mükemmel yuvarlak, kusursuz göğüsleri ortaya çıktı.

Parmaklarını onların etrafında , kocaman nişan yüzüğü odanın diğer tarafındaki lambalarının loş ışığında parılıyordu. "Memelerimi seviyor musun?"

"Onlara doyamıyorum," diye cevap verdim, sırtındaki ipi çözmeyi bitirip yere bırakırken

On

u. "Peki ya kıçım?" Etrafında dönerek önümde eğildi ve kıçını yüzüme dayadı.

Uzanarak iki avucumla arkasını kavradım ve parmaklarımı yumuşak teninde gezdirdim. Ellerini ellerime aldım ve Onları iplere bağladık ve birlikte çekerek kumaşı vücudundan kurtardık.

Bacaklarının arasına düştü ve etrafında döndü. Öne doğru eğilerek dudaklarımı karnına bastırdım ve o da gerildi. Bakışlarımı onunkilere kaldırarak gözlerinin içine baktım sıkıca kendime doğru karnını ve kalçalarını öpmeye devam ettim. Parmaklarımı dövmesi boyunca dizinden, yanından, kaburgalarının üst kısmına gezdirdim ve tekrar aşağı inerek bacaklarının arasında durdum.

"Açılın," diye emrettim. Elimi aralarına sokabilmem için yeterince ayırdı. Parmaklarımı kedi dudaklarının arasından geçirdim, benim için ne kadar ıslak olduğunu hissettim. "Dans etmeyi bırakma."

Parmaklarımın üzerinde kalçalarını oynatırken omuzlarıma tutundu, inlerken gözlerini kapattı. Teker teker hepsini içine soktum. Kalçalarını hareket ettirdikçe daha yüksek sesle inledi, sonunda tüm yumruğumu içine soktuğumda amı iyice gerildi. Bana bakarken yüksek sesle nefes aldı ve duvarları yumruğumun bileğimin etrafında sıkılaştı.

"Aferin kızıma," diye onu övdüm.

Gırtlaktan yüksek bir inilti çıkardı ve tırnaklarını omuzlarıma geçirerek koluma püskürttü. Elimi ondan çektim, onu parmaklarken klitorisine sertçe masaj yaptım. Ben tamamen çekilmeden önce fişkırtmaya devam etti. Bana bakarak gülümsedi.

"Lütfen sik beni baba," diye sızlandı ve yeni lakabı karşısında gözlerim büyüdü. "Tanrım, bunun için çok üzgünüm-"

"Sakın özür dilemeye kalkma," diye homurdandım, şimdiye kadar bunun beni ne kadar tahrik edeceğinden habersizdim. Kravatımı yakamdan çözerek havaya kaldırdım. "Prenses, bana bileklerini ver."

Masum gözlerle bana bakarak gülümsedi ve bileklerini birleştirdi. "Evet, efendim."

Her birini birbirine sabitleyecek kadar sıkıca sardım. sırlıklam olmuş yarığının yaladım. Onu kucağıma çektiğimde bağlı bileklerini boynuma doladı.

"Sikimi sür," diye emrettim, altında tuttum ve kadar üzerine battı.

Ben kendimi yukarı bastırırken kalçalarını kavradı, bana defalarca çarptı, sonra ileri geri sallandı. "Çok iyi hissediyorsun baba," diye bağırды, ismi tekrar deneyerek.

"Küçük amcığın çok sıkı, boşalmak üzereyim prenses."

"Doldur beni, lütfen," diye sızlandı, ben hızını yönlendirirken bana daha sert ve daha hızlı biniyordu. "Sıcak içimde hissetmek istiyorum. Bu gece uyurken içimden damlamamı istiyorum."

Kendimi daha fazla tutamayarak onu vücuduma çektim. Dudaklarımı boynuna bastırarak, her damlasını dökerken sertçe emdim.

kulağıma çığlık atarken, birlikte kendimizi tüketirken kendi coşkusunun dalgalarına biniyordu.

YANMAK

GIOVANNA

Nadia ve ben haftanın geri kalan günlerini bir şekilde prova yaparak geçirdik. Tyler gün boyunca yeni göreviyle meşguldü, bu yüzden Luca ve Luke antrenmana yardımcı olmak için devreye girdiler. Tyler'ın yeni ve zorlu görevine alışması, kulüp ve bizim her geceyi çocuklarla birlikte bir aile olarak geçirmeye çalışmamız arasında son zamanlarda çok meşguldük. Ama buna değdi.

Beklediğimiz gece gelmişti ve ben Kirsten'la birlikte Ian'ın depodaki ofisinde dövüş sıramın gelmesini bekliyordum, Nico ve Bruno da kapının dışında bekliyordu. Diğer dövüşçüler, Ian'ın deponun koridorlarına ve arka odalarına inşa ettiği kendilerine ayrılmış odalardaydı.

Kirsten birkaç dakika sonra nihayet, "Tüm bu inanamıyorum," dedi. Bir o bir bu yana gerindim. "Biliyorum."

"Sadece bu bitirmek istiyorum." Televizyona baktım ve kimlerin katıldığını analiz etmeye çalıştım.

Sekiz farklı ülkeden önde gelen mafya babaları, dört ülkeden uyuşturucu baronları, kraliyet ailesi mensupları, politikacılar, yargıçlar ve avukatlar bu geceye katılanlardan sadece birkaçıydı. Geri kalanlar ise Yeraltı dünyasıyla bağlantıları olan karanlık işadamlarıydı.

Ian'ın bu gece silahlara karşı sıfır tolerans politikası vardı, ancak diğer gruplar arasında paylaşılmadığı sürece uyuşturucu ve alkol kabul ediliyordu. Aurora barın arkasında durmuş, içki servisi yapıyor ve her birini sayıyordu. Deponun dışında en az elli koruma duruyordu, ön kapıda da bizim ekstra güvenliğimiz vardı. Ian'ın kayınbiraderi Jacob, yetkilileri gece boyunca mülkten uzak tutacağına dair ona güvence verdi.

Kirsten saatini kontrol etti. "Declan gelip beni almadan önce oraya dönsem iyi olacak. Sen iyi olacak mısın?" "Evet kızım," diye cevap verdim ama söylediği tek kelimeyi bile duymamıştım. Dikkatim çok dağınıktı, şimdi odada dolaşıyordum. Birdenbire

, ellerimi ellerinin aldı. "Bu iş sende. Onun kışını tekmeleyeceksin."

Gülümseyerek başımı salladım, itiraf istemesem de . Ben ama Ivan delicesine güçlüydü. Kazanmak benim tek seçeneğimdi, bu yüzden buna odaklanmalıyım. Rusların yeni ailemi rahatsız etmeye devam etmesini istemiyordum. O odadan çıktı ve ben de boşlukta dolanmaya devam ettim.

Birkaç dakika sonra kapı itilerek açıldı ve Ian içeri girerek kapıyı kapattı. Kollarını kavuşturarak bakışlarını benimkilere indirdi. "Nasılsın?"

"Harikayım," diye yalan söyledim.

"Yalancı," diyerek blöfümü gördü ve ceketinin iç cebinden bir sigara çıkardı.

"Sadece hiçbirinizi hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum," diye itiraf ettim, "ve bizi yalnız bırakmalarını istiyorum."

"Tyler ve , kullanmamız gerekirse diye bir yedek planımız var," dedi, sözlerinin arasından yumuşak bir duman bulutu çıkararak, "ama orada mükemmel eminim."

"Teşekkürler." Yarım bir gülümsemeyle monitöre geri döndüm.

"Belli ki bu gece için ufak bir değişiklik oldu," dedi dururken. "Gördüğünüz gibi sekizgeni karar verdim ve antrenman ringini kullandım."

Ona döndüm. "Evet, ne oldu?"

Çenesini okşadı. "Tyler, bir şey olur da Ivan'la dövüşürken herhangi bir noktada ikimizden biri ringe atlamak zorunda kalırsa diye istedi."

Sesli bir şekilde iç çektim.

"Eğer buna hazır değilsen, bunu iptal etmekten ve şimdi yedek plana geçmekten mutluluk duyarım. Sadece bana karşı dürüst olmanı istiyorum." "Ben iyiyim, söz veriyorum."

"Tamam, istersen sinyali biliyorsun."

Başımı salladım ve duvar saatine baktım. " giyip dışarı çıkmalıyım. Nico hazır mı?"

"Öyle," diye omzunun üzerinden baktı, "ama ben de sana dışarı kadar eşlik edeceğim." iki nefes daha çekti, sonra masasının üzerindeki kül tablasında söndürdü. "İlk olarak, Tyler dışarı çıkmadan önce konuşmak istiyor." Telefonunu çıkardı, bir dakika mesajlaştı, sonra yerine geri koydu.

Saniyeler sonra kapı açıldı ve Tyler sırtarak içeri girdi. Artık tasarımcı elinden çıkma resmi takım elbisesini giymediğini, onun yerine siyah bir eşofman giydiğini görünce şok oldum. Ian ona başıyla selam verdi ve kapıya doğru yürüdü.

"Ben koridorda olacağım." Kapıyı kapattı.

Tyler ellerimi tuttu ve beni masaya doğru itti. Beni kaldırıp masanın kenarına oturttu. "Konuşabilmemiz için kapıyı koruyor."

"Bu yüzden mi kıyafetlerini değiştirdin?"

Ellerimi içine alarak derin bir nefes verdi. "Nadia ile olan dövüşünü satmak ve bu gece Ivan'ın kışını tekmelemek dışında hiçbir şey için endişelenmene gerek yok."

Ona bir şeyler oluyordu. Onu hiç bu kadar dalgın görmemiştim. Ama ne yaptığını bildiğine güveniyordum.

"Tamam," diye cevap verdim, kollarımı boynuna dolayarak. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum." Parmaklarını şortumdan yukarı kaydırды, külotumu yana çekti ve amımı okşadı. Bir parmağını içime daldırıp içimi okşadıktan sonra parmağını çekip ağzına götürdü. "Oraya geri aptal Mussolini ailesini eğlendirmem gerekiyor."

"Ugh," diye inledim. "Tam bir baş belasısın."

"Bu gece senin beynini dağıtacağım." Dudaklarımın kenarına hızlı bir öpücük kondurdu, sonra kapıya doğru yürüdü ve kapıyı açtı.

Ian içeri girdi yolda ona şeyler fısıldadı. Tyler başını salladı ve çıkarken "Afterparty başlıyor" diye mırıldandı. "Parti sonrası mı?"

Kapı tekrar kapanırken sordum.

Ian kendini beğenmiş bir sırıtişla yaklaştı. "Hiçbir şey için endişelenmene gerek yok."

Eldivenlerimi masanın üzerinden alarak ellerime geçirdi ve bileklerini ayarladı. İşi bitince kapıyı çekerek açtı. Ringe girerken spikerin Nadia'nın adını söylediğini duydum.

Girişten hemen önce durup birkaç derin nefes aldım, gerginliğimi attım ve kendimi yorulana kadar prova ettiğimiz dövüşe hazırladım. Luca'nın tiz ışığını üç yüz kişilik kalabalığın arasından duydum ve kıs kıs güldüm. Tekrar bir araya gelmişlerdi ve onlar adına mutluydum ama en azından benim tarafımdaymış gibi davranması gerekiyordu.

Ian dirseğimi sıktı. ", merak etme kardeşim."

Bakışlarımı onunkilere diktim ve sadece bir yıl sonra Jenna'yla birlikte benim kardeşim olacaklarını fark ettim. Kalbim sıcaklık ve sevinçle kabardı ve birden kendimi dünyaya tutabilecekmişim gibi hissettim. Benden sevimsiz bir sırıtma kaçtı ve aniden cebinden bir şey çıkardı.

"Bana da evlenme teklif edemezsin," diye şaka yaptım siyah bir kutu uzatırken. Gözlerini devirerek kutuyu açtı. "Aç."

Ağzımı açtım ve o da dişlerimin üzerine itti. Spiker adımı söyledi ve giriş şarkım başladı: Burn by 2WEI ve Edda Hayes. Nico bizi dışarı çıkardı, ben ringe doğru ilerlerken Ian da benim hızıma ayak uydurdu.

Şarkı sözlerinde kendimi kaybederek, onları kafamda tekrarladım:

Beni kırmaya çalışabilirsin
Dişlerimi senin gibi insanlarla kestim.
Beni alt etmek için çok daha fazlası
gerekecek Ben bir adım öndeyim, beni izle
Taç

Kendimi, beni bu kadar uzun süre inciten ailemi yok hayal ettim.

Ringin etrafı masa ve sandalyelerle çevriliydi ve mükemmel bir daire oluşturuyordu. Havada yoğun bir alkol ve duman kokusu vardı ve loş ışıkta, ara sıra masalarda ve hatta deride tüketilen beyaz tozun parıltısını fark etmek zordu. Ön tarafa ilerlediğimde kalabalıktan tezahüratlar yükseldi, sesleri sert bir heyecana karıştı.

Ailelerimizin ve arkadaşlarımızın yanından geçerken Tyler'a gülümsedim, o da bana onaylarcasına göz kırptı. Ian'ı ringe kadar takip ettiğimde memnun görünüyordu. Anonsu daha fazla tezahüratla karşılandı ama benim aklım başka yerdeydi, olacıklara hazırlanırken damarlarımda pompalanan adrenaline odaklanmışım.

Nadia ve ben birbirimize bakıyorduk ve onun da benim gibi kafasında koreografiyi ezbere okuduğundan emindim. Ian bir süre konuştuktan sonra yanıma geldi ve Carmine Giamagi ile birlikte ringden çıkmadan önce beni yumrukladı. Ian'ın

An gelmişti ve ben hazırdım, umarım o da hazırdır. Hakem durmuş, dikkat etmediğim sözler söylüyordu.

İlk başta mükemmel bir uyum içindeydik. Karşılıklı yumruklar, dirsekler, tekme ve yumruklar savurduk, ikimiz de becerilerimizi ve yeteneklerimizi sergiledik. Birlikte geçirdiğimiz saatler ve günler boyunca yaptığımız antrenmanların karşılığını almıştık.

Biz sadece birbirimize odaklanırken kalabalığın uğultusu ve solukları arka planda kayboldu, her hareket hesaplanmış ve kesindi. Ama dövüş ilerledikçe Nadia'nın gözlerinde bir ateş parladı; daha önce hiç görmediğim şiddetli bir amaç. Sürekli omzunun üzerinden arkasına bakıyordu.

Hiçbir uyarıda bulunmadan gözlerini açtı, beni yakaladı ve boğmaya çalıştı. "Aşağı inmелisin," diye mırıldandı nefesinin altından, ancak gürültülü kalabalıktan ve sözlerini boğan ağız korumasından onu anlamak zordu.

"Ne?" Bağırđım. "Bir var," diye cevap verdi.

"Hayır," diye tersledim, kavrayışından kurtulup dizimle ona vurdum. "Sahip ol," diye tükürdüm, bu onun bana saldırması için kullandığım bir koddu.

Başını sallayarak gözlerini devirdi, bana yumruklarla saldırdı ve ben bilerek yere düştüm. durarak ayağını karnıma bir balta tekmesiyle indirdi ama canımı acıtmayacak kadar hafifti. Yoldan yuvarlandım ve tekrar ayağa kalktım. İnandırıcı olması için yumruk attım, ama o engelledi, çeneme aparkat indirdi, ardından bir yumruk daha attı, ağzıma inmesini istedik.

Benimle tekrar iletişim kurmaya çalıştı. "Bir var," diye tekrarladı bana doğru sallanırken.

Arkama dönüp bir tekme attım ve yanlışlıkla ayağımı yüzüne çarparak onu bayılttım. "Kahretsin!" diye bağırđım ama o yere yığıldı. Öfkeli görüntümün kaybolmasına izin vermeden, sanki tekrar zarar verecekmişim gibi üzerine eğildim, ama bu benim onu kontrol etme yöntemimdi.

Hakem girdi ve beni maçın galibi olarak ilan etmeden önce beni durdurdu, böylece . Luke çıktı, elimi tutuyordu ama ben bir doktor tarafından muayene edilen Nadia'yı kontrol çalışıyordum, Luca Rovati ve Carmine Giamagi görüşümü engelliyordu.

"Mutlu görün," dedi Luke sıkılmış bir gülümsemeyle. "O iyi olacak."

Bakışlarım alkışlayan Tyler ve Ian'ı buldu, Jade, Kirsten ve Declan da yanlarında tezahürat yapıyordu. Başka kimseye odaklanamıyordum. Onu bayılttığım için kendimi çok kötü hissediyordum.

Luke bana dışarı kadar eşlik ve ben duygusal olarak tükenmişim. Farklı liderlerin ve kuruluşların yanından geçip para alışverişinde bulunurken ve beşlik çakarken, tek yapmak istediğim rağmen başımı dik tuttum. Tekrar Ian'ın ofisine anda, o ve Tyler, kapıyı kapatmadan önce Nico ile birlikte kapıda belirdiler.

Tyler alnımdan öperken Ian, "Bu harika bir satıştı," diye beni övdü.

"Bu *satış* değildi!" Biraz fazla yüksek sesle tersledim. "O nakavt planlı değildi. Gerçektir!" Gözlerimi Nico'ya çevirerek fısıltıyla bağırđım. "Lütfen gidip onu kontrol eder misin?"

Ian ona doğru döndü, kaybolmadan önce başıyla onayladı ve çıkarken kapıyı arkasından kapattı. "Gerçek ya da değil," diye araya girdi Tyler, "kan şüphesiz olası tüm şüpheleri ."

Tyler eldivenlerimi çıkarıp sargılarımı yerinde bırakırken, sözlü olarak cevap veremeyerek başımı salladım. Bana bir kâse uzattı ve şişemi uzatmadan önce kanlı ağızlığımı içine tükürdüm. Yakında benim iki katım bir adamla dövüşecek biri için çok fazla su içmişim. Tyler ıslak bir bez uzatarak Nadia'nın yumruğunu indirdiği ağzımı kuruladı.

Gözlerimi duvara kaldırarak müziğin yeniden başlamasını ve Marcus ile Ashton'ın ringe teker teker girerek maçları başlamadan önce birbirlerini selamlamalarını izledim. Su şişemi yere bırakarak katlanır metal bir sandalyeye çöktüm. Her şeyin tek sebebinin Ekaterina ve Ivan olduğunu kendime hatırlattığımda içimde öfke kaynadı.

Ian, Luke ve Tyler ekranda dövüşü kendi aralarında para, olay ve sonuç hakkında konuştular. Birkaç acı dolu dakikadan sonra kapı açıldı ve Nico içeri girdi. Herhangi bir haber için merakla bekledim.

"ama burnunu kırmışsın," dedi. "Eğer düzgün bir şekilde iyileşmezse, ona güzel bir burun estetiği borçlu söylemeni istedi."

Kıs kıs güldüm, yarı iyi haberdan dolayı rahatlamışım, yarı da suçluluk duyuyordum ama olduğu için mutluydum.

"Ayrıca kulak misafiri olduğu şeyi size söylemesi gerektiğini söyledi ama bana söyleyemeden sağlık görevlileri onu iyileştirmeye çalışıyordu."

"Hmm," diye kaşlarımı çatarak ringde bana söylediklerini hatırladım ve şimdi onu dinlemediğim için pişmanlık duyuyorum.

Ian ve Tyler Buz Adam'la birlikte kendi bölümlerine dönmek için izin almak zorunda kalırken Luke ve Nico büyük an gelene kadar benimle takıldılar. Ivan'la dövüşme vakti gelmişti. Ve ben hazırdım. Ağızlığımı aldım ve yerine yerleştirdim.

Luke eldivenlerimi tekrar taktı ve Nico'yla birlikte bana dışarıya kadar eşlik etmeden önce eldivenlerimin sağlam olduğundan emin oldu. Ringe doğru ilerlerken yine kafamda giriş şarkımı söyledim, bu sefer bakışlarımı hedefimden bir saniye bile ayırmadım. Ivan'ın ondan korkmadığımı bilmesini istiyordum.

Hayatımı geri almış ve kontrolünü ele geçirmiştim. Beni yıllarca inciten o aileye bir daha asla boyun eğmek zorunda kalmayacaktım. I

güçlüydü ve Ivan benimle uğraştığına pişman olmak üzereydi.

Ringe çıktıktan sonra Luke sırtını rakibime dönerek kulağıma doğru eğildi. "Hâlâ fikrini değiştirebilirsin." Kendimi çekerek başımı salladım. "Bu işi bitiriyorum."

Tekrar öne doğru eğildi. "Eğer adım atmamı istersen-"

Luke," diye iç geçirdim, "Anladım."

Yumruklarını önünde tuttu ve ben de eldivenlerimle yumruklarına vurdum, sonra dikkatimi Ivan'a çevirdim. Hakem aramızda durmuş, umurumda olmayan daha fazla kural sayıyordu. Ivan'ı kesinlikle yok edecektim. Onun tehditkâr bakışlarına kaşlarımı çatarak, hiçbir korku ya da zayıflık belirtisi göstermedim.

Hakem geri sıçradı ve biz birbirimizin etrafında dönerken etrafımızda döndü. Çılgınca ve ıskaladım, bu da onun ağır korumasının arkasından bir kahkaha atmasına neden oldu. Yüzüme iki kez yumruk attı ama ben kurtuldum. Sanki onun oyncağıymışım gibi hissediyordum ve benimle alay ediyor, benimle oynuyor, dikkatimi dağıtmaya çalışıyordu ama onun oyununa gelmeye niyetim yoktu.

Öne atılarak yüzüne üç sert yumruk indirdim, sonra savunmaya geçtiğinde eğildim. Saatler gibi gelen bir süre boyunca, zil çalınca ve kendi köşelerimize kadar birbirimize vurduk.

Luke beni kontrol ederken Nico ağzıma su püskürttü. Ona hiç dikkat etmesem de her sözünü başımla . Bitirmeye hazırdım ama Ian beş raunttan en az üçünün istiyordu.

İkinci raunt başladığı anda Ivan yeni bir yön duygusuyla üzerime saldırdı. Hareketleri kendisi tarafından dikkatlice hesaplanmıştı ama benim tarafımdan tahmin edilmemişti. Agresifti, artık ağızlığını takmıyordu.

Ani bir enerji patlamasıyla beni hazırlıksız yakalayan yumruklar savurmaya başladı. Darbelerinin etkisi vücudumda yankılandı ama ben yılmadım. Beni alt etmesine izin vermeyerek tüm gücümle karşılık verdim. Alnımdaki kesikten kan damlıyor, tenimi kaplayan terle .

Ringde birbirimizin etrafında dans ettik, kalabalık her yönden kükrüyordu. Saldırıları acımasızca devam etti. Defalarca savurdum ve tekmeledim, ona defalarca vurdum. Sendeledi, dizlerinin üzerine düştü, sonra tekrar ayağa fırladı, öldürmek istercesine benimle dövüştü. Öne doğru atılarak kollarını boynuma doladı, beni vücuduna doğru çekti ve dudaklarını kulağıma yaklaştırdı.

"O sabah odandaki bütün prezervatiflere delik açtım," diye hırladı derinden, sesi kulağıma gıdıklıyordu. "hamile kalmanı istedim, bu yüzden o prosedürü yaptırmak zorundaydın."

Gözlerim öfke ve gözyaşlarıyla doldu ve onu itmeye çalıştım ama beni daha da sıkı tutarak şakağıma yumruk attı. Gözlerimi sıkarak kapattım ve acı dolu sözlerini çalıştım.

"Kız kardeşim ve ben seni kontrol etmek ve sonsuza dek elimizde tutmak istiyorduk ve bunun tek yolu buydu." Kıkırdadı. "Bebeğini ve daha fazlasına sahip olma geleceğini aldık."

Avazım çıktığı kadar bağırarak kendimi Ivan'dan kurtarmak için var gücümle çabalararken, kalabalığın içinde Tyler'ı gördüm, yüzünde endişe okunuyordu. Tyler ringe doğru büyük bir adım attı ama Ian ve kardeşim Carmine onu tutarak geri çekildiler.

Başımın üzerinden yumruk attım, Ivan'a tam isabet ettirmeyi başardım ve sonra kendimi kurtarmak için ona dirsek attım. Ben soluk soluğa kalırken Ivan manyakça gülüyordu, tekrar onunla yüzleşmek için döndüğümde gözleri delilikle parlıyordu. Geriye doğru tökezledim, ayağımı ve bir sonraki saldırıya hazırlanmaya çalışıyordum.

"Seni piç!" Çılgılık attım. "Her şeyimi aldın benden!"

Kalabalık kükrüyor, enerjileri damarlarıma pompalanan adrenalini besliyordu. İstirap ve öfke dolu bir çılgılla ileri atıldım, yumruklarım kasırğa gibi uçuşuyordu. Ivan, yaklaşan tehlikeyi sezerek kendini savunmaya çalıştı, kolları her yöne savruluyordu. Yumruklar devam etti, her biri bir öncekinden daha güçlüydü, sonunda son darbeyi indirip onu yere yıkana kadar.

Güçlü karşı saldırımdan dolayı sersemlemişti, ayağa kalkarken tökezledi. İkimizin de yüzünden kan akıyordu. Kolumu yanaklarıma koyu kırmızı sıvıyı koluma bulaştırdım. Hakem ikimizi de kontrol etmek için araya girdi ama biz onu görmezden geldik.

"Seni eve geri götürme zamanı, küçük sürtük."

Ivan tüm üzerime saldırdı; yumrukları, dizleri ve ayaklarıyla vücudumun vurabildiği her yerine darbe üstüne darbe indirdi. Ne yapacağımı şaşırmış bir halde ayağa kalkmak için elimden geleni yaparken sendeledim ama bu imkânsızdı. Rusça küfürler savururken ağızlığımı ağızımdan çıkarıp uçurdu.

Hiç şansım yoktu. Başım dönüyordu, nefes alamıyordum ve pes etmeye hazırdım. Her zaman kendim için savaşmış ve önüme çıkan her zorluğu kabul edebilmişim. Onunla tek başıma savaşamazdım. Ben... bitmişim. Sallandım, tökezledim ve biri beni yakaladı, beni yavaşça ringe yatırdı ve sonra üzerime atladı.

Odaklanmak için elimden gelenin en iyisini yapmaya çalışarak orada yatarken her şey bulanıktı. Etrafımdaki itiş kakışı izledim. Ivan bağırıyordu ama sonra kalabalığın arasından Tyler'ın ona bağırıldığını duyduğumu fark ettim. Adamlar yere düştü. Yavaşça gözlerimi odakladım ve Tyler'ın acımasızca hırpalanmış Ivan'a sarılışını izledim. Üstsüzdü, Ivan'ın yüzüne hızlı ve sert darbeler indirirken kasları sonuna kadar esniyordu.

Kalabalık bütün gece olduğundan daha gürültülüydü ve etraflarında gelişen sahneyi izliyorlardı. Birinin kolları arkamdan bana dolandı ve Luke konuşana kadar sallanmaya hazırlandım.

"Sadece benim," dedi, beni köşeye geri kaydırđı ve Carmine'in yardımıyla beni yamaladı. Ortaya doğru sürünmeye çalıştım ama Luke beni geri çekti, kardeşim de beni tutmasına yardım etti.

"Onu öldürmek zorundayım!" Bağırđım.

"Hayır!" Luke ve Carmine birlikte havladılar.

Hakem Tyler'ı Ivan'dan uzaklaştırmak için elinden geleni yaptı ama Tyler pes etmiyordu ve kalabalık yeni rakiplerini izliyordu. Ivan elinden geldiğince başını engelliyordu ama kısa süre sonra . Tyler ayağı kalktı, hakeme dönmeden önce yüzüne tükürdü.

Kalabalık uludu. Birkaç Rus adam ringe girerek Ivan'dan geriye kalanları alıp götürdü. Hakem Tyler'ın elini havada tutarak onu galip ilan etmek için elinden geleni ama Tyler elini geri çekti.

"Çekil ." Aceleyle geldi, önümde dizlerinin üzerine çöktü ve beni vücuduna çekti. "Gia," diye soludu, "iyi misin?"

"Onun ölmesini istiyorum!" Çığlık attım. "Onu öldüreceğim!"

Tyler, "Al onu," diye emretti ve Luke ile Carmine beni iplerin altından çektiler.

"Beyefendi!" Tyler'ın sesi aniden hoparlörlerden geldi ve omzumun üzerinden baktığımda onu elinde mikrofonla sürüklenirken gördüm. "Hanımlar! Komşu depoda çok özel bir partimiz var. Bu geceki maçı onur konuklarımız Mussolini ve Pivovarov aileleriyle birlikte kutlarken lütfen aileme ve bana katılın!"

"Ne yapıyor bu?" Luke'tan uzaklaşmaya çalıştım ama beni yakaladı ve Ian'ın ofisine doğru sürükledi.

Mussolini ailesi hakkında fazla bir şey bilmiyordum ama Rusların herhangi bir partide onur konuğı olmayı asla geri çevirmeyeceklerini biliyordum. Bu onların zayıflığıydı. *Tyler kendini feda mı edecek? Hayır! Kendini onlara edecek. Bunu hissedebiliyordum.*

"Awe, Ivan," diye alay etti. "Ivan'ın buradan çıkmasına yardım edin ve onu yan odaya götürelim."

Luke elini ağzıma kapattı ve dudaklarını kulağımın yanına koydu. "Bu bir tuzak. Seni güvenli bir yere götüreceğim." "Onu yakaladık." Giovanni Rovati ve Valentino Greco depodan çıkan insan denizinin içinde belirdiler.

Luke, Carmine yanımdayken, "Teşekkür ," dedi ve sonra bana döndü. "Seni diğerlerinin olduğı Ian ve Jenna'nın evine götürüyorlar ve biz oraya varana kadar burada takılacaksın."

Yüzümdeki kanı sildim. "Ty'ı terk etmek istemiyorum. Yardım edebilirim!"

Bakışlarını Valentino ve Giovanni'ye kaldırmadan önce, "Biliyorum ve zaten bildiğinden daha fazlasını biliyorsun," diye cevap verdi. "Oraya vardığınızda bana mesaj atın." Onlarla hızlıca tokalaştı, ardından koşarak uzaklaşmadan önce omzumu okşadı.

"LUKE!" diye bağırđım ama arkasını dönmedi.

YÜRÜTME

TYLER

Zihnimde mayalanmakta olan plan uygulanmak üzereydi. Mussolini'ler uzun zamandır hephayatını mahvetmişti ama çocuğumu elimden alan ve Giovanna'yı benden uzak tutan Ruslardı. Bunun affi olamazdı. Bu gece, hesaplaşma gecesi olacaktı.

Ian, Luke, Angelo ve Frankie'nin yanı sıra Nico ve Buz Adam'la birlikte ayrıntılı planımı bir kez daha dikkatlice gözden geçirdim. Olası her senaryonun ele alındığından ve acil durum planlarının hazır olduğundan emin oldum. Jacob'ı da işin içine katarak çevredeki tüm yolların açık olduğunu ve operasyonumuz sırasında hiçbir trenin geçmeyeceğini iki kez kontrol ettim.

Giovanni ve Valentino'ya Amber, Aurora, Giovanna, Jade, Kirsten ve Nadia'nın güvenliği için kız kardeşimin evinde onlara göz kulak olmaları ve biz dönene kadar orada kalmaları için kesin talimatlar verildi. Her ikisi de kendi ailelerinden sorumlu olmalarına rağmen, bu akşam için en üst düzey ihtiyacımız vardı ve her ikisi de kendi ailelerinin patronu olmalarına rağmen, yardımcı olmaktan mutluluk duydular. Ian etkinlikte çalıştığı için Jenna'nın dövüşün yakınında olmasını istemiyordu. Endişelenmesi bir şey daha azalmıştı.

Düşmanlarımızı komşu depoya götürürken, müttefiklerimize kavga biter bitmez sessizce binayı terk etmeleri talimatı verildi. Kulağıma bir kulaklık taktım ve güvenliğin beni son kişinin de güvenli bir şekilde ayrıldığı konusunda uyarmasını bekledim.

Arkadaşlarımızdan bazıları sahte partiyi kurmak için hızla çalıştı. Sahte palmye ağaçları ıslıtlı ışıklarla süslenerek mekâna sıcak ve davetkâr bir parıltı yaydı. Bir zamanlar sıkıcı olan depo, neon ışıkları ve canlı renklerle lüks bir Vegas partisine dönüştü. Masalar çökmekte olan yiyecek tabakları ve bir dizi köpüklü içecek doluydu ve sahneye lüks bir hava veriyordu.

Deponun kumarhane bölümü de Las Vegas kumarhanesi atmosferini taklit eden çeşitli ışıklarla doluydu. Stratejik olarak yerleştirilmiş pelüş kırmızı halılar zemini kaplıyor ve burada gerçekleşen korkunç katliamların kalıntılarını gizliyordu. Masalar şık poker fişleri ve süslü kart desteleriyle süslenmişti ve hedefleri için hazırды.

Nico deponun dışında konumlanmış, keskin gözleriyle binaya giren her bir özel konuğu tarıyordu.

Sarhoş ya da kafası güzel arkadaşlarımızdan hiçbirinin parti sonrasına kalmadığından emin olmamız gerekiyordu.

Kavgamızdan sonra hâlâ yürümekte zorlanan ve yüzü tanınmaz halde olan Ivan'a, içeri girmesine yardım eden iri yarı korumaları destek oldu. Kalabalık etrafımızdan dağılırken ben de uzaktan onu izlemeye devam ettim. Mussolini ailesinin üyeleri teker teker kapıya geldi ve içeri girmelerine izin verildi.

Herhangi bir şüphe uyandırmak istemediğim için hızla Ian'ın ofisine geri döndüm ve aceleyle takım elbisemi giydim. Ian Luke, Declan, Chance ve Buz Adam'la kalırken ben Angelo, Frankie ve Bruno'ya katıldım. Yıllar boyunca bize çok fazla sorun ve üzüntü getirmiş olan deponun ortasında dururken, bunun duvarlarının içine son kez adım atışım olacağını bilerek gülümsedim.

Ekaterina yanıma geldi, adımlarında güven ve biraz da tehdit vardı. Konuşurken yüzünde kendini beğenmiş bir ifade vardı: "Kuralları çiğnedin Tyler. Tsk tsk."

"Ben öyle bir şey yapmadım Kat," diye soğukkanlılıkla karşılık verdim. "Kardeşin nişanılımla çok kirli bir oyun oynadı ve benim de şekilde karşılık vermekten başka seçeneğim yoktu. Sen de aynısını yapardın."

Ivan, morarmış yüzüne bastırıldığı buz torbasıyla diğer adamlardan destek alarak topallaya topallaya yanıma geldi. Elindekini indirdi ve durdu. "Seni öldürmek istiyorum."

Ian yaklaşırken alaycı bir gülümsemeyle, "Hislerimiz karşılıklı, Ivan," diye karşılık verdim.

"Ama," diye devam etti Ivan dişlerini sıkarak, "anlaşma anlaşmadır ve ben şimdilik istemeyerek de olsa sizin kurallarınıza uyacağım. Ama sözlerimi bir kenara not edin, gelecekte aramızda bir dünya sorun olacak."

"Ah," diye bir kahkaha attım, "bunu gerçekten dört gözle bekliyorum."

Ian yükselen öfkemi hissederek sakince araya girdi ve durumu yatıştırmaya çalıştı. "Bu gece lütfen geçici bir ateşkes ilan edip birlikte harika bir eğlence içki gecesinin tadını çıkarabilir miyiz?" Son tartışmaları hararetle geçtiğinden beri Ian'ın ani sakinliği ve dostane tavrı karşısında şüphelerinin artacağından emindim.

Ekaterina kendine özgü, kusursuz, beyaz sırtışını parlak kırmızı dudaklarıyla göstermeden önce Ruslar belirsiz bir bakış attılar. "Bu gece içeceğiz. Yarın ise kan davası güdeceğiz."

Artık kafamda planın üzerinden geçiyor, ailemin ve arkadaşlarımla tereddüt etmemesini umuyordum. Bir aksaklık olmadan gerçekleşmesi için mükemmel bir şekilde senkronize emin olmam gerekiyordu. Mikrofon standından bir mikrofon alarak küçük bir platformun üzerine çıktım ve mikrofonu yüzüme doğru kaldırdım.

"Bu gece geldiğiniz için hepinize teşekkür ederim," diye söze başladım ve salon sessizleşti, bana döndü. "Geçmişte farklılıkları olduğunu biliyorum," diyerek Gino Mussolini'ye kaşlarını kaldırdım, "ve bazılarımızın hala var," diyerek Ekaterina, Ivan ve onların on beş misafirine. "Ama bu gece, ihtiyaç duyduğumuzda bir arada yaşayabileceğimizi kanıtladı." Ian'a baktım, o da bana her şeyin plana gittiğine dair başıyla onay verdi. "Kaynaşacağız, içki içeceğiz ve tek bir yerde bir araya geldiğiniz için teşekkür etmek amacıyla hazırladığım özel finalden önce birkaç oyun oynayacağız."

Salonda beklemediğim bir tezahürat patlak verdi.

"Bar açık ve Ian sevgili barmenimizi akşam dinlenmesi için eve gönderdi, bu nedenle kendi içkilerinizi istediğiniz kadar sert karıştırmaktan çekinmeyin!"

Herkes alkolün etrafında toplanırken daha fazla kutlama başladı. Platformdan indim, mikrofonu ve arka cebime. Chance geniş bir sırtışla bana yaklaştı.

"Neden buradasın?" Sertçe sordum. "Jen'lerde olmalıydın. Sana bir şey olursa beni öldürür." "Adil olmak gerekirse," diye homurdandı, "herhangi birimize bir şey olursa seni öldürür."

"Ama bizden biri olmamak konusunda çok kararlısın," diye karşı çıktım. "Ateş hattının dışında olmalısın."

Sert bir duruş ve kısılmış gözlerle bir parmağını havaya. "Artık ben de siz pisliklerden biriyim," diye açıkladı sesinde bir parça gururla. "Ve dahası-"

"Heyyy!" Gino vals yaparak. "Chance Hardwin, adamım! ?!"

Chance'in yanıtı sahte hoşluklarla süslüydü, zira yüz ifadesini koruyordu. "Harika, teşekkürler."

Gino, Chance'i grubun diğer üyeleriyle tanıştırmak için dönmeden önce onu övmeye devam etti. Bir fırsat yakaladığımı hissederek izin aldım ve dikkat çekmemeye çalışarak kalabalığın arasında devam ettim. Her şeyin yerli yerinde olduğundan emin olmak için etrafı kolaçan etmem gerekiyordu. Adamlarımızın her biriyle göz teması kurdum ve fark edilmememiz için onlara binadan teker teker başlamaları için işaret verdim.

İnsanlar kumarhane masalarında toplanmış, poker ya da blackjack oynuyorlardı. Diğerleri barda toplanmış, daha fazla karışım karıştırıyor ve savaş hikayeleri anlatıyordu.

Ian ve ben birbirimizin yanından geçerken o beni durdurdu. "Burada son kalan ikimiziz. Chance, Gino'yla konuştuktan sonra ayrıldı. Bundan emin misin?"

"Öyle misin?" Ben de karşı çıktım. "yıllardır senin mülkün."

Geniş alanı inceledikten sonra iç çekti ve bakışlarını tekrar benimkilere çevirdi. "Gitmesi gerekenleri bırakmaya hazırım."

"Tamam," diye onayladım. "Jake'e mesaj attın mı?"

"Evet, her şeyin yolunda olduğunu ve bir sonraki trenden önce yaklaşık on dakikamız olduğunu söyledi." "Haber istasyonu hazır mı?"

Bir kez başını salladı.

"Tamam," dedim cebimden mikrofonu çıkararak. "Hadi yapalım şunu." Ian ve ben platforma yan yana açtım ve ağzımın önüne yerleştirdim. "Tekrar, buraya çıkıp herkese bu gece geldikleri için teşekkür etmek istedik. Geçici ateşkesi kutlamak için özel bir final planladık." Deponun karşısındaki devasa, beyaz duvarı işaret ettim. "Lütfen ekrana bir göz atın ve telaşlanmayın. Oda karanlığa gömülmek üzere ama video sadece beş dakika uzunluğunda."

Salonda kahkahalar çınladı. Birisi "Kimse kimseyle dövüşmeyecek!" diye şaka yaptı.

Platformdan inerken "Eğlenceli bir gece oldu," diye alay ettim ve herkesin arkasından odanın arkasına doğru ilerlerken ışıklar yavaşça karardı. Ortalık karardığı anda video başladı ve Ian'la ben depodan çıkarken Nico kapıda. Angelo dışarıda bekliyordu.

Nico dönerek zincirledi. "Güvenlikleri sağlandı."

ilerlerken Ian kulaklığına. *Herkes çıktı mı? Evet, hepimiz dışarıdayız,* diye yanıtladı Luke ve *köprüyü geçtik.*

Yoldayız, dedi Ian. *Tüm iletişimi kesiyorum. Yakında görüşürüz.*

Şu anda video herkesi selamlıyor, geldikleri için bir kez daha teşekkür ediyor ve ölen tüm Mussolini ailesi üyelerinin Polaroid tarzı bir slayt gösterisini sunuyordu. Ardından, şu anda depoda kilitli olan herkesin flip-book tarzı bir görüntüsü geliyordu. Ardından Jacob'ın bize sağladığı ailelerinin grafik fotoğrafları üzerinde benim sesim çalacaktı.

Suçlarımızı bir üzerine yıkmak için ona ihtiyaç duymamız ihtimaline karşı bunları evinde kilitli bir dosyada kanıt olarak saklıyordu.

Mikrofonu arka cebimden çıkarıp omzumun üzerinden bir gümbürtüyle otoparka fırlattım. Hepsi kandırıldıklarını ve içeride mahsur kaldıklarını fark ederek paniğe kapıldıklarından, büyük bölme kapılarının çarpma sesleri duyuluyordu. Video sırasında onları bilgilendirmiştım:

Bu fotoğraflarda gördüğünüz insanlar ve etrafınızdakiler hiç de masum değiller. Bu gece, sahnelenen bir etkinliğe katıldığınızda yanlış insanlara güvendeniz. Aileleriniz bizi esir tuttu, tuzağa düşürdü ve işkence etti. Bize tuzak kurdular, bazılarımızı öldürdüler. Ama bu gece, sonsuza dek sona erecek. Kendinize bir içki daha yapmak ya da kendi canınıza kıymak için yetmiş üç saniyeniz var. Barın yanındaki dolapta kilitli silahlar var. Kod 1234. Cehenneme gittiğinizde, akrabalarınıza sizi oraya kimin gönderdiğini söylemeyi unutmayın.

Nico'nun cipine atlayıp yola koyulduk, araziden hızla uzaklaşırken lastikler toprağı ve gevşek çimentoyu tekmeliyordu. Tren raylarının ve köprünün üzerinden geçerken saatime .

"3... 2-"

BOOM!

GIOVANNA

Huzursuzca lüks çalışma odasında dolaştım, gözlerim dikkatimi dağıtacak herhangi bir şey arıyordu. Amber ve Aurora bir köşede toplanmış iş hakkında konuşurken Jade de benim gibi odada volta atıyor, saatine her baktığında oflayıp pufluyordu. Kirsten ve Nadia mutfakta onun yaralarını temizliyorlardı.

Bitişikteki oturma odasında dolaşırken, köşede duran pelüş bordo berjer koltuğun yanında durakladım. Bu noktadan, ay ışığında ürkütücü gölgeler oluşturan ön bahçeyi ve sallanan ağaçları mükemmel bir şekilde . Parmaklarım sandalyenin yumuşak kadife kumaşının üzerinde , bakışlarımı dışarıdaki adamlardan ayıramadım.

Giovanni ve Valentino şık Mercedes ciplerinin yanında durmuş sigaralarını tüttürürken, korumaları Trigger ve Joseph de etrafi gözlüyordu. Mülkün geri kalanı, gecenin gerginliğini arttıran diğer birkaç silahlı adam tarafından sıkı şekilde korunuyordu.

Jenna'nın sesi sessiz odada yankılanarak beni düşüncelerimden uzaklaştırdı ve elinde dumanı tüten iki fincanla içeri girdi. Fincanlardan birini bana uzatırken Earl Grey çayının keskin, hoş kokulu aroması burun deliklerimi doldurdu.

"O sandalyeden hiç kurtulamadım," dedi yakındaki bir otururken ses tonunda bir parça . "Bunu yapmaya bir türlü cesaret edemedim."

Kaşlarım şaşkınlıkla çatıldı. "Ne?"

"Ailemin cenazesinin olduğu gün, kapının diğer tarafında oturup medyayı izledim ve ailemin ölümlerinin yasını tutan ailemi bir an olsun görebilmek için bekledim."

"Ty ve beni yalnız bıraktılar, ama arada bir konuda bizi durduruyorlar," diye devam etti, ayaklarını yanındaki mindere uzatarak. "Ne kadar çok şey yaşadığımıza inanmak zor ve şimdi hepsi sona eriyor."

yumuşatmaya çalışarak ona şakacı bir şekilde gözlerimi devirdim.

Yumuşak bir şekilde güldü. "Evet, bir sonraki trajediye kadar. Biliyorum."

Ağır bir iç çekişle, dumanı tüten çay bardağını dudaklarıma götürdüm ve sinirlerimi yatıştırmaya çalışarak yavaş bir yudum aldım. Gözlerim pencereye sabitlenmiş, kapının dışındaki yoldan geçen her bir far kümesini izliyordu. Bir araba her yavaşladığında, Tyler'ın planladığı şeyden sağ salim eve dönen biri olduğunu umarak kalbim küt küt atıyordu. Ama beynim aşırı hızdaydı, endişeyle onların gelişini beklerken sonsuz daireler çiziyordu.

"Her zaman geri gelirler." Jenna'nın sesi düşüncelerimi böldü. "O da geri dön."

Başımı salladım, beni rahatlattığı için minnettardım ama hâlâ kıpır kıpır hissediyordum. "Keşke kalıp yardım edebilseydim."

Kıkırdadı ve bir tutam saçını kulağının arkasına attı. "Sen ve Jade bu yönden birbirinize çok benziyorsunuz. Her zaman olayların içinde olmak istiyorsunuz. Ama bazen her şeyin dışında kalmak daha iyidir."

Ayağa kalkarak gözleriyle buluştum. "Burada tıkalıp kalmak beni delirtiyor. Dikkatimi dağıtacak bir şeye ihtiyacım var."

O da ayağa kalktı ve fincanını dikkatlice sehpanın üzerindeki bardak altlığına yerleştirdikten sonra kollarını sıkıca bana doladı. Ben de ona aynı şekilde sıkıca sarıldım, sıcaklığı ve desteğiyle rahatladım. "Sarılmanın pek de dikkat dağıtıcı bir şey olmadığını biliyorum," dedi usulca, "ama seni seviyorum ve müstakbel baldızım olacağın için sana minnettarım." Bir adım geri çekilirken gözleri yaşlarla doldu. "Benim de küçük bir kız kardeşim olacaktı ama annem ben doğduktan üç yıl sonra ölü doğmuş."

Elim şok ve üzüntü içinde göğsüme gitti. "Aman Tanrım. Hiçbir fikrim yoktu. Çok özür dilerim."

Endişelerimi görmezden geldi. "Özür dilemene gerek yok, artık burada olduğun için her şey . Sanki her zaman ailemizin bir parçasıymışsın gibi, kız kardeşim gibi. Tyler'ın kendini evinde ve mutlu hissetmesini sağlamana bayılıyorum. Hiç seninle olduğu kadar mutlu ve kendinde olmamıştı."

"Teşekkür " yüzüme samimi bir gülümseme yayıldı. Bil diye söylüyorum, hep bir ablam olsun istemiştım. Onun yerine üç ağabeyim oldu."

Birlikte güldük, ancak araba yoluna giren sıra sıra farları ve kapılardan geçen yedi arabayı gördüğümüzde gülüşümüz aynı hızla kesildi.

"Geri döndüler!" Jenna heyecanla seslendi.

Kızların geri kalanı odaya koştu, hepimiz araçlarından inen herkesi saymak için büyük pencerenin önünde sıraya . Çayımı pencere kenarına bıraktım.

"Hepsi burada!" Amber .

Jade bir çıkardı. "Ve kimse topallamıyor. Kaçtırmak zorunda kaldığım harika bir zaman olmalı."

"Kapa çeneni," diye tersledi Jenna.

Ağır ahşap kapı gıcırdayarak açıldı ve bir grup adam içeri girdi. geçerken kalbim hızla çarpıyordu, gözlerim Tyler'a sabitlenmişti. Tereddüt etmeden kendimi onun kollarına attım, güçlü kucaklamasını hissetmek beni rahatlattı. "İyi misin?"

Hafifçe çekilmeden önce dudakları hızlı ama coşkulu bir öpücükle benimkileri buldu. "Dövüştten kalma çizik bile yok," diye gülümseyerek beni rahatlattı. "Hepsi Ivan'ın kanı."

Duygularımın kabardığını hissederek, ona daha iyi bakabilmek için bir adım geri çekildim. "Ne oldu?"

"Haberleri aç," diye seslendi Giovanni fuayeden, hepimiz dönüp Ian ve Jenna'yı çalışma odasına kadar takip ettik.

Ian bir kez televizyonu açtı ve haberleri izlemeye koyuldu. İki tarihi depo kükreyen alevler içinde kalmıştı. Gözlerimin önündeki yıkımı izlerken şok içinde çenem düştü.

Bu depolar bir süredir terk edilmiş durumda, dolayısıyla şu anda patlamaya neyin sebep olduğu belli değil. Olay yerine yaklaşmaya çalıştık ancak itfaiye ekipleri alevleri söndürmeye çalışırken yetkililer bölgeyi kapattı. Patlama sırasında içeride kimsenin olup olmadığı da belli değil ama umarız içeride olanlar zamanında dışarı çıkmışlardır. Gelişmeler elimize ulaştıkça size aktaracağız. Bölgenin yakınındaki evsiz bir adam bizimle kamera dışında konuştu ve kendini tanıtmayı reddetti, ancak depoların yerel suç örgütleri tarafından sık sık ziyaret edildiğini söyledi. İçeride büyük bir sır olduğunu ve birilerinin kanıtları yok etmeye çalıştığını düşünüyor, göreceğiz.

Jenna'nın gözleri fal taşı gibi açıldı ve çenesi düştü. "Onları siz mi havaya uçurdunuz?!"

diye soluk soluğa kaldı. Ian başını salladı, dudaklarında bir parça eğlence vardı. "Biz değil. Tyler ."

Tyler kolunu bana doladı, konuşurken sesinde bir gurur duygusu vardı. "Mussolini'ler benimle görüşmek istediklerinde, planım her zaman bana biat etmelerini sağlamaktı, böylece onları ölümlerine çekebilecektim. Savaşı bitirmek için mükemmel bir plandı. Ve Rusların olması sadece bir bonus. Eğer her şeyi sona bir yolu varsa, bunun onlarla birlikte olması gerektiğini biliyordum. İki kez saldırmak imkânsız olurdu." Umursamazca omuz silkti. "Bunu doğru yapmak için sadece bir şansım vardı ve bu yüzden Ian'a dövüştten sonra herkesi araziden çıkarmamız gerektiğini söyleyene kadar çoğu şeyi çocuklardan sakladım. İşte o zaman herkesi bir toplantı için bir araya topladım ve hepimizin aynı olduğundan emin oldum."

Ian uzanıp omzunu sıvazladı, gözlerinde hayranlık bir ifade vardı. "Bu işi tek kişi o." Tyler'a dönerek kollarını kavuşturdu ve özür dileyen bir baş hareketiyle onu selamladı. "Yeteneklerinden şüphe ettiysem özür dilerim ama benim yıllardır yapmaya çalıştığım şeyi bir gecede başardın. Ve sadece ana düşmanımızı değil, onlarla birlikte diğer tehditleri de ortadan kaldırdın."

"Düşman demişken," diye yutkundum endişeyle, bir kez dikkatlerini çekerek, "Rus kraliyetini öldürdünüz. Bunun sonu iyi bitmeyecek."

Tyler bana bakarken sırtışı kulaktan kulağa yayılıyordu. Gözleri dertle parlıyordu ve kalp atışlarımı daha da hızlandırıyordu. "Bu konuda, Ekaterina ve Ivan hakkında bazı rahatsız edici bilgiler öğrendim. Görünüşe göre, işlerini özensiz yürütüyorlarmış ve bu da birkaç hafta önce kendi aileleri tarafından neden olmuş."

Kaşlarım şaşkınlıkla havaya kalktı. "Bunu kim rapor eder ki?"

Jade utangaç bir tavırla elini kaldırıncı Tyler ve ben kahkahalara boğulduk.

Bir saat sonra, Jenna ve Ian'la çocuklarla ilgili planlarımızı konuştuktan sonra Tyler onlara döndü bu gece onların evinde uyuyup uyuyamayacaklarını sordu. Bu geceyi benimle yalnız geçirmek istiyordu ama sabah ilk iş onları için döneceğimize dair onlara güvence verdi. Luca ve Nadia mutlu bir şekilde geceyi geçirmek üzere benim daireme geri döndüler ve bize çok ihtiyacımız olan baş başa kalma fırsatını verdiler.

Arabada, sessizce eve doğru giderken parmaklarını orta konsolda benimkilerle sıkıca birbirine geçirdi. Araba durduğunda, yüzüne kazınmış endişeyle bana doğru döndü. "Sen iyi misin? Bu gece epey dayak yedin."

Sonunda rahatlayabildiğim ve tüm kan ve kirinden arınabildiğim için rahatlamış hissederek kıs kıs güldüm. "Şu anda bunun hakkında konuşmak istemiyorum. İkimiz de kan içindeyiz. duşa götür ve becer."

MEZARDAN

TYLER

Akşamki olaylar zihinsel olarak yorucu ama bir o kadar da heyecan vericiydi. İçeri girdiğimizde Giovanna'nın tamamen bana ait olması için sabırsızlanıyordum. Bir anlık rahatlamayla, savaş bittiğine göre Ianın atadığı tüm güvenliğe binayı terk etmelerini emrettim. Bizi evde yalnız bırakarak gidişlerini izledim. Angelo, Frankie ve Bruno'ya bile Giovanna ve bana bir gece izin vermelerini ve New York'a dönerek o lanet cesetleri mülkümüzden çıkarmaya hazırlanmalarını söyledim.

Onunla evde tamamen yalnız olduğumuzu bilmek garip ve farklıydı. Yukarı çıkarken alarmı kurdum ve banyoya girer girmez duşu açtım. Suyun ısınmasını beklerken kalçalarını kavradım. Yüzüme bakması için onu döndürdüm, sırtarak dudaklarıma doğru çekerken onları daha sıkı tuttum.

"Seni o ringde görmek seksiydi," diye itiraf ettim.

"Seni tahrik eden dövüşmek miydi, yoksa beni bu halde görmek mi?" diye alay etti, sesi alçak ve boğucuydu. Ayak parmaklarının üzerinde durarak daha yakına eğildi, dudakları kulağıma değdi. "Seni ringe gömleksiz ve seksi bir şekilde görmek de çok seksiydi, biliyorsun. Ivan'a bu kadar kızgın olmasaydım, o dövüşü durdurur ve seni herkesin önünde becerirdim."

Kısık bir kahkaha attım, ve sütyenini başından çekip omzuma attım. Ben onu büyük boy duşa sokarken sırayla birbirimizin kıyafetlerini çıkardık. Biz birbirimizi yıkarken su vücutlarımızın üzerinden akıyor, buhar odayı dolduruyordu. incitmemeye dikkat , yüzünü nazikçe temizliyordum.

Kavga beni tahrik etse de, Ivan'ın onu yumrukladığını görmek kanımın kaynamasına neden oldu ve mezardan geri getirip işkence etmek istedim. Yüzüne aldığım darbelerin çok zarar biliyorum ama sevdiğim kadına verdiği zararla kıyaslanamaz bile. Gözlerini incelerken öfke yeniden kabardı, onu Penthouse'dan çıkarabileceğimi biliyordum

L.A. çok daha hızlı-

"Ty, dur." Başını eğerek yanağıma okşarken sesi düşüncelerimi böldü. "Seni çok uzun zaman önce kurtarmalıydım." Kaşlarını çatmışım.

Başparmaklarını alnıma bastırarak onları . "Bu her zaman zamanlamayla ilgiliydi. O zamanlar sadece beni ama bu gece ikimizin ailesindeki herkesi kurtardın. Senin sayende çocuklarımız, yeğenlerimiz başkalarının yaşadıklarını asla yaşamak zorunda kalmayacaklar." Parmak uçlarını dudaklarıma bastırdı. "Her şey olması gerektiği gibi oldu. ilgili her şey mükemmel ama dudaklarından çıkan kelimeler bir daha asla yapman *gereken* bir şey *olmamalı*. Sadece ne yapacağınla ilgili olmalı."

Beni şaşırtmaktan asla vazgeçmedi. Saçlarını omuzlarından ittim, gözlerimi onunkilerden ayıramıyordum. Işıktaki parlıyor, beni çağırıyor ve anında sakinleşmeme neden oluyorlardı.

Ayak parmaklarının üzerinde dururken tırnaklarını kollarımda gezdirdi ve omuzlarıma bastırdı. Parmaklarını saçlarımin arasına sokarak başımı kendine doğru çekti ve dudaklarımız birbirine çarptı. Öpücüğü adrenalin ve arzu tadındaydı, şiddete dönüşüyordu. Bedenlerimiz birbirine yaklaşırken dillerimiz birbirine dolandı.

Tırnaklarını karın kaslarıma geçirdi, ben de boynunu ağzıma aldım ve ağızla emip öptüm. Başını eğerek pazılarıma tutunurken bana daha kolay erişim sağladı. Bir elim yanında, diğerini bacaklarının arasına indirdim. Bir parmağımyı yarığının arasına sokarak aşağı yukarı okşadım.

Kendini elime bastırarak, "Dar deliğimi ger" diye yalvardı.

Tenine karşı sırtarak elimi geri çektim ve o da inledi. Parmaklarımyı bileğine dolayarak onu duvara doğru döndürdüm, yanağı yüzeye yaslanmıştı. Kolumu uzatarak köşedeki raftan kayganlaştırıcıyı aldım, üstünü açtım ve elime biraz sıktım.

"Siktir," diye nefes aldı, başına gelecekleri biliyordu.

Kıç yanaklarının arasına uzanarak göt deliğini okşadım ve bir parmağımyı içeri kaydırdım. Nefes nefese elimi geri itti. I

Ona bu müdahaleye alışması için bir şans verdikten sonra ikinci bir parmağını soktu. İnlemeleri duş duvarlarında yankılandı. "Bu gece istediğin kadar gürültülü olabilirsin prenses," diye mırıldandım elime daha fazla kayganlaştırıcı sıkıp sertleşmiş aletimi okşarken

Sik. Kabı rafa geri koyarak tekrar kalçasını tuttum ve kendimi girişiyle aynı hizaya getirdim. "Yavaş ol," diye yalvardı. "O delik için çok büyüksün ve bu beni her öldürüyor." "Seni öldürmek istediğim son şey," diye alay ettim, "ama acı içinde ağlamana bayılıyorum." "Acıyı sevdiğimi biliyorsun." Titrek bir nefes verdi.

Santim santim içine girdim ve o da vücuduma doğru geri itti. "İşte bu bebeğim, hepsini al," diye onu ikna ettim ve geriye doğru itmeye devam etti.

Gevşerken yüksek sesli bir inilti çıkardı ve ben dibe vurana kadar beni tamamen içine aldı. "Oh, siktir siktir siktir," diye haykırdı.

Hızımı artırarak kalçalarını sıkıca kavradım ve onu olabildiğince sert bir şekilde becerdim. Vücutlarımızın birbirine çarpma sesi, seslerimizle karışarak odada yankılanıyordu. Etrafına uzanarak, diğer elimle memesini sıkarken klitorisine sertçe masaj yaptım.

"Benim için sert ve yüksek sesle boşalmanı istiyorum prenses," diye emrettim. "Evet... efendim," diye arasında omzunun üzerinden inledi.

Titreyerek anında sertçe boşaldı; bacakları titriyordu ama onu sıkıca tuttum. Kıcı etrafımda sıkılıp gevşeyerek vücudumdaki her damla tohumu çekip çıkardı. Yumuşakça inledim, ikimiz de nefes nefese kalırken parmaklarımı sıırıslam saçlarında gezdirdim. Başını arkaya çevirdi, nefesimizi tutarken beni açlıkla öptü.

Dün gece, kendimizi tekrar temizledikten sonra, fiziksel yorgunluktan bayılmadan önce üç kez daha seks yaptık. Bu sabah ondan önce uyandım, ben spor yapıp duş aldıktan sonra kahvaltı hazırlarken onun uyumasına izin verdim. Çırpılmış yumurta yapmak için ocağa doğru döndüğümde, kolların dolandığını ve dudakların çıplak sırtıma bastırıldığını hissettim.

"Geldiğini duyduğum için şanslısın," diye kıkırdadım, tahta kaşığı yakındaki bir kaşıklığa bıraktım ve yüzümü ona döndüğümde onu tamamen çıplak buldum.

"Bana direnir miydiniz Bay Seksi?"

Onu kaldırıp mutfak adasının kenarına oturttum. "Belki de bunun yerine o küçük ateşli amcığına şaplak atmalıyım."

Tezgâha yaslandı, bacaklarını açarken avuç tezgâhın yüzeyine sıkıca bastırıyordu. Sesi alçak, boğucu bir fısıltıydı ve bana "Şaplak at bana, o zaman" diye seslendi.

Tezgâhın üzerindeki altın metal duran temiz, tahta kaşıklardan birine uzandım. Hafifçe tepesine vurdum ve her vuruşta küçük nefesler ve inlemeler çıkardı. Alt dudağı dişlerinin arasına sıkışmıştı ve ben yavaşça şiddeti artırırken gözleri hareketlerime sabitlenmişti.

Yüzümü alçaltarak, yumurta yapmayı bitirmek için geri dönmeden önce dilimi kaygan yarığı boyunca gezdirdim.

Kaşığı yanına koyduğumda "Sana ihtiyacım varuu," sızlandı. "Şu anda sikiinin amımın içinde olmasına ihtiyacım var, lütfen." Yumurtaları son bir kez karıştırıp ocaktan aldığımda kahvaltının aroması havayı doldurdu.

"Önce yemek yemelisin." Fırını açtım, basit Fransız tostunu raftan aldım ve mermer tezgahın üzerine koydum.

"Belki de önce *sen* yemelisin," diye şakacı bir şekilde karşılık verince arkamı dönüp ona baktım. Elleri bacaklarının arasındaydı ve parmaklarıyla kendini benim için açıyordu.

"Memnuniyetle," diye cevap verdim, cazip teklife karşı koymadım. Bir kolumla destekleyerek yüzümü bacaklarının arasına indirdim ve dilimle tatlı merkezinin her santimini keşfettim. Yüksek sesli bir çıkardı, parmaklarımı ıslaklığının içine kaydırıldığımda ses odayı .

"Tanrım, şimdiden çok yaklaştım," diye mırıldandı. "Buraya gelmeden önce kendimle oynadım."

Telefonum tezgahın üzerinde titriyordu ama durmak istemedim. O anda önemli olan tek şey onun inlemeleri ve nefes alışlarıydı. "Ben Ian," diye nefes nefese kalçalarını ağzımda aşağı yukarı hareket ettirdi.

"Cevap ver," diye homurdandım, kesintiye rağmen onu memnun etmeye devam etmeye kararlıyım.

"Ne? Hayır!" diye inledi, dilimi hassas noktasının üzerinde gezdirdiğimde sözleri tiz bir çığlığa dönüştü. ", Ty, ." Doruk noktası vücudundan hızla geçerken bana doğru eğildi.

Ağzımı elimle değiştirerek okşamaya devam ettim, onu parmaklarken klitorisile oynadım. Diğer elimle de telefona cevap verdim.

Şu an biraz meşgulüm.

Jenna'nın çığlıklarının delici sesi arka planda yankılanarak içime ürperti gönderdi. Bu arada Giovanna'nın vücudu benimkine karşı titriyor, sularını elime bırakıyor, zevkini bastırma çabaları başarısız oluyordu.

Ne ?! Tükürdüm.

Hemen evimize gelin! Bu acil bir durum! diye kızgın ve endişe verici bir ses tonuyla emretti. Ondan daha önce hiç duymadığım bir ses tonuydu ve bu beni endişelendiriyordu.

Elimi Giovanna'dan , "Git giyin ve acele et. Gitmemiz gerekiyor." Tezgâhtan atladı ve bana soru sormadan koşarak odadan çıkıp üst kata çıktı. Telefonu tekrar kulağıma talepte bulundum. *Bana neler olduğunu anlat.*

. *Mümkün olduğunca çabuk buraya gel.* Hat kesildi.

Ian ve Jenna'nın evine vardığımızda, dışarıda hiçbir şey olağan dışı . Arabanın kapılarını ve elini elime alıp ön verandaya doğru koşmaya başladım. Girişi iterek açtım ve onu içeri aldım. Kapıyı kapattığım anda tanıdık bir kahkaha ve ardından her yerde tanıyabileceğim tatlı bir sesle donakaldım.

Ne izlediklerini görmek için çalışma odasına doğru ilerlerken, "Aman Tanrım, ev filmleri için kahvaltımızı böldü," diye fısıldadım. Kapıdan girdiğimizde kalbim küt küt atmaya başladı ve Giovanna'nın elini ölesiye sıktım. "Anne?!" diye bağırdım ve tüm gözler bize oda sessizliğe büründü. "Baba?!"

Kanepede *ölü* anne ve babamızın arasında Jenna oturmuş, kendini toparlamaya çalışırken gözlerini siliyordu. Üçü de yerlerinden sıçradı ve ben Giovanna'nın destek için sırtımı okşayan nazik elini hissederek geriye doğru tökezledim.

Babam yaşlanmıştı, saçları artık bembeyazdı, gözleri hafifçe kapalıydı. Kendimi yirmi yedi yıl sonra tüm o stresin içinde hayal ettiğim gibiydi. Annem ise, çenesine kadar kesilmiş olmasına rağmen, gri tonları olan çikolata kahvesi saçlarını hâlâ koruyordu. Kız kardeşime benziyordu, ama *ölmeden* önceki halinden biraz daha yaşlıydı... *ölmeden* önceki halinden? İkisi de öpülmüştü ve yaşlılar gezisinden yeni gibi giyinmişlerdi. İkisinin de üzerinde çiçekli gömlekler, babamın üzerinde yeşil şort, annemin üzerinde haki şort vardı ve ikisi de slip ayakkabı giymişti.

"Nasıl?" Önümdeki sahneyi anlamlandırmaya çalışırken kalbim göğsümde çarparak başardım. Annem bana doğru koştu, kollarını boynuma doladı ve omzumda hıçkıra hıçkıra ağladı. Bana sıkıca sarılmak için yaklaşırken arkasında babamın varlığını hissedebiliyordum.

Gözlerinde yaşlar ve elinde bir mendille onları izleyen Jenna'ya baktım. Odanın diğer , Allen Ringfield ve Ian şöminenin yanında birlikte duruyorlardı, yüz ifadeleri endişeyle doluydu.

Evin başka bir yerinde oynayan çocukların sesleri arasında nihayet sesimi yeniden buldum. "Ne oldu? Tüm bunlar nasıl oldu?"

Annem ve babam bir adım geri çekildiler, annem elini yanağıma götürüp gözyaşlarını yüzüne akıtırken hâlâ bana sarılıyordu.

"Ah Tyler," diye fısıldadı, "sana ne yaptılar?"

"Bu nasıl mümkün olabilir?" Sesim inançsızlıkla doluydu, nefesimin altında söyledim. Her an kaybolup bir rüya gibi hissediyordum.

Ama sonra babam konuştu ve sözleri bunun gerçekten de gerçek olduğunu doğruladı. "Artık burada olduğuna göre, herkese birlikte anlatabiliriz," dedi, sesinde biraz kargaşa vardı.

Giovanna'ya döndüğünde annemin yüzü sıcak bir gülümsemeyle aydınlandı. "Hakkında çok şey duyduğumuz o güzel kadın sen olmalısın." Onu otomatik olarak yanıma çektim, tüm bu belirsizliğin ortasında ona karşı bir koruma dalgası hissettim.

Yıllarca ailemin öldüğüne inanmışım. Ama şimdi buradaydılar, hayattalar ve iyilerdi. Giovanna onlara ve selamlamak için elini uzattı.

"Böyle harika bir adamı dünyaya getiren insanlarla tanışabildiğim için çok memnunum," dedi nezaketle ve sakince, sanki hiçbir şey gibi.

Annemle babamı ve sevdiğim kadını bir arada görünce kalbim duygu seline kapıldı. Bu anı her şeyden çok sevmek istiyordum. Ama cevaplara olan ihtiyacımdan .

"Her şeyi bilmek istiyorum," dedim kesin bir ifadeyle. "Hemen şimdi."

"Elbette," diye yanıtladı babam, yüz ifadesi ciddi ama anlayışlıydı.

Giovanna ve ben, Jenna ve Ian'la birlikte kanepede yan yana oturduk. Allen köşedeki bir sandalyeye yerleşti. Annemle babam hepimize bakan koltuğa tündüler.

Babam boğazını temizledi, bir hikâyeye başlamadan önce zaman yaptığı bir şeydi bu. "Oh, tamam." Derin bir nefes aldı. "Bir süreliğine ortadan kaybolmaktan başka seçeneğimiz olmadığını söyleyerek başlamak istiyorum."

Giovanna' eli kalçama dayanmış, başı omzuma yaslanmışken çenemi sıktım. Kendimi için parmaklarımı onunkilerle birleştirdim.

"Gino ameliyatta öldükten sonra Mussolini ailesi onlara teslim olmam konusunda ısrar etti. O gece anneni bir randevuya götürdüm ve videoda sana kendimi onlara teslim ettiğimi söyledim. Hepsi doğrudu." Anneme bakmadan önce birkaç dakika durakladı ve annem başını sallayarak ona devam etme cesareti verdi. "O kadar gitmedik. Kazadan birkaç hafta önce Allen beni ziyaret etti." Arkadaşına başıyla selam verdi. "Allen CIAden eski bir arkadaşım."

Jenna ve ben iri gözlerle birbirimize döndük ve Jenna diğer elimi tutarak babamıza sıkıca kavradı.

"Allen bana hükümetin benden bir iyilik istediğini ve karşılığında annenle beni koruyacaklarını ve ikinize de her zaman göz kulak olacaklarını söyledi. Hesap etmediğimiz şey senin," Jenna'ya başıyla işaret etti, "Ian Knight gibi biriyle birlikte olman." Bana baktı, "Ve senin de bir Aggio ile birlikte olman. İkisi de çok hoş sürprizlerdi."

"Anlamıyorum," dedim sonunda. "Neden?"

"Hükümetin benden ne istediğini asla açıklayamayacağım. Gino hiçbir zaman bu planın bir parçası olmadı, ancak tesadüfe bakın ki onlarla da savaş halindeydik. Ama bunun olduğu gece CIA devreye girdi ve her şeyi düzeltene kadar bizi ülke dışına çıkarmak için bunu bir fırsat olarak kullandı."

"Her şeyi düzelttin mi?!" Tersledim. "Yıllardır hayatımızda yoktun ve biz senin öldüğünü sanıyorduk!" Jenna ve Giovanna ellerimi sıktılar.

"Biliyorum," diye cevap verdi annem, gözyaşları yanaklarından süzülürken. "İkinizden de uzakta olmak bizi öldürdü." "Neden şimdi geri döndünüz?" Jenna mırıldandı. "Bu kadar uzun zaman sonra yani?"

"Çünkü kardeşiniz kaçmak zorunda kalmamızın tek nedenini ortadan kaldırdı. Güvenli bir şekilde geri dönebildik." Ian koltuğunda kıpırdandı. "Sanırım Ruslar?"

Allen bir elini kaldırdı. "Yıllardır o ailenin peşindeydik. Neden arandıklarını sana söyleyemem ama Tyler," Allen bakışlarını karşıladı, "sen sadece aileni kurtarmadın. Tüm ülkenizi kurtardınız."

Şüpheli bir kahkaha attım ama sonunda aklıma yattı ve ciddileştim. "O halde artık Aggio ailesinden sorumlu olduğumu biliyorsun."

Allen başıyla onayladı. "Ve eğer bizimle çalışırsan, ailenin," dedi çenesini Ian'a doğru kaldırarak, "ve senin ailenin, hayatınızın geri kalanında yasal sorunlardan uzak kalacağından emin olabiliriz."

"Peki ya ?" diye sordum.

Allen ve babam bana dönmeden önce birbirlerine gülümsediler. "Sanırım yine de işinizi görmezden gelebiliriz." "Bekle!" Jenna tersledi. "Jade ve Kieran gerçekten bizimle akraba mı?!"

Üçü de başını salladı ama babam, "Evet, biz de yakında onlarla tanışmak istiyoruz," diye cevap verdi. "Sonunda geri döndüğümüz için mutluyuz," diye ağladı annem. "İkinizi de çok özledik."

"Peki ya halk?" Ben sordum. "Siz... ikiniz de iyi tanınıyorsunuz."

Allen başıyla onayladı. "Bunu onlar için bir kılıfla hallediyorum, böylece yakında topluma dönebilirler." "Peki ya Mussolini'nin seni öldürmesi?"

"Onlar değildi," diye araya girdi Allen. "Onlar sadece öyle olduğunu düşündüler."

O anda kalbim . Bu bir rüya değildi, ama bir rüyanın gerçekleşmesiydi. Ailemi özlemiştim ve uzun zamandır annemin Giovanna ile tanışmasını istiyordum çünkü onu çok seveceğini biliyordum.

Ayağa kalkarak odanın karşısına geçtim ve annemle babam ayağa kalktı. Annemi kollarımın arasına sıkıca sarıldım. "Eve hoş geldiniz... ikiniz de."

Bir adım geri çekilip elimi uzattım ve Giovanna vals yaparak geldi. Sol elini kendi elime aldım ve aileme doğru tuttum. "Biz evleniyoruz, yani-"

Annem beni itti, kollarını Giovanna'nın omzuna atarak hıçkırığa hıçkırığa ağladı. "Çocuklarımdan en azından birinin evlendiğini göreceğim için çok heyecanlıyım!"

"-gelmelisin." Omuz silktilim.

Jenna kıs kıs güldü. "Sen her zaman favoriydın," dedi nefesi kesilmeden önce. "Bekle, ne demek istiyorsun, *şahsen* mi?"

Sonunda Giovanna'dan uzaklaştı ve Jenna'ya gülümsedi. "Allen düğününüz sırasında küçük bir düğme kamera taktı ve biz de seninle Ian'ın evlenişini izledik."

Işıl ışıl parlıyordu. "Aman Tanrım! Siz de oradaydınız." "Ruhen oradaydık," diye yanıtladı babamız.

"Şimdi," dedi annemiz ellerini kalçalarına koyarak, "lütfen beş muhteşem torunumuzla tanışabilir miyiz yoksa onları bizden saklayacak mısınız?"

"Çocuklar!" Ian seslendi. "Aşağı gelin!"

Çocuklarımız merdivenlerden inerken, dadı Zoe'nin ardından büyükanne ve büyükbabaları oturdu, tanışmanın ve onları kucaklamanın her dakikasını sevdiler. Bir çanta çıkardılar ve herkese birden fazla hediye verdiler. Kolumu kardeşime doladım ve başının üstünü öptüm.

"Hayatta olduklarına inanamıyorum," diye burnunu çekti.

"Biliyorum," diye cevap verdim, önümdeki sahnenin gerçek olduğuna kendimi inandırmak için elimden geleni yapıyordum.

"Bize müsaade edin," dedim ve Giovanna'nın tutarak onu evin içinden mutfığa götürdüm. Yalnız kaldığımızda "İyi misin?" diye sordu.

Odada dolaşırken başımı salladım. "Evet, her şeyin gerçek olduğunu anlamak için biraz zamana ihtiyacım var. Her şey çok mükemmel görünüyor.

Onlar, geri dönenler, biz... ."

Sırıtarak birkaç adım attı, durdu ve kollarını omuzlarıma doladı. Yanlarını sıkıca tuttum. Ayak parmaklarının üzerinde durarak dudaklarını dudaklarıma bastırdı.

"Bunun gerçek olduğuna sizi ikna etmek için ne yapabilirim?"

"Bana bir söz ver," dedim ve başını salladı, "eğer bu komamın bir parçasıysa ve ben hala hastanedeysem ve sen gerçekten benimle ilgilenen ateşli bir hemşireysen, lütfen, Tanrı aşkına, beni komama geri sok. Seni asla kaybetmek istemiyorum."

Bir kahkaha patlattı, dudaklarını dudaklarıma çarptı, sonra arkasına yaslandı. "Efendim, sizi temin ederim ki sizi asla terk etmeyeceğim. Bana bağlısınız."

Frankie'nin bana verdiği iş telefonu cebimde yüksek çaldı ve onu çıkarıp ekranı kontrol ettim. "Bir gün bile huzur bulamıyorum," diye mırıldandım, telefonu kulağıma .

Bugün bazı aile meseleleriyle uğraşıyorum. O konuşmadan telefona tükürdüm. *Sonra konuşuruz.*

Telefon görüşmesini sonlandırıp çenemi sıktım ve arka kapıya doğru yürüyüp kapıyı açtım. Ben dışarı çıkarken Giovanna da arkamdan geldi.

"Ne yapıyorsun?" Soslendi ve ben de havuzun yanında durdum.

"Yarın herkes ortadan kaybolursa diye bugünü ailemle kesintisiz geçiriyorum." Telefonu suya düşürdüm.

EPILOG

BİR YIL SONRA

TYLER

Bir zamanlar rahmetli kayınpederim Vito Aggio'ya ait olan lüks ofiste dolaştım. Cilalı maun mobilyalar ve dekor hâlâ ihtişamını koruyordu ama artık benim mülkiyetim altındaydı. Bir parçam bu mekâna geri dönmenin garip düşünüyordu ama Aggio Suç Ailesinin patronluğunu devralalı bir yıldan biraz fazla olmuştu. Bana geleneği bozma ve aile adını değiştirme seçeneği sunulmuştu ama Giovanna ve kardeşlerinin mirasını ortadan kaldırmayı kendime yediremedim. Yani, öyle kaldı.

Luca müzik kariyerine yeniden başlamıştı ve neyse ki saldırıdan aldığı yaralar ilk görüldüğü kadar ağır değildi. Akıllıca uygulanmış bir makyajla, herhangi acı çektiği bile . Nadia'yla hâlâ birlikteydiler ve Nadia turnede ona eşlik ediyor, onun ayaklarının yere basmasını sağlıyordu. Onları sadece birkaç ayda bir görebiliyorduk ama geçen ay Madison Square Garden'da Amber ve Chance ile birlikte kapalı gişe konserlerinden birine katılmayı başardık. Hatta Chance'in yönetmenliğini yaptığı ve film müziği için bir şarkı yazdığı yeni filmde bir cameo bile aldı.

Enzo New York'a geri döndü ve kendini aileye mümkün olan her şekilde yardımcı olmaya adanmıştı. Geceleri geç saatlere kadar çeşitli kadınlarla parti yaparak geçirse de, iş meselelerini halletme asla tereddüt etmedi. Ailenin ihtiyaçlarını her zaman ilk sıraya koydu.

Carmine, talihsiz bir kazadan sonra Frankie'nin yerini doldurmak üzere benim yanımda Yardımcı Patronum olarak göreve başladı. Beş ay önce, idamını emrettiğim birinin ortadan kaldırılmasına yardımcı olurken, silah erken ateş aldı ve onu öldürdü. Bu haber Giovanna'yı çok etkiledi, çünkü onu çocukluğundan beri tanıyordu. Carmine hapishaneden uzak durmak için elinden geleni yapacağına söz verdi ve şu ana kadar benim için değerli bir varlık olduğunu kanıtladı. New York'u gözetliyor, işimi bizzat halletmek için geri dönmem gerektiğinde beni uyarıyordu.

Sıcak bir yaz daha sona eriyordu ve yakında çocuklar okula geri dönecekti. Çocuklarımız Boston'a dönmeden önce şehirde biraz zaman geçirmek için yalvardılar ve bu hem Giovanna hem de benim için hoş bir oyalanmaydı. Benim halletmem gereken bazı önemli işlerim vardı, o ise çocuklarla bir gün geçirmek ve onları alışverişe götürmek istiyordu. Neyse ki artık etraflarında güvenlik olmasına alışmışlardı, bu yüzden yanlarında her zaman üç koruma olmasında ısrar ettiğimde beni sorgulamadılar.

Angelo'nun ayak sesleri ofise girerken koridorda yankılandı. "Bunu imzalayabilir misin patron?" diye sordu ve önümde durdu.

"Balayından döneli daha bir hafta bile olmadı ama şimdiden benden bir sürü şey istiyorsun." Sandalyeyi masanın altına yuvarlayarak oturdum. "Ne oldu?"

"Paulie yarın gece ithalatı kabul ediyor ve her şeyin meşru görünmesi için bir imzaya ihtiyacımız var," diye açıkladı.

Bir yığın kâğıdı uzatmasını beklerken elim sabırsızlıkla kıpırdandı. "Önce okumadan hiçbir şeyi imzalamam. Ben her zaman bir avukat olacağım. Yarın öğleden önce sana geri getireceğim." Bakışlarımı onunkilere diktim. "Misafirlerimden haber var mı?"

"Ahırda," diye cevap verdi.

Giovanna'nın az önce ofise girdiği kapıya doğru başımı sallayarak, "Teşekkürler," dedim. "Şimdi bana karımla biraz zaman verin."

Gitmeden önce başını saygıyla eğdi. Kapıyı kapatır kapatmaz Giovanna yüzünde bir gülümsemeyle kasıla kasıla yanıma geldi.

"Hey, güzelim."

Gözleri şehvetle parlıyordu. "Hey, seksi, güçlü adam."

"Çocuklar nerede?" Masanın benim tarafıma doğru yaklaşırken sordum.

"Bir sürü yeni eşya , o yüzden üst kata çıkıp toparlanıyorlar."

Kucağıma tünediğinde "Güzel," dedim. Burnum boynunun gömüldü, kollarım beline dolanırken tatlı kokusunu içime çektim.

"Bu demek oluyor ki bir süreliğine tamamen bana kalacaksın."

Hafifçe yana kaydı ve benden uzaklaştı. " olarak değil," diye cevap verdi sesinde bir kahkaha ile. Kaşlarını kaldırdım.

"Jenna aradı ve Amber'ın doğum belirtileri gösterdiğini ve dört saat içinde doğumu başlatacaklarını söyledi, bu yüzden oraya dönmemiz gerekiyormuş." "Neden?" Ben de karşı çıktım. "O bebekleri ikimiz de doğurmayacağız."

Başını sallayarak kıkırdadı. "O zaman çocuklar ve ben sensiz gideriz, Bay Önemli." Benimle alay ederken gözlerinde şakacı bir belirdi.

"Ahırda halletmem gereken bir şey var," diyerek okşadım, "sonra gidebiliriz."

"Oh," diye kaşlarını çattı, "Ian'ı da arıyor. Birkaç saat önce bir iş için dışarı çıktı ve henüz dönmedi. Telefonuna da cevap vermiyor. Ama eminim sen bu konuda hiçbir şey bilmiyorsundur." Kıs kıs gülerек dudaklarını dudaklarıma bastırdı ve ayağa kalkarak odanın içinde ilerlemeye başladı. "Üzerinde seksi da fazla kanlı olma." Kapıyı açıp koridorda kaybolmadan önce göz kırptı.

Ayağa kalktım, ellerimi ceplerimin içine soktum ve geniş pencerelerden dışarıya, arazinin arka tarafındaki yemyeşil çimenlikte yer alan ahıra baktım. Derin bir nefes alarak başımı salladım ve aile reisi olarak sorumluluklarımın hiçbir zaman tam anlamıyla sona ermediğini kendime hatırlattım. Ama Giovanna ve çocuklarımız güvende ve mutlu olduğu sürece, bu benim katlanmaya hazır olduğum bir yükü.

Masaya doğru adım atarak silahımı kılıfına ve çekmecedен susturucuyu, sigara paketimi ve çakmağımı aldım. Yan kapıdan dışarı çıkarken bir sigara yaktım ve ahıra giden uzun patikada yürürken sigaradan derin nefesler çektim.

Kapıya ulaştığımda sigarayı kaba çakılların üzerine fırlattım ve ayakkabımın altında ezdim. Kollarımı dirseklerime kadar kıvırdım ve ön kollarımı kaplayan yara izleri ve karmaşık kol dövmelelerini ortaya çıkardım. Kapının kolunu sıkıca kavrayıp çekerek açtım ve odaya girdim.

"Fazla vaktimiz yok," dedim içimden.

" oluyor?" Ian bakışları benimle kapı arasında gidip gelirken sordu.

"Jen gittiğini biliyor ve Amber bu gece ikizleri doğuracak, yani vaftiz babaları da orada olmalı, değil mi?" "Kahretsin," diye mırıldandı. "O zaman bunu çabucak bitirsen iyi olur, böylece ben de *gelebirim*."

Yavaşça tahta bir sandalyeye bağlanmış olan Jenna'nın eski koruması Beau'ya dönerken ağzımın kenarlarında sinsî bir gülümseme belirdi. Kalın kolları sağlam iplerle bağlanmış, bacakları da koltuğa sıkıca tutturulmuştu. Giovanna hakkında söylediklerini aklımdan çıkaramadıktan sonra Ian'a onu bana teslim etmesini emretmişim.

"Sanırım karıma *küçük sürtük* dediniz."

Kendini sandalyeden kurtarmak için umutsuzca çabalarırken kasları gerildi ve sarsıldı. İpler derisine batıyor, kırmızı girintiler bırakıyor ve acı içinde homurdanmasına neden oluyordu. Ağzını kapatan bandın arkasından boğuk sesler geliyordu.

"Ne?" Daha yakına eğildim ve hızlı bir hareketle bandı yırttım.

"Ahhh!" diye bağırdı, bant yüzündeki tüyleri çekerken yüzünü buruşturdu. "Bunu bir yıl önce söyledim ve o zamandan beri ondan özür diledim! Beni affettiğini söyledi!"

Tabancama uzanıp kılıfından çıkarırken ve susturucuyu takarken dudaklarım sert çizgi halinde gerildi. Silahı kurdum ve namluyu alınının ortasına bastırdım. "O seni affetmiş olabilir," diye hırladım, "ama ben affetmiyorum."

Gözleri korkuyla irileşti. "Yapma! Lütfen-"

Susturucu silahın gürültüsü odada yankılandı ve arkasındaki duvara kan sıçradı. Bedeni öne doğru yığıldı, cansızdı ve sandalyeye yığıldı.

Yüzümde memnun bir gülümseme belirdi. "Hadi eve gidelim."

DÖRT AY SONRA

GIOVANNA

Bir milyon yıl geçse de Tyler Prescott ile evleneceğimi düşünmemiştim. Ancak o hayatıma geri döndü ve yanında üç güzel çocuk getirdi. İlk başta, annelerinin yerini almaya korktum, ancak kısa sürede kendi özel bağımızı kurduk ve asla onunla karşılaştırıldığımı hissetmedim.

Tıpkı Tyler'ın anneleriyle evliyken yaptığı gibi, onları kendi çocuğum gibi sevmeye başladım. Onları doğurmamış olmam önemli değildi, birbirimize kendi yöntemlerimizle ihtiyacımız vardı ve hayatımda sonsuza dek sahip olacağımı düşündüğüm boşluğu onlar doldurdu. Naya'ya bir gün kendi çocuklarına da aktarması için tüm aile tariflerimi öğretiyordum. Fenway yere düşecek herhangi bir artığı hevesle beklerken o da sık sık mutfakta bana katılıp yemek pişiriyordu.

Tyler ve ben hala Luxe'ü birlikte yönetiyorduk ama Luke'un asistanlığından ayrılmıştım. Benim yerime başka birini işe aldı ve şu ana kadar Eamon adındaki bu adam mükemmel bir şekilde çalıştı. Hâlâ şehirde olduğumuz her gece Euphoria'da dans ediyordum. Tyler aile reisliği rolüne alıştığında artık dans etmemi istemeyeceğini ama o sadece beni mutlu eden şeyi yapmamı istiyordu.

Amber ve Chance'in ikiz kızları Iris ve Willow şimdiden başını ağrıtmaya başlamıştı. Onları aynı şekilde giydirdiğinde, bazen onları birbirinden ayırmakta zorlanıyordu. Kimin kim olduğunu, aptal suratlarına daha çok güldüğüne bakarak belirliyordu. Willow her zaman babasına Iris'ten daha çabuk gülüyordu. Ve tıpkı ünlü babaları gibi, kızlar da ilk büyük rollerini almış, üç ay içinde çekimleri başlayacak olan bir Tobyn Moss filminde aynı bebeği canlandırıyorlardı. Amber tam zamanlı bir anne olmak için kulüp hayatından uzaklaşmıştı, ancak hala esas olarak Brookline'da ikamet ediyorlardı, bu yüzden onları hala sık sık görüyorduk. Onları henüz kulübe getirmemişti.

Luke ve Jade hâlâ kulüp işlerini yürütüyorlardı ve Maddie artık tek çocuk değildi. Luke, kendisi, Ian ve Jade dışında herkesin bilmediği bir şekilde, yedi ay önce babasını bir hastalık nedeniyle kaybeden Nicky adında genç bir çocuğun vaftiz babasıydı. Nicky üç hafta önce on sekiz yaşına girmişti ve şimdi kulüpte ve *diğer işlerinde* Luke ve Ian'a yardımcı olmak için eğitim alıyordu.

Ian ve Jenna' gelince, onlar hâlâ Dylan, Kira ve kedileri Mac ile birlikte çocukluk evlerinde mükemmel hayatlarını sürdürüyorlardı. Evleri her zaman hepimize açıldı ve düzenli akşam yemekleri ve oyun geceleri için hala orada toplanıyorduk. Hepimizin bir parçası olduğu karanlık dünya için mükemmel bir dengeydi.

Tyler'ın ailesi ev satışa çıktığında yanımıza taşındı ve sık sık Ian ve Jenna'daki aile yemeklerinde bize katıldılar ve hatta haftada iki kez akşam yemeği için uğradılar. Tyler dönüşünü anladığında, onları korumak için ayrılma nedenlerini anlayışla karşıladı. Geri döndükleri için mutluydu ve çocuklarımız ne zaman büyükanne ve büyükbabalarının evine şımarıyor, Tyler ve bana kendimiz için bolca zaman bırakıyorlardı.

Bu gece Noel arifesiydi. Ailemle birlikte Şövalye'nin çalışma özenle hazırlanmış Noel dekorunun etrafında otururken, hayatımın ne kadar büyük ölçüde değiştiğini düşünerek gözlerim . Luke gece beni ilk kez dans ederken gördüğünde farkında olmadan hayatımı kurtarmıştı. Bu rastgele bir karşılaşmaydı, ama sonuçta hayatımı kurtaracak ve sonsuza dek yolunu değiştirecek bir karşılaşmaydı.

Chance kumandaya uzandı ve Ian'a uzattı. "Noel Tatili mi?" "Her zamanki gibi," diye yanıtladı Ian televizyonu açarak.

Jenna, Jade ve Maddie ellerinde patlamış mısır kaseleriyle odaya Amber ve Naya da sıcak çikolata ve çay tepsilerini sehpanın üzerine koydular. Jenna kanepede Ian'ın yanına kıvrıldı, ayaklarını yanına uzatarak ona doğru eğildi.

"Bir saniye Ian." Kayınpederim ayağa kalktı ve elinde bir yığın gazeteyle bakışlarını Jenna'ya dikti. "Tatlım, sanırım geri getirmemiz gereken bir gelenek var."

Jenna'nın nefesi yanımda kesildi ve ayağa kalkarken gözlerinden yaşlar süzüldü. Ona doğru bir adım atarak elindeki gazeteleri aldı. Kieran ocaktan uzaklaşırken Jenna onun yerine oturdu, gazeteyi buruşturdu ve şöminede stratejik olarak dizilmiş kütüklerin arasına sıkıştırdı. İşini bitirdiğinde babası ona bir kutu kibrit ve Jenna sarılmadan önce ağlayarak ateşi yaktı. Bu anın neden bu kadar duygusal olduğundan emin değildim ama belli ki ikisi için de çok şey ifade ediyordu.

Kanepede Tyler'a sokularak başımı onun omzuna koydum, Jenna da diğer yanıma, Ian'ın yanına yerleşti. Çizgi film tarzı açılış başlarken çocukların kıkırdamaları ve patlamış mısır çıtırtıları havayı dolduruyordu. Bakışlarımı Tyler'a kaldırarak, "Seni çok seviyorum," diye fısıldadım.

Bana gülümsedi ve dudaklarını dudaklarıma bastırarak hızlı bir öpücük kondurdu. "Seni sevdiğim kadar değil."

YAZAR HAKKINDA

V.B. Emanuele, VioletBlue kullanıcı adıyla bir seri, görsel hikaye uygulaması için profesyonel yazmaya başlayan uluslararası çok satan bir yazardır. Kısa sürede kendini sanatını genişletmek isterken buldu ve 2019'da ilk çevrimiçi romanı The Veil'i yazdı. Kitabın hızlı başarısından sonra, onları yayınlamak istediğine karar vermeden önce birkaç çevrimiçi roman daha yayınladı. Just Business, Club Euphoria Romanları'nı başlatan ilk kitap ve Valentina'nın yayıncılıktaki ilk çıkışıydı.

Hem Avrupa'da hem de Amerika Birleşik Devletleri'nde yaşamış ve Güzel Sanatlar ve İngiliz Edebiyatı dereceleri almıştır. Yazmadığı veya okumadığı zamanlarda açık havada aktif olarak bulunabilir, fitness yarışmalarına ve etkinliklerine katılabilir, yemek pişirebilir veya seyahat edebilir.

Daha fazla bilgi için lütfen vbemanuele.com adresini ziyaret edin ve Facebook'taki Okuyucu Grubuma katılın.

AYRICA V.B. EMANUELE TARAFINDAN

Peçe Üçlemesi İtalyan
Milyarder Romanları
Kalbim Şimdiye Kadar Sevdi mi?
Buluşma Duolojisi

BU ROMANDA YER ALAN BAZI KARAKTERLER HAKKINDA DAHA FAZLA BİLGİ EDİNMEK İÇİN SYNDICATE UNDERWORLD UNIVERSE'DEKİ DİĞER KİTAPLARA GÖZ ATIN:

Rovati kardeşler, lütfen İtalyan Milyarder Serisi'ne göz atın.

Valentino Greco, lütfen Peçe Üçlemesi'ne göz atın.

Seriler birbirinden ayrı ama aynı dünyada geçiyor.

Çağdaş Romantik kitaplarım için lütfen Instagram'da @avanyxauthor hesabına göz atın
Paranormal Romantik / Fantastik kitaplarım için lütfen Instagram'da @naomirussoauthor'a atın Veya her
ikisini de Facebook'ta bulabilirsiniz!

TEŞEKKÜRLER

Aşağıdakilere çok teşekkür ederiz:

Hana (editörüm ve en iyi arkadaşım), yıllar boyunca devam eden dostluğuna ve kitaplarımın öne çıkmasına yardımcı olma yeteneğine minnettarım. Bunu sensiz yapamazdım ve sana minnettarım!

Nina, Jan, Daniel, kariyerim için yaptığınız her şey için teşekkürler. Sürekli olarak beni kolluyorsunuz ve her şeye verdiğiniz önemi takdir ediyorum.

Teslim tarihim olduğunda her zaman anlayışlı davranan ve fikirlerim düşüncelerimi yazıya dökmek için saatlerce kendimi kapatmama izin veren ailem. Hepinizi seviyorum.

ARC Ekibim, Grup Elçilerim ve Sokak . Hepinize ne kadar minnettar olduğumu kelimelerle ifade edemem. Bu kadar uzun süre yanımda kalacak kadar bana inanan gezegendeki en harika ekiplere ve kalmayı seçen yeni sahibim. Hepiniz benim için çok önemlisiniz, sadece çok yardımcı olduğunuz için değil, aynı zamanda gülmek, sohbet etmek ve bazı durumlarda gözyaşı dökmek için yanımda her saniyesini sevdiğim için. bir rollercoaster oldu ve sizinle birlikte olduğum için mutluyum.

Okurlarım, kitap blogcuları, bana şans veren ya da geri gelmeye devam eden bookstagrammerlar! Hepiniz ne kadar sevildiğinizi bilmiyorsunuz. Her yazar için yaptığınız her şey için teşekkür ederim.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.